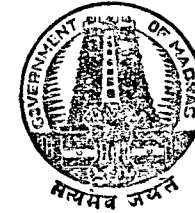

161
+
Issued—24-7 1964]

1756

**MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL
DEBATES**

OFFICIAL REPORT

TUESDAY, 24TH MARCH 1964

Volume LVI—No. 1

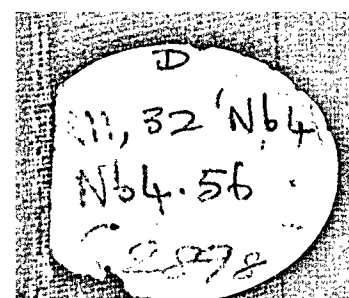
C O N T E N T S

	PAGES.
(i) Personnel of the Government of Madras	i
(ii) Principal Officers of the Madras Legislative Council	ii
(iii) List of Members of the Madras Legislative Council with their constituencies	iii-v
I Questions and Answers	1-9
II Announcements—	
(1) Nomination of Members to Business Advisory Committee and Committee on Government Assurances	9-10
(2) Decision of the Business Advisory Committee	10
III Discussion on the Mid-term Appraisal of the Third Five-Year Plan relating to Madras State	10-32
IV Papers laid on the Table of the House	32

©
GOVERNMENT OF MADRAS
1964

*Legislative Council Department
Madras.*

PRICE 35 naya Paise]

D

11, 32 'Nb4

Nb4.56

62878

1756

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

GOVERNOR OF MADRAS

SRI BISNURAM MEDHI

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

1. THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM, *Chief Minister in-charge of Public; General Administration including the Board of Revenue and District Revenue Establishments; Planning; Finance; Education; Labour; Legislature; Elections; Religious Endowments; Official Language.*
2. THE HON. SRI R. VENKATARAMAN, *Minister in-charge of Industries; Commercial Taxes; Nationalised Transport; Technical Education; Electricity; Housing; Handlooms; Yarn; Textiles; Mines and Minerals; Iron and Steel Control; Prices and Supply of Goods Act; Companies; Newsprint Control; Ex-Servicemen; Legislation on Chits; Law Transport.*
3. THE HON. SRI P. KAKKAN, *Minister in-charge of Police; Agriculture; Minor Irrigation; Animal Husbandry; Harijan Welfare; Prohibition; Bhodan and Gramdan.*
4. THE HON. SRI V. RAMAIAH, *Minister in-charge of Public Works; Revenue; Legislation on Money Lending (Rural Indebtedness); Legislation on Weights and Measures; Indians Overseas; Refugees and Evacuees; Passports; Ports.*
5. THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM, *Minister in-charge of Public Health and Medicines; Women's and Children's Welfare; Orphanages; Accommodation Control; Beggars; Cinematograph Act.*
6. THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR, *Minister in-charge of Food; Co-operation; Courts; Forests and Cinchona; Khadi and Village Industries.*
7. THE HON. SRI G. BHUVARAHAN, *Minister in-charge of Information and Publicity; Registration; Stationery and Printing; Government Press; Prisons; Approved Schools and Vigilance Services; Fisheries.*
8. THE HON. SRI S. M. A. MAJID, *Minister in-charge of Municipal Administration; Community Development*

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

PRINCIPAL OFFICERS.

Chairman.

THE HON. DR. P. V. CHERIAN.

Deputy Chairman.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER.

Panel of Vice-Chairmen.

1. SRI K. RAMADASS
2. DR. P. V. RAJAMANNAR
3. SRI S. T. ADITYAN
4. SRI R. SIVASANKARA MEHTA.

Secretary to the Council.

SRI C. D. NATARAJAN, M.A., B.L.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
1 Abdul Wahab, K. S.	State Legislative Assembly.
2 Adityan, S. T., B.A., B.L. ..	Tirunelveli Local Authorities.
3 Anbazhagan, K.	Madras-Chingleput Teachers.
4 Arunachalam, T. S.	State Legislative Assembly.
5 Balasubramanya Ayyar, K., B.A., B.L.	Madras East Central Graduates.
6 Cherian, Dr. P. V., M.B.B.S., F.R.F.P.S. (Glas.), D.L.O., F.R.C.S. (Edin.) (<i>Chairman</i>).	Madras District Graduates.
7 Chidambara Mudaliar, A. ..	Madurai Local Authorities.
8 Chidambaram Pillai, I. A., M.A.	Kanyakumari Local Authorities.
9 Chidambaranathan, Dr. A., M.A., PH.D.	North Arcot-South Arcot Teachers.
10 Clubwala Jadhav, Mary C. ..	NOMINATED.
11 Damodaran, G. R., B.Sc. (Electrical), B.Sc. (Mech.), (Durham), M.I.E.E. (Lond.), M.I.E.	Salem-Coimbatore-Nilgiris Teachers.
12 Devaraja Mudaliar, T. V. ..	North Arcot Local Authorities.
13 Durairaj, T.	Tiruchirappalli Local Authorities.
14 Gajapathy Nayagar, A., B.A., B.L.	State Legislative Assembly.
15 Joghee Gowder, T.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
16 Janakirama Mudaliar, E. ..	State Legislative Assembly.
17 Jayarama Reddiar, S. ..	Ramanathapuram Local Authorities.
18 Kamalakannan, K.	South Arcot Local Authorities.
19 Karayalar, L. S., B.A., B.L. ..	State Legislative Assembly.
20 Krishnamoorthy, G. ..	Thanjavur-Tiruchirappalli Teachers.
21 Krishnaswamy Vandayar, A.	State Legislative Assembly.
22 Lakshmanan Chettiar, SP. K.A.	Ramanathapuram Local Authorities.
23 Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A., B.A., M.D., LL.D., D.Sc., D.C.L., F.R.C.O.G., F.A.C.S.	Madras District Graduates.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
24 Maharaja Pillai, M. S. ..	Tirunelveli Local Authorities.
25 Manjubhashini, S. ..	NOMINATED.
26 Muthiah, C. ..	Thanjavur Local Authorities.
27 Muthukannappan, Vidwan T., B.A.	State Legislative Assembly.
28 Nallaswami, B. K. ..	Do.
29 Palaniswamy Gounder, V. K. (Deputy Chairman).	Do.
30 Ponnuswamy Chettiar, S. R. P.	Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
31 Ponnuswamy Villavarayar, J.	State Legislative Assembly.
32 Rajah Iyer, M. ..	Madurai-Ramanathapuram Teachers.
33 Rajagopal Pillai, M. ..	State Legislative Assembly.
34 Rajamannar, Dr. P. V. ..	NOMINATED.
35 Rajaram Naidu, K. ..	State Legislative Assembly.
36 Ramadoss, K. ..	Do.
37 Ramakrishna Achari, K. ..	Do.
38 Ramalingam Pillai, V. ..	NOMINATED.
39 Ramasamy, K. R. ..	State Legislative Assembly.
40 Ramaswamy, K. V. ..	Do.
41 Ramaswamy Reddiar, O. P. ..	NOMINATED.
42 Rengaswamy, V., B.A. ..	Do.
43 Sambandhan, S. K., B.A. ..	Madras North Graduates.
44 Sambasiva Reddiar, A. ..	Salem Local Authorities.
45 Saraswathy Pandurangam ..	NOMINATED.
46 Seshachariar, M., B.A., B.L. ..	Chingleput Local Authorities.
47 Sivanandam, Dr. T. V., M.B.B.S.	Madras West Central Graduates.
48 Sivasankara Mehta, R. ..	Madras Local Authorities.
49 Somasundara Reddiar, A. ..	State Legislative Assembly.
50 Sreenivasan, Dr. A., M.B.C.P. (Lond.).	Madras South Graduates.
51 Subbiah Chettiar, M. ..	Tiruchirappalli Local Authorities.
52 Subramanyam, A. ..	State Legislative Assembly.
53 Sundarambal, K. B. ..	NOMINATED.
54 Surendra Ram, V. M. ..	State Legislative Assembly.
55 Thangavel Mudaliar, A. K. ..	South Arcot Local Authorities.
56 Thiagaraja Reddiar, P. B. K.	Madurai Local Authorities.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
57 Thirupurasundari, T. L. ..	NOMINATED.
58 Venkatachalam, R. ..	Salem Local Authorities.
59 Venkatachala Thevar, P. ..	Thanjavur Local Authorities.
60 Venkataraman, R., M.A., B.L. (Minister—Leader of the House).	State Legislative Assembly.
61 Vijayarangam, G. ..	North Arcot Local Authorities.
62 Vacant.	
63 Vacant.	

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

TWENTY-THIRD SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Tuesday, the 24th March 1964.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

Scholarships

* 113. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of DR. A. CHIDAMBARANATHAN): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any percentage of attendance is required to be put in by pupils at high school classes for eligibility for drawing scholarships and concessions; and

(b) if so, what it is?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) No, Sir. If scholarship holders absent themselves for a period exceeding one month, the scholarship will not be granted for the excess period.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Chief Minister tell us whether there is any proposal to specify any percentage of attendance to make them eligible for the scholarship?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member may put a separate question.

Municipal College, Salem

* 114. Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether consequent on the taking over of the Municipal College, Salem, by the Government, the previous service of the staff in college will count for pension; and

(b) if so, whether it will also count for seniority and promotion?

[24th March 1964]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The members of the staff of the former Municipal College, Salem, were absorbed regularly in Government Service with effect from 1st April 1960 and the period of service of the staff from 1st April 1960 will count for seniority and promotion.

SRI M. RAJAH IYER: Sir, other things being equal, will not their service in the Salem Municipal College be taken into account for promotion and seniority?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir. Their previous services are taken into account for the purpose of pension.

Higher elementary schools

* 115 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any scheme for the supervision of higher elementary schools by teachers of the high schools in the same locality has been formulated; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) There is no such scheme for the supervision of higher elementary schools by teachers of the high schools in the same locality. However, the 'God-father' scheme, which is purely a voluntary scheme, sponsored by the Director of Public Instruction is intended for the benefit of the elementary schools.

(b) Under the "God-father" scheme, the headmaster of a higher elementary school will consult the headmaster of a nearby high school, the 'God-father' school, in arranging the scheme of lessons and methods of teaching. The Headmaster of the high school will give the required guidance and advice.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Am I to understand, Sir, that in the case of higher elementary schools there is to be mere consultation and in the case of elementary schools there will be regular supervision?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is no question of any supervision. There will be consultation with reference to higher elementary schools and elementary schools because, as the hon. Member is aware, now it is an integrated course from 1st to 11th Standards and therefore what is taught in the elementary school stage must fit in with the higher elementary school stage. Therefore consultation is provided for with teachers of the high schools.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, how often is such consultation made? Is it made only at the beginning of the school

[24th March 1964]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It will be periodical consultation. On an average it may be an hour in a month.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, is this enforced in all the districts or is it being experimented in any particular district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It is a voluntary scheme and it is for the schools to take it up.

One-way traffic regulations

* 116 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there are any one-way traffic regulations in the City of Madras; and

(b) if so, the number of prosecutions launched against offenders of these regulations and the number of persons convicted during 1961-62, 1962-63 and up to date.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes.

(b) The particulars are furnished below:—

	Number of cases charged.	Number of cases convicted.
From 1st April 1961 to 31st March 1962.	10,608	10,241
From 1st April 1962 to 31st March 1963.	6,134	5,904
From 1st April 1963 to 31st December 1963.	5,049	4,824

DR. A. SREENIVASAN: May I know, Sir, whether these breaches of one-way traffic rules are committed under the very nose of the policemen who are on duty?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If they are, the offenders will be charged and convicted.

DR. A. SREENIVASAN: Who is to charge whom? I have been an eye-witness to such breaches of rules and that was the reason why I was provoked to put this question. Who is to find out whether the policeman on duty is doing his duty properly? Are there any supervisory staff for the purpose?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If they are, the not do their duty properly, the proper thing is to complain about them to the superior authorities or bring it to the notice of the Government.

[24th March 1964]

Artsilk

* 117 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of any proposal of the Government of India to decontrol artsilk distribution system; and

(b) if so, whether there is any proposal to make representation to the Government of India in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) The Government of India have decontrolled the distribution of indigenous artsilk yarn from 1st January 1964.

(b) No.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, what is the position of the art silk supply to handloom weavers at present in the State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, indigenous artsilk is freely available. The imported artsilk still continues scarce.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, will the Hon. Minister at least represent to the Government of India to continue the control on the imported artsilk?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I thought, Sir, that the House and generally the hon. Members were in favour of decontrol of many of these things. I do not see any reason why we should now ask for control.

* 118. VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Mr. Chairman, Sir, I am not putting the question.

MR. CHAIRMAN: I pass on to the next question.

Properties of the Ceylon Government

* 119 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to buy the immovable properties of the Ceylon Government at Mandapam; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) The matter is under the consideration of the Government.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, how long is the matter under the consideration of the Government and when was the first idea mooted?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, it is a question of fixing the price which involves lakhs of rupees. Government have to be cautious and delay is unavoidable, and there will be no avoidable delay.

[24th March 1964]

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Chief Minister tell us whether there was any finalisation or any fixation of prices for this property originally by any of the officers of the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am unable to understand what the hon. Member means; whether he wants me to give information about what officer A or officer B or officer C did. I cannot give that kind of information, Sir.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, I have information that once the estimate was completed and then that estimate had been asked to be revised or examined by somebody and as a result there was a large difference between the two estimates and the estimates have gone up. I want to know whether it is a fact that Government enquired into this matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, there is no question of finalising the estimate when I say it has yet to be decided, and if the hon. Member has any information he can keep it to himself.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, I want to know whether on the first occasion an officer of the Government estimated it at a very high price and whether Government have ordered anybody else to prepare a fresh estimate?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There are grades of officers; one officer estimates and then it is scrutinised and finally the Government take decision. There is no question of one officer estimating in one way and another officer estimating in another way.

Milk

* 120 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the milk supplied by Madhavaram Milk Colony and the Madras Co-operative Milk Supply Union at Ayanavaram is found curdled often; and

(b) if so, the preventive measures taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR: (a) & (b) So far as the milk supplied by the Madras Dairy and Milk Project is concerned, there has been no curdling of milk after the commissioning of the Central Dairy in the Milk Colony at Madhavaram with up-to-date processing plant with effect from 28th January 1963. The curdling of milk supplied by the Madras Co-operative Milk Supply Union, Ayanavaram, is rare and happens when there is a fall in the efficiency of the compressor of the refrigeration unit of the Union. This defect is attended to and rectified then and there.

[24th March 1964]

Mr. Chairman, shall we take up the other two questions also along with this.

MR. CHAIRMAN: I think it will be better if we take them in order, one after another.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I know how the bottles are cleaned? Are they cleaned with mere water or with some other ingredients?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR: There is an automatic method for washing these bottles.

THE HON. SRI M. BHAKTHAVATSALAM: I would suggest to the hon. Member to pay a visit to the place to get satisfied about the methods adopted for cleaning the bottles.

DR. A. SREENIVASAN: Is it not a fact that curdling is due to contamination especially by fungus?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: ஐயனாவரத்தில் சில சமயங்களில் அவர்கள் சொல்லியது போல இருக்கின்றன. நல்லமுறையில் அங்கு இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுக்கப்பட்டு போதிய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அங்கும் நல்லமுறையில் வந்து கொண்டிருப்பதாக தகவல் இருக்கிறது.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: கனம் அமைச்சர் அவர்களும் நானும் ஐயனாவரம் சென்று பார்த்தபோது என்ன நடந்தது என்பது தெரியும். பார்த்தபிறகும் அப்படித்தான் நடக்கிறது. தயிரும் இல்லாமல் மோரும் இல்லாமல் ஒரு காம்ப்ளினேஷன் இருந்தது. நாம் பணமும் கொடுக்கிறோம். பாலும் கிடைக்கவில்லை. இந்த தர்ம சங்கட நிலையிலிருந்து பால் வாங்குகிறவர்களுக்கு ஒத்தாசை செய்ய கவர்ன்மென்ட் முயற்சி செய்யுமா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: இது கேள்வியாக இல்லை. இன்ஸ்பெக்டர்மேஷன் மாதிரி இருக்கிறது.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: இல்லை. அந்தமாதிரி தர்மசங்கட நிலையில் இருந்து விடுபட ஏதாவது அரசாங்கம் செய்யுமா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: அவரவர்கள் தனியாக சொந்தத்தில் மாடு வாங்கி வைத்து பால் எடுத்துக்கொண்டால் தர்மசங்கடம் இருக்காது.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: அது எப்படி முடியும்? இந்தக் காலத்தில் ஒரு ஆளை வைத்துக்கொள்வதே கஷ்டமாக இருக்கிறது. மாட்டையும் வைத்துக்கொண்டால் அது பிறகு சன்யாசி குடித்தனம் செய்தது போல இருக்கும்.

* 121 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether any cases of ants being found in the milk supplied by the Madhavaram Milk Colony have been brought to the notice of the Government recently; and

[24th March 1964]

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR: (a) Yes, Sir.

(b) Steps are being taken by the Milk Commissioner to avoid such occurrence in future.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: இந்த கன்டாமினேஷன் எல்லாம் எப்படி ஏற்படுகிறது? பெரிய இடங்களில் மிஷினில் வைத்து பாயில் செய்கிறார்கள். இவையெல்லாம் அவற்றிற்கு முன்னால் ஏற்படுகிறதா? அல்லது பின்னால் ஏற்படுகிறதா? என்பதை கவர்ன்மென்ட் கவனிக்க ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: நிச்சயமாக என்னால் சொல்ல முடியும் மிஷினிலிருந்து பாட்டிலுக்கு தூசிகள் புக முடியாது. லாரியில் ஏற்றும்போதோ அவற்றை லோடு செய்யும் போதோ ஏதாவது அந்த பாட்டிலில் உள்ள கார்ட் தளர்ச்சியால் சிறிய ஓட்டைகள் இருந்து ஏறும்பு போயிருக்கக்கூடும்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: பாட்டிலில் வருகிற பாலில்தான் ஏறும்பு புகுந்திருக்கிறது. அலுமினியம் கானில் வருவதைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. அதில் போவதற்கு இடம் ஏற்படலாம். ஆனால் பாட்டிலில் எப்படி ஏறும்பு புகுந்தது?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: முக்கிய கேள்விக்குப் பதில் சொல்லியதில் சொன்னேன். பாட்டிலின் மேல் இருக்கிற கார்ட் லுசாகும் போது ஏறும்பு போகலாம்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அந்த பாட்டிலிலுள்ள பேப்பர் கார்க்கை பார்த்தாரோ இல்லையோ. அது பாலில் வரும்போது ஊறிப் போவதால் உள்ளே எதுவும் போக முடியாது. அந்த கன்டாமினேஷன் என்பது ஹைஜீனிக் கண்டிஷன்களை சரியான முறையில் அப்பி செய்வததால் ஏற்படுகிறதா? அப்படியென்றால் ஏர்கன்டிஷன் அறைகளில் வைத்து பாட்டிலை ஃபில்லப் செய்தால் இதுமாதிரி ஏறும்பு விவகாரம் ஏற்படாது.

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: பால் ஏர்கன்டிஷன் ரூமில்தான் வைக்கப்படுகிறது. அந்தக் கார்ட் பாலில் உதித்துப் போகிறது அல்ல. அது காகிதம் அல்ல.

* 122 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the quantity of milk distributed in the City of Madras by the Milk Board daily;

(b) whether any complaints have been received about the improper distribution; and

(c) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR:

(அ) மாதவரத்திலுள்ள பால் பண்ணைத் திட்டத்தைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் கேட்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். அப்படியானால் அத் திட்டத்தின் மூலம் நகர மக்களுக்கு அன்றாடம் 28,500 லிட்டர் பால் வழங்கப்படுகிறது.

[24th March 1964]

(இ), (உ) : பால் வழங்குவதில் உள்ள முறைகேடுகள், குறைபாடுகள் பற்றி 1963 ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் சில புகார்கள் வந்தன. 1963 ஆகஸ்டு மாத முதல் கிராமக் கூட்டுறவுகளில் பால் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு தேவையான எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டன. மேலும், வாடிக்கைக்காரர்களுக்குத் தேவைப்படும் பால் முழுவதையும் முன்போலவே வழங்க எல்லா ஏற்பாடுகளையும் இத்துறையினர் செய்தனர்.

திரு. என். கே. சம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக சென்னை மாநகர மக்களுக்கு எவ்வளவு பால் தேவைப்படுகிறது? இப்பொழுது கிடைக்கிற பால் ஒரு சில சதவிகிதத்திற்குத்தான் ஈடு செய்வதாக இருக்கிறது. மேலும் அதிகமான பால் விநியோகம் செய்ய அரசாங்கம் ஏதாவது திட்டம் வைத்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : சென்னை நகர மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் இப்போதிருக்கிற ஸ்கீமில் பால் கொடுக்க முடியாது. அதிகமாக இந்த மிஷின் வைத்து செய்யவேண்டுமென்றால் 75 ஆயிரம் லிட்டர் பால் வேண்டும். இப்போது 30 ஆயிரத்திற்கும் கீழ் செய்யப்பட்டு வந்துகொண்டிருக்கிறது.

வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன் : பால் வழங்குவதில் ஏற்படும் தவறுகளும் முறைகேடுகளும் 'ஹவுஸ் டெலிவரி' நிலையில் தான் ஏற்படுகின்றன. இதை அடிக்கடி கண்காணிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : சென்னையைப் பொறுத்தவரை தனி அதிகாரி போடப்பட்டிருக்கிறார். ஜம்பத்தி ஆறு செண்டர் வைத்து பால் கொடுக்க இப்போது வைத்திருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் அடிக்கடி பார்த்துக் கண்காணித்து வருகிறார்கள். அப்படியும் சில கோளாறுகள் ஏற்படத்தான் செய்கின்றன.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : பால் பவுடரை உபயோகித்தால் மெட்ராஸ் ஜனங்களுக்கு சப்ளை செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன். கவர்ன்மென்ட் அதைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறது?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : இப்போது பாலாகவே கிடைக்கிறது. மீதி ஏதாவது ஏற்பட்டால் அதற்கு மார்க்கெட் வைத்து மீதி இருக்கிற பாலை பவுடராக செய்கிறோம். பவுடரை வைத்து செய்வதென்றென்றால் தனியாக ஒரு ஸ்கீம் வேண்டும்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : இப்போது முன்னெரி அபிவிருத்தியா இல்லையா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : அதை தங்களைப் போல் இருக்கிறவர்கள் சொல்லவேண்டும்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : ஜனங்கள் பால் பவுடரை உபயோகிக்க தயாராக இருப்பதால் கவர்ன்மென்ட் பவுடராகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யுமா?

24th March 1964]

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : இந்தக் கேள்வி கனம் சக அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களைக் கேட்க வேண்டிய கேள்வி. அவரைக் கேட்டால் அவர்கள் சொல்வார்கள்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : பாலில் ஏறும்பு போவதாக சொல்கிறார்கள். வெளியிலிருந்து வரும் பாலை சொசைடியில் சேகரிக்கும் போது அது சுத்தமாக இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்த்து அதில் இருக்கின்ற தூசிகளை பில்டர் வைத்து வடிகட்ட வேண்டும். அது இல்லாமல் சும்மா அடைத்து விடுகிறார்கள்.

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : சொசைடி மூலமாகத் தான் வாங்கப்படுகிறது.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : அதைத்தான் சரியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : சரியாகக் கவனிக்கப்படுகிறது என்பதைத்தான் நானும் சொல்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II—ANNOUNCEMENTS

(1) NOMINATION OF MEMBERS TO THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE AND THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that under rule 166 (1) and rule 175 (1) respectively of the Madras Legislative Council Rules, I have nominated the following members to be the members of the Business Advisory Committee and the Committee on Government Assurances of the Council for one year with effect from 1st April 1964 :—

Business Advisory Committee

1. Hon. Chairman (Chairman).
2. The Hon. Sri R. Venkataswami Mudaliar.
3. Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.
4. Sri V. K. Palaniswami Gounder.
5. Sri K. Anbazhagan.
6. Sri K. Raja Ram.
7. Sri S. K. Sambandhan.
8. Sri K. Balasubramanya Ayyar.
9. Srimathi S. Manjubhashini.

[24th March 1964]

NOMINATION OF MEMBERS TO THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE AND COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

Committee on Government Assurances.

- 1 Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.
- 2 Sri K. Balasubramanya Ayyar.
- 3 Dr. P. Rajamannar.
- 4 Sri K. Raja Ram.
- 5 Sri R. Sivasankara Mehta.
- 6 Sri K. Ramadass.
- 7 Sri K. R. Ramasamy.

Under rule 176 (1), I have nominated Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar to be the Chairman of the Committee on Government Assurances.

(2) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : At a meeting of the Business Advisory Committee held at 2-30 p.m. to-day, the following programme of business has been decided :—

25th March 1964—

- (1) Presentation of the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1963-64.
- (2) Discussion on the Mid-term Appraisal of Third Five-Year Plan (continued).

26th March 1964—

- (1) Discussion on the Mid-term Appraisal of the Third Five-Year Plan (continued—last day).
- (2) The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 11 of 1964).
- (3) Discussion on the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1963-64.

27th March 1964—Good Friday (Holiday).

28th March 1964—Official Bills.

29th March 1964—Sunday (Holiday).

30th March 1964—The Madras Appropriation Bill, 1964.

31st March 1964—Resolution of Thanks.

The Council will meet daily at 3 p.m.

III—DISCUSSION ON THE MID-TERM APPRAISAL OF THE THIRD FIVE-YEAR PLAN RELATING TO MADRAS STATE.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sri, I move—

“ That the Report on the Mid-Term Appraisal of the Third Five-Year Plan relating to Madras State be taken into consideration ”.

24th March 1964] [Sri R. Venkataraman]

A detailed account of the progress of the Third Plan has been given in the publication already circulated to the hon. Members. I would invite the attention of the hon. Members, particularly to Chapter I, where a general review of the progress of the State under the Plans has been made with special reference to the first half of the Third Plan period. The object of this Mid-term Review is not merely to highlight the achievements of the Plan, significant as these are, or to apportion blame and find excuses for shortcomings, but to set out in as objective a manner as possible the progress of the Plan in different sectors and invite constructive suggestions from all quarters for better implementation of the Plan.

2. Our Plans function within the framework of a federal constitution and a mixed economy. For a proper appraisal of the growth of the State's economy in the Plan period, the progress of projects directly implemented by the Central Government and the private sector is therefore of great relevance. We have endeavoured to give information in respect of the progress of schemes in the Central and private sectors also. While thus taking a comprehensive view of the progress of the Plan as implemented by different agencies, the Central Government, the State Government and the private sector, the House would in particular, like to assess how that part of the Plan which is the direct responsibility of the State Government has been implemented.

3. The Mid-term Review brings out in bold relief the fact that the State's Plan is being implemented according to schedule or even ahead of it. During each one of the three years of the current Plan, our performance has been higher than the target set by the Planning Commission. For 1961-62, the first year of the Plan, the Planning Commission had approved an outlay of Rs. 47.5 crores. But we fulfilled a Plan of Rs. 50 crores. In the second year of the Plan, as against an approved outlay of Rs. 55 crores, we were able to perform a Plan of Rs. 58.7 crores. In the current year, the provision for Plan schemes was initially fixed at Rs. 60 crores. But, having regard to the gathering momentum of our important schemes, the outlay has been marked up to Rs. 68.46 crores in the Revised Estimates. According to the latest information, the actual outlay may even be higher by another Rs. 3 crores. By the end of the current year, we will thus have utilised about Rs. 180 crores as against a provision of Rs. 291 crores for the Third Plan as a whole. The programme for the next year has been placed at Rs. 70.53 crores, but it is almost certain that we will be called upon to step it up further in the course of the year. On these trends, the allocation for the final year of the Plan will have to be at least Rs. 76 crores or so. The outlay on the current Plan will thus aggregate to about Rs. 325 crores representing a substantial increase over the original provision. We are thus repeating in the current Plan period our experience with the Second Plan which, though originally fixed at Rs. 152 crores, eventually turned out to be Rs. 188 crores.

3-20
p.m.

[Sri R. Venkataraman] [24th March 1964]

4. It is easy to draw up Plans which look spectacular on paper. But their implementation will depend largely on resources. The House would not therefore fail to note that we have been able to keep to the schedule in the fulfilment of the Plan and now look forward to fulfilling a slightly bigger Plan because we have shown initiative and political courage in mobilising the resources for the Plan. We have also kept our non-developmental expenditure under strict control and have thus conserved all our resources for the Plan. Towards the original outlay of Rs. 291 crores on the Plan, the Centre had offered assistance to the extent of Rs. 190 crores leaving it to the State to find Rs. 101 crores as its share. On the current forecast of resources, our contribution to the Plan over the five-year period will be about Rs. 125 crores. We have thus more than kept up our part of the contract on the Plan which is a joint enterprise of the Central and State Governments.

5. While I have no doubt that the House would register its satisfaction at the increase in the size of the Plan from Rs. 291 crores to Rs. 325 crores, I am also aware that the House would like to reassure itself that the increase in outlays is not due merely to rise in cost of the different projects. It is true that the cost of projects worked out in outline generally a year or two in advance of the commencement of the Plan period, turns out in some cases to be higher when detailed estimates are framed, with reference to the conditions at the time of implementation. There has been some increase of this nature under a few projects. But the point I would like to stress is that by far the significant part of the increase in the outlay on the Plan is due to inclusion of new schemes not originally contemplated and the enlargement of the scope of some of the projects. To give only a few instances, the Second Stage of the Mettur Tunnel Hydro-Electric Scheme with an estimated cost of Rs. 7 crores, Kodayar Hydro-Electric Scheme with an estimated cost Rs. 7.75 crores and expansion of the Basin Bridge Thermal Station at an approximate cost of Rs. 2.9 crores are some of the new schemes included in the Plan. A number of new medium irrigation schemes like Chittiar Pattanamkal, Manjalar and Gomukinadhi which had not been worked out in detail at the commencement of the Plan have now been taken up. We have also stepped up our efforts in spheres like Education. As against a Plan target of enrolment of 14 lakhs of pupils in Elementary Schools, even by the end of the current year 12.3 lakhs pupils would have been enrolled and the enrolment by the end of the Plan period would be of the order of 20 lakhs. Likewise, against a target of 2.15 lakhs of pupils in Higher Elementary Schools for the Plan period as a whole, 2.2 lakhs have already been enrolled and, on current trends, the enrolment will be 4 lakhs at the end of the Plan. Under Secondary Education, too, over 1 lakh of pupils have been enrolled against a target of only 75,000 pupils for the Plan period. At the current rate of progress, the physical targets set in the Plan under Technical Education will also be exceeded. The training capacity in our technical institutions at

24th March 1964] [Sri R. Venkataraman]

the end of the Plan will be 6,200, both degree holders and diploma holders, as against 5,300 set as target. The execution of Minor Irrigation Schemes has also been accelerated and the outlay on these schemes will be marked up from Rs. 12 crores to Rs. 17 crores. These are but a few examples which should convince the hon. Members that commensurate with the increase in the outlay on the Plan, there will also be some real improvement in its scope leading to larger benefits for the State's economy.

6. While keeping in view the broad objectives of the national Plan and accepting in national interest the discipline inherent in a planned economy, the State Government has recognized the need for a flexible approach to Plan outlays and targets and has endeavoured constantly to adapt the Plan to meet the local needs and changing circumstances. The assistance of the Central Government in the form of loans and grants no doubt constitutes a significant proportion of the total Plan outlay and is intended to ensure conformity to the objectives of the national Plan. But, under the procedures evolved since 1958, Central assistance to the States for the Plan is now canalised in a manner which does not hamper unduly the initiative of the States. It is because of the large measure of freedom implicit in the present arrangements that we have been able to step up the level of effort in certain crucial sectors like Power, Technical Education and General Education beyond what was visualised when the Plan was initially drawn up. Through the instrument of annual Plans, we have sought to adjust the outlays and the pace of execution of the programmes with reference to the needs of the situation. It is this flexible approach which has enabled us to spend much more than the original outlay in many of the vital sectors of the Plan.

7. The investments so far made in the current Plan period have strengthened appreciably the industrial and agricultural base of the State and have created conditions in which a faster rate of growth would be possible in the future. Even in regard to agricultural production, about which there has been a good deal of debate and discussion recently, we have done reasonably well in having created additional production potential to the extent of 5.37 lakhs tons of foodgrains in the first two years of the Plan. The programmes included in the Plan for the setting up of State seed farms, improvement of local manurial resources and plant protection measures are being implemented without any default. The consumption of fertilisers too has increased from about 1.14 lakhs of tons at the end of the Second Plan to about 3 lakhs of tons in the current year, though it still lags behind the target. Government fully realise that there is no room for complacency on the agricultural front and would within the limits set by the seasonal factor ensure that the targets set for this important sector are realised to a substantial extent in time.

8. The pace of industrial development of the State has also been stepped up in the current Plan period as will be evident, among other data, from the figures relating to registration of companies.

[Sri R. Venkataraman] [24th March 1964]

During the First Plan, 586 new companies were registered in the State with a paid-up capital of Rs. 12.73 crores. During the Second Plan Period, 900 new companies were registered with a paid-up capital of Rs. 50.32 crores. The pace of registration of companies has gathered further momentum in the current Plan period and up to the end of December 1963, 659 companies, public and private, have been registered with a paid-up capital of Rs. 65.58 crores. The record of the State in the implementation of licences issued under the Industrial Development and Regulation Act, 1961, is also quite encouraging. Of a total of little over 600 licences for the establishment of large and medium industries other than textiles issued in the three Plan periods, more than 300 have been fully implemented and about 200 are in various stages of implementation. Till about 10 years ago, the only large-scale industry of some importance in this State was textiles. But the last decade has witnessed the emergence of new lines of production and diversification of pattern of industries. The impressive increase in industrial production is brought out by the following figures relating to consumption of power by industries :—

3-20
p.m.

Year.	Consumption of power by industry.
1950-51	320 million units.
1955-56	540 „
1960-61	908 „
1963	1,425 „

The increase in power consumption by industries since the commencement of the Third Plan alone is seen to be more than 50 per cent.

9. While the main accent in all our Plans has been on productive schemes like those relating to power, irrigation, and agricultural and industrial expansion, social services like medical, health and housing have also received due attention within the resources available. In an under-developed country with its poor levels of income and standard of living, the needs of the people in these spheres are obviously very large in relation to the material and other resources available. The very process of planning rouses the expectations of the people and a democratic plan has to respond, in some measure, to the urges and aspirations of the people. At the same time, it is only by the accelerated execution of productive schemes that we can lay the foundation for a real and sustained advance in social services. Our Plans have thus sought to maintain a reasonable balance between productive schemes essential for the long-term development of the State and the social welfare schemes which are necessary for the immediate well-being of the people. The end of all planning is the welfare of the people and the large allocations which we have made for productive schemes in the Plan have their ultimate justification in the generation of large resources for the fulfilment of the welfare schemes.

24th March 1964] [Sri R. Venkataraman]

10. The Government are aware that though the State has made striking advance in all spheres and has fulfilled its Plans without default, there is still a long way to go. The problems of an under-developed country like ours, with its per capita income among the lowest in the world, are so immense that they cannot be solved within the short span of a Plan or two, but will call for sustained effort over a long period. Meanwhile, the very process of fulfilment of the Plan brings in its wake new problems. To mention just a few, industrial growth causes strain on power, transport and housing and calls for still larger outlays; expansion of elementary education brings in its wake fresh demands for expansion of secondary education; with some improvement in the standard of living of the poorest sections of the people, there is a shift in the patterns of consumption such as from coarser to finer grains, causing strain on available supplies and levels of prices. We have to accept these and other problems as inevitable in a growth oriented economic Plan. These plans of growth should not depress us or lead to a slackening of our efforts but should, on the contrary, call for greater vigour and determination in the fulfilment of the Plan. I have no doubt that discussions in this House on the progress of the Plan will promote a better understanding of the objectives of the Plan and its achievements and help in securing a larger measure of public participation which is so vital for its success.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

‘That the report on the Mid-term Appraisal of the Third Five-Year Plan relating to Madras State be taken into consideration.’

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, we are glad that the Government after having completed the first two five year plans are now running the third five-year plan and are about to complete the third year of the third five-year plan. We have yet two years of this third five-year plan left. Now planning was rendered necessary on account of the fact that we had great need for it and that we were not at the level at which we ought to have been. We had to increase our agricultural production, industrial production, provision of housing, and so many other amenities in respect of our people. Now planning does not stop with the increase in production, agricultural as well as industrial, housing facilities and other amenities. There is what is called the increase in the development of the individual. The individual has to be developed.

(Sri K. Ramadass in the Chair.)

That part of planning should receive priority. Even with all the increased output in agriculture, industries and in other amenities, it is the human element that plays the most important part. If we want to develop that human element to the stature to which it ought to rise in a free country, it is necessary that we devote sufficient attention and sufficient funds for education. Now if we go into this plan, we find that only about 9 per cent has been

[Sri G. Krishnamoorthy] [24th March 1964]

provided for Education, i.e., about Rs. 25 crores in this third five-year plan out of the Rs. 290 crores that we are going to spend in respect of all items. That is not sufficient in respect of education. As I have had occasion already to point out in this sacred House, the content of education counts most. It is not the quantity or the number of pupils that are brought into the schools that counts, but it is the quality. Here, in this very book on the third five-year plan, which has been just given to us, it is stated that the aim of the Government is to bring in all children of school-going age into the elementary schools. There are statements to the effect that our State has made a very forward march in this respect and that over forty lakhs of children are in the schools now. What is the object of this compulsory education now? If really the Government think that it is only the teaching of the three "R'S" or just the imparting of literacy to the pupils, then it is no education. Our Government's ultimate aim must be to make these pupils regular citizens of this free country. Now to make a child a regular citizen, there should be a pattern of the future citizen. In all our planning, whether it be at the State or the Central level, we have not up to now just had the pattern of the future Indian citizen. Mahatma Gandhi had it. The Father of the Nation had it. He just gave us a picture as to what the future Indian citizen should be, how simple he should be in his dress, how simple he should be in his food, how simple he should be in housing, and how simple he should be with regard to the other amenities. Are we following those things? Is there any pattern of the future Indian citizen? Without that pattern, how can we have a curriculum or a detailed plan for education? If there is no pattern of the future citizen before us for planning in education, then it means that in all these three five-year plans, we have not had that human element which is necessary. We may bring thousands of acres under cultivation. We may construct thousands of dams. We may bring up so many factories. We may manufacture so many things from the small scale industries. We may provide food to all the people. We may provide clothing to all the people. We may provide even housing to all the people. But what about the human element. Unless this one factor is there at the proper level, as the Father of the Nation wanted it to be, we cannot get all these benefits properly. There may be rice, but we cannot get it at a fair price. There may be sugar, but we cannot get it at all. A dealer may declare that he has no stock. So, it is the human element that counts. The Government may produce any amount of food and any amount of cloth, and also build any number of houses for the people, but it is the human factor that counts. So, if the human element is to be proper, then we have to go to the Father of the Nation who had chalked out a picture. That picture is lacking in the State plan as well as in the Central Plan. Unless we have a picture of the future Indian citizen with a charitable disposition and with a lot of selflessness in him, everyone cannot have the amenities which we really want to have through these plans. Now, the Hon. the Leader of the House, in his introductory speech to the House, has

24th March 1964] [Sri G. Krishnamoorthy]

stated that planning is for the welfare of the citizens. So, welfare of the citizens means that all people must have all amenities. There is what is called distribution and at the distribution level the human element works, whether it be water for irrigation, whether it be materials for house building, or whether it be the sale of so many sundry articles that we require in our daily life. That is what is called distribution. It may be through a merchant, through an agent or through a contractor, but it has to cross that human element and there you want proper conduct. If you want proper conduct in all the citizens of the State as well as the whole of our country, it must come only through education. Otherwise, what is the meaning of the Government stating that all children must come to schools and must compulsorily have education? We want all children to have a pattern of education. If all children of school-going age go to elementary schools and if there is a perfect pattern of education, then we can at least say that after ten years these boys who pass out of the S.S.L.C. will all be good people, honest people, people with integrity, people with selflessness and people who will abide by the laws that were laid down by the Father of the Nation, Mahatma Gandhi. That we do not have. What is the use of all plans? We may be increasing agricultural produce, industrial produce or implementing housing schemes, but the human element will be lacking in development. Now "here it is rightly stated on page 8 of this Third Five-Year Plan Mid-term Review. The large outlays we have made on education and technical education are in the nature of investment in building up human resources and thus provide a firm base for accelerated growth of the economy in the years to come." I am glad the Government have come to realise that it is an investment that education expenditure is an investment. Again, on page 89 of this book it is stated: "Development of education, being in the nature of investment in human resources, is an essential prerequisite for economic growth." I am glad that Government have admitted this. Now, there is no use of saying that out of Rs. 130 crores of our revenue we are just spending Rs. 30 crores, a very big slice, a fair slice, on education. Government are really investing, and not spending, Rs. 30 crores on education. According to their own words, they are investing Rs. 30 crores. Why can't they invest more? Is there not need for investing more? What they pay to the teacher is not an expenditure: it is an investment. What they pay to a member of any other profession is expenditure. What they pay to the teacher is not expenditure. It is an investment that will be returned to the nation with simple interest and compound interest. So, a nation is judged by the amount of money that it spends on education. We cannot be complacent stating that we are spending over 25 per cent or nearly 25 per cent of our revenues on education. It is an investment. Why do we call it an investment? Because we are going to get a return. What is the return? The return is the human element. How should that human element be? It should be shaped in such a way that it should preserve the hard-won freedom and, at the same time, give amenities to all people, that it will ensure the maximum

[Sri G. Krishnamoorthy] [24th March 1964]

amount of production in food, clothing and provision for shelter and that it will ensure also proper distribution. For all these we want proper conduct in the people. If you want that proper conduct, what is the use of having the same education left by the Britisher, the foreigner, some seventeen years ago? Is it not high time that we reformed this education? The Government may state that Mr. Krishnamoorthy is always pleading for teachers' salaries. But he is also pleading for the reform of education. Can our education be at any time called national education? Were not great leaders in this country crying for national education like the late Gopala Krishna Gokhale and others? Did they not shed their blood and sweat for the cause of reformation of education? What stands in the way of reform of education even after seventeen years of Swaraj? Should the same history book be there? No wonder that you get fissiparous tendencies in the atmosphere. Every man thinks that his next-door man is an enemy. Fathers and sons are not on good terms. Every community thinks that the other community wants to cut at its roots because we begin history with the Aryans in the first chapter and the Dravidians in the next chapter. Should that history book be there after seventeen years of Swaraj? What can you expect except disunity if you have that book? Should there be that history book where the first sentence says that 'X' killed his father and came to the throne? After reading such a book, will a boy in our house have any regard for his father? Will he be loyal to the father? Will he obey the father? Will he be kind to the father? Such books do continue now. And we have got a department which is fortunately called the Department of Public Instruction. It is not called the Department of Education. It is not giving education, and we are speaking the right thing when we call it the Department of Instruction. We are instructing certain useless stuff, just stuffing useless stuff, just as we stuff cotton into the pillow, into the brains of boys. Seventeen years of Swaraj have gone with that history book. Our boys are really to be paid tribute. They have not gone to the extent to which it is written in the history book because they are good boys; they are boys of Tamil Nad. In their blood there is that culture. So, they want to be loyal to their fathers. Such useless things are in the history book. Is there any need for us to read 150 or 200 pages of history describing 5,000 years of rule? Can anybody give any proof that our ancestors were having these stone weapons and other things? What a ridicule it is? We do not have faith in our own Ramayana and Mahabharata. In Mahabharata which, according to history, took place 5,000 years ago, the pavement was so very beautiful that Duryodhana thought that water was running on the floor; really no water was running on the floor; but the pavement was so nice. We read in history books that we were living in the Stone Age and only later, very few years ago, very recently we read too of Lord Rama and Lord Krishna wearing beautiful jewels and gems studded not only in ornaments but also on their laced cloth. We have lost faith in our own history. But you want to read a history book written by a foreigner who left our shores thanks

24th March 1964] [Sri G. Krishnamoorthy]

to the efforts of Mahatma Gandhi seventeen years ago. The Department has still faith in that history and there is a Text Book Committee paid by the Government, and teachers are paid by the Government to teach this anti-national history. The S.S.L.C. boys are examined in this anti-national history and after passing that examination in anti-national history, they are being given jobs as N.G.O.'s and Gazetted Officers. What a ridiculous state of affairs we have created! Yet, we say there is fissiparous tendency in the atmosphere. There cannot be anything else except fissiparous tendencies. There will not be anything except disunity from Kashmir to Cape Comorin even in these days when we see foreigners trying to attack us. If really we had the blood that our ancestors had in the days of the Mahabharata, should we not bubble with the enthusiasm that the Himalayas are ours, that our borders are ours, that we will sacrifice anything and everything and that every family will send at least one soldier to defend our borders? History written in a wrong way has spend us and we have not changed it. Mathematics books are also written in the wrong way. I have referred to it many a time, but I do not think much change has taken place there. Even to-day if the Government just lay down an order, (just five minutes is enough) the Hon. the Minister for Education and some educationists can sit down for five minutes and draw up a national scheme, throwing out all these things. Is there any need for anti-social sums there like mixing of water with milk and mixing of superior coffee seeds with inferior coffee seeds? If the boy works out these sums correctly, he passes the examination and if he begins to trade in coffee seeds or milk, will he not make a citizen true to the thing taught in the school and approved by the Department of Public Instruction? What need is there to retain all these things? What about Science books? Is there anything described in Science about our health? For everything a man has to run to the doctor. Is there any chapter describing the value of a cold bath or the value of food or the contents of vegetables so that a boy can understand whether a vegetable will produce heat or cold? Nothing whatsoever. We are very reluctant to get out of the rut set up by the foreigners. In those days we were complaining that the scheme of education framed by Macauloy was mainly intended to produce clerks. But now we are not eager or willing to move out of that old rut. This year 1,20,000 pupils have appeared for the S.S.L.C. examination and all of them have read the useless history books, anti-national mathematics and unwanted science. And now what about geography? Nobody knows about his own environment. The student is asked to read about foreign countries which he will never hope even to see. He is taught about the frigid zone and about the Eskimos whom he would never see. He would have to see them only at the risk of his life because the place is a very cold one. For this useless education, we tax the parents, pay the teachers and the managements, and also the examiners all only to produce boys with useless knowledge, and we want them to be patriotic. How can they be patriotic? And now, the Government of India once attempted to write the history of the freedom struggle. What has

3-50
p.m.

[Sri G. Krishnamoorthy] [24th March 1964]

become of that attempt? Can we not write the history of the freedom struggle? Is it necessary to have a 200 page book dealing with the history of 5,000 years? Is it not our duty to impress upon our children what difficulties and perils our leaders underwent to get us our freedom? Should we not teach them how sacred our freedom is, what the significance of our flag is, how many people carried the flag and went to prison and shed their blood and sacrificed their lives and how noble it is our duty to see that the flag flies not only in India but in our ships that sail on the high seas and how hard it is to preserve this hard won freedom? Should we not see that the boys are trained in that way and history books are written in that way? Cannot Tamilnad which boasts of having done many things in advance of the rest of India just do this? It can be done in just five minutes if the work is entrusted to the teachers. First of all the poisonous seed of history must go. We are sowing the seeds every minute. We have increased the number of high schools to nearly 2,000. We have 30,000 elementary schools. All these 32,000 institutions are sowing the poisonous seeds everyday. Now we have got a very big poisonous tree and that tree when the wind blows spreads the poisonous atmosphere throughout from Kashmir to Kanyakumari. We have got the poisonous atmosphere. Everywhere there is suspicion, distrust, quarrel between brother and brother, quarrel between families, quarrel between communities, quarrel between linguistic groups and what not. So, it is the first duty of a free country to destroy the old history books and to reduce them to paper pulp and rewrite national history which will stand the country in good stead and fill the pupils with bubbling enthusiasm. I have seen English books handled in foreign countries. A third standard child first of all gets a map of some other country on the first page. The first question there in English is: Is it our country? The answer to it is: 'It is not our country'. On the very next page there is a map of their own country. There again the same question is put there. 'Is this our country?'. The answer is: 'This is our country'. 'this is our fatherland or motherland as the case may be. Not only in history, but even in the teaching of the English language, they are trying to put in patriotism. But here even in the teaching of history we are destroying patriotism that was cultivated for 150 years when we were under the foreign yoke. So many people suffered, so many people went to prison and got us our Swaraj but now when we are free, we think only of enjoying that freedom and not of preserving that freedom. In our eagerness to enjoy the fruit of freedom we are trying to cut it into pieces and make it into juice and pulp. That is what we are doing. Should we not see that the freedom is not snatched away from us by foreigners and should we not see that this poisonous seed of history is thrown away and the entire history of India rewritten?

Then, Sir, we find nothing about morals in the instructions that we give to our children in the schools. There is nothing about religion. It is often said in many places that in certain types of schools the discipline among the children is good and the parents want to send their children to those schools only. If you examine

24th March 1964] [Sri G. Krishnamoorthy]

deeply the reason for this, you will find the religion and morals are connected with the running of those schools. Once you have got this religious atmosphere, once you have made up your mind that you are going into a religious atmosphere, you are quiet and well behaved. One can go to any part of the City where discourses on Mahabharatham or Ramayana are given in the evenings. Three to four thousand people sit in pin drop silence and hear the discourse. Why? Because, even when they start for the place they know it is a religious place to which they are going. As soon as the gentleman who gives the Upanyasam comes there, they get into a reverential mood and every word that is uttered by the gentleman is taken in by them as coming from the Vedas or the Sacred Books. Such an atmosphere must be created in our schools. When such an atmosphere is created, will there be indiscipline in our schools? What will the poor teachers do if there is something wrong with the content of education? We call ourselves a Secular State, forgetting the fact that 'secular' does not mean 'irreligious'. We in India are very religious. We cannot give up our religion. And man cannot live without religion. Religion is the way of life which a man leads and whatever way of life he may lead is called religion. He may give a new name to it. All I would like to say is that there should be something of religion and something of moral teaching and if religion and morals are taught to our children, our teachers will be revered not only by the students but by the parents also and by the general public. The task of the teacher is very difficult. Do we have at least some story books prescribed for our girls in the girl's schools? In the old days there used to be 'Kummi' and 'Kolattam' about Dhruva, Savitri, etc., in girl's schools. There is no such thing now. Everything taught is about material things. There is nothing now to inculcate a sense of discipline among our children. Even when I was a student in the Britisher's days from the Fourth class to the First form there were non-detailed text books and people over 50 years now may remember that. We had small books of 15 to 20 pages on Rama and Sita. All that is completely gone. The education has become completely materialistic and the effect of that we see now. If you bring in a scheme today, ten years hence you can find the change in society that the scheme had effected. It has been rightly said that the school is 'society in miniature'. The future society is built in the school. To that we do not attend. So unless and until we reform the content of education, we cannot have salvation. I had already mentioned on the sacred floor of this House that the provision of 30 crores of rupees for education out of the 130 crores of rupees was going to waste. There was an argument whether the salaries paid to the teachers also went to waste. I said "Yes". It is not in the teachers' hands to rectify this defect in the content of education. The teacher has to obey so many people and he has to follow the syllabus put before him in instructing the students. It was mentioned that the teachers were connected with the framing of the syllabus. Not at all. I can give an instance to show that the teachers are not at all concerned with the syllabus. Now we want to introduce history

[Sri G. Krishnamoorthy] [24th March 1964]

and geography as core subjects under the reorganised scheme of secondary education but the syllabus has not at all been decided on that line. So it is not in the hands of the teachers to decide the policy of education or details. It is completely in the hands of the Government. Now that—the Madras State—Tamilnad—had shown the way to other States in many respects, I want our State to show the way in this respect also by destroying the old history books and rewriting them. Students can go without this subject for even a year if necessary. To that extent they will not be poisoned. It may take a year to produce the new history books. Let not the students read history which gives anti-national ideas during that period. If the content of education is reformed, then the pattern of man we are speaking about and which the Father of our Nation dreamt could be produced. Let us think a little about the past, not what is written in the history books, but what exists around us. Even today we see so many choultries, though in a very dilapidated condition. We see thousands of them. Thousands were fed free in these choultries. Even today it is being done in many of them. There are thousand of people who give clothing free to their servants on festival occasions and marriage occasions. There are still thousands of well placed people who give houses and house building materials free to their servants. Kamarajya described by our Father of the Nation was full of people of this category. The various Five-Year Plans we are implementing aim at bringing about Ramaraja. The Hon. the Leader of the House has stated that the aim of the Government is to establish a Welfare State where people would have sufficient food, clothing and decent house to live in. These are elementary material amenities and besides all these we must have that charitable disposition which our forefathers had. What we now see is this. Even a child of three years when it sees a beggar in front of the house, jumps out and says: 'No, no, get away'. How did this ridiculous state of affairs come about in our Bharatha Nadu? Were we not charitable enough? Were we not thanking the beggars when they came to our house for having given us an opportunity to help ourselves by offering them something by way of charity? Did not Jesus Christ say so? Were we not having all these principles? But now even a child of three years, that does not know to talk well, immediately begins to say 'no' to a beggar when he goes in front of the house. Were we having so many hotels previously? We are getting money for the food supplied to our guests? Were we having houses without pials? Were we having hotels where a man is to be charged five rupees for a stay of twenty-four hours? It may at once be said now that Krishnamoorthy is having Utopian ideas and that these might not come off. What prevents this Government, I ask, from introducing this charitable disposition into the minds of children by way of story books? Teachers are ready to teach those books. We want story books like that. We want the cultivation of selflessness in our pupils? But now the opposite is in our people, namely selfishness. But we want selflessness. We want the policy of "Live and let

4-80
p.m.

24th March 1964] [Sri G. Krishnamoorthy]

live" to be practised in the country. We want contentment in our country. We always see that the contented man is always rich and the discontented man is always poor! So, it is not the question of possession of money that decides contentment and discontentment. It is the frame of mind that makes man contented.

Now, our country has all along been different from other countries in this particular respect. Our country has not aspired all these years for material prosperity alone. It has all along aspired for spiritual prosperity. '*Ashyatmat Vidhya Vidhyanam*' What is education as defined in the Bhagawad Gita of Lord Krishna? 'Spiritual education is real education'. All the time we were educating ourselves in respect of things above the mundane plane. Such prosperity was there in the country before. These ideas cannot come immediately. But what stands now in the way of the Government putting such spiritual and moral ideas in the pupils through story books? The teachers are ready to teach these. So what counts most is the human element and it is the human element that should be shaped through education. It cannot be shaped in any other way, not even through adult education, not even through films or interesting things. It must go through the mill of elementary schools. If the Government think that every child of school going age should go to the school, it must be only for this purpose. Because, every child in Bharata Nad must have that benefit of going through that mill and getting that moral education which is so necessary for the uplift of our country. It is not enough that we scrap useless points in the present education. It is but necessary that we put in some constructive points. We must bring in spiritual ideas and moral ideas. We should bring in the idea of selfishlessness which was keeping us above all other nations. We want to bring in that idea of charitable disposition which was just giving us that high glory which no other country had. So, if the content of education is reformed this way, naturally, we will have the real benefit of the Third Five-Year Plan and also of the future plans to come. But, if the Government think that these things are mere suggestions that cannot be carried out, naturally, there cannot be any improvement. There can be improvement with regard to agriculture or more acreage being brought under cultivation. There can be improvement with regard to industries and production of cloth. There can be improvement with regard to provision of houses. But there will be no improvement on the human side. And so, that is very essential in the shaping of the individual which the Father of the Nation desired most. It is necessary to see that proper distribution of all the amenities created by the Government by spending crores and crores of rupees is achieved only through education.

(Mr. Chairman in the Chair.)

That is why I welcome the statement in the Third Five-Year Plan book that education is a national investment. It is an investment and the Government

[24th March 1964]

Mr. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up. He has already taken half-an-hour.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: I will finish my speech in a few minutes, Sir. It is an investment and the Government should not think that it is an expenditure, as I already submitted. I want to resubmit that what is spent upon education and what is spent upon the teachers' salaries is not expenditure. It is an investment. What we spend on salaries to members of other professions may be expenditure. But this is really an investment and for that investment to give its proper return in the shape of individuals with proper conduct, we want the present content of education to be scrapped and completely reorientated to suit the national genius of India and to produce individuals who will be selfless, who will be bubbling with patriotism, who will sacrifice their all for the country, and who will always think of the policy of "Live and let live".

Thank you, Mr. Chairman.

* SRI M. RAJAH IYER: Mr. Chairman, Sir, at the outset, I must endorse the very moving peroration which our hon. friend Mr. G. Krishnamoorthy has made about the importance of education and what a great potent force it could be for good or evil, and I share with him the hope that our educational policy will be so designed that it proves to be the source of great good to our country.

In discussing the Third Five-Year Plan, Sir, I would rather come to brass tacks. I have gone through the Third Plan, putting the holidays to some little use, and I find how much every one of us should endorse the basic objectives that govern this Plan, namely, to raise the standard of living and to provide opportunities for better living for our people. I come from a district on the sea-side that has been dubbed backward all these years. Some time back, an English Missionary came to our district from Ceylon and found a few coconut trees here and there, few and far between, numbered, one two and three per mile. He was mystified as to why they were numbers and then he quoted from the Bible and said "Alas India, Thine very hairs have been numbered!" But today, if the same Missionary were to enter into our district from Ceylon, he will not see just a few coconut trees there, but he will find coconut groves that have sprung up, and which have altered the face of what was once the backward Ramanathapuram district. A number of industries have sprung up. It is pleasantly surprising to find out that there are a good many districts below us in the number of fresh industries that have sprung up. These are positive proofs for people who have eyes to see, if only they would put their eyes to some use, that the standard of life of the common man has risen.

This Mid-term Appraisal serves a good purpose. We must endorse the hope of the Leader of the House that this would put fresh courage into us and that this would move us on to further achievements. The Economic Correspondent of "The Hindu" the other day acclaimed this policy of Mid-term Appraisal, calling

24th March 1964] [Sri M. Rajah Iyer]

it a new perspective in planning, in which we take a look from now on to the next Mid-term Appraisal of the Fourth Plan, taking the Fourth Plan as almost assured. He was full of praise for the technological progress that we have made. That we are doing it all by democratic means redounds to our great credit. That the Government implement such—a big plan—a plan for the people—by thoroughly democratic means, which are very hard and difficult, redounds to the great credit of our country.

Mr. Krishnamoorthy has pointed out that provision for the investment in education is very poor. I must share with him the feeling of disappointment. Our outlay has been raised on the tune of Rs. 325 crores, and is against the original provision of Rs. 101 crores, which alone we had to find; we have now to find Rs. 135 crores and we are told by the Government that this extra Rs. 34 crores are to be found by three means, namely, firstly by increasing the collections under small savings, secondly, by tightening the machinery for collection of revenues, and thirdly, by exercising rigid economy in the normal administrative expenditure. It behoves every one of us to co-operate with the Government in seeing to it that these additional resources are made available by these three means. We have to collect more under small savings schemes. The gospel of thrift has to be taken to the village. But it has to be done by non-official agencies. I am rather sceptical about the official agencies going about to show statistics regarding collections under small savings schemes. Teachers could save and invest but I would like it to be purely voluntary. In this connection, I cannot help referring to the Enhanced Provident Fund Scheme which is in vogue in our State whereby every teacher besides his contribution of 6 per cent to the Provident Fund is called upon to contribute compulsorily 5 per cent more. That element of compulsion proves a bit revolting. If the enhanced Provident Fund Scheme were to be dropped, I am sure not merely this 5 per cent but a lot more could be collected even from low-paid middle class people who can find the necessary resources for that. So, I hope the enhanced Provident Fund Scheme will be abolished and this message of thrift of small savings will be taken to the villagers' to the N.G.O.'s, and to the teachers, and they would all contribute to the Plan provision.

4-10
p.m.

As regards effecting economy, I wish we had been given some tangible proof of the lines on which we proposed to economise in our administrative set-up. We have been pleading in the District Development Councils that there should be one Deputy Inspector of Schools for every Panchayat Union. There are 450 Deputy Inspectors to-day in the Educational Department whereas there are just 375 Panchayat Unions. It should be easy to assign one Deputy Inspector to one Panchayat Union and to utilise the other seventy and odd Deputy Inspectors in the big municipal towns which do not come within the jurisdiction of the Panchayat Unions. Yet another suggestion that I would like to make is this. Why should these Deputy Inspectors be transferred from Kanyakumari to Poonamallee? Could not their transfers be confined to the four

[Sri M. Rajah Iyer] [24th March 1964]

corners of a district? We find a Tahsildar can get transferred only within the district. But the poor Deputy Inspector is transferred from Ramanathapuram to the northern most part of the State. By limiting the region within which transfers could be effected, I do hope a lot of public money could be saved.

Then, there are a good number of District Educational Officers. I must confess there is no justification for the public expenditure over the kind of work which the present-day District Educational Officer does. His is a superfluous work. He goes and looks into the accounts of the school which have already been looked into by an Auditor and answers some questions, fills in a printed questionnaire. These District Educational Officers should be indeed people who could inspire the new teachers in the village schools where teachers without much equipment are being recruited and appointed. So, these District Educational Officers should be academic experts who can be a tower of strength and serve as guides to new schools that are springing up in our Plan period. A lot of executive work could be taken off the shoulders of the District Educational Officer and they could be utilised as academic experts.

The fact that the allotment for education has increased to Rs. 25.45 crores from what it was in the First Plan, namely, Rs. 4.9 crores is a very encouraging feature indeed, though we might feel disappointed that it is not enough. There must always be that feeling of disappointment. The moment we feel that it is enough, we become static and stagnate. We must always feel disappointed that things are not quite enough so that it may act as a spur to urge us onward in our march of progress. We to-day have a school in every village with a population of 300. In a small hamlet of 300 there could be only thirty students going to the school, and there could only be a single teacher all these years. We are quite thankful to the Government for having relaxed the rules whereby it is now possible for a school with thirty students to have not this one teacher but two teachers. I do hope in course of time there could be a teacher for each class. This should indeed be the ideal we have to work up to.

As regards the improvement of Science teaching which is put down as one of the major objectives in our expenditure under education, there cannot be two opinions about that. We do hope a lot of equipment, laboratory and other facilities would be provided to all schools. If we really want these laboratories to be put to use, if we want our Science to be practical and not academic and bookish, if we want our students to have knowledge of practical science of which the western students are masters—even in elementary schools they have seen things with their own eyes, they have experimented and they know Science is a living reality with them—if we want that Science to be taught to our students, I suggest that we should introduce the practical examination in our examination scheme. Otherwise, examination-ridden as our scheme of education is, all our equipment would go to waste. The

24th March 1964] [Sri M. Rajah Iyer]

test tubes would not be put to use unless there is a practical examination at least in the Pre-University Course examination, preferably even in the school-leaving examination. Otherwise, laboratories would not put to much use.

Mr. CHAIRMAN: There is a practical examination in the Pre-University course.

SRI M. RAJAH IYER: I am happy to stand corrected. I hope it would be instituted in the high school course too.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It used to be there. I do not know why it was taken away.

SRI M. RAJAH IYER: As regards facilities for teacher-training, I would like to rub in two points which have been conceded by the Hon. the Chief Minister, namely, that S.S.L.C. would be a minimum general educational qualification hereafter for teacher recruitment and that more women teachers would be recruited so that women may be in charge of the lowest classes consisting of boys or girls, that the bottom-most class in all our elementary schools must be manned by women exclusively and that there should be more women teachers. After all, the statistics are not very encouraging. For the past ten decades I find that 1.32 crores of boys have come into the schools in India while hardly 0.68 crore of girls have come in. While the literacy among men is 34 per cent, that among women is only 14 per cent. There is one policy to which we stand committed, namely, that all our elementary schools are going to be reoriented to the basic pattern. It is good as far as it goes. But there are a number of teachers who are non-basic trained teachers, particularly the higher grade trained teachers. There are quite a number of old higher grade teachers, who are not basic trained but non-basic trained. They cannot be absorbed anywhere if all our schools were to go basic overnight. So, facilities for retraining in the basic scheme for these non-basic trained teachers should be continued.

That the mid-day meals scheme serves as an incentive for children to come to schools in villages cannot be denied. We are spending Rs. 6.31 crores over the five-year period, Rs. 2.11 crores in the Plan provision and Rs. 4.20 crores from our budget provision. This may not be something striking. But what we should be aware of is whereas the Government find about Rs. 6 crores, the public find Rs. 4.21 crores by way of matching contribution. To keep this mid-day meals scheme going we expect the public to find as big a contribution as Rs. 4.21 crores over the five-year period. And this contribution has got to be found plan period after plan period. To find Rs. 4.21 crores may not be an easy job, Sir. It may be all right for some time. I am afraid this enthusiasm cannot be sustained for all time.

Sir, my hon. Friend Sri Krishnamoorthy referred to the existence of a number of choultries. He characterised them as dilapidated. In fact, I had seen quite a number of them and no pilgrim passes that way. Why should not the funds of these

[Sri M. Rajah Iyer] [24th March 1964]

choultries be utilised for mid-day meal scheme? Once when I put that idea to the trustees they raised some legal objection. They said that there was something like a cypres doctrine and that you could not divert a particular trust which was earmarked for a particular purpose to another purpose quite alien to the intention of the donor. I do wish that the Government did something about it. If the choultries are never going to function, what is the idea of allowing so much of the trust funds to rust? I very much wish that at least the profits from the trusts could be utilised for feeding our children. I do hope that Government would bestow very serious attention to this problem of defunct choultries and the utilisation of the trust funds for the feeding of the children coming from that area.

4-20
p.m.

Sir, it is put down in the Five-Year Plan programme that the ultimate aim of all education should be to promote national integration. Our hon. Friend Sri Krishnamoorthy was waxing eloquent about it. From the Himalayas to the Kanyakumari we have to hold together as one nation and I do hope, Sir, that this gospel of national integration will be preached by the teachers in the various schools.

The expansion we have made in industries is quite striking and very impressive, in the Central sector, in the State sector as well as in the private sector. The Neiveli Project is proving quite a boon to us. We are told that today it is going to produce 6 million tons of lignite and we are told that briquette or the pressed coal blocks would be available for domestic consumption. But we have to bear in mind the fact that it is an All-India concern. The other day suggestions were made on the floor of this House that employment opportunities in this concern should be earmarked for the people close to that area. I cannot very much see the wisdom of such suggestions. While casual labour might be recruited from the Neiveli area, the employment of superior personnel in this central concern should be a central affair like that of Trombay and other Central schemes. The other day I was in Trombay. I found a number of boys going from Mathunga and other suburbs of Bombay to Trombay, scientists, junior chemists and so on. Would you believe it, Sir, that 95 per cent of them were the alumni of the Madras University? Most of them were Madras Science graduates. They are proud of the contribution made by the Madras Science graduates to the Atomic Research establishment in Trombay. It would be a very sad day when simply because the establishment is located in Maharashtra, the people of Bombay were to say that employment opportunities should be confined to the people of Gujarat or Maharashtra. In our speech, in our word, in our deed we must prove that we stand for the country as a whole and we have here an opportunity to demonstrate it in Neiveli.

Sir, we are told that power which is needed for the industrial growth of our country is very short even though we are allotting 111 crores of rupees for the development of power programmes. We are at the end of our water resources for power and irrigation.

[Sri M. Rajah Iyer] [24th March 1964]

And here we hope that our Southern Region as a whole which is well endowed with water resources would be thought of for the development of power schemes, that we very badly need, and that no individual or sectional or regional considerations will prevail in the development of power schemes. We must develop the Southern Regional power potential as a whole. Even there our capacity to hold together as a nation would perhaps prove a testing thing.

We are very happy that a sum of Rs. 5.38 crores is to be spent over the improvement of the welfare of the backward classes. I am particularly happy that the Hon. Minister for Harijan Welfare is here. We have been doing a lot for the amelioration of the conditions of the backward classes. Under the State Plans originally we expected the expenditure would be of the order of Rs. 3.26 crores. We feel now that we may have to spend over Rs. 4.70 crores. There is to be a 50 per cent increase. But we are anxious that this should go to the really deserving backward class people. There is a tendency among a particular class of people to call themselves backward to make themselves eligible for the grant. We find the census figures of the scheduled tribes has risen from 1.84 lakhs to 2.53 lakhs. This is a thing into which we should look quite deeply, whether there was such a sudden increase in the population of the scheduled tribes or whether certain castes and communities have manoeuvred into calling themselves scheduled tribes and castes for such a thing is not uncommon for aught I know. It is quite possible for a very forward community boy in our district to call himself as one belonging to the Tuluva Vellala community or the Veerakudi Vellala community if only he can get the benefit of the concessions. Very stern steps should be taken to put down such activities where the boys take the badge of backwardness to earn scholarships. This amount is earmarked for the amelioration of the condition of backward classes who were being suppressed, who were denied the good things of life for long. Therefore we are very anxious that the whole amount should go to the really backward people, to the schedule tribe people. A Commission for backward class people went about the country and came out with a report. There is one observation in the report to which I wish to draw the particular attention of the Government. The Special Officer while commenting about the conditions of the boarding homes in Madras State has commented that the Harijan Welfare hostels in Madurai and Ramanathapuram districts alone did not supply non-vegetarian food to the inmates; while it has been found possible within the provision of Rs. 160 per annum to provide non-vegetarian food to the inmates of Harijan Welfare hostels in the other districts. I have been rather mystified by the fact that in Madurai and Ramanathapuram hostels alone the boys did not get the non-vegetarian food. I am afraid the Welfare Officers might be called upon to explain why the inmates there had to go with mere vegetarian food. Sir, the reason is not far to seek. These hostels were started by pioneers like our Hon. Minister here who were wedded to vegetarianism.

[24th March 1964]

MR. CHAIRMAN : The hon. Member's time is up.

SRI M. RAJAH IYER : I will take just five minutes more and refer to one or two important points.

MR. CHAIRMAN : Half-an-hour is allotted only to leaders.

SRI M. RAJAH IYER : These hostels were started by the Tamilnadu Harijan Sevak Sang for whom vegetarianism is a creed as much as anything else. It is not based on sentiment or superiority complex. I do not wish to get entangled in a fruitless discussion here about the merits and demerits of it. It is quite a convenient thing to do. Boys come together in the hostel, perhaps the only place where unfortunately we have vegetarianism. It is not an isolated hostel for the Harijan boys or the backward class boys alone. We put in a number of forward community boys in those hostels, because we feel we cannot perpetuate that sort of isolationism for ever. We want the boys to live together and not as Harijans, or backward class students or forward community boys but as Indians. And the only plank on which they could meet is vegetarianism. It would be a sad day if we were called upon to explain why only vegetarian food though wholesome and healthy is being supplied in these hostels.

Just a word about roads and communications. We are glad to see that the Sethusamudram Project has been taken up. This is going to be a boon to the East Ramanathapuram district when this project comes into force. Land is going to be acquired for the purpose of this project. I can tell you, Sir, that the Centre would like the entire zone to the east of Ramanathapuram to be frozen, so that no activities like starting new industries will take place. This is all out of a generous motive that there should be no speculation in the disposal of land. But when *bono fide* considerations like the starting of new industries or the increase in the production of coconuts or other industries springing up in that area, come up, they must necessarily be examined. We cannot have a wholesale freezing of the entire land to the east of Ramanathapuram to a distance of fifty miles. The canal is going to be only 3 or 4 miles in length and 30 feet in width. While we must take all precautions to see that there is no speculation whatsoever and no profiteering whatsoever, *bona fide* industries must be allowed to come up.

I was all along under the impression that Railways were no concern of ours. Just last evening I was travelling along with a high railway officer who was coming down to enquire into an accident where a train dashed against a cart in an unmanned level-crossing. It was a passenger train, and the accident occurred in broad daylight. The train left Tiruchirappalli at 10 o'clock and in broad daylight in an unmanned level-crossing, it dashed against an unmanned cart, the cartman having gone out for a cup of tea leaving the bulls yoked to the cart behind. The bulls sauntered about jauntily up the incline to the unmanned level-crossing and the

24th March 1964] [Sri M. Rajah Iyer]

train dashed against them. The officer tells me that the responsibility of manning these level-crossings is squarely on the shoulders of the State Government. It came to me as a big surprise. The railway would provide the gate, equipment and everything necessary, provided we gave them a gate-keeper who should be our employee. We may remember that this question of unmanned level-crossings came up for discussion in the Lok Sabha and the Speaker could not understand why there should be such anomalies as unmanned level-crossings. He even humourously remarked "If it would help, I am prepared to man a few unmanned level-crossings". That is what he said. I am afraid that if that were to be the case, he would have to draw his salary from the State Government. That is one thing that I would like the State Government to take note of.

We are very happy that our friend has pointed out that there is more of

MR. CHAIRMAN : The hon. Member's time is up.

SRI M. RAJAH IYER : Just a couple of minutes more, Sir, There are one or two important points which I want to mention.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member will continue.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, we are very happy over one thing, that is, a larger number of pupils are now going to the elementary schools. We want elementary education. We want secondary education and we want collegiate education also. We are having the necessary employment exchanges also. These employment exchanges are springing up everywhere. There is an employment exchange for the problem candidates, the highly qualified candidates and the physically handicapped. Here, I would like to make one or two suggestions. These employment exchanges must register the candidates in a particular serial order and they must see to it that these candidates are deputed for selection in that order. It is rather odd that a person who has registered himself in the year 1960 does not get an interview card of a particular job, while one who has registered in 1963 gets the card. So, the candidates must be registered in a particular order, and they all must be deputed for selection only in that particular order. I would very much like to urge the Government to bring in legislation if it is possible to see that every appointment is made only after a reference to the employment exchanges, where we can ensure a very fair, free and objective recruitment to our services in the administrative set-up. I know in Government departments they do make a reference to the employment exchanges before ordering appointments. Even in the case of appointments in the private sector, we should explore the possibility of legislation whereby any appointment that is made in our State is made only after a reference to the employment exchange. We must ensure that these employment exchanges depute candidates only in the order in which they registered themselves. Thank you, Mr. Chairman.

[24th March 1964]

MR. CHAIRMAN: Does any other hon. Member wish to speak now?

(No hon. Member rose.)

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 154. *Annual Report of the Madras Public Service Commission for the year ending 31st March 1963.*

† 155. *Housing in Madras State, 1963-64.*

† 156. *Review on Industrial Development in Madras State, 1963-64.*

† 157. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3969, Home, dated 21st December 1963, relaxing rules 4 (1) (iii) 6 (a), 7 (2) and 7 (4) of the Madras Molasses Control and Regulation Rules, 1958, in favour of the Indian Molasses Company (Private), Limited Madras.*

† 158. *Review of the Nationalised Transport in the Madras State for the year 1963-64.*

† 159. *Short review of the activities of the National Employment Service, Madras, for the half-year ending 31st December 1963*

Laid on the table of the House on 9th March 1964.

† Sent by post to all M.L.C. on 14th March 1964.

† Kept in the Legislature Library for perusal by M.L.C.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 25th March 1964.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Vaidyanathaswami temple

* 123 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the assets of the Vaidyanathaswami temple at Poonamallee;

(b) whether it is a fact that the hereditary trustee has mismanaged the temple properties; and

(c) if so, the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Thirteen acres of dry lands and 14.89 acres of wet lands.

(b) It has been reported that the lands of the temple were leased out in 1935 for raising jasmine plants, paddy cultivation, etc., and that the tenants still continue to be in possession of the lands paying very low rents.

(c) The petitions filed by the Trustee for fixation of fair rent have been dismissed by the Tahsildar, Sriperumpudur, as not maintainable. Appeal petitions have been filed in the District Munsiff's Court, Poonamallee, against the orders of the Tahsildar, Sriperumpudur, and the appeals are reported to be pending.

DR. A. SREENIVASAN: Are there house properties belonging to the temple?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no information.

DR. A. SREENIVASAN: Will the Government ask the Endowment Board to make a personal inquiry through a responsible officer as my knowledge is that the temple has a large number of buildings belonging to it and that the rents have not been brought into account by the hereditary trustee?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would suggest to the hon. Member to give me a short note about it and then I will have the necessary inquiry made.

[25th March 1964]

DR. A. SREENIVASAN : As the law is in favour of the hereditary trustee, will the Government care to consider the possibility of filing a scheme suit against the temple ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Again, if the hon. Member will give me a note, I shall have that looked into.

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact that the temple tank is in bad use and there are about hundreds of devotees going to have a dip in the tank every Tuesday and that there are collections of hundreds of rupees not brought into account ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information. If the hon. Member will put a separate question, I shall inquire into it and give the information.

High Schools

* 124 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of high schools, districtwar. in the State as on 1st April 1962;

(b) the number of high schools sanctioned for the year 1962-63; and

(c) the number of schools opened so far?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) to (c) A statement is placed on the table.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether in sanctioning all these schools the Government were satisfied with regard to all the conditions required to be complied with by the new schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot say that the Government are fully satisfied regarding the equipment of these schools. But there is demand, there is awareness, there is an awakening, and people want the schools. People in the rural areas are very much interested in higher education and these schools have been opened with local support. Government are taking steps to equip the schools to the extent possible.

SRI M. RAJAH IYER : Out of the 1,674 schools how many are district board high schools and how many private schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate question.

Madras Educational Subordinate Service

* 125 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any recruitment to the posts of I Grade Pandits in the Madras Educational Subordinate Service was made recently; and

25th March 1964]

(b) if so, the number of applications (i) received from the Pandits in Government Basic Training Schools and (ii) rejected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) (i) Number of applications received—39.

(ii) Number of applications rejected—10.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : How many of these ten applications were rejected on account of overage?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry, I do not have the information.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know whether the Government take into account the age at the time of first entry into Government service or the age at the time of the regular advertisement for the selection?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice.

Mechanized boats

* 126 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(a) the number of mechanized boats which were caught in cyclone in the months of October, November and December 1963;

(b) the total number of fishermen died;

(c) the action, if any, taken to find out the missing fishermen; and

(d) whether any help, financial or other, has been given to the affected families ?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : (அ) 1963 அக்டோபரில் இரண்டு படகுகள் (I B 113, I B 114); 1963 நவம்பரில் ஒரு படகு (I B 112).

(இ) நான்கு பேர்.

(உ) மீன்துறை அதிகாரிகள் தலத்திற்கு சென்று தேடிப் பார்த்தனர். மாநிலத் துறைமுக அதிகாரியும், கடல் வாணிகத் துறையின் தலைமை அதிகாரியும், கர்னாம்போன் படகுகளைக் கண்டுபிடிக்குமாறு கடலில் செல்லும் கப்பல்களுக்குச் செய்கி அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். IB113, IB 114 படகுகளை விமான உதவியால் தேடும்படி உத்தரவிடப்பட்டது. ஆனால், படகை வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டவர் அந்தப் படகுகள் இலங்கைக் கடற்கரையை அடைந்துவிட்டதாக இதன் பின்னர் தந்தி கொடுத்ததால், இது நிறுத்தப்பட்டது. IB 112, IB 114 படகுகள் இலங்கைக் கடற்கரைக்கு அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டன.

[25th March 1964]

இலங்கையில் உள்ள இந்திய ஹை கமிஷனர் உதவியுடன், படகு களையும் மீனவர்களையும் இந்தியாவுக்குக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இன்னொரு படகினை I B 113, ஒரு ஜப்பானியா கப்பல் கண்டுபிடித்தது. அப்படகிலிருந்து ஒரு மீனவர் சென்னைக்குக் கொண்டுவந்து சேர்க்கப்பட்டார்.

(எ) இறந்துபோன மீனவர்களைச் சார்ந்திருப்போருக்கு கருணைக்கொடை அளிக்கப்படும்; இது சம்பந்தமாக நடந்துவரும் விசாரணைகள் முடிவடைந்ததும், இக் கொடை அளிக்கப்படும்.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : அது விஷயமாக தவறான செய்தி கொடுத்தவர் யார்? அதற்கு அவர்மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : படகு வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டவர் தவறான செய்தி கொடுத்திருக்கிறார். அது சம்பந்தமாக மேற்கொண்டு விசாரித்து வருகிறார்கள்.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : மீன்துறை அதிகாரி தவறான செய்தி கொடுக்கவில்லையா? அப்படி அவர் கொடுத்திருந்தால் அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : மீன்துறையிலிருந்து தவறான செய்தி கொடுக்கப்படவில்லை.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : படகு சொந்தக்காரர் மீன்துறை அதிகாரி கொடுத்த செய்தி தவறானது என்று கூறியது உண்மையா? அதை விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : படகுக்குரியவர்கள் தவறான செய்தி கொடுத்ததாகத் தெரிகிறது.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : தவறுகளை மீன்துறையினர் கண்டுபிடிக்க முயலவில்லை என்பது உண்மையா?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : தவறு என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : தவறு செய்தவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : படகுக்கு உரியவர் அது தவறு என்று அவர்களே ஒத்துக்கொண்டார்கள்.

* 127 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(a) whether it is a fact that P.B. 112 is being held up with the Ceylon Government;

25th March 1964]

(b) if so, the date on which the mechanized boat was detained by them;

(c) the reasons therefor;

(d) the steps, if any, taken to recover it?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : (அ) & (இ) I B 112 படகு 3-12-1963-லிருந்து சுமார் 5 வாரங்களுக்கு இலங்கையில் நிறுத்தப்பட்டது. ஆனால் 10-1-1964 பிற்பகல் 2 மணிக்கு அந்தப் படகு அதிலிருந்து மீனவர்களுடன் கோடிக்கரைக்குத் திரும்பி விட்டது.

(உ) படகில் இருந்தவர்கள் கள்ளத்தனமாகக் குடியேறியவர்கள் என்று சந்தேகிக்கப்பட்டனர். எனவே, இலங்கைச் சுங்க அதிகாரிகளும், போலீஸ் அதிகாரிகளும் மீனவர்களையும் படகினை யும் பாதுகாப்பில் வைத்தனர்.

(எ) 10-12-1963-ல் I B 112 படகு இலங்கையில் உள்ள ஊர்க்காவல் துறையை அடைந்ததாக மீனவத் துறை நெறியாளருக்குச் செய்தி கிடைத்தது. இந்தத் தகவல் கிடைத்த அதே தேதியில் இலங்கையில் உள்ள இந்திய ஹைகமிஷனருக்குத் தந்தி மூலம் தகவல் அனுப்பி படகினையும் மீனவர்களையும் விடுவிக்க ஏற்பாடு செய்யும்படி கேட்கப்பட்டது. பின்னர் ஹை கமிஷனருடன் கடிதத் தொடர்பும் வைத்துக்கொள்ளப்பட்டது. படகும், மீனவர்களும் 10-1-1964-ல் இந்தியா திரும்பிவிட்டனர்.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : அவர்கள் இலங்கை அரசினரால் போலீஸ் லாக்கப்பில் வைக்கப்பட்டு கொடுமைப்படுத்தப்பட்டது பற்றி அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் கிடைத்ததா? அது உண்மையா இல்லையா என்று கண்டறிய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்ததா?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : அது சம்பந்தமாக மீனவர்களைக் கண்டு என்ன நடந்தது என்ற விவரங்களை சேகரித்துக் கொடுக்கும் படி மீனவத் துறை டைரக்டருக்கு அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. அது வந்தவுடன் சொல்லமுடியும்.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : ஏற்கனவே அவர்களுக்கு உணவு கொடுக்கப்படவில்லை என்றும் லாக்கப்பில் வைத்து அடித்தார்கள் என்றும் அரசாங்கத்திற்குச் செய்தி அறிவிக்கப்பட்டதா?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது. முழு விவரங்களை அறிய மீனவ டைரக்டர் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : சகஜமாக இந்தியா விட்டுச் செல்லும் மீனவர்களை இலங்கை அரசாங்கம் பிடித்து கொடுமைப்படுத்துவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டதா?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : அது சம்பந்தமாக மேற்கொண்டு தவறு ஏற்படாதவாறு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதி இலங்கை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

[25th March 1964]

Working days in the secondary schools

* 128 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to increase the total number of working days in a year in the secondary schools in this State; and

(b) if so, the stage at which the matter stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No.

(b) Does not arise.

Kapaleeswarar Devasthanam, Madras

* 129 Q.—SRI L. S. KARAYALAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of suits filed by the trustees of the Kapaleeswarar Devasthanam, Madras, in the (i) Rent Control Court; and (ii) other Courts during the last five years; and

(b) the number of suits won and lost and the expenditure incurred on each case?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Number of suits filed by the trustees of Sri Kapaleeswarar Devasthanam during the last five years up to 30th September 1963 are—

(i) in Rent Control Court—33; and

(ii) in other Courts—253.

(b) Number of suits won or lost up to 30th September 1963—

	Won.	Lost.
(i) Rent Control Court ..	24	7
(ii) Other Courts ..	228	9

A statement ^a showing the expenditure incurred in each case is placed on the table of the House.

New chambers for the Legislature

* 130 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR AND SRI K. S. ABDUL WAHAB: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct new chambers for the Legislative Assembly and Legislative Council and also a hostel for Legislators; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) & (b) Yes Sir, there is a proposal and it is under consideration.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Last time it was stated that the construction of a chamber was not under the consideration of the Government. So, does the Hon. Minister mean the construction of the chamber or the hostel?

25th March 1964]

THE HON. SRI V. RAMAIAH: If the hon. Member will refer to the question, he will see that it is about both.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Is the Hon. Minister aware of the urgency or the necessity for a chamber for this House and, if so, the action proposed to be taken?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: All this has been considered and as a first step, the Government have decided to construct the Legislators' hostel. The construction of a Legislature chamber will be taken up at a later stage.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Where is the proposed site of the hostel?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: In the Government Estate premises. This will also be located just near the hostel.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: In how many years do the Government propose to finish the construction of the hostel?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: We are starting the work this year.

Rehabilitation measures

* 131 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state the measures, if any, taken to rehabilitate the South Indians who returned from Ceylon? 3-10 p.m.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Statements ^a showing the relief and rehabilitation measures sanctioned by the State Government on the recommendations of the Special Officer and on the proposals of the Planning Commission are placed on the table of the House.

DR. A. SREENIVASAN: May I know, Sir, the number of people so far rehabilitated and the total expenditure incurred by the Government? Is the expenditure incurred by the Government borne entirely by the State Government or by the Central Government or shared by both?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I would request the hon. Member to go through the statement I have placed on the table of the House. Regarding the exact amount spent, I would request the hon. Member to put a separate question.

* 132 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for works be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that the Ceylon Government have asked all the foreign nationals in Ceylon to clear out of the Island by the end of the year 1965;

[25th March 1964]

(b) if so, the representation, if any, made by the Government to the Government of India in the matter; and

(c) the measures proposed to be taken by the Government to rehabilitate the repatriated men from Ceylon?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) This Government are aware of the situation in Ceylon. The Government of India are in constant touch with the Ceylon Government and the Indian High Commission in Ceylon regarding the position of Indians in Ceylon. They are taking suitable action at the appropriate time.

(c) The attention of the hon. Member is invited to the answer to Question 131 (Starred).

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is the Hon. Minister aware of the difficulties experienced by the Indian nationals in Ceylon in bringing their belongings when they return from Ceylon and, if so, the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Their bringing back property or articles belonging to them depends on the laws of that country.

DR. A. SREENIVASAN : Will the Ceylon Government pay any compensation for property acquired by them when these people are being sent out of Ceylon ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not think I can answer that question.

DR. A. SREENIVASAN : Will this Government reciprocate the feeling of the Ceylon Government by sending away all the Ceylonese from this country?

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, are the Government aware that our Indian nationals are put to serious hardships and merchants sending goods to that country are not able to get the money for their goods? May I know whether this Government have any proposal to move that Government through the Central Government to help these people to get their money?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not think there is any difficulty in these people getting their money for goods supplied. If there is any such difficulty and if they write to the Government, it will be looked into. The whole difficulty is in regard to earned wealth or accumulated money being brought here.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : I have got several instances. People send goods and for years they are not able to get the payment for want of clearance certificate and all that?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : This is a matter of foreign trade and if they send the correct bill of lading and the foreign company accepts to pay, I do not think there will be any difficulty. So far as the main question is concerned, the difficulty is the other way about, the difficulty of Indians bringing to this country whatever they have earned there.

[25th March 1964]

DR. A. SREENIVASAN : Will this Government invite the attention of the Central Government to the fact that public feeling in Tamil Nad is running high in regard to the way in which the Indian nationals are treated there, especially, South Indians, and request them to do everything possible to institute a firm foreign policy about the way in which the Ceylon Government are handling the situation ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : No doubt, this is of particular interest to the people of Madras State. We are constantly keeping in touch with the Government of India and requesting them to do the needful in the matter.

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact that many of the people who have settled there for two or three generations are people belonging to Tamil Nad and only a very few North Indians are there and, therefore, is it a fact that the sympathy of the Central Government is not with the Tamilians in this matter?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : That is wholly wrong, Sir.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

II—ANNOUNCEMENTS.

(Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.)

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications (Amendment) Bill, 1964, as passed by the Assembly.

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have also received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills, as passed by the Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bills are Money Bills within the meaning of Article 199 of the Constitution of India :—

(1) The Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 9 of 1964).

(2) The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 11 of 1964).

I have further received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Tiruchirappalli Kajaeruvaram and Mattuvaram (Extension of Application) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 7 of 1964), as passed by the Assembly and signed by him, for the concurrence of the Council.

[25th March 1964]

III.—PRESENTATION OF THE FINAL SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1963-64.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I rise to present the Final Supplementary Estimates for the year 1963-64. A detailed statement explaining the demands for grants is placed on the table of the House. The total Supplementary Demand is for a sum of about Rs. 23.12 crores, of which a sum of about Rs. 5.10 crores will be on the Revenue Account. Of the balance, a sum of Rs. 6.22 crores will be on Capital Account, and a sum of Rs. 11.80 crores will be on account of repayment of Public Debt. The bulk of the Supplementary Demand is for covering the additional expenditure under the different heads over the existing appropriation and in most cases these increases are already reflected in the revised estimates for the current year placed before the House along with the Budget proposals for 1964-65. The New Service Schemes sanctioned during the course of the year and not already approved by the Legislature in the earlier Supplementary Estimates have also been included in the present Supplementary Estimates.

2. It will be seen that a large portion of the appropriation now sought is under repayment of Public Debt. This provision only represents the repayment of ways and means advances taken from time to time in the course of the year from the Reserve Bank and Government of India and do not represent any new commitment to the State Government. A sum of Rs. 11.80 crores has been included in the Supplementary Demand under this head.

3. The total additional appropriation now sought under Capital Outlay is for a sum of about Rs. 6.22 crores. Of this, the additional requirement under State Trading in fertilizers alone is of the order of Rs. 4.36 crores. In the current year we have received stocks of fertilizers from Government of India on a larger scale than anticipated and we are thus obliged to seek an additional appropriation of Rs. 4.36 crores towards payment of these allotments of fertilizers. It may however be noted that there will be a corresponding increase in the receipts of the State Government by way of sale of these fertilizers to the ryots.

4. Hon. Members are aware that the implementation of the various irrigation schemes, major and medium schemes as well as Minor Irrigation Schemes has been appreciably stepped up in the current year. Under Minor Irrigation Schemes, we now hope to be able to spend about Rs. 443 lakhs against the original Budget provision of only Rs. 365 lakhs. Similarly, under Parambikulam-Aliyar Project also the total outlay in the current year will be stepped up to Rs. 573 lakhs. I may add that towards the increased outlay on these irrigation schemes, the Government of India have sanctioned additional financial assistance in the current year.

The appropriation sought under Revenue Account is distributed over a large number of items. Special mention should however be made of the increase envisaged under Medical (Rs. 86 lakhs),

25th March 1964] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Labour and Labour Welfare (Rs. 54 lakhs), Backward Classes (Rs. 31 lakhs), Irrigation (Rs. 94 lakhs), Public Works and Tools and Plant (Rs. 76 lakhs) and Pensions (Rs. 30 lakhs). Under "Medical" the increase is mainly on account of the increased expenditure on dietary charges and purchase of medicines, while under Backward Classes the increase is largely due to additional allocations for grant of scholarships. Under Labour and Labour Welfare, due to change in classification of expenditure the existing appropriation under "35—Industries" is being surrendered and additional appropriation is now sought under the head Labour and Labour Welfare. The existing provision for maintenance and repair of irrigation sources is found to be inadequate and an additional sum of about Rs. 94 lakhs has been included in the Final Supplementary Estimates. Similarly, under Public Works, the major portion of the increase is towards the additional requirement for maintenance of roads, particularly those taken over from the Panchayat Unions in the recent years and for maintenance of buildings under the control of the Public Works Department. The increases under other heads are not large and do not call for any special comments. With these observations, Sir, I commend the Final Supplementary Estimates for the acceptance of the House.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: இன்றை அஜன்டாவில் 'சமர்ப்பிப்பார்' என்று போட்டிருக்கிறதே அதற்கு என்ன அர்த்தம்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: 'கொடுக்கப்படும்' என்று அர்த்தம்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: அதை கொடுக்கப்படும் என்றே தமிழில் போட்டிருக்கலாமே? ஏன் 'சமர்ப்பிப்பார்' என்று போடவேண்டும்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: 'சமர்ப்பிப்பார்' என்பதும் தமிழ்தான்.

IV.—DISCUSSION ON THE MID-TERM APPRAISAL OF THE THIRD FIVE-YEAR PLAN RELATING TO MADRAS STATE—cont.

MR. CHAIRMAN: We will now continue the discussion on the Mid-Term Appraisal of the Third Five-Year Plan relating to Madras State. 3-20 p.m.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, we, the Members of the Legislative Council have been supplied with this document, namely, the Mid-Term Review of the Third Five-Year Plan, Madras State. Both the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Leader of the House have also made speeches in connection with this document. After reading this document, Sir, I have very great pleasure in mentioning that this document is a very impressive one and a very good record of achievements, some of them largely ahead of schedule. On many other heads,

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [25th March 1964]

targets have also been largely achieved. During the rest of the plan period, we hope, targets will be completely achieved. But both the Hon. the Leader of the House and the Hon. the Chief Minister have asked us to co-operate with them in the further successful working of the plan. Therefore, in that spirit alone, I venture to make some criticisms and suggestions is not in the spirit of opposition or of cavil or of contempt, but purely in the spirit of co-operation. We offer suggestions and criticism for the purpose of the consideration of the Government, and if they are sound, we hope, the Government will act upon them.

Sir, my view is that the usefulness of the document would have been greatly enhanced if it was also accompanied by a mid-term appraisal of the actual results of the working of the plan under various heads. I am not far wrong in mentioning this, because I see from page 7 of this document where the authors say—

“Assessment of the progress of the Plan in terms of financial outlays is indeed open to the criticism that there might possibly be infructuous expenditure.”

So, they contemplate the possibility of infructuous expenditure also. They say in the book:

“A detailed assessment of achievements in physical terms may be possible only towards the end of the Plan period when the schemes now half-way through are completed.”

But, I find from my experience that in both the First and Second Five-Year Plans, any such detailed appraisal of the actual working of these plans and how far they have been successful in giving good relief to the poor and also enhancing their welfare and prosperity has not been given. That is the test that should be adopted by the various surveys that have been undertaken by the officers of the Government and others. That appraisal would be a much better way of enhancing the usefulness of a document like this showing the schemes under various items of expenditure and the extent to which they have been useful. I agree and I am not quarrelling with the usefulness of this document. By way of illustration, I may say this. In agricultural production they are talking of various schemes and then they say there that they have launched upon the scheme of seed farms and supply of fertilisers and so on. So far as seed farms are concerned, there is history behind it. For some years, some of the seed farms were drought affected. It has been mentioned in the statement that after some years, they found some of the seed farms were not useful. After some years they found difficulty in having these seed farms on lands acquired or requisitioned for that purpose. The Estimates Committee of the Legislature also went into this question and some of the members were of the opinion that the seed farms scheme itself might be dropped and might be left to the private enterprise. I am not saying that it is quite correct, but there was such an opinion. Taking all these things into consideration the better and more useful thing, even now, would be

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [25th March 1964]

to find out exactly how these seed farms have worked and whether the supply of seeds to the farmers had been conducive to greater yield and usefulness. This can be achieved by asking a number of officers to go to the spot and to make enquiries and also by distributing questionnaires to the various farmers and getting their answers. Their answers should be collated and data should be gathered by these processes. And if this is done, some of these things could be more usefully assessed. This, Sir, I say only by way of illustration. There are many other things like that. For example, Sir, in the Package Scheme at page 7, they have stated that they found on an analysis which was conducted by the Institute of Agricultural Research there in the years 1960-61 and 1962-63 there was an increase in the yield in 1961-62. But so far as 1962-63 is concerned, nothing is given. Probably the yield was the same or there was not much increase. So far as the Package Scheme is concerned, the Hon. the Chief Minister said that when he went there, he enquired and he saw there was a general feeling that the yield was much better. But merely an impression of that kind or a statement like that alone is not sufficient, according to me. Because some people in our party say that the Package Scheme on the whole has not been useful in increasing the yield. They may be wrong and the statement may be correct. I am not quarrelling with them. On the other hand, I would like to have a categorical survey made this time, because the Tanjore Package Scheme has been worked for a few years now. Therefore, it is time now to have a survey made and to ask the farmers who have taken advantage of the so-called package scheme to give an account of their out-turn and so on.

Sir, it is very interesting to read the statement appearing on page 7 of the Introduction to the Budget for 1964-65. It is stated therein:

“The accounts of the year 1962-63 show a receipt of Rs. 7.13 lakhs under Land Revenue. This sum does not represent the total amount due from all pattadars of the State for the year 1962-63. It is the actual amount collected in the year under this head and includes arrears of previous years. The primary accounts, showing the amount due from each pattadar for the year, the amount actually collected from him and the balance still to be collected from him, are not maintained by the Government or the Accountant-General in Madras, but only by the karnam in the village.”

This has been the practice all these years. But the time has now come for the revenue officers, instead of the karnam alone, to maintain these accounts, so that they can have sufficient data from year to year and from month to month. Merely depending upon the accounts supplied by the karnam alone in respect of the total yield, etc., will not do. No longer should the karnam alone maintain these accounts in these days of developing economy, especially when we want to have much progress made in agricultural production. No longer the Collectors are the old Collectors,

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [25th March 1964]

3-30
p.m.

who merely collected revenue. Our Collectors now are the Development Officers also. Even though the assistance of the karnam may be useful, this situation, wherein the primary accounts showing the amount due to the Government from each pattadar, the amount actually collected from him and the balance to be collected, etc., have to be brought from the karnam, should no longer continue. According to the statement in the book, the primary accounts are not maintained by the Government or the Accountant-General, Madras, but only by the karnam. Before long there must be a revision. Formerly there was a regular jamabandi by the revenue officers going from place to place. Now it is not possible on account of the various development activities given to the Collectors. Therefore, I am stating that these accounts have to be scrutinised from year to year and various data should be collected from the farmers themselves by asking questions. For example, the South India Educational Research Council has compiled a very useful document about another matter. For the purpose of showing it to Members. I have brought one copy. It illustrates the conditions required for quality teaching. Questionnaires were issued and people went to places and collected sufficient data about the impression of Headmasters and teachers. All those things are collated under various heads. We can make a study of them and make our own inferences. Some of the impressions that we have will be removed after studying this document. I was long under the impression that small schools contributed more to quality teaching than big schools. But this document clearly shows that schools which have a larger strength produce the best results in the S.S.L.C. That is the fair test of quality teaching. Therefore, some of the impressions that we have generally will be very much removed if all these data are collected.

So far as agricultural production is concerned, it is stated in this document that agricultural production largely depends upon the participation of the large mass of farmers in our country. Therefore, it is time that the Government are in touch with the farmer from time to time. Regular surveys also should be conducted. Otherwise, there will be the general feeling that in spite of the large number of irrigation schemes and the large amounts that we have been spending, agricultural production has not been stepped up to a sufficient extent. Of course, we have done much better in our State than in other places. In other places there is the general feeling that agricultural production has not been much. Still, because of these inherent defects, we have not been able to assess correctly the agricultural production. Up till now there has not been any sufficient survey to ascertain what an economic holding is. In the case of the Seed Farms, it is very significant to mention that the Seed Farm should be of 25 acres. Thus we must find out what an economic holding is. The time has come when the Government are going to distribute the surplus. How are they going to do it? For the purpose of knowing an economic holding, a survey should be conducted. The require-

25th March 1964] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

ments of the farmers must be assessed. No longer can we increase the area of cultivation because our large irrigation schemes are over. Such being the case, we can have recourse only to intensive cultivation. Therefore, the time has come now for us to find out by a very good survey what the economic holding of a farmer would be after ascertaining how much tax he pays and so on. A small holding of three or five acres will never do. All these things will have to be found out by actually asking the farmers and going through their accounts. If all these things are found out, it will enhance the value of this document.

So far as industrial development of the State is concerned, another document has been given by our very indefatigable Minister for Industries. If I give him this tribute, you may excuse me. Not that I am much more competent than he is, but age gives me some qualification for saying it. "Industrial Development in the State" is a very good document. If documents like this are given to us, we can co-operate with the Hon. Minister much more than we are doing now. There is the Industrial Policy Resolution of the Government of India. We have departed from it a little. The working of it is very important. This document states—

"It is only in fields in which private capital is shy or fields in which a certain portion of the production has to be in the co-operative or public sector so that a certain amount of internal control over the price structure is possible, the State has been instrumental in setting up production units either in the public or in the co-operative sector. Thus in our State a large amount of initiative has been left to the private sector and it is very heartening to note that this policy has been instrumental in maintaining and even in increasing the tempo of industrialisation."

It is also stated—

"The industrial policy of the Government has been to study gaps in the production pattern in the State, sponsor schemes, select and encourage private entrepreneurs to implement those schemes by assisting them in securing licences, institutional finance and basic necessities like land, water, power, technical personnel and advice."

There is also another very useful document which has been given to us entitled "Contribution of Private Sector Industries during the Plans" prepared by the Federation of Indian Chambers of Commerce, New Delhi. Incidentally, Sir, if Members of the Legislative Council have rooms where they can have all these documents, it will be more useful than having spacious rooms to sleep in. This chamber is quite sufficient for 63 persons. This need not be changed. But some people thought that this should be changed. I am not discussing it. But the important thing is that we may have some rooms here where we can sit and others might lounge. But some of us can sit and do work with some documents. We have not got the various documents with us.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [25th March 1954]

Various publications of the Government of India and others are supplied only to the Library and we have not access to them easily. You are, however, retiring, Sir, and I would appeal to the next Chairman to see that this is done.

MR. CHAIRMAN : I hope the hon. Member will get it.

3-40
p.m.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Some of these documents are very useful. Instead of merely making a statement on the floor of this House about personal impressions, I think it will be much better to look into these documents and make the statements. This is what is stated at page 11 of the document :

‘ Contribution of Private Sector Industries during the Plans ’—
‘ The gross value of output of electrical equipment by private industries is estimated to have increased by nearly five times during the Plan period and would have gone up still further through the production of heavy electrical equipment, but for the restrictions put by the Industrial Policy of Government. ’

This is a matter which has got to be looked into. If some of these restrictions had been relaxed, then I think we would have done much better so far as the industrial development is concerned.

Another important aspect which is also mentioned later on in the booklet is regarding internal resources of the private industries. Nearly 48 per cent of the total expenditure on the outlay of the organised industries comes from the internal resources of the private industries themselves. This is a statement which is a very useful one. At page 23 of the booklet it is stated :

‘ The greatest contribution to financing of organised industries during the first two Plans came from the internal resources of private industry. Undistributed profits and surpluses of industrial enterprises financed 62 per cent of the total investment in the first Plan and 47 per cent in the Second Plan. During the Third Plan, the contribution of internal resources of industry is expected to be 48 per cent. The sources of private industries for the three plan periods are set out in the following table : ’

In the Third Plan period the anticipated financing of industries from internal resources is Rs. 600 crores and that is 48 per cent of the total of Rs. 1,250 crores. Therefore, we see how the private industry can finance its own projects and outlay also. Therefore, so far as the private industries are concerned, I endorse very strongly the policy of our Madras Government which has seen to it that entrepreneurial class has been formed in our State so that they can have more and more industries organised. The Hon. the Industries Minister has also stated in the review that the industries are fairly distributed in all the districts in this State. That is also an important point. My hon. Friend Sri Jayarama Reddiar said the other day that Ramanathapuram district is very backward in respect of industrial development. It

25th March 1964] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

is shown here by facts and figures that Ramanathapuram has more industries than even other districts. This is a good example of how we could correct wrong impressions by furnishing facts and figures from these valuable documents. (Interruption) I am not quarelling with the statement of the hon. Member.

SRI S. JAYARAMA REDDIAR : We want something more.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : It is all right to have ambition and aspiration. I do not grudge anything for Ramanathapuram. I am a man living in the Capital city and view all the districts with equal love. There is no doubt that we should have more and more industries. What I am saying is that if there is a wrong impression that a particular district has not got its quota of industries, that impression has been removed.

Another thing to which I would like to make a reference in this connection is this. This policy should also be implemented in the case of establishing industrial estates and other things. They should be distributed in various towns in the mufassal so that the gap between the villages and the towns may not be widened. This is also a good policy which has got to be implemented.

One great drawback in this vast and rapid industrialisation of the State, according to me, is that the villages are depleted of agricultural labour. Instead of remaining on the land, they are fast coming to the urban areas because they find they can have better wages and amenities and that too by right and with self-respect. In the villages they got into difficulties. Here they demand; they have labour unions. They have a right. They can press their demands on the employers and the Government also can help and assist them by arbitration to get their demands completely fulfilled. Therefore, we see that the agricultural labour is fast moving into urban areas. And that is one great drawback about this industrialisation.

Another difficulty is in regard to foreign exchange. They have come to the last ebb in the foreign exchange resources. Therefore every industry which requires large imported raw materials for purpose of production is necessarily faced with restrictions imposed on them on account of foreign exchange difficulties. The foreign exchange resources are very limited and that is why the teething trouble in various industries is much greater.

Usually there is the policy of the Central Government in taxing companies. We have the corporation tax, surtax and the other taxes such as estate duty, the capital gains tax, companies dividend tax and gift tax with retrospective effect. All these things go together and destroy any further possibility of capital formation by companies. If the companies have very small working funds, then they get into difficulties. That is why capital formation should be sufficient for the purpose of enabling the

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [25th March 1964]

company to work also. In this connection, I would plead that the policy of the Reserve Bank also should be modified. It must assist us in financing the projects. The Reserve Bank should, therefore, liberalise their policy. They cannot go on insisting on securities saying that only one-third of the security can be given as loan. All the policies and principles which you adopt in cautious investment by individuals and people can no longer be adopted in the case of companies and public utility companies which are very useful and necessary to the country. Therefore, the policy of the Reserve Bank has got to be largely revised and changed, so that long dated loans and medium loans may be given freely to enable new industries to come up and existing industries to improve. For five years they may not be able to give anything by way of dividend. They may have to work for five or six years and only after that, they will be able to give some dividend. Instead of giving them a further increase of shares, they are given some bonus shares. Therefore, I say that the policy of Central Government has not been useful in capital formation.

Then, Sir, there is difficulty in regard to transport. For example, what will they do in regard to Neyveli? There you do not have the broad-gauge. We should have it in order to connect the Northern and Southern towns. There was a proposal that from Salem to Neyveli, we should have a broad-gauge line.

Then, we have the difficulty in regard to power. Power is always connected with water supply. Water supply depends on monsoon, and if the monsoons fail, the supply of electricity is cut and the textile and other industries are affected very much. It is only after some time that we are able to restore the cut. That is why we have been pleading that thermal power should be developed along with hydel power. But there again we are faced and only after that, they will be able to give some dividend, with foreign exchange difficulties as these schemes would require large amounts of foreign exchange resources.

Lastly, I would like to mention that in this country we have to depend more upon our own resources, more upon our own materials instead of entirely depending on imports. Steel, cement, machinery and everything we have to import from foreign countries. With the genius of our own people in Tamilnad we have built so many beautiful buildings not out of steel and cement and timber. They never used steel, cement or timber. They used mere chunam. We have built our great temples with rock. There is plenty of rock in our country. They transported the rock and built those famous temples. The Vedaranyam temple gave protection to so many people during the storm there. Even though they may not believe in God, you must believe in this namely that the temples gave protection to people in times of distress and they have never been shaken by these storms. There are such strong buildings in our country. Mr. Bulganin was perfectly right when he made the remark while he visited the

25th March 1964] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Integral Coach Factory. 'Why do you use so much steel here? Why don't you use brick and mortar?' This was published in the papers. It is a very sensible question put by that Russian. Unfortunately, he is not in power now. That is a different matter. His question is a very pertinent question. The other day also, when the Hon. the Minister for Industries presided over the Venkataramana Dispensary Day, he said that the time had come for us to depend largely upon our own raw materials, and industries should be so established that indigenous raw materials alone would be used instead of depending on imports from abroad. That is a very good point that we should take note of.

He cited the instance of the iron pillar at Kutub Minar. It is still the wonder of the world how that iron pillar stands and what alloys and metals have been used in it so that it could stand for two thousand years and more without rusting. It is there still, and it is a wonder to all. I think in our country our skilled artisans and labourers have been quite successful in their work in former times. Still they have got that intelligence and capacity in them. The Government should only draw upon the innate genius of our people for starting industries. A modern industry requires a lot of raw materials. But we must have only those industries without depending much upon the import of raw materials. Sir, I am connected with a transformer company, which supplies very large transformers. Here I find there is very great difficulty in importing the raw materials. There is another difficulty in getting imports. We give an estimate for import of large quantities, and we have to clear the whole stock and if we do not want any portion of it, we will have to sell it in the market. Therefore, there are these difficulties in the way. Our policy should be not to depend upon foreign resources only or upon the import of raw materials only. The import of some raw materials may be absolutely necessary, but on the whole, we should develop only such industries as will depend entirely upon the raw materials in our country, and to that extent we can avoid the possibility of limiting our foreign resources. This is a thing which I wanted to suggest. I think these are known to Government, but I only want to impress upon them these things so that the Government and the public may know them.

With these words, Sir, I once again welcome this mid-term review which has been given to us. Only it should be accompanied, according to me, by some appraisals which will give us more satisfaction than this mere mid-term plan review alone. I especially welcome this document on the industrial development of our State, which is worth reading. Everyone would profit by reading it. I also endorse wholeheartedly the industrial policy of our State which encourages the private sector and the private entrepreneurs in our State, so that the Madras State with the paucity of resources in mineral and other things will soon become one of the best industrial centres in the whole of our country.

[25th March 1964]

* திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு அரசாங்க மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆய்வு அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய மாகாணத்தைவிட சிறந்ததாக எதையும் காண முடியாது என்பதால், அதை வாவேந்த வேண்டியது அவசியமாகிறது. உதாரணமாக, கல்வியை எடுத்துக்கொண்டால், சுமார் இரண்டு கோடி குழந்தைகள் வரைக்கும் படிப்பதற்கு வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்தவிதமான ஏற்றத்தாழ்வுமில்லாமல், எத்தகைய வித்தியாசமும் இன்றி, அக்குழந்தைகளுக்கு இலவசக் கல்வி அளிக்க நாம் செய்திருக்கும் முடிவினால் நம் குழந்தைகளுடைய ஆனந்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் எங்கும் காண்கிறோம். ஆனாலும் அதில் இன்னும் சில முக்கிய கருத்துக்களை நாம் பார்க்கவேண்டும். அவர்களுக்குப் புத்தகங்கள் வாங்குவதுதான் அதிகமாக இருக்கிறது. இதற்குத் தனியாக ஒரு சிறிய குழு போட்டு ஆராய்ந்து அந்தக் குழந்தைகளுக்கு உள்ள புத்தகங்களைக் குறைத்து, நல்ல முறையில் கல்வியை அளிப்போமானால் ஏழைக் குழந்தைகள் அதிக உற்சாகத்துடன் கற்க முன்வருவார்கள். ஆங்காங்கு உணவு விடுதிகள் நல்ல முறையில் அமைத்துக்கொடுத்து விட்டால், விசேஷமாக தமிழ்நாட்டில் படிக்காதவர்களே இருக்கமுடியாது என்ற நிலையை நாம் உருவாக்கமுடியும். அதைத்தான் நம் அரசாங்கம் நன்றாக கவனித்து அவர்களுக்குப் புத்தகங்களை எப்படி இலவசமாகவோ அல்லது மலிவு விலையிலோ கொடுத்து எந்தெந்த வழிகளில் அவர்களே விரும்பி வந்து படிக்கக் கூடிய நிலையை உண்டாக்குவது என்பதைப் பார்த்து அதற்கு ஏற்றவாறு செய்துவிட்டால் தமிழ் நாடு பெரிய பெயர் வாங்கினிடும்.

இரண்டாவதாக, துறைமுகங்களைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டும். தூத்துக்குடி துறைமுகத்தைக் கட்டாயம் தமிழ்நாடு சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் அத்தனைபேரையும் நாம் கொண்டுபோய்க் காட்ட வேண்டும். அங்குள்ள அபிவிருத்தியையும் பெரிய பெரிய திட்டங்களுக்கும் பார்க்கவேண்டும். துறைமுகத்தைப் பொறுத்தவரையில், கைத்தொழில் வேகமாக முன்னேறிக்கொண்டு போகிறது. ஆனால் ரோடுகளை அமைத்து டவுனை விரிவு செய்யவேண்டும். மாஸ்டர் பிளான் தயாரித்து உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். ஹார்பர் கூடிய விரைவில் வா இருக்கிறது. பிரதான இன்ஜினியர் 15-ம் தேதி அந்த வேலையைத் துவங்க தயாராய் இருப்பதாக நினைக்கிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மற்ற அமைச்சர்களையும் கூட்டி வரவேண்டும். நார்த் பிரேக் வாட்டர் சுவர் கட்ட தயாராக இருக்கிறார்கள். துறைமுக அபிவிருத்தி வேகமாகப் போகும் போது, அதைச் சுற்றியுள்ள அபிவிருத்தியைக் கட்டாயம் கொண்டு வந்தே தீரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் பின்னால் ரொம்ப கஷ்டம் ஏற்படும். பெரிய ரோடுகள் போட வேண்டும். ரயில்வேயிலிருந்து லைன் இழுத்துவிட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் மனது வைத்து அங்கு போய் கல் போட வேண்டும். நார்த் பிரேக் வாட்டர் என்ற முதல் சுவர் கட்ட துவங்கிவிட்டார்கள். தூத்துக்குடியை அனுகூலம்

[25th March 1964] [திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்]

ரோடுகளை மாஸ்டர் பிளான் என்று சொல்லுகிற டவுன்ஷிப் ப்ளான் களில் தயாரிக்காமல் இருக்கிறது. மாநில அரசாங்கம் வேகமாக அதைக் கவனிக்கவேண்டும். சேதுசமுத்திரத் திட்டம் நாம் எடுக்கப் போகிறோம். அதில் இருக்கிற கோரல் ஸ்டோன் என்ற கற்களை உடைத்துக் கொண்டுபோகிறார்கள். அதனால் அங்குள்ள மினவர்கள் நிலை மோசமாக ஆகிக்கொண்டு வருகிறது. அவற்றை உடைக்கும்போது, கட்டுப்பாடு வைத்து நல்ல பாறை அளவில் உடைத்தால் சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தையும் தோண்டி மிச்சமும் காணமுடியும். திருநெல்வேலியில் உள்ள பேட்டரியில் தினம் 200 டன் போகிறது. விடு கட்டுவதற்கு சுமார் 100 டன் கற்கள் எடுக்கிறார்கள். முறையாக எடுத்து விட்டால் தூத்துக்குடி ஹார்பருக்கு வருகிற சேதுசமுத்திர கால்வாய்க்கு அது துணையாக இருக்கும். அதனால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் மிஞ்சும். மாநில அரசாங்கம் அப்படி முறையாக அவர்கள் எடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு லைசன்ஸ் முறை வைத்தால் நன்றாக திட்டமிட்டு கால்வாய் போல எடுத்துவிட்டால், கால்வாய் மூலம் கப்பல்களை சேதுசமுத்திரத்திற்குச் செலுத்திச் செல்ல செலவு குறையும், உதவியாக இருக்கும். அது சிறிய துறைமுகம் என்று சொல்லப்படும் தூத்துக்குடியில் பெரிய அன்னிய செலாவணி சம்பாதிக்கிறோம். கொழும்புக்கு 20 ஆயிரம் டன் உப்பு ஏற்றுமதியாக இருக்கிறது. இதைக் கவனிக்கவேண்டும். இப்போது விருத்தி செய்யமுடியாமல் இருக்கிறது. ஓரளவுக்கு மேல் தோணிகள் செய்தால், அந்தக் கால்வாய் வழியாகப் போகமுடியாத நிலை உருவாகியிருக்கிறது. சிறிய துறைமுகம் சேர்ந்திருக்கும்போது, இப்போதிருக்கிற துறைமுகத்தையும் கொஞ்சம் ஆழப்படுத்தினால் நல்லமுறையில் வருங்காலத்திலும் நாம் உபயோகித்துக்கொள்ளலாம். இதற்கெல்லாம் முக்கிய தடங்கலாயிருப்பது கோரல் ஸ்டோன் தான். அது கன்னியாகுமரி முதல் ராமநாதபுரம் வரையில் மலைபோல இருக்கிறது. தண்ணீருக்குள் எட்டடி பத்தடி கீழே இருக்கிறது. அவற்றை முறைப்படி உடைத்தால் தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்திற்கு மிச்சமாக இருக்கும்.

அதற்கடுத்து மீன் இலாகாவுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிற நிதி எந்த வகையிலும் போதாததாகும். 2.2 கோடிதான் மூன்றாவது திட்டத்தில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டுக்கு 74 லட்சம்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த மீன் இலாகாவில் சுமார் 10 கோடி ரூபாய் வருமானம் பெருக முடியும். அது என்போன்றவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவ்வளவு வளம் அதில் இருக்கிறது. அவற்றை அன்னியர்கள்தான் அனுபவிக்கிறார்கள். இலங்கை, ஜப்பான் போன்ற இடங்களிலுள்ளவர்கள் வந்து தான் அந்த வளத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். ஏராளமான சங்குகள் எடுக்கப்படுகின்றன. சங்குகளைப் பொருத்தவரையில், நம் கை வசம் 57 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் இருக்கிறது. இதற்கு நல்ல தொழிற்சாலை வைத்தால்தான் மேலும் தமிழ்நாட்டின் வருமானம் பெருகும். சங்குகளை எடுத்து வங்காளம் போன்ற மாகாணங்

[திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்] [25th March 1964]

களுக்கு அனுப்பி தொழிற்கால அமைத்து அங்கு வாழ்கின்றவர்களுக்கு வாழ வழிவகுக்கும் நிலையில் இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் அத்தொழிலை அமைக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அந்த வருமானத்தை தமிழ்நாடு அனுபவிக்கமுடியும். நிறைய முத்துக்கள் கிடைக்கின்றன. அது பத்து பதினைந்து லட்சத்திற்குக் கிடைக்கிறது பெரிய அளவில் மீன்கள் கிடைக்கின்றன. (Dry fish.)

4-00 6 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அன்னிய செலாவணி சம்பாதித்திருக்கிறார்கள். இலங்கை அரசாங்கம் கட்டுப்பாடு செய்வதற்கு முன்பு தமிழ்நாட்டில் தூத்துக்குடியிலிருந்து சுமார் ஆறு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மீன் கருவாடுகள் போய்க்கொண்டிருந்தது. இலங்கை நிதி நிலை சரியாக இல்லாததால் அவர்கள் குறைத்துச் சரிக்கட்டிவிட்டார்கள். கூட்டுறவு மூலம் அமைச்சர் அவர்களும் நல்ல முயற்சி எடுத்து வருகிறார்கள். நன்றாக எனக்குத் தெரியும், இலங்கைக்கு ஏற்றுமதி பொதுவாக அவர்களிடத்தில் வழிவகை வகுத்துக்கொடுக்கவேண்டும். ஆறு கோடி ரூபாய் வருமானமுள்ள கருவாடு தூத்துக்குடியிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்தால், அன்னிய செலாவணி நமக்குக் கிடைக்கிறது. அதை நல்லமுறையில் கவனிக்கவேண்டும். இரண்டாவதாக மீனவர்களுக்கு ஒரு இடம் வாங்கப்பட்டது. அது திரும்ப விற்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் வீடு இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திலிருந்து ஏதாவது ஒரு நல்ல இடத்தில் கூடியவரையில் பார்த்து எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்போது தான் அவர்கள் நிலைமை உயரும். அனைகமாக எல்லோரும் மீன் இலாகாவைப் பற்றி நிறையப் பேசியிருக்கிறார்கள். அன்னிய நாடுகளில் மீன் இலாகாவின் வருமானத்தைப் போய்ப் பார்த்தால், 400, 500 கோடி ரூபாய் வருமானம் மீன் துறையில் வருகிறது என்பதைக் காண முடியும். தூதிருஷ்டாசமாக தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் அதிகம் செய்ய ஆசை கொண்டிருந்தும், அமைச்சர்கள் அதற்காக முயற்சி எடுத்தும், ஒருசில அதிகாரிகளால் முழு கவனம் அதில் காட்டப்படாமல் இருக்கிறது. மீன் இலாகாவைத் தனியாகப் பிரித்து, தனியான அதிகாரிகள் போட்டால், விவசாயத்தில் வருகின்ற வருமானத்தைவிட அதிகமான வருமானத்தை எதிர்பார்க்கமுடியும். ஆனால் அது தேட்பாற்றாகக் கிடக்கிறது. நண்பர்கள் கூட சொன்னார்கள். இலங்கைக்குச் சென்று காணாமற் போனவர்களைக் காண 'ஏரியல் சர்ச்' கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது தேவையில்லை என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். காணவில்லை என்று ஊரெல்லாம் தேடி, தவித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, 'ஏரோப்ளேனிஸ்' போய் பார்க்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்வதால் 30 ஆயிரம் ரூபாய் அரசாங்கத்திற்குச் செலவாகும் என்று சொல்லி, அதிகாரிகள் அந்த 'சர்ச்' தேவையில்லை என்று தள்ளிவிட்டார்கள். உயிரை விட அந்த 30 ஆயிரம் ரூபாய் அரசாங்கத்திற்குப் பெரிதல்ல. அதை யெல்லாம் நாம் கவனிக்கவேண்டும். அதற்கு அமைச்சர் அவர்களாவது முயற்சி எடுத்து ஃபுட் அண்டு அக்ரிகல்சர் டிபார்ட்

[திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்] [25th March 1964]

மெண்டிலிருந்து தனியாக இவற்றை வைத்து கண்காணிக்கவேண்டுமென்று சொம்பவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மீனவர்களுக்கு தூல் கொடுக்கிறோம். நைலான் தூல் கொடுக்கிறோம். அதை வாங்க வசதி படைத்தவர்களால்தான் முடியும். ஏராளமாகக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதைப் போல பருத்தி நூலிலும் இருக்கிறது. அது மீன் பிடிப்பவர்களுக்குத்தான் தெரியும். எந்த வகையில் எந்த மீன் பிடிக்கலாம் என்று. பருத்தி நூலுக்கு நாம் உதவி செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு பருத்தி நூல் கொடுத்து வைத்தால் ஏராளமான மீன்களைப் பிடிக்கக் கூடிய வசதி ஏற்படும். ஆகையினால்தான் பருத்தி நூல் கொடுக்க வேண்டும். அந்த (மரங்கள்) வாங்க அனுமதி கொடுத்து இருக்கிறோம். நமது தமிழ் நாட்டில் மலையாளத்தில் கட்டைகள் இருக்கின்றன. அதை நாம் உடனடியாகத் துவக்க வேண்டும். அந்த கட்டுமரங்கள் கட்டி அவர்கள் வாழ முடியும். சுமார் 3 லட்சம் சொச்சம் பேர் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது அல்ல 50 லட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள் மீன் தொழிலில் இருப்பவர்கள் தமிழ் நாட்டில் மட்டும். எனக்குத் தெரியும். அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த மாதிரி உடனடியாக உதவி செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு சிறிய (வல்லங்கள்) கட்டி உதவி செய்வது, நைலான் தூல்களுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து மானியம் கொடுப்பது போல பருத்தி நூலுக்கு மானியம் கொடுப்பது, நல்ல வீடு கட்டிக் கொடுப்பது போன்ற உதவிகளை அரசாங்கம் செய்து தரவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை தயவு கூர்ந்து கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் வாழுகிற இடங்களில் ரோடு போட்டு கொடுத்துவிட்டால் அந்த சமூகம் நல்ல முறையில் முன்னேற பயன்படக்கூடும் தமிழ் நாட்டில் 660 மைல் கடல் இருக்கிறது. பெரிய வளங்கள் இருக்கின்றன. நல்ல வருமானம் வரக்கூடிய பெரிய பெரிய வகைகள் எல்லாம் இருக்கிறது. ஆகையினால் தான் நான் சொல்லுகிறேன். அந்த மாதிரி நல்ல காரியங்களைச் செய்து கொடுத்து விட்டால் அவர்கள் உடனடியாக நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடைந்து விடுவார்கள். அந்த வீடு கட்டும் திட்டத்தில் சில இடங்களில் வீடு கட்டப்பட்டு இன்னும் குடியேறாமல் இருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக அறிந்து அது எந்த இடத்தில் வீடு கட்டப்பட்டு என் குடி ஏறாமல் இருக்கிறார்கள், காரணம் என்ன என்பதைத் தயவு கூர்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: எங்கு எங்கு எல்லாம் என்று சொன்னால் கவனிக்கப்படும்.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்: கூட்டப்பை பக்கத்தில் இருக்கிறது. அந்த வீடுகளில் கதவு இல்லாமல் நிலை இல்லாமல் இருக்கிறது. அதைக் கட்டி கொடுக்க வேண்டும். இப்போது தூத்துக்குடியில் எண்ணூரிரம், ஏக்கர் ஆர்ஜிதம் செய்து இருக்கிறார்கள். தேவைக்குப் போக வேண்டாம் என்று அரசாங்கத்திற்கு எழுதி இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அப்படிப்பட்ட இடங்களை அவர்கள் வாழுகிற பகுதியின் நெருங்கிய இடமாகப்

[திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்] [25th March 1964]

பார்த்து நிலங்களை கொடுத்து நல்ல முறையில் செய்துவிட்டால் சுமார் 50 லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்ட அந்த சமூகம் நல்ல வாழ்க்கை நடத்தும். நீங்கள் எல்லாம் பார்த்து இருப்பீர்கள் சமூகம் இருக்கிற நிலைமையைப்பற்றி. அதை தயவுசெய்து கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டாவது பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் தனியார் துறையைப் பற்றி நல்ல விதத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தத் துறை நல்லபடி முன்னேறிக் கொண்டு இருக்கிறது. ஒரு இடத்தில் என்னைக்கூட FCCI டிவிஷனுக்குப் பிரதிநிதியாகப் போட்டு இருந்தார்கள். 3,900 கோடி ரூபாய் தனியார் துறையில் போட்டு இருக்கிறார்கள். தூத்துக்குடியில் சில மில் இருக்கிறது. 21 சதவீதம் declare பண்ணி இருந்தார்கள் share. ஆனால் தொழிலாளர்கள் Bonus, க்காக மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதை எல்லாம் தெரிந்து தான் பொதுத்துறையைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். எப்படியாவது இந்த பொதுத் துறையில் நல்ல நல்ல தொழில்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று. அவர்கள் தங்களுடைய முயற்சிகளை வேகமாக எடுத்துச் செய்ய வேண்டும். தூத்துக்குடியில் வர இருக்கிற தொழில்களை உடனடியாக நாம் கொண்டு வரவேண்டும். எல்லாம் ஒரே இடத்தில் வைக்காமல் தமிழ்நாட்டில் பெரிய ஹார்பர் இருக்கிற இடத்தில் கொண்டு வரவேண்டும். என்னை சுத்திகரிப்பு தொழிற்சாலை, உர தொழிற்சாலை போன்ற வளங்கள் எல்லாம் ஏற்படுத்த இருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். Licence கொடுத்து இருப்பதாகவும் கேள்விப்பட்டேன்.

4-10 திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: இதுவரை பொதுத் துறை
p.m. யில் யாருக்காவது போனஸ் கொடுத்திருக்கிறார்களா?

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்: Private Sector -ல் கொடுக்கமாட்டான். பொதுத் துறை இப்போது தானே தொடங்கி இருக்கிறார்கள். தனியார் துறையில் தொழிலாளர்களுக்கு சரியான போனஸ் கொடுப்பது இல்லை. கருப்புப் பணம் செய்கிறார்கள். 21 சதவீதம் போனஸ் கொடுப்பது என்றால் Coimbatore தீர்ப்பு Tamilnad Millowners Association தீர்ப்பை பார்த்து செயல்பட வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். தொழிலாளர் தலைவர் கூட மதுரையில் இருக்கிறார். தொழில் தீர்ப்பு என்ன கூறுகிறதோ என்று காத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் தொழிலாளர்கள் பசி தாங்க முடியாமல் கொடுத்ததைக் கொடுங்கள் என்று வேண்டிக் கொண்டு இருக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: போனஸ் பற்றி அவர் சொன்னார் இப்போது. அதாவது தனியார் துறையில் போனஸ் தர யோசனை செய்யக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்.

25th March 1964] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

தனியார் துறையில்தான் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். எவ்வளவு கொடுக்கணும் என்று தீர்மானம் பண்ணி இருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்ப முடியாது. பொதுத் துறையில் Bonus ஏதாவது கொடுத்து இருக்கிறார்களா? கொடுக்கிறவர்களைக் குறை சொல்வதுதான் சகஜமாக இருக்கிறது.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்: நல்ல அரசாங்கம் செய்கிற நல்ல காரியத்தையே குற்றம் குறை சொல்லுகிறவர்கள் இருக்கிறபோது தனியார் துறையைப் பற்றி ஏன் சொல்லக் கூடாது? நல்லவர்களையே விமரிசனம் செய்கிறார்கள். அது மனிதனுடைய இயற்கை. ஏன் இவ்வளவு தைரியமாகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் நானே share போட்டு இருக்கிறேன். 21 சதவீதம் போட்டு இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு Bonus என்றால் தனியார் துறையில் தப்பு பண்ணுகிறார்கள் என்றோ பொதுத் துறையில் கொடுக்கவில்லை என்றோ நான் குறை சொல்லாவிட்டாலும் நல்ல மனதோடு முழுமனதோடு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேனே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. இந்த அளவு வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கு நன்றி.

(Deputy Chairman in the Chair)

* திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: கனம் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த முன்னுரையுடன் திட்டத்தில் அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கின்ற புள்ளிவிவரங்களைப் பார்க்கிறபோது, பல விஷயங்களில் பெருமைப்படக் கூடியதாகத்தான் இருக்கின்றது. குறிப்பாக, தொழில் துறையிலே, நமது மாநிலம் வளர்ச்சி அடைந்திருப்பது பெருமைப்படக் கூடிய ஒன்று தான். ஆனாலும் அதிகமான அளவுக்கு மற்ற சில மாநிலங்களை விடப் பெருந்த அளவுக்கு நாம் வளர்ச்சி அடையவில்லை என்றாலும், எதிர்பார்த்த அளவாகிலும் அல்லது அதற்குக் குறைந்த அளவாகிலும் நாம் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறோம் என்பது பெருமைப்படக் கூடிய ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. அத்துடன் அரசாங்கம் தன் கடமையை உண்மையாக நிறைவேற்ற காரியம் செய்வார்களானால், அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட முடியும். மக்களுடைய நன்மைக்காக, தன்னுடைய கடமையையும் செய்த அரசாங்கத்தையும், குறிப்பாக தொழில் அமைச்சர் அவர்களையும், தொழில் முன்னேற்றம் இவ்வளவு தூரம் வளர்ச்சி அடைந்திருப்பதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக, முன்னுரையுடன் ஐந்தாண்டுத்திட்ட காலத்தில் ஏற்படுத்த இருக்கிற தொழிற்சாலைகள் பற்றி இதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, ரயான் தூல் உற்பத்தித் தொழிற்சாலையில், உற்பத்தி 2,895 டன் ஆகும் என்றும், இன்னும் ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையும், உற்பத்தி தொடங்கி உள்ளன என்றும், அலுமினியம் தொழிற்சாலை 9½ கோடி ரூபாய் மூலதனத்தோடு 10 ஆயிரம் டன் சாமான்கள் தயாரிக்க தொழிற்சாலை தொடங்கி இருக்கிறது என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அது எல்லாம் பார்ப்பதற்கும், கேட்பதற்கும் மிகவும் பெருமைப்படக் கூடிய விஷயம்தான். அத்துடன்

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [25th March 1964]

நெய்வேலித் திட்டத்திலும், குறியீட்டை விரைவில் அடைந்திருக்கிறோம். இன்னும் துரிதமாக அந்தக் குறியீட்டை தாண்ட இருக்கிறோம் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் வரவேற்கத் தகுந்தது தான், பாராட்டத் தகுந்தது தான். அதை எதிர்காலத்தில் இன்னும் விரிவுபடுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள் எல்லாம் செய்து மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆலோசனைக்கும், அங்கீகாரத்துக்கும் அனுப்பியிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தகுந்தது.

அடுத்தது, மின்சாரத்துறையில், பல கிராமங்களுக்கும் விஸ்தரித்து, நாம் அதிகமாக முன்னேறி இருக்கிறோம் என்பதையாரும் மறுக்கவே முடியாது. மின்சாரம் ஓரளவுக்கு ஒவ்வொரு ஊருக்கும் கிடைக்கக் கூடிய ஒரு பொருளாக இருந்த போதிலும், அந்த அளவுக்கு நாம் அதை வரவேற்க வேண்டியதுதான் உதாரணமாக, நம் கிராமங்களில், அதுவும் 75 சதவிகிதத்துக்கு மேலான கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கிடைத்திருப்பது குறித்து நான் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இவ்விதம் பூரா கிராமங்களுக்கும் தேவை பூர்த்தி செய்யப்படுகின்றது என்பதோடு எல்லா கிராமங்களிலும் பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு இந்த மின்சாரம் கிடைத்திருக்கிறது என்பது குறித்து நான் பெருமைப்படுகிறேன். அதற்காக முக்கியமாக, தொழில் அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகின்றேன்.

அடுத்து, இந்தத் திட்டங்களிலே, ஒவ்வொரு திட்டத்திற்கும் இவ்வளவு கோடி ரூபாய் என்று செலவு செய்வதில், 3-வது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில், முதல் 3 ஆண்டு காலத்தில், இவ்வளவு கோடி ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு ஆய்வுரையில் தெரிவித்திருக்கின்றார். நமது எதிர்காலத்தில், தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, இவ்வளவு ரூபாயைச் செலவழித்தும், இதனால் மக்கள் எந்த அளவுக்குப் பயனை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருப்பாரேயானால், இன்னும் அதிகமாக அரசாங்கத்தைப் பாராட்டி இருக்க முடியும். அப்படி அவர் குறிப்பிடாததினால், எனக்கு ஒரு சந்தேகம். மக்கள் அந்த அளவுக்குப் பயன்பெறவில்லை என்பதனால்தான் அப்படிக்குறிப்பிடவில்லையோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. மக்களுடைய வருமான உயர்வு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5 சதவிகிதம் உயர்த்தப்பட வேண்டும், அதற்காக எத்தனையோ செய்யவேண்டுமென்பது தான், அரசாங்கத்தின் குறியீடு என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிலே பார்த்தால், இந்த 3-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே, மூன்று ஆண்டு காலத்தில் 15 சதவிகிதம் வருமான உயர்வு நம் மாநிலத்தில் உள்ளவர்களுக்கு உயர்ந்திருக்கிறதா என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கின்றேன். அப்படி 15 சதவிகிதம் வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், உதாரணமாக 100 ரூபாய் வருமானம் கிடைத்தவர்களுக்கு 115 ரூபாய் வருமானம்

25th March 1964] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

வந்தால், அது மட்டும் வருமான உயர்வாகக் கருதப்படுகின்றதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் 100 ரூபாய்க்கு வாங்கப்பட்ட பொருள்களை எல்லாம், இன்றைய தினம் 120 ரூபாய் அல்லது 125 ரூபாய்க்கு வாங்கவேண்டிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். அப்படி இருக்கின்ற நிலையில், இப்போது 15 சதவிகிதம் உயர்ந்திருந்தாலும், அது உயர்ந்ததாகக் கருதவேண்டுமா, அப்படி கருதுவதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கையா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பரவலாக பணம் செலவு செய்யப்பட்டது பற்றி பல புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். புள்ளி விவரப்படி, இந்தத் திட்டத்தில் இவ்வளவு பணம் செலவழிக்க வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் காரணமாக பணம் செலவு செய்யப்படுகின்றதே தவிர, அதனால் மக்களுக்கு என்ன பலன்? ஒரு குறியீட்டை வைத்துக்கொண்டு, அந்தப் பலன் ஏற்படுகிறதா என்று யோசனை செய்து, இந்தப் பணம் செலவு செய்யப் படவில்லை என்பது தான் என்போன்ற வர்களுடைய அபிப்பிராயம். குறிப்பாக, விவசாயத் துறையில், ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகின்றேன். விவசாயத்துறையில் இப்படிப்பட்ட குறியீட்டை வைத்துக்கொண்டு, அந்தப் பணத்தை எப்படி எல்லாம் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்க அலுவலர்கள் முயற்சிக்குகிறார்கள் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, ஒரு உதாரணம் சொல்ல வேண்டுமானால், ஒரு ஆண்டுக்கு இவ்வளவு மாங்கன்குகள் நட வேண்டும் என்பது விவசாய இலாகாவினுடைய ஒரு குறியீடு. அந்த மாங்கன்குகளை எந்த மாதத்தில் வைத்து நடடால் பலன் தரும், வளர்ச்சி அடையும் என்பதை எல்லாம் கொஞ்சம்கூட கருதாமல், அவர்கள் ஒரு மாதத்தில் இவ்வளவு மாங்கன்குகளைக் கொடுத்தோம் என்ற கணக்கை எழுதி வைத்து விடுகிறார்கள். அந்தக் கணக்குத்தான் அரசாங்கத்திற்கு வருகின்றது. அரசாங்கம் அதை வைத்துக்கொண்டு, மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் இவ்வளவு மாங்கன்குகளை நட்டுவிட்டோம் என்பதை மட்டும், மக்களுக்கும் இந்தச் சபை மூன்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்களே தவிர, நடட கண்களால் மக்களுக்கு என்ன பலன் ஏற்பட்டது என்பதை அரசாங்கம் இதுவரையில் ஆராய்ந்திருக்கிறதா என்பதைத்தான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் அப்படி இருந்தால், ஆண்டு தோறும் இந்த மாதிரி முறையில்லாத முறையில், அநேக விவகாரங்கள் எல்லாம் திரும்பத் திரும்ப நடைபெறுவதற்கு அரசாங்கம் அனுமதித்து இருக்காது. இந்த ஆண்டுகூட, எங்கள் ஊருக்குப் பக்கத்தில், இந்த மாதத்தில் ஒரு வாரத்திற்கு முன்னாலே, மாங்கன்குகள் அனுப்பினார்கள் என்று கொண்டுவந்து கொடுத்தார்கள். ஒரு சில விவசாயிகள் அதைத்

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [25th March 1964]

திருப்பி அந்த அதிகாரியிடமே கொடுத்துவிட்டார்கள். “இந்த மாதத்தில் கொடுத்தால் என்கே இருந்து தண்ணீர் கொண்டு வந்து ஊற்றி காப்பாற்றுவது, இதை இரண்டு, மூன்று மாதத்திற்கு முன்னால் அல்லவா கொடுத்திருக்கவேண்டும்” என்று சொல்லித் திருப்பிக் கொடுத்தார்கள். ஒரு கிராமத்துக்கு இவ்வளவு பணம் செலவு செய்யப்படவேண்டும் என்ற குறியீட்டை இலக்காக மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, அரசாங்கம் செலவு செய்கிறார்களே தவிர, அதன் பலன் எந்த அளவுக்கு மக்களுக்குப் போகிறது என்பதைக் குறியீடாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே மாதிரி தான், விவசாயத்துறையில் manure-க்கு package scheme ஒன்று ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதில் 2, 3 தடவை உரம் போடுவதற்கு தகுதி இருக்கின்றதா, எந்த உரத்தில் எந்த அளவு தகுதி உடையது என்பதை முன்கூட்டியே ஒரு மாதிரிப் பண்ணையில் வைத்து ஆராய்ச்சி செய்தால், அது உபயோகமாய் இருக்கும். இல்லை என்றால், அதனால் பலன் இல்லை என்றால், அதை அப்படியே நிறுத்திக்கொண்டு விடலாம். இல்லை யானால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கூட இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்திக் கொள்ளலாம். முதலில் பல வழிகளில் இது அமுலாக்கப்பட்டு, அதன்படி விவசாயிகள் தலையில் உரத்தைச் சுமத்தி வரிகளைக் கூட்டி, கடைசியில் பார்க்கப் போனால், விவசாயிக்குப் பாதுகாப்பு என்பது கொஞ்சம்கூட இல்லா மலிருக்கிறது. ஆனால், அரசாங்கக் கணக்கில் பார்த்தால், இவ்வளவு manure உற்பத்தி அதிகம், இவ்வளவு உரம் விரியோகிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்ற கணக்கு மட்டும் வந்து விடுகிறது. ஆனால், அதில் உற்பத்தி எவ்வளவு என்பதை அரசாங்கம் கணக்கெடுத்து இருக்குமானால், மேலும் மேலும் இந்த மாதிரி அதிகமான பணத்தை வீண் முயற்சிகளில் பாழாக் காமல், நல்ல முறையில் பயன் படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயன்றிருக்கும் என்பதையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே மாதிரியாக (கோவாபரேடிவ்) கூட்டுறவுத் துறையில், அமைச்சர் அவர்கள் பல புள்ளி விவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் மக்களைக் கூட்டுறவு திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்திருக்கிறது—இலக்கு வைத்திருக்கிறது என்று சொல்லி இருக்கிறார். ஆனால், எந்த அளவுக்கு மக்களை அந்தக் கூட்டுறவு முறையின்கீழ் கொண்டு வருவதற்கு உருப்படியான முயற்சி செய்கிறார்கள், எந்த அளவிலே அந்தக் கூட்டுறவுத் துறை இருந்து வருகிறது என்பதை எல்லாம் நாம் பார்ப்போமானால், அது சாதாரணமாக ஒரு கேலிக் கூத்து என்று சொன்னால் மிகையாகாது என்று நினைக்கின்றேன். உதாரணமாக, எனக்குத் தெரிந்த வரையிலும், இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கிற அலுவலர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால்

25th March 1964] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

தெரியும். இப்படிப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே பொறுப்பாய் இருக்கின்ற தலைவரிடமோ அல்லது மற்ற office bearers களிடமோ சொல்கின்றார்கள். அடுத்த மாதம் உங்களுடைய சங்கத்திலிருந்து இன்னும் 50 மெம்பர் ஆகிலும் அதிகம் சேர்க்க வேண்டும் என்கிறார்கள். அதிலும் பணத்தைப் போட்டு இப்போது இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுடைய சொந்தக்காரர்கள், அவர்களுடைய மாமன், மச்சான் எவரை வேண்டுமானாலும் அதிலே அங்கத்தினராகச் சேர்த்து, அதிகாரிகளும், மற்றவர்களும் கணக்கு காட்டிவிடுகிறார்கள். இப்படிக் கணக்குப் பார்த்து, ஒவ்வொரு ஆண்டிலும், ஒவ்வொரு திட்ட காலத்திலும், இப்படியாக மக்களைக் கூட்டுறவுத் துறைத் திட்டத்தில் சேர்த்துவிட்டார்கள். அரசாங்கம் இதில் பெருமைப்படுமே யானால், என்னைப் போன்றவர்கள் அதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாதது மட்டுமல்ல, பயனற்றது என்று கூட நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். கூட்டுறவுத் துறை நமக்கு இருக்கத்தான் வேண்டும். அது நமது நாட்டுக்குத் தேவையுள்ள துறைதான். அதில் உள்ளவர்கள் ஏழை மக்கள், அவர்களை உயர்த்துவதற்கு ஒரே வழி கூட்டுறவுத் துறை என்பதையும் நான் மறுத்துக் கூறுவதற்கு வரவில்லை. ஏனென்றால், அந்தக் கூட்டுறவுத் துறையை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். ஆனால், கூட்டுறவுத் துறையில், மக்களாக விரும்பி, அதிலே சேர்ந்து செயல்படுவதற்கு, அவர்கள் அப்படி செய்ய முன்வருவதற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டுமேதவிர, ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி, இவ்வளவு மக்களைக் கூட்டுறவுத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற குறியீட்டில், அங்கத்தினர்களை மட்டும் கணக்குக் காட்டுவதற்குச் சேர்ந்து விடுவதனால் அந்தக் கூட்டுறவுத் துறையில் சேர்ந்துவிட்டதனால் பயன் ஏற்படாது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே போல கைத்தறித் தொழிலில் முக்கியமாக பல புள்ளிவிவரங்களை அமைச்சர் அவர்கள் எப்போதும் கொடுத்துவருகிறார்கள். அந்த ஆய்வு உரையிலும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆண்டுக்கு இத்தனை சதவிகிதம் தறிகள் கூட்டுறவுக்குக் கீழ் கொண்டுவரப்படுகிறது என்றும், அதிலும் குறிப்பாக முதல் இரண்டு ஆண்டுகளில் கூட்டுறவுக்குள் 35 ஆயிரம் தறிகள் கொண்டுவரப்பட்டன என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலுள்ள கைத்தறிகளில் 50 சதவிகிதம் கூட்டுறவு தறிகளாக இருப்பதாக அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, 50 சதவிகிதம் உற்பத்தி கூட்டுறவு தறிகளால் செய்யப்படுகிறது என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்களை ஒன்றுதான் வினவ எண்ணுகிறேன். உண்மையாக நீங்கள் இந்த அரசாங்க அலுவலர்கள் கொடுக்கிற புள்ளிவிவரங்களை நம்புகிறீர்களா, அவர்கள் கொடுக்கிற விவரங்களைத்தவிர, நமக்கு வேறு புள்ளிவிவரங்கள் கிடைக்க வில்லை என்பதற்காக இதை மக்கள் முன் சமர்ப்பிக்கிறீர்களா என்று கேட்டு ஆசைப்படுகிறேன். நான் நிச்சயமாக சொல்வேன். இரூபகா சகஸிபு—

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [25th March 1964]

25 சதவிகிதம் இருக்கக்கூடிய ததிகள் 50 சதவிகிதம். ஆக எப்படி முடியும்? இருபது சதவிகிதம், 25 சதவிகிதம் இருக்கக் கூடிய ததிகள் உற்பத்தியை 50 சதவிகிதம் உற்பத்தி என்று சொல்லிவிட்டு கூட்டுறவுத் ததிகளுக்கு அப்பால் இருக்கிற நெசவாளர்களைப் பாதிக்கிற முறையில் அரசாங்கம் நடத்துகிறது. கூட்டுறவுக்கு அப்பால் இருக்கிற பெரும்பாலான உற்பத்தியைக் கணக்கடுத்து உதவி செய்ய முன்வராத காரணத்தால்தான், இதை நான் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன். ஆகையால் மறுபடியும் அரசாங்கம் புள்ளிவிவரங்களைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மறு பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் கண்டிப்பாக உண்மையான புள்ளிவிவரம் தெரியவரும். அவர்கள் செய்கிற காரியங்கள் நியாய அநியாயமானவை, அவர்களுக்கும் தெரிய வரும். பொதுவாக கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ள பல ததிகளுக்கும் அவர்கள் கணக்குப்படி 50 சதவிகிதம் உற்பத்தி என்று வைத்துக்கொண்டாலும், பல லட்சக்கணக்கான ரூபாயை அவற்றிக்காக செலவழிக்கிறார்கள். நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், குறிப்பாக திட்ட காலங்களில் 400, 500, லட்சங்களுக்கு மேல் கூட்டுறவுத் துறைக்குச் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. செலவிடும் பணம் சரியாகச் செலவிடப்படுகிறதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் மேலும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக உதாரணத்திற்கு அவர்களிடம் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதல் இரண்டு ஆண்டுகளில் 28 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட செலவில் கைத்தறிக்கூட்டுறவுகளுக்கு 92 ஆயிரம் கருவிகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொண்ணூற்று இரண்டாயிரம் புது மாதிரியான கருவிகள் உபகரணங்களாக இருக்கலாம். ஆனால், பல கூட்டுறவு சங்கங்கள் அந்த உபகரணங்களைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அவை இதுமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை அவர்களுக்குக் கொண்டுபோய் வற்புறுத்திக் கொடுத்து வாங்கச் செய்து கணக்குக் காட்டு, ரசீது காட்டு என்று சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பெரும்பாலான கூட்டுறவுக் கைத்தறி சங்கங்கள் அந்தக் கருவிகளை உபயோகிக்கும் பழக்கம் கிடையாது. இதுவரையிலும் அவை பயன்படாமல் இருக்கின்றன. அந்த முறையில் அவர்கள் உபயோகிக்காத ஒன்றை அவர்கள் தலையில் கட்டி பணத்தை வீணாக்குவதை விட்டு, அவர்களுக்கு அந்தக் கருவிகள் எப்படி உபயோகிக்கப்படவேண்டுமென்று ஒவ்வொரு சங்கத்திற்கும் சொல்லிக்கொடுத்து அந்தச் சங்கத்திலுள்ளவர்கள் விரும்பிக் கேட்டு அதன்பிறகு கொடுத்தால் அவர்கள் கொடுத்ததன் நோக்கம் நிறைவேறும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உபயோகப்படாத இடத்தில் கருவிகள் கொடுத்தால், கணக்குக் காட்டி திருப்பிப்படுவதில் என்ன பொருள் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

25th March 1964] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

இந்தத் திட்டத்தினால் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் எந்த அளவில் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் மீண்டும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். குறிப்பாக இந்த நாட்டில் உணவுப் பற்றாக்குறை எப்போதுமே இருந்து வருகிறது. அமைச்சர்கள் எத்தனை திட்டம் தீட்டினாலும் எத்தனை கோடி ரூபாய் பாசனத்திற்கும் மற்றவற்றிற்கும் செலவு செய்தாலும்கூட உணவுப் பற்றாக்குறை இருந்து வருகிறது. அதுமட்டும்தான் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், மேலும் உணவுக்கு அடுத்த படியாக மனிதனுக்குத் தேவையான உடைக்கும் பற்றாக்குறை வந்திருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் தொழிற்சாலை புள்ளிவிவரங்கள் அடங்கிய ஒரு ஏட்டிலிருந்து நான் சொல்வது தெரியும். நம்முடைய மாநிலத்தில் 134 நூற்பு ஆலைகள் இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஆய்வுரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் தொடங்க இருப்பது 10 நூற்பு ஆலைகளில் நெசவாலைகளும் சேர்ந்திருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் அந்த 134-ல் நெசவுப் பகுதியை உடையதாக 25 ஆலைகள் இருக்கின்றன என்பதையும் நான் ஒரு ஏட்டிலிருந்து அறிகிறேன். இருபத்தைந்து நெசவாலைகள் நெய்கிற துணியையும் கைத்தறியில் நெய்கிற துணியையும் பவர் லூமில் நெய்கிற துணியையும் கணக்கிட்டு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். சராசரியாக மக்கள் பயன்படுத்தும் துணி 16.5 கெஜம் என்று அவர்கள் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். முதல் ஆண்டு உற்பத்தியிலே மக்களுடைய ஆண்டு சராசரி தேவை என்னவென்று புள்ளிவிவரத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்போது 15½ கெஜமாக அது இருந்தது. இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போய் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மூன்று ஆண்டுகளும் கடந்து இன்னும் 16½ கெஜம் அளவுக்குத்தான் மக்கள் வாங்கும் சக்தி உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது பரிதாபத்திற்குரியதுதான். திட்டத்தினால் மக்களுக்கு உடை வாங்கக்கூட சக்தி இல்லாமல் இருக்கிறது. சக்தி அதிகரிக்கிறது என்று அரசாங்கத்தின் புள்ளிவிவரங்கள்தான் சொல்லவேண்டும். புள்ளிவிவரம் தயாரிக்கும் அமைச்சர் அவர்கள்தான் அதற்குப் பதில் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நெசவாலைகள் சம்பந்தமாக மற்றொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மாநிலத்தில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 13 ஆலைகளுக்கு தனியார் துறையில் கொடுக்கப்பட்டது குறித்து முன்னர் பேசினோம். அது பெருமைப்படத்தக்கதுதான். தனியார் துறைக்கு ஆக்கம் அளிக்கும் மாநில அரசாங்கத்தைக் கண்டிப்பாக அதற்குப் பாராட்டவேண்டியதுதான். அவ்வப்போது அரசாங்கத்தால் அளிக்கப்படும் லைசன்சுகளை உபயோகிக்கிறார்களே அதில் சிரமம் இருக்கிறது. அவற்றிற்கு அரசாங்கத்தினால் ஆகவேண்டியது அவ்வப்போது செய்து வருகிறார்களா என்பதை அரசாங்கம் கவனித்து வருகிறார்களா என்பதைத்தான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். எனக்குக் கிடைத்த விவரங்கள்படி முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்ட நூற்பு ஆலைகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட கதிர்கள் 18,000 இன்னும் நிறுவப்படாமல் இருக்கின்றன என்று அவர்களுடைய கணக்கு தெரிவிக்க

4-30
p.m.

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [25th March 1964]

கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 3,39 ஆயிரம் கதிர்களுக்கு அரசாங்கம் லைசன்சு கொடுத்திருக்கிறது. அதில் 1,31 ஆயிரம் கதிர்கள் இன்னும் நிறுவப்படவில்லை என்று அவர்களுடைய கணக்கு விவரம் சொல்கிறது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : எந்தக் கணக்கில் அது மாதிரி இருக்கிறது?

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : அரசாங்கம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உதவி செய்யவேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்திடம் கேட்கத் தயாரித்த கணக்கில் இருக்கிறது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : மிஸ் அன்டர்ஸ்டேண்டிங்கில் அப்படிப் பேசுவது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் லாபஸ் ஆன கதிர்கள் பூராவும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நான்காவது வருஷத்தில் 1,48 ஆயிரம் கதிர்களை ராமநாதபுர ஜில்லாவுக்குக் கொடுத்தோம். ஒருவருக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள்தான் போடவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. போடாவிட்டால் லாபஸ் ஆன கணக்குப்படி அந்தவிதமாக நம் முடைய ராஜ்யத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டியதை யெல்லாம் கொடுக்கும்படியாகச் செய்திருக்கிறோம். மூன்றாவது திட்டத்தில் 6 லட்சம் கதிர்கள் வாங்கியிருக்கிறோம். எந்த எந்த இடத்தில் அவர்கள் போட முடியாமல் லாபஸ் ஆகிறதோ அதையெல்லாம் இந்த ஸ்டேட்டுக்கே போடும்படியாகச் செய்திருக்கிறோம்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி. ஆனால் நான் கேட்கிற விவரங்களுக்கு அதில் எந்தத் தகவலும் இல்லை.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அது State-ல் நிறுவப்படவில்லை என்று இல்லை. ஒருவர் நிறுவாமல் இருக்கலாம். மற்றவர் நிறுத்தி இருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : அரசாங்கப் புள்ளிவிவரக் கணக்கில் அப்படி இல்லை. போடப்பட்டு இருக்கிற கதிர்களின் எண்ணிக்கையும் புத்தகத்தில் இருக்கிற எண்ணிக்கையும் சரியாக இருக்கிறது. நிறுவப்படாத எண்ணிக்கை எந்தக் கணக்கிலும் சேராமல் தான் இருக்கிறது. அதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் 13 நூற்பு ஆலைகளுக்கு லைசன்ஸ் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதோடு திருப்தி அடைந்து விடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான். ஏன் என்றால் மத்திய அரசாங்கம் பெறக் கூடிய அந்நிய செலாவணிக் கடன் எல்லாம் முடித்து விட்டார்கள். இந்த நூற்பு ஆலைகள் நெசவாலைகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் என்று அறிகிறேன். அப்படி இருந்தால் மேலும் மேலும் மத்திய அரசாங்கத்திடம் சொல்லி 13 ஆலைகளுக்கும் வற்புறுத்தி வாங்கவேண்டும். அந்நியச் செலாவணியை என்பதற்காகத்தான் இப்படி சொல்லுகிறேன். ஏன் என்றால் உள்நாட்டில் செய்யக் கூடிய இந்த இயந்திரங்கள் எல்லாம் 2 ஆண்டு அல்ல 4 ஆண்டிற்குப் பிறகு தான் கிடைக்கும்

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [25th March 1964]

என்று சொல்லுகிறார்கள். நான்கு ஆண்டுகளுக்கு பிறகு நடத்த இருக்கிற நூற்பு ஆலைகளுக்கு இப்போது, அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்கத் தேவை இல்லை. அப்படி விரும்பிக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். தொழில் வளம் பெருக வேண்டும் என்று உண்மையாக அக்கறை இருந்தால், மத்திய அரசாங்கத்தை அனுமதி வெளி நாட்டுச் செலாவணி இந்த 13 ஆலைகளுக்குக் கொடுத்து இறக்குமதி லைசன்ஸ்கள் கொடுத்து இந்த இயந்திரங்களை இறக்குமதி செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிக் கொடுத்தால் தான் அவர்களுடைய எதிர்க்காலம் கவனிக்கப்படுமே தவிர, இல்லாவிட்டால் வெறும் புள்ளிவிவரத்தோடு நின்று விடும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, இந்த கூட்டுறவுத் துறையிலும் Community Development துறையிலும் கோடிக்கணக்கான பணம் செலவிடப்படுகிறது என்பதை அறிவோம். அது எந்த அளவு பயன் அளிக்கிறது என்பதை எல்லாம் பார்க்க நேரம் இல்லை. என்றாலும் ஒருவருடைய கருத்தை மட்டும் சொல்லிக் கொண்டு இந்த நேரத்தில் துத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

In large parts of the country for one reason or another, the benefits accruing from Community Development, Co-operation and other developmental programmes are not in proportion to the quantities and the person employed.

இது எதிர்க்கட்சியில் பாராளுமன்றத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் சொன்னது அல்ல. அரசாங்கமே நிறுவி இருக்கிற திட்டக் குழுவின் உறுப்பினர் ஒருவர் கடந்த பிப்ரவரி மாதம் சொல்லி இருக்கிறார். அது சென்ற மாதம் 16-ம் தேதி தினசரி Mail-ல் காணப்படுகிறது. அந்த முறையில் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் எல்லாம் செலவழிப்பதைவிட மக்களுடைய நலன் என்பதையும் ஆராய்ந்து செலவு செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தது, ஒன்று, இதை அமைச்சர் அவர்கள் தவறாக எடுத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அமைச்சரவர்களின் பதில்கள் முன்னுக்குப்பின் முரணாக இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்காக மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். Budget-ன் போது கனம் ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் அபிப்பிராயத்திற்கு பதில் சொல்லும்போது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 17 தொழிற்சாலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. தென் ஆற்காட்டில் 13, வட ஆற்காட்டில் 10 என்று. முன்னாள் முதலமைச்சரின் குறை தொழில்கள் பரவலாக இல்லை என்பது. அமைச்சர் அவர்கள் இருந்தால் அதாவது செல்வாக்கு பொருந்திய அமைச்சர் இருந்தால் தான் அவர்கள் மாவட்டத்தில் தொழில்கள் நிறுவப்படுகிறது என்பதைப் பொருளாக கருதிக்

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்.] [25th March 1964]

கொண்டுதான் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்தக் குற்றச்சாட்டிற்கு சான்று கூறுமுகத்தான் அமைச்சர் அவர்களின் பதில் இருக்கிறது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தஞ்சாவூரில் 10 தான் இருக்கிறது. அப்போது இந்த Minister உதவாக்கறை மினிஸ்டரா?

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டிய வர்கள், அவர்களின் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சென்னையில் ஒரு வேலை இருக்கலாம். சென்னையில் நிறுவப்பட்ட தொழில் பற்றி நான் குறைகூறவில்லை. பல காரணங்களை முன்னிட்டு அதிகமாகக் குவிந்த முறையில் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. இருந்தாலும் பல தொழிற்சாலைகள் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டன. வட ஆற்காட்டில் ஏற்படுத்த முடியாத அளவுக்கு அதற்கான வேண்டிய செளகரியங்கள் எல்லாம் அங்கே இல்லை என்று கருதிக் கொள்ள முடியாது. எப்படி இருந்தாலும் அமைச்சர்கள் அவர்களின் மாவட்டத்திற்கு—அதிக அளவு சிபாரிசு பெற்றுக் கொள்வது இயற்கைதான்—இருந்தாலும் பெரும் அளவிற்கு அந்த வித்தியாசம் இருக்கக் கூடாது. ஒரு மாவட்டத்திற்கும் இன்னொரு மாவட்டத்திற்கும் இருக்கக் கூடாது. மாநிலத்தில் நிறுவப்பட இருக்கும் தொழிற்சாலைகள் இன்னும் பாவலான முறையில் கூடுமான முறையில் அங்கே உள்ளவர்கள் முன் வந்தால் அவர்களை ஆதரிக்குமுகத்தான் பரந்த நோக்கத் தோடு அமைச்சர் அவர்கள் செயலாற்ற வேண்டும் என்று மட்டும் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி.

4-40 திரு. பி. கே. நல்லசாமி : மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த முன்னுலகு திட்ட இடைக் கால ஆய்வு அறிக்கையின் மீது சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்னுலகு திட்டம் பணச் செலவு அளவில் பார்த்தால் நாம் குறியீட்டைத் தாண்டி மிக வேகமாகச் சென்று இருக்கிறோம் என்பதைத் தான் கருத வேண்டும். ஆனால் திட்டம் மக்களுடைய பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார, கல்வி துறைகளில் மேம்பாடு கொண்டு வர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் திட்டப்பட்டு வருகிறது. அந்த முறையில் எவ்வளவு தூரம் இந்த முன்னுலகு திட்டம் நமது மக்களின் பொருளாதாரத் துறையில் வெகு கீழ் தட்டில் இருக்கிற மக்களுக்கு அல்லது குறிப்பிட்ட அளவு வருவாய் வரக்கூடிய மக்களுக்கு அல்லது கிட்டத்தட்ட ஒரு நடுத்தர படிப்பு படித்த மக்களுக்கு மியோலுனப் பட்டு இருக்கிறது என்பதைச் சிறிது யோசனை செய்து பார்த்தேன். அதிலே கொஞ்சம் இந்தத் திட்டம் கொஞ்சம் திருப்தி குறைவாக இருக்கிறது என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். பெரிய தொழில் துறைகள் நன்கு வளம் பெற்று இன்று நடந்து கொண்டு வருகின்றன. அவர்களுக்கு control-ல் கேட்ட பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. இஷ்டம் போல் விலை வைத்து விற்கிறார்கள். அதே மாதிரி பல சிறு கைத்தொழில்

[திரு. பி. கே. நல்லசாமி]

என்று சொல்லக் கூடிய பல லட்சங்கள் போட்டு செய்யக் கூடிய தொழில்கள் நல்ல வருவாய் கொடுத்துக் கொண்டு வருகின்றன. ஒரு சில தொழிலில் 400 சதவிகிதம் கூட லாபம் கிடைக்கிறது. ஆனால் நகரங்களில் வசிக்கக் கூடிய நடுத்தர மக்கள் அவர்களுடைய வருவாய் பெருக திட்டம் போட்டு இருக்கிறார்கள். போட்ட திட்டங்கள் எவ்வாறு வெற்றி பெற்று இருக்கின்றன என்று ஆராயும்போது, நாம் மிகவும் வருந்தத் தக்க நிலையில் இருக்கிறோம். நடுத்தர வகுப்பினர் சாதாரணமாக காரியாலயங்களில் வேலை செய்கிறவர்கள் வீட்டில் இருக்கக் கூடியவர்கள். அவர்கள் குடும்ப வருவாய் பெருக ஏதாவது உதவ வேண்டும் என்று சில திட்டங்கள் எல்லாம் போட்டோம். என்ன திட்டம் என்று பார்த்தால் அப்பளம் இடுவது அல்லது Match factory இது எல்லாம் சில கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயிகள் வாழுகிற இடத்தில் இன்று பட்டணங்களுக்கு வாலிபர்கள் வந்து விடுவதால் ஓரளவு அளவு குறைவு ஏற்பட்டு இருந்தாலும், பெண்கள் எல்லாம் பெரும்பாலான காலத்தில் சும்மாததான் வேலை இன்றித்தான் இருக்கிறார்கள். வாய்க்காலில் தண்ணீர் விடுகிற நேரம் போன்ற சமயங்களில் வேலை இருந்தாலும் கூட பெரும்பாலான காலத்தில் வேலை இல்லாமல் தான் இருக்கிறார்கள். ஏதாவது வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்றால், ஏதோ ஒரு சில திட்டம் Ambar charka போன்ற திட்டங்கள் கொண்டு வந்தோம். அது வெற்றிகரமாக நடைபெறவில்லை. இந்த நிலையில் இருக்கிறவர்களுக்கு நமது திட்டம் என்ன செய்து இருக்கிறது என்பதைத் தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அலசிப்பார்க்க வேண்டுகிறேன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இதற்காக ஜப்பானுக்கு தூதுக்குழு அனுப்பி அங்கே இருந்தும் சில கைத்தொழில்களைச் செய்ய முடியுமா என்று மத்திய அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருவதாக சொல்லப்பட்டது. அது ஏதாவது செய்தார்களா என்பதைத் தெரியவில்லை.

பல நாடுகளில் மக்கள் வீட்டில் இருந்துகொண்டே, குறிப்பாக பெண்கள் உப தொழில்—கடிகாரச் சக்கரங்கள் செய்வது போன்ற சிறிய கைத்தொழில்களைக் கூட்டுறவு முறையிலே செய்கிறார்கள். அந்த மாதிரி பல உபயோகமான தொழில்களைக் கூடச் செய்வதற்கு நம்முடைய பெண்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்தால், செலக்கிய நிலை ஏற்படலாம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. அந்த மாதிரியான முயற்சிகளிலே, நாம் ஒரு சில படிகள் கூட முன்னேற்றவில்லை என்பதை ரொம்ப வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த நிலை கிராமந்தரங்களிலும் அப்படித்தான்; நகரத்திலும் அப்படித்தான். இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது கூட, இந்த நிலையில் இருக்கிறவர்கள் தான் ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்கிறோம். ஆகையினால் தான், இந்த நடுத்தர நிரந்தர வருவாயுள்ள மக்களைப் பற்றி நான் அதிகமாகக் கவலைப்படுகிறேன். அதற்கு ஏதாவது செய்வதற்கு, நமது அமைச்சரவை அல்லது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் குழு இவைகள் போதுமான அளவுக்குச் செய்யவில்லை என்பது தான் எனது வருத்தம். அதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. பி. கே. நல்லசாமி] [25th March 1964]

பெரிய தொழில்களை அதாவது மில்களை எடுத்துக் கொண்டால், நூல் மில்களில் பிளாக் மார்க்கெட் அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறது. நூல் கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. பல பேர் திருட்டுக் கணக்கு எழுதுவது நிறைய இருக்கிறது. பில் போடுவது ஒன்று. கொடுப்பது வேறு. கையில் அதிகமாகப் பணம் கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக இவர்கள் 80 ஆயிரம் ரூபாய் லாபம் கிடைக்கிறது என்றால் 10 ஆயிரம், 20 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு ஏதாவது செலவு எழுதி ஆகவேண்டும். இன்று கறுப்புப் பணம் என்று சொல்கிறபோது கறுப்புப் பணத்தை வரவழைப்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று சொன்னால், எங்கே நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம்? ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவே இல்லை. இன்னும் அதிகம் கறுப்புப் பணம் ஆக்குவதற்குத் தான் எல்லா மில் முதலாளிகளும் முயற்சி செய்கிறார்கள். இதில் exception இருக்கிறதா இல்லையா என்று எனக்குத் தெரியாது. கூட்டுறவு ஆலைகளில் அதற்கு வழி கிடையாது. அப்படி இதில் சிறிது காரணுவதற்கு முடிந்தாலும் பெருந்தொகை எடுக்க முடியாது. இதைத் தடுக்காவிட்டால், பணம் எல்லாம் எங்கேயோ போய் ஒளிந்து கொண்டிருக்கும். இது கணக்குக்கு வராமல் போகிற பணம். அதைத் தடுப்பதற்கு நீவிரமாக ஒன்றும் செய்யவில்லையானால், நாளடைவில் எங்கோ ஒரு இடத்தில் போய் அந்தப் பணம் பதுங்கிக்கொண்டு இருக்கும் அது திருடனிடத்தில் கொடுத்த பணத்தைப் போல் தான் இருக்கும் தவிர, அது மக்களுக்குப் பயன்படாது.

அதே மாதிரிப் பார்த்தால், கிராமத்திலேகூட அனேக சங்கங்களில், விவசாயத்திற்கு ரசாயன உரம் அதிகமாகச் செலவாகவில்லை என்று நாம் குறைப்பிட்டோம். கிராமத்திலே சாதாரண, நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு அது கிடைப்பது கிடையாது. அங்கத் தினர் சம்பந்தம் அவர்கள் சொன்னது போல, அங்கே கொடுக்கிற வாய்ப்பு ரொம்பக் குறைவு. பூமியற்ற விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது உதவி செய்வதற்கும், அவர்களுக்கும் இந்த ஐக்கிய சங்கங்களில் ஏதாவது வழி செய்து, விரைவில் ஒழுங்குபடுத்தி, தைரியமாக பணம் கொடுத்து உரம் வாங்குவதற்கான நிலைமைக்கு அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு, ஒன்றும் வழியே இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அப்பறம், இந்த Secondary Education-ஐப் பற்றி நான் சொல்லும்போது, இந்த SSLC படித்தவர்கள் இன்னும் திரும்பத் திரும்ப அலைந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட முறையில் ஏதாவது ஒரு தொழிலைச் செய்வதற்கு கல்வியில் ஒரு திட்டத்தையும் காணோம். ஏதோ Engineering Scheme எல்லாம் வைத்தோம். Textile Engineering படிப்பு என்று பள்ளிக் கூடத்தில் வைத்திருக்கிறோம். அந்த Textile Engineering Scheme-ல் என்ஜினியரிங் டிப்ளோமாவுக்கு விண்ணப்பத்தில்

Composite Mathematics படித்திருக்க வேண்டுமென்கிறார்கள். ஒன்றுமே பிரயோசனப்படுகிறது இல்லை. அங்கே சொல்லிக் கொடுக்கிற விஷயம் எல்லாம், என்ஜினியரிங் மாணவர்களுக்கு,

25th March 1964] [திரு. பி. கே. நல்லசாமி]

மேல் படிப்பு படித்து விட்டு, பிறகு தொழில் நடத்த தகுந்த மாதிரியாக அல்லது தனித் தொழில் செய்வதற்கு உபயோகமாக ஒன்றும் இல்லை. அதற்கு என்ன திட்டம் இருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள். டாக்டர் சிதம்பரநாதன் அவர்கள் சொன்னார்கள், அறிவு வளர்வதற்கு ஏராளமான புத்தகங்கள் வைத்திருக்கிறோம் என்று. ஆனால் மாணவன் சுயமாகச் சிந்திக்கிற பயனுடைய அறிவு வளர்ச்சி எவ்வளவு தூரம் இருக்கிறது என்பதைச் சிந்தனை செய்யவேண்டும். அதற்கு வழி வகை செய்து இருக்கிறோமா என்பதையும் சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அந்தத் துறையில் ஆராய்ச்சி செய்து இருக்கிறீர்களா? ஆகவே, தனிப் பட்ட வாலிபருடைய அறிவுத் துறை வளர்ச்சி பெறுவதற்கு, கேள்வியிலோ, படிப்பிலோ சந்தர்ப்பம் ரொம்பக் குறைவாகத் தான் இருக்கிறது என்பது தான் என்னுடையக் குறை. ஒரு S.S.L.C. படித்த வாலிபர் வேலை கிடைக்காவிட்டால், தானே ஒரு தொழிலில் ஈடுபட்டு, பாடுபட்டு முன்னுக்கு வருவதற்கு, திட்டம் ஒன்றுமில்லை. பழைய காலத்தில் படிப்பு மாதிரி (clerks) குமாஸ்தா வேலைக்கு படித்து கொண்டு இருந்தால், ஒன்றும் பிரயோசனப்படாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அப்பறம் எங்களுடைய ஊரிலே இவ்வளவு பெரிய திட்டங்கள் எல்லாம் போட்டும் கூட, மலேரியா ஒழிப்பு, காலரா ஒழிப்பு— என்று போட்டும், ஒழிந்தபாடிಲ್ಲ. பிளேக் கூட நம்முடைய நாட்டை விட்டு இன்னும் போகமாட்டேன் என்கிறது. என்னென்னமோ திட்டம் போடுகிறார்கள். Malaria Scheme ரொம்ப நாட்களாக வேலை செய்தும், 100-க்கு 50 பேருக்கு மேல் மலேரியா கண்டது. வருஷத்துக்கு இரண்டு தடவை காலராவும் வருகிறது. மாரியம்மன் கோவிலில் கரக ஆட்டமும், சாமிக்கு தண்ணீரூம், பாலும் ஊற்றுகிறார்களே தவிர இந்த நோத்து நோய்களை எல்லாம் நாம் எப்போது ஒழிக்கப் போகிறோம்? இதை ஒழிப்பதற்கு என்ன தீவிரமான முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்? நம்முடைய சுகாதாரத் துறை இப்படி இருக்கிறது. இந்த மாதிரி போய்க் கொண்டே இருந்தால், எந்தக் காலத்தில் நாம் இந்த Infectious disease -ஐ எல்லாம் ஒழிக்கப் போகிறோமோ, அது ஆண்டவனுக்குத்தான் தெரியும். இது தான் என்னுடைய வருத்தம்.

அடுத்தபடியாக, ரொம்பப் பேசப்படுவது இந்த scholar ship. கல்வித் துறையில் ஜாதி அடிப்படை இருக்கக்கூடாதென்பதில், அமைச்சர் கூட அதுபற்றி யோசனை செய்து வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இது எனக்குக் கடைசி சந்தர்ப்பம் இந்த சட்ட மன்றத்தில். அதனால் இதைச் சொல்லி விட்டு போகலாமென்று கருதுகிறேன். இன்னும் பல பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் கல்விச் சலுகையைப் பெற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். Backward Community-ல் இன்னும் கூட ஒரு சமூகத்தைச் சேர்க்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நானும் அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். கல்வியைப் பற்றிப்

[திரு. பி. கே. நல்லசாமி] [25th March 1964]

பேசும்போது, ஒரு கதை உதாரணத்துக்காகச் சொல்கிறேன். ஒரு ஆசிரியர் ஆற்றில் அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டார். கரையில் உட்கார்ந்துக் கொண்டு இருந்த இளைஞன் ஒருவன் அவரைக் காப்பாற்றுவதற்கு ஒரு நிபந்தனை போட்டுக் கேட்டான். எனக்குக் கல்வி சொல்லிக் கொடுப்பதானால், உங்களை ஆற்றிலிருந்து விடுவிக்கிறேன் என்று சொன்னான். ஆசிரியர் கேட்டார், உன்னுடைய அப்பன் படித்திருக்கிறானா என்று கேட்டார். இல்லை என்றான். பாட்டன் படித்திருக்கிறானா என்றதற்கு இல்லை என்றான். முப்பாட்டன் படித்திருக்கிறானா என்று கேட்டதற்கு, அதற்கும் இல்லை என்று சொன்னான். ஏழு தலைமுறையில் யாராவது படித்ததுண்டா என்று கேட்டார். அதற்கும் இல்லை யென்றான். உடனே ஆசிரியர், ஆற்றோடு போய்விடுகிறேன். உனக்கு சொல்லிக் கொடுப்பது என்னால் முடியாத காரியம் என்று சொல்லிவிட்டு ஆற்றோடு போனதாகக் கதை. அந்தக் கதையைத் தான் இன்று சர்க்கார் கொள்கை வகுக்கும்போது மனதில் ஒரு 50 வருஷத்துக்கு முன்னால் எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு தொழில் செய்பவர்கள் அந்தத் தொழிலையே செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், நவீன காலத்தில் அந்தத் தொழில் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. வேறு தொழிலுக்குப் போய் விடுகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் படிப்பதற்குத் தகுதி ஏற்பட்டு விட்டது என்று அர்த்தமா? முன்னே அந்தத் திட்டம் வைத்திருந்தார்கள். S.S.L.C. வரையிலும் அப்பன், பாட்டன் படித்தது இல்லை என்றால், அவர்களுக்கு கல்விச் சலுகை இருந்தது. அதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது ஜாதி அடிப்படை வேண்டாம், தொழில் அடிப்படை வேண்டும் என்றால், அந்தத் தொழிலில் யார் உட்கார்ந்து 'கொண்டிருக்கிறார்களா? இந்த ஆசாரிகள் அந்தத் தொழிலிலேயே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்களா? இல்லை, தச்சு வேலை செய்பவன் அல்லது சட்டிபாளை செய்கிற குயவன் அந்தந்த வேலையிலேயே இருக்கிறானா? வேலை கிடையாது. அதனால் வேறு தொழிலுக்குப் போய் விடுகிறான். அதனாலே அவனுக்கு படிக்க சலுகை கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னால், என்ன அர்த்தம்? பண்டையக் காலத்தில், ஜாதி அடிப்படையில் தான் தொழில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜாதி அடிப்படையில் தொழில் என்பது தற்காலம் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியது அல்ல. ஆனால் இன்று அந்த நிலைமை மாறி இருக்கவேண்டுமே தவிர, அதையே வைத்துக் கொண்டு இருப்பது சரி அல்ல. இதை நன்றாக சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். உண்மையைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் பழமத் விவேகானந்தர் சொன்னார் "யாருக்கு 3,000 ஆண்டுகளாகக் கல்வியைக் கொடுக்கவில்லையோ, அவர்களுக்கு முழுமையும் கொடுங்கள்" என்று கல்வி இல்லாதவனுக்கு முழுச் சலுகையும் கொடுங்கள், 100-க்கு 100 கொடுங்கள் என்று சொன்னார். இந்தியா முழுவதும், உலகம் முழுவதும் சுற்றிப் பார்த்த தேச பக்த துறவி வேறு யாராவது இப்படி இருக்க முடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

25th March 1964] [திரு. பி. கே. நல்லசாமி]

லும் கூட, தலைமுறையாக படித்திருக்கிறானா? மூன்று தலைமுறையில் அவர்கள் குடும்பத்தில் S.S.L.C. படித்தவன் இருக்கிறானா என்று பார்த்து இல்லையென்றால் அவர்களுக்குக் கல்விச் சலுகை கொடுங்கள். தயவு செய்து அவர்களை ஏமாற்றாதீர்கள். அவர்களுக்குத் தொழில் அடிப்படையில் கல்விச் சலுகைகள் கொடுப்பது என்றால் அரசாங்கத்திடம் அதிருப்திதான் ஏற்படும். என்பதை அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தவன் என்ற முறையில், நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். படிப்பு அடிப்படையில் வேண்டுமானால் வையுங்கள். அவன் பாட்டன், முப்பாட்டன் படிக்காமல் இருந்தால் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கலாமென்று வையுங்கள். ஜாதியை ஒழிக்கவேண்டுமென்பது அடிப்படைக் கொள்கையாக இருக்கிறது. அமைச்சரவையில் ஜாதி இல்லையா? எம்.எல்.ஏ. செலக்ஷனில் ஜாதி அடிப்படையில் செய்யப்படவில்லையா? நெஞ்சைத் தொட்டுப் பார்த்து யாரும் சொல்லட்டும். ஜாதி அடிப்படை வேண்டாமென்று சொன்னால், எதை வைத்துக் கொண்டு சலுகைகளை நிர்ணயிப்பது? அதை யோசித்துச் செய்யுங்கள்.

கடைசியாக ஒரு சில லோகல் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. என் ஊரில் தாலுகா ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரி ஒன்று இரண்டாவது திட்டத்தில் நான்காவது வருஷம் செய்வதாக இருந்தது. இப்போது மூன்றாவது பிளானில் 3-ம் வருஷத்தில் இருக்கிறோம். இன்னும் அதற்கு அஸ்திவாரம்கூட போடவில்லை. இன்டர்-ஸ்டேட் லிங்க் ரோடுகள் வேண்டியிருக்கிறது. சேலம் பவானி இடையே பாலம் போடவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு 17 லட்சம் மத்திய அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அந்த ஸ்கீம் எங்கே இருக்கிறது? பர்கூர்-ராமாபுரம் இணைப்பும், மேட்டூர், பவானி இடையே பாலமும் போடவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு 17 லட்சம் சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது. அது எப்போது வரப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. எனக்கு இது கடைசியாக பேசக்கூடிய சந்தர்ப்பமாக இருப்பதால் . . .

கனம் திரு. பி. கக்கன்: அதற்காகத்தான் இப்படிப் பேசுகிறார். போலிருக்கிறது.

டெபுடி சேர்மன்: இப்போது போனால் கூட பின்னால் வரலாம்.

திரு. பி. கே. நல்லசாமி: நானும் அமைச்சர் அவர்களோடு சேர்ந்தவன் தான் என்பதை நினைவில் வைத்துத்தான் பேசுகிறேன். அவர்கள் எப்படி தேசத்திற்காக போராடினார்களோ அப்படித்தான் நானும் போராடி வந்தவன். அந்த உரிமை எனக்கு இருக்கிறது. மறுபடி நான் எங்கே போய் என் கருத்துக் களைச் சொல்ல முடியும்? ஆகையால் . . .

ஒரு கனம் உறுப்பினர்: ஏன் அடுத்த முறை வரலாமே?

திரு. பி. கே. நல்லசாமி: வருவதாக இருந்தால் இப்போதே கூட வந்திருக்கலாம். என்னுடைய கருத்துக்களை, குறைகளைப் பேசிவிட்டேன். அமைச்சர் அவர்களையோ வேறு யாரையுமோ

[திரு. பி. கே. நல்லசாமி] [25th March 1964]

தப்பாக நினைத்து நான் பேசினால் அது என்னையே பேசிக்கொள்வது மாதிரியாகும். செய்ய வேண்டியது பாக்கி இருக்கிறது என்பதைத் தான் நான் சொல்கிறேன். ஆகையால் இதையெல்லாம் கவனித்துச் செய்யவேண்டும். நாங்கள் உங்களிடையே இருந்து விடை பெற்றுக் கொள்ளப் போகிறோம். நமது சபைத் தலைவர் அவர்களும், துணைத் தலைவராகிய தாங்களும் எங்கள் பேரில் கருணை கூர்ந்து பலதடவை நாங்கள் பேசுவதற்கும் எங்களுடைய பேச்சை நெடுநேரம் பேச அனுமதித்து ஆதரவு அளித்தும் வந்திருக்கிறீர்கள். அமைச்சரவையில் இருக்கிறவர்கள் நம்மோடு அன்போடு பழகி நாம் மக்களுக்கு வேண்டியதை எடுத்துச் சொல்லியதைக் கேட்டுச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். நண்பர்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தாலும் ஆளும் கட்சியில் இருந்தாலும் நண்பர்கள் போலவே எந்த வித்தியாசமும் பாராமல் பழகியிருக்கிறோம். எல்லோருக்கும் என் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

5-00
p.m

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மத்திய ஆண்டு ஆய்வு பற்றி பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுவரையில் இரண்டு திட்டங்கள் முடிந்துவிட்டன. மூன்றாவது திட்டத்தில் 3-ம் வருஷத்தில் இருக்கிறோம். இன்னும் பல திட்டங்கள் தீட்டப் போகிறது அரசாங்கம். அதனால் பல நன்மைகள் வரப்போகின்றன என்றும் அரசாங்கம் சொல்கிறது. வந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. எப்போதும் ஒரு பக்கம் மட்டும் பார்க்கக்கூடாது. ஒரு பைசாவுக்கு இரண்டு பக்கம் இருப்பதுபோல எதிர்க்கட்சியாகிய தாங்கள் சொல்ல வேண்டிய கடமையில் சொல்கிறோமே தவிர, மதிப்பிற் குரிய நண்பர் கூறியது போல குறை சொல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் சொல்லவில்லை. நாங்களும் இந்த நாட்டு மக்கள் தான். எதிர்க்கட்சி வளர்ந்தால் தான் எந்த நாட்டிலும் ஜனநாயகம் வளரும். ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் இந்த அரசாங்கம் நடக்கிறது என்பதை ஆளும் கட்சி ஒத்துக்கொண்டால் எதிர்க்கட்சி சொல்வதைப் பார்த்து அதில் உள்ள நன்மைகளைப் புரிந்து அதில் குறைகள் இருந்தால், அவற்றை தீர்ப்பதற்கு முயற்சிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் திட்டத்தில் இதுவரையில் முக்கியமாக நமது மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால், தமிழ் நாட்டில் நாம் அடைந்திருக்கிற திட்டங்களின் பலனையும் செயல்பட்டிருக்கும் காரியங்களையும் பார்த்து மனமார வாழ்த்தவேண்டியிருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களைவிட நமது மாநிலத்தில் தொழிலமைச்சர் அவர்கள் நல்லமுறையில் கண்காணித்து அனுகூலமான காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். தனியார் துறைக்கு அவர்கள் செய்துவரும் காரியத்தை நாம் மறக்க முடியாது. அவர்கள் இதற்காக தனியார் துறையைக் காப்பாற்றுகிறார்கள் என்று

25th March 1964.] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

சொல்லவில்லை. செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்கிறார்கள் என்று சொல்கிறேனே தவிர, நாங்கள் பொதுத்துறையை ஆட்சேபிக்கவில்லை. தனியார் துறை தேவை என்பதைச் சில உதாரணங்களுடன் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். "People must come to accept private enterprise not as a necessary evil, but as affirmative good" என்ற முறையில் உலக பாங்கு தலைவர் Eugene Black அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை மறுக்க முடியாது. தனியார் துறை நாட்டை விட்டுப் போக முடியாது என்பதற்கு இன்னொன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். "Free enterprise was born with man and shall survive as long as man survives." மனிதனுக்கு தனி உரிமை இருக்கும்வரை பொறுப்பு இருக்கும்வரை அதை யாரும் அழித்துவிடமுடியாது. ரஷ்யாவில் தனிப்பட்ட மனிதனுக்கு இதுவரையில் செய்து வந்த காரியங்களை அனுசரித்து சிறுகச்சிறுக அதிக உரிமை கொடுத்து வருகிறார்களே தவிர, முன்பு போல உரிமையை எடுத்துக்கொள்ளும் நிலைமையில் இல்லை. சமீபத்தில் ரஷ்யப் பிரதமர் குருஷேவ் அவர்கள் விவசாயத் துறையில் தனிப்பட்டவர்களின் உரிமை அளித்தால் தான் நாட்டுக்கு நன்மை உண்டு என்று மனதில் வைத்து காரியம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதை பத்திரிகை மூலம் எல்லோரும் அறிவோம். அதேமாதிரி மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்கு 291 கோடி செலவழிப்பதாகத் திட்டமிட்டோம். இப்போது 375 கோடி செலவாகுமென்று மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைச் செலவு செய்வதற்கு மாநிலங்களுக்கு வசதி இருக்கிறது. தனியார் துறையாக இருந்தாலும், பொதுத்துறையாக இருந்தாலும், அது பூராவும் மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய முறையில் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். எத்தனை திட்டங்கள் தீட்டினாலும் மனிதனுக்கு தேவையானது உணவு. அதற்கு அடுத்துதான் மற்ற காரியங்கள். முதல் திட்டத்தில் விவசாயத் திட்டம் ஆரம்பிக்கு முன்னால், அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் 35 லட்சம் டன் உற்பத்தி யாகுமென்று மதிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது திட்டத்தில் அது 53 ஆக உயர்ந்தது. மூன்றாவது திட்டத்தில் 16.5 லட்சம் டன் உயருவதற்கு வழியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 31 சதவிகிதம். மூன்றாம் திட்டம் வரும்போது அவர்கள் இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்தப் புத்தகத்தில் சில உண்மைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கதுதான். காலாகாலத்தில் மழை பெய்யாமல் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டால் விளைச்சல் குறையத்தான் செய்யும். "The difference between good and bad seasons may be less than 10 lakhs tons per year." என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் கணக்குப் பார்த்தால் மூன்று வருஷத்தில் எதிர் பார்த்த அளவு 16½ லட்சம் டன் வந்திருக்குமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கின்றது.

அதன் முடிவு நாம் இப்போது உணவு விஷயத்தில் இருக்கிறதைக் கொண்டே ஓரளவு புரிந்து கொள்ளலாம். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், நாம் திட்டமிட்ட

[திரு. பி. கே. நல்லசாமி] [25th March 1964]

பேசும்போது, ஒரு கதை உதாரணத்துக்காகச் சொல்கிறேன். ஒரு ஆசிரியர் ஆற்றில் அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டார். கரையில் உட்கார்ந்துக் கொண்டு இருந்த இளைஞன் ஒருவன் அவரைக் காப்பாற்றுவதற்கு ஒரு நிபந்தனை போட்டுக் கேட்டான். எனக்குக் கல்வி சொல்லிக் கொடுப்பதானால், உங்களை ஆற்றிலிருந்து விடுவிக்கிறேன் என்று சொன்னான். ஆசிரியர் கேட்டார், உன் ஹுடைய அப்பன் படித்திருக்கிறானா என்று கேட்டார். இல்லை என்றான். பாட்டன் படித்திருக்கிறானா என்றதற்கு இல்லை என்றான். முப்பாட்டன் படித்திருக்கிறானா என்று கேட்டதற்கு, அதற்கும் இல்லை என்று சொன்னான். ஏழு தலைமுறையில் யாராவது படித்ததுண்டா என்று கேட்டார். அதற்கும் இல்லை யென்றான். உடனே ஆசிரியர், ஆற்றோடு போய்விடுகிறேன். உனக்கு சொல்லிக் கொடுப்பது என்னால் முடியாத காரியம் என்று சொல்லிவிட்டு ஆற்றோடு போனதாகக் கதை. அந்தக் கதையைத் தான் இன்று சர்க்கார் கொள்கை வகுக்கும்போது மனதில் ஒரு 50 வருஷத்துக்கு முன்னால் எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு தொழில் செய்பவர்கள் அந்தத் தொழிலையே செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், நவீன காலத்தில் அந்தத் தொழில் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. வேறு தொழிலுக்குப் போய் விடுகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் படிப்பதற்குத் தகுதி ஏற்பட்டு விட்டது என்று அர்த்தமா? முன்னே அந்தத் திட்டம் வைத்திருந்தார்கள். S.S.L.C. வரையிலும் அப்பன், பாட்டன் படித்தது இல்லை என்றால், அவர்களுக்கு கல்விச் சலுகை இருந்தது. அதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது ஜாதி அடிப்படை வேண்டாம், தொழில் அடிப்படை வேண்டும் என்றால், அந்தத் தொழிலில் யார் உட்கார்ந்து 'கொண்டிருக்கிறார்களா? இந்த ஆசிரியன் அந்தத் தொழிலிலேயே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்களா? இல்லை, தச்சு வேலை செய்பவன் அல்லது சட்டிபாளை செய்கிற குயவன் அந்தந்த வேலையிலேயே இருக்கிறானா? வேலை கிடையாது. அதனால் வேறு தொழிலுக்குப் போய் விடுகிறான். அதனாலே அவனுக்கு படிக்க சலுகை கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னால், என்ன அர்த்தம்? பண்டையக் காலத்தில், ஜாதி அடிப்படையில் தான் தொழில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜாதி அடிப்படையில் தொழில் என்பது தற் காலம் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியது அல்ல. ஆனால் இன்று அந்த நிலைமை மாறி இருக்கவேண்டுமே தவிர, அதையே வைத்துக் கொண்டு இருப்பது சரி அல்ல. இதை நன்றாக சிர்க்காக்கிப் பார்க்க வேண்டும். உண்மையைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் பழமைத் விவேகானந்தர் சொன்னார் "யாருக்கு 3,000 ஆண்டுகளாகக் கல்வியைக் கொடுக்கவில்லையோ, அவர்களுக்கு முழுமையும் கொடுங்கள்" என்று கல்வி இல்லாதவனுக்கு முழுச் சலுகையும் கொடுங்கள், 100-க்கு 100 கொடுங்கள் என்று சொன்னார். இந்தியா முழுவதும், உலகம் முழுவதும் சுற்றிப் பார்த்த தேச பக்த துறவி வேறு யாராவது இப்படி இருக்க முடியுமா என்று கேட்கிறேன். ஆகவே, தயவு செய்து ஜாதி அடிப்படையில் வேண்டாம் என்று

25th March 1964] [திரு. பி. கே. நல்லசாமி]

லும் கூட, தலைமுறையாக படித்திருக்கிறானா? மூன்று தலைமுறையில் அவர்கள் குடும்பத்தில் S.S.L.C. படித்தவன் இருக்கிறானா என்று பார்த்து இல்லையென்றால் அவர்களுக்குக் கல்விச் சலுகை கொடுங்கள். தயவு செய்து அவர்களை ஏமாற்றாதீர்கள். அவர்களுக்குத் தொழில் அடிப்படையில் கல்விச் சலுகைகள் கொடுப்பது என்றால் அரசாங்கத்திடம் அதிகாரத்தான் ஏற்படும். என்பதை அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தவன் என்ற முறையில், நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். படிப்பு அடிப்படையில் வேண்டுமானால் வையுங்கள். அவன் பாட்டன், முப்பாட்டன் படிக்காமல் இருந்தால் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கலாமென்று வையுங்கள். ஜாதியை ஒழிக்கவேண்டுமென்பது அடிப்படைக் கொள்கையாக இருக்கிறது. அமைச்சரவையில் ஜாதி இல்லையா? எம்.எல்.ஏ. செலக்ஷனில் ஜாதி அடிப்படையில் செய்யப்படவில்லையா? நெஞ்சைத் தோட்டுப் பார்த்து யாரும் சொல்லடும். ஜாதி அடிப்படை வேண்டாமென்று சொன்னால், எதை வைத்துக் கொண்டு சலுகைகளை நிர்ணயிப்பது? அதை யோசித்துச் செய்யுங்கள்.

கடைசியாக ஒரு சில லோகல் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. என் ஊரில் தாலுகா ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரி ஒன்று இரண்டாவது திட்டத்தில் நான்காவது. வருஷம் செய்வதாக இருந்தது. இப்போது மூன்றாவது பிளானில் 3-ம் வருஷத்தில் இருக்கிறோம். இன்னும் அதற்கு அஸ்திவாரமாகப் போடவில்லை. இன்டர்-ஸ்டேட் லிங்க் ரோடுகள் வேண்டியிருக்கிறது. சேலம் பவானி இடையே பாலம் போடவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு 17 லட்சம் மத்திய அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அந்த ஸ்கீம் எங்கே இருக்கிறது? பர்கூர்-ராமாபுரம் இணைப்பும், மேட்டூர், பவானி இடையே பாலமும் போடவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு 17 லட்சம் சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது. அது எப்போது வரப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. எனக்கு இது கடைசியாக பேசக்கூடிய சந்தர்ப்பமாக இருப்பதால்

கனம் திரு. பி. கக்கன் : அதற்காகத்தான் இப்படிப் பேசுகிறார். போலிருக்கிறது.

டெபுடி சேர்மன் : இப்போது போனால் கூட பின்னால் வரலாம்.

திரு. பி. கே. நல்லசாமி : நானும் அமைச்சர் அவர்களோடு சேர்ந்தவன் தான் என்பதை நினைவில் வைத்துத்தான் பேசுகிறேன். அவர்கள் எப்படி தேசத்திற்காக போராடினார்களோ அப்படித்தான் நானும் போராடி வந்தவன். அந்த உரிமை எனக்கு இருக்கிறது. மறுபடி நான் எங்கே போய் என் கருத்துக் களைச் சொல்ல முடியும்? ஆகையால்

ஒரு கனம் உறுப்பினர் : ஏன் அடுத்த முறை வரலாமே?

திரு. பி. கே. நல்லசாமி : வருவதாக இருந்தால் இப்போதே கூட வந்திருக்கலாம். என்னுடைய கருத்துக்களை, குறைகளைப் பேசினிட்டேன். அமைச்சர் அவர்களையோ வேறு யாரையுமோ

[திரு. பி. கே. நல்லசாமி] [25th March 1964]

தப்பாக நினைத்து நான் பேசினால் அது என்னையே பேசிக்கொள்வது மாதிரியாகும். செய்ய வேண்டியது பாக்கி இருக்கிறது என்பதைத் தான் நான் சொல்கிறேன். ஆகையால் இதையெல்லாம் கவனித்துச் செய்யவேண்டும். நாங்கள் உங்களிடையே இருந்து விடை பெற்றுக் கொள்ளப் போகிறோம். நமது சபைத் தலைவர் அவர்களும், துணைத் தலைவராகிய தாங்களும் எங்கள் பேரில் கருணை கூர்ந்து பலதடவை நாங்கள் பேசுவதற்கும் எங்களுடைய பேச்சை நெடுநேரம் பேச அனுமதித்து ஆதரவு அளித்தும் வந்திருக்கிறீர்கள். அமைச்சரவையில் இருக்கிறவர்கள் நம்மோடு அன்போடு பழகி நாம் மக்களுக்கு வேண்டியதை எடுத்துச் சொல்லியதைக் கேட்டுச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். நண்பர்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தாலும் ஆளும் கட்சியில் இருந்தாலும் நண்பர்கள் போலவே எந்த வித்தியாசமும் பாராமல் பழகியிருக்கிறோம். எல்லோருக்கும் என் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

5-06
p.m

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மத்திய ஆண்டு ஆய்வு பற்றி பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுவரையில் இரண்டு திட்டங்கள் முடிந்துவிட்டன. மூன்றாவது திட்டத்தில் 3-ம் வருஷத்தில் இருக்கிறோம். இன்னும் பல திட்டங்கள் தீட்டப் போகிறது அரசாங்கம். அதனால் பல நன்மைகள் வரப்போகின்றன என்றும் அரசாங்கம் சொல்கிறது. வந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. எப்போதும் ஒரு பக்கம் மட்டும் பார்க்கக்கூடாது. ஒரு பைசாவுக்கு இரண்டு பக்கம் இருப்பதுபோல எதிர்க்கட்சியாகிய தாங்கள் சொல்ல வேண்டிய கடமையில் சொல்கிறோமே தவிர, மதிப்பிற்குரிய நண்பர் கூறியது போல குறை சொல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் சொல்லவில்லை. நாங்களும் இந்த நாட்டு மக்கள் தான். எதிர்க்கட்சி வளர்ந்தால் தான் எந்த நாட்டிலும் ஜனநாயகம் வளரும். ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் இந்த அரசாங்கம் நடக்கிறது என்பதை ஆளும் கட்சி ஒத்துக்கொண்டால் எதிர்க்கட்சி சொல்வதைப் பார்த்து அதில் உள்ள நன்மைகளைப் புரிந்து அதில் குறைகள் இருந்தால், அவற்றை தீர்ப்பதற்கு முயற்சிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் திட்டத்தில் இதுவரையில் முக்கியமாக நமது மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால், தமிழ் நாட்டில் நாம் அடைந்திருக்கிற திட்டங்களின் பலனையும் செயல்பட்டிருக்கும் காரியங்களையும் பார்த்து மனமார வாழ்த்தவேண்டியிருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களைவிட நமது மாநிலத்தில் தொழிலமைச்சர் அவர்கள் நல்லமுறையில் கண்காணித்து அனுகூலமான காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். தனியார் துறைக்கு அவர்கள் செய்துவரும் காரியத்தை நாம் மறக்க முடியாது. அவர்கள் இதற்காக தனியார் துறையைக் காப்பாற்றுகிறார்கள் என்று

25th March 1964] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

சொல்லவில்லை. செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்கிறார்கள் என்று சொல்கிறேனே தவிர, நாங்கள் பொதுத்துறையை ஆட்சேபிக்கவில்லை. தனியார் துறை தேவை என்பதைச் சில உதாரணங்களுடன் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். "People must come to accept private enterprise not as a necessary evil, but as affirmative good" என்ற முறையில் உலக பாங்கு தலைவர் Eugene Black அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை மறுக்க முடியாது. தனியார் துறை நாட்டை விட்டுப் போக முடியாது என்பதற்கு இன்னொன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். "Free enterprise was born with man and shall survive as long as man survives." மனிதனுக்கு தனி உரிமை இருக்கும்வரை பொறுப்பு இருக்கும்வரை அதை யாரும் அழித்துவிடமுடியாது. ரஷ்யாவில் தனிப்பட்ட மனிதனுக்கு இதுவரையில் செய்து வந்த காரியங்களை அனுசரித்து சிறுசுச்சிறு அதிக உரிமை கொடுத்து வருகிறார்களே தவிர, முன்பு போல உரிமையை எடுத்துக்கொள்ளும் நிலைமையில் இல்லை. சமீபத்தில் ரஷ்யப் பிரதமர் குருஷேவ் அவர்கள் விவசாயத் துறையில் தனிப்பட்டவர்களின் உரிமை அளித்தால் தான் நாட்டுக்கு நன்மை உண்டு என்று மனதில் வைத்து காரியம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதை பத்திரிகை மூலம் எல்லோரும் அறிவோம். அதேமாதிரி மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்கு 291 கோடி செலவழிப்பதாகத் திட்டமிட்டோம். இப்போது 375 கோடி செலவாகுமென்று மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைச் செலவு செய்வதற்கு மாநிலங்களுக்கு வசதி இருக்கிறது. தனியார் துறையாக இருந்தாலும், பொதுத்துறையாக இருந்தாலும், அது பூராவும் மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய முறையில் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். எத்தனை திட்டங்கள் தீட்டினாலும் மனிதனுக்கு தேவையானது உணவு. அதற்கு அடுத்துதான் மற்ற காரியங்கள். முதல் திட்டத்தில் விவசாயத் திட்டம் ஆரம்பிக்கு முன்னால், அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் 35 லட்சம் டன் உற்பத்தி யாகுமென்று மதிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது திட்டத்தில் அது 53 ஆக உயர்ந்தது. மூன்றாவது திட்டத்தில் 16.5 லட்சம் டன் உயருவதற்கு வழியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 31 சதவிகிதம். மூன்றாம் திட்டம் வரும்போது அவர்கள் இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்தப் புத்தகத்தில் சில உண்மைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கதுதான். காலாகாலத்தில் மழை பெய்யாமல் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டால் விளைச்சல் குறையத்தான் செய்யும். "The difference between good and bad seasons may be less than 10 lakhs tons per year." என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் கணக்குப் பார்த்தால் மூன்று வருஷத்தில் எதிர் பார்த்த அளவு 16½ லட்சம் டன் வந்திருக்குமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கின்றது.

அதன் முடிவு நாம் இப்போது உணவு விஷயத்தில் இருக்கிறதைக் கொண்டே ஓரளவு புரிந்து கொள்ளலாம். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், நாம் திட்டமிட்ட

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [25th March 1964]

டாலும்கூட இயற்கையும் உதவி செய்ய வேண்டும். இயற்கைக்கு மாறாகச் செய்தால், இயற்கை உதவாது என்பதை நான் ஒன்றும் சொல்லித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது இல்லை. நான் நேற்று வரவில்லை. பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இயற்கையை ஒத்து செய்யக்கூடிய காரியங்களைச் செய்வதன் மூலமாக குறித்த பலன் தரும் என்று தொழில் அமைச்சர் நேற்று அதைப் பற்றி ஆரம்பிக்கும்போது சொல்லி இருப்பதாகப் பார்த்தேன். அதே மாதிரியாக மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய திட்டங்களைக்கூட மக்கள் சமக்கும் அளவு போட வேண்டும். திட்டம் வரவேற்கத் தக்கதுதான். ஆனால் அதுவும் ஏற்கக் கூடிய அளவுதான் போட வேண்டும். இந்த seed farm-களைப் பற்றி எதிர் கட்சி உப தலைவர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்லி இருப்பார்கள். மந்திரி அவர்களும் உணர்ந்து இருப்பார்கள். 'seed farm' -ல் ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்ட சிரமங்கள், அதனால் ஏற்பட்ட நஷ்டங்கள் இவை களை எல்லாம் அறிந்து அடிக்கடி கவனித்து நல்ல முறையிலும் உபயோகமான முறையிலும் செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த உர. விஷயத்தைப்பற்றி அம்மோனியம் சல்பேட் பற்றி எனக்கு முன் பேசியவர்கள் சொன்னார்கள். நமது மூன்றாவது திட்ட காலம் முடிவதற்குள் 5.83 லட்சம் டன் தமிழ்நாட்டில் உபயோகப்படுத்த திட்டமிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் இது வரை 2 லட்சம் சொச்சம் டன்தான் உபயோகப்படுத்தி இருக்கிறோம். இன்னும் 2.83 லட்சம் டன் நாம் உபயோகப்படுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். அரசாங்கம் நன்கு சீர்தூக்கி ஆராய்ந்து அதன் காரணத்தை உணர்ந்து 5.83 லட்சம் டன்னையும் உபயோகப்படுத்த வழி செய்ய வேண்டும். என்ன காரணம் என்றால் வேண்டியவர்களுக்கு விதைகள் காலத்தில் கிடைப்பது இல்லை. எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் சம்பந்தம் அவர்கள் சொன்னது போல மார்க்சு மாதம் கணக்கு எடுக்க செலவு செய்கிற மாதிரி கொடுத்தால் பயன்படாது. அதைக் காலாகாலத்தில் கொடுக்க வேண்டும். மார்க்சு மாதம் போய் உரம் கொடுத்தால் யாருக்கும் பயன்படாது. அது கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலமாக சரியாக விநியோகிக்கப்பட வேண்டும். இதிலும் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இதை எல்லாம் போக்கி தாராளமாக ஒரு விவசாயி நினைத்தவுடன் வாங்க என்ன வசதி செய்ய வேண்டுமோ அதை எல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, Organic manure, green manure இது போன்ற வற்றை எல்லாம் பயன்படுத்திக்கொள்ள வழிவகை செய்ய வேண்டும். இந்த Package Scheme தஞ்சாவூரில் செய்வதில் அவர்கள் புள்ளி விவரப்படி 1960-ம் வருஷத்தில் 1,320 ராத்தல்—11 மூட்டை ஏறக்குறைய—நெல் கிடைத்தது என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக 1961-62-ம் ஆண்டில் இந்த Package programme என்று எல்லாம் செய்துகூட ஏதோ சொற்பமான அளவு உற்பத்தி விகிதம் அதிகரித்து இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் Package Area இல்லாத மாவட்டங்களை

25th March 1964] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

விட குறைந்த அளவுதான் உற்பத்தி கிடைத்து இருக்கிறது. அவ்வளவு வசதி செய்தும்கூட நிறைய அளவு பெருக வழி இல்லை என்றால் என்ன காரணம் என்பதை ஆராய்ந்து வழிவகை.

கனம் திரு. பி. கக்கன்: விளைச்சலைப்பற்றி கணக்கு எடுக்கும் போது திட்டம் அமுலில் இருக்கும்போது ஜில்லா பூராவாக கணக்கு எடுத்து தெரிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. 8-10 P.M.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: இது ஜில்லா பூராவாக கணக்கு என்று சொன்னார்கள். இது Package Area-வுக்கு மட்டும் எவ்வளவு என்று சொல்லி இருந்தால் அதனால் ஏற்பட்ட நன்மைகள் என்ன என்று தெரிந்துகொள்ள சௌகரியம் இருக்கும். தஞ்சாவூரில் தண்ணீருக்குத் தட்டு இல்லை. அப்படி இருக்கக் கூடிய ஜில்லாவில் ஏதேனோ சலுகைகள் எல்லாம் கிடைக்கக் கூடிய வசதிகள் இருந்தும் இதர ஜில்லாக்களைவிட குறைவாக விளைச்சல் இருக்கிறது ஏன் என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்று...

டெபுடி சேர்மேன்: புள்ளிவிவரம் புஸ்தகத்தில் இருக்கிறபடி பார்த்தால், Package Area-வில் குறைவாகத்தான் காணப்படுகிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் இதைத் திருத்த வேண்டும்.

கனம் திரு. பி. கக்கன்: ஏற்கனவே தெரியும். எல்லா இடத் திலும் ஜாஸ்தியாகக் கிடையாது. வட ஆற்காடு, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில்தான் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. நல்ல முறையில் திட்டமிட்டு சிறப்பாக விளைச்சல் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

டெபுடி சேர்மேன்: புள்ளிவிவரப்படி பார்த்தால் மற்ற மாவட்டத்தைவிட விளைச்சல் தஞ்சையில் குறைவாக இருப்பது போல் தான் தெரிகிறது. Package Area இருக்கிற இடத்தைக் காட்டிலும் மற்ற இடங்களில் அதிகமான விளைச்சல் இருப்பது மாதிரி தெரிகிறது. இதற்கு Package Area விளைச்சலைப் பற்றி மட்டும், தனியாக புள்ளிவிவரம் கொடுத்தால், சரியாக இருக்கும்.

கனம் திரு. பி. கக்கன்: புள்ளிவிவரம் Package Area வுக்கு மாத்திரம் போட்டுச் செய்ய முடியாது. மத்திய சர்க்கார் கணக்கு எடுத்துத்தான் வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் Package Programme இருக்கிற இடம் மட்டும் அல்ல, ஜில்லா பூராவும் கணக்கு எடுத்து வைத்து இருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: அமைச்சர் கூறுவது எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிற ஒரு வியாதியஸ் தனின் எடை என்ன என்று கேட்டால் ஆஸ்பத்திரியில் உள்ள எல்லா வியாதியஸ்தர்களின் எடையையும் சேர்த்து ஒரு எடையைத் தொகுத்துச் சொல்வது போல் இருக்கிறது.

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [25th March 1964]

டாலும்கூட இயற்கையும் உதவி செய்ய வேண்டும். இயற்கைக்கு மாறாகச் செய்தால், இயற்கை உதவாது என்பதை நான் ஒன்றும் சொல்லித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது இல்லை. நான் நேற்று வரவில்லை. பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இயற்கையை ஒத்து செய்யக்கூடிய காரியங்களைச் செய்வதன் மூலமாக குறித்த பலன் தரும் என்று தொழில் அமைச்சர் நேற்று அதைப் பற்றி ஆரம்பிக்கும்போது சொல்லி இருப்பதாகப் பார்த்தேன். அதே மாதிரியாக மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய திட்டங்களைக்கூட மக்கள் சுமக்கும் அளவு போட வேண்டும். திட்டம் வரவேற்கத் தக்கதுதான். ஆனால் அதுவும் ஏற்கக் கூடிய அளவுதான் போட வேண்டும். இந்த seed farm-களைப் பற்றி எதிர் கட்சி உப தலைவர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்லி இருப்பார்கள். மந்திரி அவர்களும் உணர்ந்து இருப்பார்கள். 'seed farm' -ல் ஆரம் பத்தில் ஏற்பட்ட சிரமங்கள், அதனால் ஏற்பட்ட நஷ்டங்கள் இவை களை எல்லாம் அறிந்து அடிக்கடி கவனித்து நல்ல முறையிலும் உபயோகமான முறையிலும் செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த உர. விஷயத்தைப்பற்றி அம்மோனியம் சல்பேட் பற்றி எனக்கு முன் பேசியவர்கள் சொன்னார்கள். நமது மூன்றாவது திட்ட காலம் முடிவதற்குள் 5.83 லட்சம் டன் தமிழ்நாட்டில் உபயோகப்படுத்த திட்டமிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் இது வரை 2 லட்சம் சொச்சம் டன்தான் உபயோகப்படுத்தி இருக்கிறோம். இன்னும் 2.83 லட்சம் டன் நாம் உபயோகப்படுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். அரசாங்கம் நன்கு சீர்தூக்கி ஆராய்ந்து அதன் காரணத்தை உணர்ந்து 5.83 லட்சம் டன்னையும் உபயோகப்படுத்த வழி செய்ய வேண்டும். என்ன காரணம் என்றால் வேண்டியவர்களுக்கு விதைகள் காலத்தில் கிடைப்பது இல்லை. எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் சம்பந்தம் அவர்கள் சொன்னது போல் மார்ச்சு மாதம் கணக்கு எடுக்க செலவு செய்கிற மாதிரி கொடுத்தால் பயன்படாது. அதைக் காலாகாலத்தில் கொடுக்க வேண்டும். மார்ச்சு மாதம் போய் உரம் கொடுத்தால் யாருக்கும் பயன்படாது. அது கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலமாக சரியாக விநியோகிக்கப்பட வேண்டும். இதிலும் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இதை எல்லாம் போக்கி தாராளமாக ஒரு விவசாயி நினைத்தவுடன் வாங்க என்ன வசதி செய்ய வேண்டுமோ அதை எல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, Organic manure, green manure இது போன்ற வற்றை எல்லாம் பயன்படுத்திக்கொள்ள வழிவகை செய்ய வேண்டும். இந்த Package Scheme தஞ்சாவூரில் செய்வதில் அவர்கள் புள்ளி விவரப்படி 1960-ம் வருஷத்தில் 1,320 ராத்தல்—11 மூட்டை ஏறக்குறைய—நெல் கிடைத்தது என்று குறிப்பிடப் பட்டு இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக 1961-62-ம் ஆண்டில் இந்த Package programme என்று எல்லாம் செய்துகூட ஏதோ சொற்பமான அளவு உற்பத்தி விகிதம் அதிகரித்து இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் Package Area இல்லாத மாவட்டங்களை

25th March 1964] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

விட குறைந்த அளவுதான் உற்பத்தி கிடைத்து இருக்கிறது. அவ்வளவு வசதி செய்தும்கூட நிறைய அளவு பெருக வழி இல்லை என்றால் என்ன காரணம் என்பதை ஆராய்ந்து வழிவகை.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : விளைச்சலைப்பற்றி கணக்கு எடுக்கும் 8-10 போது திட்டம் அமுலில் இருக்கும்போது ஜில்லா பூராவாக 9 ம. கணக்கு எடுத்து தெரிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : இது ஜில்லா பூராவாக கணக்கு என்று சொன்னார்கள். இது Package Area-வுக்கு மட்டும் எவ்வளவு என்று சொல்லி இருந்தால் அதனால் ஏற்பட்ட நன்மைகள் என்ன என்று தெரிந்துகொள்ள சௌகரியம் இருக்கும். தஞ்சாவூரில் தண்ணீருக்குத் தட்டு இல்லை. அப்படி இருக்கக் கூடிய ஜில்லாவில் ஏதேதோ சலுகைகள் எல்லாம் கிடைக்கக் கூடிய வசதிகள் இருந்தும் இதர ஜில்லாக்களைவிட குறைவாக விளைச்சல் இருக்கிறது ஏன் என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்று . . .

டேபுடி சேர்மேன் : புள்ளிவிவரம் புஸ்தகத்தில் இருக்கிறபடி பார்த்தால், Package Area-வில் குறைவாகத்தான் காணப்படுகிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் இதைத் திருத்த வேண்டும்.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : ஏற்கனவே தெரியும். எல்லா இடத் திலும் ஜாஸ்தியாகக் கிடையாது. வட ஆற்காடு, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில்தான் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. நல்ல முறையில் திட்டமிட்டு சிறப்பாக விளைச்சல் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

டேபுடி சேர்மேன் : புள்ளிவிவரப்படி பார்த்தால் மற்ற மாவட் டத்தைவிட விளைச்சல் தஞ்சையில் குறைவாக இருப்பது போல் தான் தெரிகிறது. Package Area இருக்கிற இடத்தைக் காட்டிலும் மற்ற இடங்களில் அதிகமான விளைச்சல் இருப்பது மாதிரி தெரிகிறது. இதற்கு Package Area விளைச்சலைப் பற்றி மட்டும், தனியாக புள்ளிவிவரம் கொடுத்தால், சரியாக இருக்கும்.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : புள்ளிவிவரம் Package Area-வுக்கு மாத்திரம் போட்டுச் செய்ய முடியாது. மத்திய சர்க்கார் கணக்கு எடுத்துத்தான் வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் Package Programme இருக்கிற இடம் மட்டும் அல்ல, ஜில்லா பூராவும் கணக்கு எடுத்து வைத்து இருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : அமைச்சர் கூறுவது எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிற ஒரு வியாதியில் தனின் எடை என்ன என்று கேட்டால் ஆஸ்பத்திரியில் உள்ள எல்லா வியாதியஸ்தர்களின் எடையையும் சேர்த்து ஒரு எடையைத் தொகுத்துச் சொல்வது போல் இருக்கிறது.

[25th March 1964]

கனம் திரு. பி. கக்கன் : ஒரு ஆனைப் பற்றி மட்டும் கவலைப் படாமல் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிற எல்லாரும் நல்லபடி இருக்க வேண்டும் என்றுதான் நல்ல முறையில் காரியம் செய்து வருகிறோம் என்று சொல்லுகிறேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : தஞ்சாவூரில் மட்டும் விளைச்சல் குறைவாக இருப்பதைப் பற்றி அது ஏன் அப்படி இருக்கிறது என்பதற்காக இதுவரை அரசாங்கத்தில் நடவடிக்கை எதாவது எடுத்துக் கொண்டார்களா? தஞ்சாவூரில் மட்டும் இவ்வளவு வசதிகள் இருந்தும் குறைவானேன்? என்னுடைய அபிப்பிராயம்—ஏற்கனவே பலமுறை சொல்லி இருந்தோம்—நிலச் சீர்திருத்தம் என்ற பேரால் பல காரியங்களைச் செய்தால் விளைச்சலில் பாதகம் ஏற்படும் என்று சொன்னோம். அதைத்தான் மறுபடி ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

மூன்றாவது திட்டகாலத்தில் வந்து இருக்கும் போது சொன்னார்கள். முதல் திட்டம் முடிந்த உடனே உணவுத் தேவை நீங்கிவிடும். இரண்டாவது திட்டம் முடிந்தவுடன் ஏற்றுமதி ஆகத் தயாராகி விடும் என்று சொன்னார்கள். நாட்டில் உள்ள நிலைமை என்ன? Control நிலைமை, Ration வருமோ என்று பயமாக இருக்கிறது. இதே நிலையில் விட்டுக்கொண்டு போனால் ஒன்றும் பரிசுரணமாகச் செய்ய முடியாது. எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இப்போது Planning Commission என்று இருப்பதைப் பற்றி அமைச்சர்கள் பெரிதாகச் சொல்லுவார்கள். அந்த Planning Commission க்கு ஒரு குழு வைத்துக் கொண்டு ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். பகாசூரன் அளவு சாப்பிடக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது அந்தக் குழு. எல்லாம் அவர்கள் இஷ்டம்தான். அவர்கள் சொன்னதுதான் சட்டம். இந்த நிலையில் நாடு போய்க்கொண்டு இருக்கிறது. இந்த நிலையில் உணவுக்குப் பஞ்சம் வந்துவிட்டது. சாப்பாட்டுக்கு கிராமப் படுகிறோம். அதனால் திட்டத்தால் ஏற்பட்ட நிலைமைகளையும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். நாங்கள் என்ன சொல்லுகிறோம் என்றால் திட்டம் வேண்டியதுதான். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. எல்லா கட்சிக்கும் பொதுவானதுதான் திட்டம். அதைச் சுமக்க வேண்டியவர்கள் பொது மக்கள். ஆரம்பத்தில் சொன்னது போல் நாம் சுமக்கக்கூடிய அளவுக்கும் நிறைவேற்றக் கூடிய அளவிலும் இருக்க வேண்டுமே தவிர ஒரு பெரிய திட்டத்தை வைத்து மக்களை வீணாக சிரமப்படக்கூடிய அளவு போகக் கூடாது என்பதைத் தான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த Industries தொழிலைப்பற்றி நான் ஆரம்பத்திலேயே சொல்லிவிட்டேன். அதற்காக தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நமது மாநிலத்தில் நிறைய காரியங்கள் செய்திருக்கின்றார். நமக்கு மதராஸ் நகரத்திலே இருக்கக்கூடிய தொழில்கள் மாதிரி, இதர மாவட்டங்களிலும் நிறைய தொழில்களை ஏற்படுத்தி,

25th March 1964] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

அங்கு இருக்கிற மக்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும், அதற்கு வகை செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். Labour-ஐப் பற்றி, எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் ஒருவர் சொன்னார். ஏதோ தனியார் துறையில், தொழிலாளிகளுக்கு bonus கொடுப்பதற்குக் கூசுகிறார்கள், கொடுக்க மாட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார். கறுப்புப்பணத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். கறுப்புப் பணம் என்றால், நோட்டுகள் கறுப்பாக இருக்கிறதா? நல்ல பணம் என்றால் சிகப்பா, வெள்ளையா என்பதை எல்லாம் பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம். புரொபஸர் கால்டார் என்ன சொன்னார்? அதிக வரிகள் போடுவதனால்தான் வரி கொடுக்காமல் டிமிக்கி கொடுக்கிறார்கள், அதனால் அதிக வரி போடாதீர்கள் என்று மத்திய அரசாங்கம் நியமித்த கால்டார் கமிட்டி சொன்னதை ஏன் அரசாங்கம் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை? அவர்களுக்கு அனுசூலமானதை மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டு, வரிகளை மேலும் மேலும் உயர்த்திக்கொண்டே போனால், மக்கள் அதைச் சுமக்க முடியாமல் போனால், ஒரு மனிதன் நல்லவனுப் இருந்தாலும், நாளடைவில், ஒரு நல்லவனும் இருக்க முடியாத நிலைமை தான் ஏற்படும். அதைத்தான் இந்த அரசாங்கம் செய்து வருகிறது என்பதை நான் கஷ்டத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள வேண்டிய வராக இருக்கிறேன்.

எலெக்ஷன் போது லஞ்சத்தைப் பற்றி, பிளாக் மார்க்கட் பற்றி, நாட்டில் நடத்தக் கூடிய தேர்தல் பற்றி, அவரவர் மனதில் வைத்து, இருக்கும் நிலைமையை மனதில் புரிந்து கொண்டால் போதும். சமீபத்தில்தான் முனிசிபல் தேர்தல் நடந்தது. வார்டு ஒன்றுக்கு 20 ஆயிரம், 30 ஆயிரம் ரூபாய், ஒரு ஓட்டுக்கு ரூ. 5, 10, இன்னும் 8 லட்சம், 10 லட்சம் என்றெல்லாம் செலவு செய்தார்கள். எந்தக் கணக்கைக் கொண்டு, இந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இது எல்லா party-களையும் சம்பந்தப்பட்டது தான். இதை எந்த party செய்தாலும் தவறுதான். அதற்கு என் இடம் கொடுக்க வேண்டும்? இதைத் தடுக்க அரசாங்கம் ஏன் வழி செய்யவில்லை? இன்றுள்ள நிலைமையில், இந்தத் தேர்தல் இப்படி நடந்து கொண்டே போனால், நாட்டில் நல்லவர்களே இல்லாத நிலை, அவர்கள் தேர்தலுக்கு நிற்க முடியாத நிலைதான் ஏற்படும், அதனால் தீமை ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அரசாங்கம் வீடுகளில் census எடுப்பதுபோல், இந்த எலெக்ஷன் முறையையும் மாற்றினால்தான் நல்லபடியாக இருக்குமே தவிர, ஓட்டர்களை எலெக்ஷன் நடக்கும் இடத்துக்குக் கொண்டு வரும் பொறுப்பை ஏற்று, பிரச்சாரம் செய்து, மக்களுடன் தொடர்பு கொள்வதற்கு எவ்விதமான காரியமும் செய்யவில்லை என்றால், இந்த மாதிரியான தப்பு தவறுதல் தான் ஏற்படும். இந்த முறையை மாற்றினால் தான், நமது நாட்டில் ஜனநாயகம் வாழமுடியும், இல்லாவிட்டால், ஜனநாயகம் நமது நாட்டில் அழிந்துவிடும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [25th March 1964]

தொழில்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தொழில் நடத்துகிறவர்களுக்குத்தான் இந்த நிலைமை தெரியும். உணவுத் தொழில் அல்லது ஓட்டல் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் ஓட்டல் முதலாளிகளைப் படுத்தும்பாட்டை அநேகமாக எல்லோரும் உணர்ந்திருப்பார்கள். அவர்களுடைய தொந்திரவை குறைக்க வழி செய்யாவிட்டால், ஒரு முதலாளியும் சொந்தமாக ஓட்டல் நடத்தும்படியான நிலைமை நாட்டில் இருக்கவே இருக்காது. அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியதுதான். அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய குறைகளை நீக்குவதற்குச் சட்டம் செய்ய வேண்டியதுதான். ஆனால் அவர்கள் முதலாளிகள் இடத்தில் blackmail செய்வதும், தொந்திரவு செய்வதும் (customers) சாப்பிட வருகிறவர்களைத் தாறுமாறாகப் பேசுவதும், இன்னும் பல மாதிரியான காரியங்கள் செய்தும், அந்தத் தொழிலை நசுக்கும் படியான நிலைமையை உண்டாக்கியிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கண்டிப்பாக, C.I.D.- யை வைத்து விசாரித்தாலும் பரவாயில்லை. தொழிலாளர்களுக்குப் பரிபூர்ண ஆதரவு கொடுங்கள், வருஷா வருஷம் என்ன போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமோ கொடுங்கள். ஆனால் ஓட்டல் தொழில் சிதறிப்போய்விடாமல், தொழிலை நடத்தி வருகிறவர்களுக்கு அவமரியாதை ஏற்படாமல் இருக்கும்படி பார்த்துக் கொண்டு, அவர்கள் நம்பிக்கையுடன் தொழில் நடத்தும் படியாக நீங்கள் செய்யவேண்டும். அத்தகைய சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல முதலாளிகள் என்னிடம் சொன்னார்கள். திருச்சியைப் பொறுத்த வரையில், கிட்டத்தட்ட 30, 40 ஓட்டல்காரர்கள் எப்போது கடையை மூடுவது என்று யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். விலைவாசி ஏறிக் கொண்டே போவதும், தொழிற் பிரச்சனைகள் ஏற்படுவதுமான இந்த நிலைமையினால் கடையிலில் கஷ்டப்பட்டு விற்பவர்கள் பொதுமக்கள்தான் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

5-20 P.m. இரண்டு திட்டங்கள் முடிந்து விட்டன. மூன்றாவது திட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்ட நன்மை என்ன? நான் முன்பே சொன்னது போல, சண்டை காலத்தில் தான் control இருந்தது. இப்போது சண்டை இல்லை. ஆனால் சீஞ்சாரனார், பாகிஸ்தானும் பின்னால் தாக்க வருவார்களோ என்று Emergency ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாகத் தான் control வந்ததா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. உள்ள படியே சண்டைக்கு முன்பு இருந்த நிலை வந்தால் கண்ட்ரோல் வந்தால் சரிதான். ஆனால் பற்றாக்குறை காரணமாக கண்ட்ரோல் கொண்டு வந்தால், இந்தத் திட்டத்தின் பலன் என்ன என்பதை நாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும்.

1955-56-ம் வருஷத்தில் உணவு தானியங்கள் உற்பத்திச் செலவு 73 சதவிகிதம் ஆக இருந்தது. இன்று 1962-63-ம் வருஷத்தில் 140 சதவிகிதம் ஆக உயர்ந்து இருக்கிறது. ஆறு, ஏழு வருஷத்துக்குள்

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] 25th March 1964]

விலைவாசி உயர்வு 140 சதவிகிதம். இந்த ஜனவரிக்குப் பிறகு ஏற்பட்டிருக்கும் விலைவாசி உயர்வைப் பார்த்தால், சாமான் வாங்கியவர்களுக்குத்தான் நிலைமை தெரியும். துவரம்பருப்பு இன்றைக்கு படி ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய், உளுத்தமபருப்பு படி ஒன்று 1 ரூபாய்க்கு மேல் விற்கிறது. இன்னும் நெல் அரசாங்கம் 16 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், வெளி மார்க்கெட்டில் விலை ரூ. 23, 24-க்கு விற்கப்படுகிறது. சாதாரண அரிசி விலை இன்றைக்கு அரசாங்கம் நிர்ணயித்த விலையை விட, வெளி மார்க்கெட்டில் அதிகம். படி ஒன்றுக்கு ரூ. 1. இன்னும் நெல்லூர் அரிசி வாங்கவேண்டுமென்றால், கிட்டத்தட்ட ரூ. 2 படி ஒன்றுக்கு. அதை வாங்குவதற்கும் க்யூவில் நிற்கவேண்டும், சிரமப்பட வேண்டும்.

இன்று நம்முடைய ரூபாய்க்கு இருந்த மதிப்பு என்ன ஆயிற்று? இந்தத் திட்ட ஆரம்பத்திலிருந்து இன்று வரையிலும், நம்முடைய ரூபாயின் மதிப்பு 100 nP. யாக இருந்தது, இன்றைக்கு 40 nP. ஆகக் குறைந்துவிட்டது. நான் பணத்தின் தரத்தை வைத்தோ, இல்லை, தங்கத்தின் இருப்பு வைத்தோ, பேச நான் தயாராக இல்லை. ஏழு எட்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால், திட்டம் தீட்டுவதற்கு முன்னால், ஒரு ரூபாய்க்கு என்ன சாமான் வாங்கினோமோ அதே சாமானை அதே ரூபாய்க்கு இன்று வாங்க முடியவில்லை. முன்னே 40 nP.- க்கு என்ன சாமான் கிடைத்ததோ, அந்த சாமான் வாங்க இன்றைக்கு 1 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. 40 nP.- க்கு மேல் ஒரு nP. கூட ரூபாய்க்கு மதிப்பு இல்லை. சில பேருக்கு வரும்படி கூடி வந்திருக்கலாம். சில பேருக்கு குறைச்சலாக இருக்கலாம். எல்லோருக்கும் வரும்படி ஒன்றுபோல உயர்ந்து விட்டதா? பார்லிமெண்டில் ஸ்ரீமான் லோகியா அவர்கள் பேசிய போது, சராசரி வருமானம் 37 nP. என்றார். இன்னொரு மந்திரி 65 nP என்று சொன்னார். ஆக ரூ. 1 க்கு மேலே வருமானம் வருவதாக எவரும் சொன்னதாக எனக்குத் தகவல் இல்லை. இது average income. இன்னும் பிச்சைக்காரர்கள் நிறைந்த நாடு நம் நாடு. இந்த மாதிரியான சந்தர்ப்பத்தில் ரூ. 1-க்கு 40 nP. மதிப்பு உள்ள சாமானை ஓரளவுக்குக் கொடுத்தால், இன்னும் எத்தனை நாட்களுக்கு இதை சகித்துக்கொண்டு, வியாபாரிகளும், தொழில் நடத்துகிறவர்களும், மக்களும் வாழ்க்கை நடத்த முடியும் என்பதைச் சர்க்கார் சிந்திக்க வேண்டும். எதிர்க்கட்சி யினர் மீது கோப்படுவதில் பிரயோஜனமில்லை. இப்போதுகூட, உங்களுக்குச் சேர்ந்து கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறோம். மந்திரி அவர்கள் அதை வரவேற்பதைப் பற்றி நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். இந்த நிலைமையில் எந்த அளவுக்கு இந்தத் திட்டத்தால் நன்மை ஏற்பட்டது? மக்கள் எதிர்பார்ப்பது என்ன? மக்களுக்கு நன்மை அனுசூலம் ஏற்படவேண்டும். மக்களுக்கு நன்மை இல்லை, அனுசூலம் இல்லை இதில். திட்டம் தீட்டிக்கொண்டே போகிறீர்கள். திட்டத்தினால், விலைவாசி நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? வளரக் கூடிய

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [25th March 1964]

பொருளாதாரத்தில், ரூபாய்க்கு மதிப்பு குறைந்துதான் போகும் என்று ஒரே line-ல் முடித்துவிடுகின்றீர்கள். அதற்குத்தான் இன்னொன்றைக் கூடச் சொல்கிறேன். கறுப்புப் பணத்தைப் பற்றி இவ்வளவு பேசுகிறார்கள், அரசாங்கமும் மற்றவர்களும். கறுப்புப் பணம் என்பது, நான் அறிந்த வரையில், என்ன நினைக்கிறேன் என்றால், வரி கொடுக்காமல் டிமிக்கி கொடுத்த பணத்தைத்தான் கறுப்புப் பணம் என்று சொல்கிறார்கள் என்றுதான் நினைக்கிறேன். புரொபஸர் கால்டார் report-ஐ அப்படியே ஒத்துக்கொள்ளுங்கள், இந்தக் கறுப்புப்பணம்தானே போய்விடும். நீங்கள் அந்த அறிக்கையை ஒத்துக்கொள்ளமாட்டேன் என்கிறீர்கள். ஆனால், அந்த அறிக்கையில் உங்களுக்கு அனுசுலமானவைகளை மட்டும் ஒத்துக்கொண்டு, மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் காரியம் என்றால், அதை ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருந்தால், கறுப்புப் பணம் வளராமல் என்ன செய்யும்? இல்லாவிட்டால், எலெக்ஷனைப்பற்றி நான் சொல்லவேண்டிய அவசியமே இல்லை. அரசாங்கம் செய்வது கறுப்புப் பணமா, அல்லவா என்பதுதான் கேள்வி. கோயம் பத்தூர் நோட்டு அடிப்பதைப்பற்றி கணக்கு எடுக்கவில்லை. இந்த நோட்டைப்பற்றி என்ன சொல்கிறார்கள்?

“In addition to the financing of the public sector from the raised by taxation, which is not available to the private sector, the Government has also resorted to deficit financing. During the course of the first plan, the amount raised by deficit financing came to Rs. 531 crores. During the second plan, it was Rs. 948 crores, or say, 20 per cent of the outlay. During the third plan, this amount has been estimated at Rs. 550 crores. It is too early to know what is would be when we reach the end of the third plan.”

இதற்கு என்ன பெயர் சொல்லி அழைப்பார்கள். ஒரு நாட்டில் நாணயம் கரன்சி இருந்தால் பாதுகாப்பு செக்யூரிட்டி இருக்க வேண்டும். மறைத்து வைத்து இருப்பதை கறுப்புப்பணம் என்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்கம் இயற்கைக்கு மாறாக சட்டத்திற்கு மாறாக deficit financing செய்வதால் வருகின்ற அந்தப் பணத் திற்கு என்ன பெயர்? சில சமயத்தில் இதை ஒழிக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பம் வரும். அரசாங்கம் இதற்கு வழி வகுப்பது ஏன்? கண்டிப்பாக ஸ்டாலினுக்கும் வரி போட்டு வசூல் செய்யுங்கள். இப்போது 125 ஆயிரம் வரையில் வரி கட்டுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஒரு ரூபாய் சம்பாதித்தால் ஒரு ரூபாய் முப்பது பைசா வரி கொடுக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டால் அவர்கள் அதை மறைக்காமல் என்ன செய்வார்கள்? செத்தால் வரி, பிறந்தால் வரி, செலவு செய்தால் வரி, சொத்தை வைத்திருந்தால் வரி, இனி போட வேண்டிய வரியே இல்லை. Poll-tax எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியது போல வந்தாலும் வரலாம், தாங்க முடியாத அளவு வரி போட்டாகிவிட்டது.

25th March 1964] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

and entrepreneurs were unable to raise funds from the public. The real reason for this sorry state of affairs was that with high taxation and high prices of essentials the citizens have practically nothing left to invest. Under the present dispensation, the consumer was the last man thought of.”

இத்தமாதிரி வரிபோட்டு ஒரு ரூபாய்க்கு 1-30 வரியாக போட்டால் மிகைவேட் செக்டாருக்கு பணம் எங்கிருந்து வரும்? அது எப்படி வரும்? இதையெல்லாம் யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். The performance of the centre has already exceeded five times that laid down in the Plan. ஐந்து வருஷத்தில் எவ்வளவு வரி வசூல் செய்யவேண்டுமென்று திட்டம் போட்டோமோ அதை மூன்றாம் வருஷ ஆரம்பத்திலேயே செய்துவிட்டோம். இருப்பதையும் இனிமேல் சுரண்டப் போகிறோம். வரி என்ற பெயரில் மக்களிடமுள்ள சொத்தைப் பறிமுதல் செய்ய வேண்டுமெய்யொழிய வேறில்லை. ஒரு ரூபாய்க்கு 14 அணா போட்டாலும் சரி எனலாம். ஒன்றுக்கு ஒன்று முப்பது போட்டால் அதை என்னவென்று சொல்வது? இதைத்தவிர லோகல் டாக்ஸ் வேறு இருக்கிறது. அதையும் தவிர்த்து இவ்வளவு சிரமம் இருக்கும்போது கடன் எவ்வளவு நமக்கு இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். அதையும் பொறுமையோடு கேட்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“Our public debt is rising very fast. It stood at Rs. 2,746 crores at the beginning of planned economy. The explanatory memorandum issued by the Ministry of Finance, estimates that it would reach Rs. 9,364 crores by March, 1964. There has thus been a rise of Rs. 6,618 crores in 13 years—a rise of a little over 240 per cent.”

கிட்டத்தட்ட நாம் 10 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் கடன் கொடுக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறோம். 40 கோடி ஐனங்களுக்குப் பார்த்தால், இன்று பிறந்திருக்கும் பிள்ளைக்கும் சேர்த்து, தலா 250 ரூபாய் ஒவ்வொருவர் தலையிலும் கடனாக இருக்கிறது. கடன் வாங்காமல் யாரும் மிகினெஸ் செய்யமுடியாது. அரசாங்கம் நடத்தமுடியாது. கடன் வாங்கி திட்டங்கள் போட்டு வரி அதிகமாகப் போட்டு திட்டமே வேண்டாமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், யாருக்கு அதனால் நன்மை? கட்டுவதற்கு வேஷ்டி பஞ்சமென்றாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் சாப்பிடாமல் இருக்க முடியுமா? இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கும்படி பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தமாதிரி நாட்டின் நிலைமை போய்க்கொண்டே இருந்தால் கடைசியில் எப்படி வந்து முடியுமென்று ஆளும் கட்சியும் அரசாங்கமும் சிந்தித்துப்பார்த்து நமக்குள் எவ்வளவு போட்டி இருந்தாலும், என்ன மனப்பான்மை இருந்தாலும், ஐடியாலஜி என்ன இருந்தாலும், மக்கள்தான் அதன் பலனைச் சுமக்கவேண்டுமென்ற கருத்தோடு ஆராய்ந்து பார்த்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எல்லோரும் ஏழைகளைக் காப்பாற்றுகிறோம் என்று பேசுகிறோம். பணக்காரனும் ஏழைகளைக் காப்பாற்றுவதாகச்

82 DISCUSSION ON THE MID-TERM APPRAISAL OF THE
THIRD FIVE-YEAR PLAN RELATING TO MADRAS STATE.

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [25th March 1964]

சொல்லுகிறான். கடைசியில் கஷ்டப்படுகிறவர்கள் எழைகள் தான். பணக்காரர்கள் இல்லாமல் போய்விட்டாலும் பரவாயில்லை. பழைய பணக்காரர்கள் ஒழிந்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் புதிதாக பணக்காரர்கள் ஜாஸ்தியாகிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தில் பணக்காரர்கள் அதிகமாக அதிகியிருக்கிறார்கள். ஏழைகள் முன்னேறிவிட்டார்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையிலும் இல்லை. ஒரு கதை சொல்வார்கள். ஒரு செட்டியார் ஒரு நாள் பூஜை செய்துகொண்டிருக்கும்போது ஒரு சாப்பியாசி வந்து 'எனய்யா பூஜை செய்யவேண்டும். சாமி எங்கும் இருக்கிறது. வெளியே வாருங்கள்' என்றாராம். அவரும் எல்லாவற்றையும் துறந்துவிட்டு வந்தார். அவரிடம் கடைசியாக ஒரு மோதிரம் இருந்தது. அதைக் கடலில் போட்டார். அந்த மோதிரத்தை ஒரு மீன் விழுங்கிவிட்டது. அதை மீனவர்கள் பாக்கி மீன்களோடு சேர்த்துப்பிடித்தார்கள். செட்டியார் ஒரு நாள் சாப்பிடுவதற்காக மீன் வாங்கி வந்தார். சமையலுக்கு அதை வீட்டில் அறியும்போது இவருடைய மோதிரம் அந்த மீனினுடைய வயிற்றில் இருந்தது. இந்த மோதிரம் சமுத் திரத்தில் போனது மீண்டும் எப்படி அவருக்கே வந்து சேர்ந்தது?

ஒரு கனம் உறுப்பினர் : மீன் சாப்பிட்டதால் வந்தது.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : இதை எதற்காகச் சொல் கிறேன் என்றால் இயற்கை நியதியை மீறி நாம் எந்தக் காரியத் தையும் செய்ய முடியாது. பணக்காரர்கள் இருக்கவேண்டு மென்றே ஒழியவேண்டுமென்றே சொல்லவில்லை. ஏழைகளுக்குக் கஷ்டம் இல்லாமல் செய்வது அரசாங்கத்தின் கடமை. இப்போது ஏழைகளுக்கு உண்மையான பாதுகாப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதா? 17 வருஷங்களில் பிச்சைக்காரர்கள் நாட்டைவிட்டு ஒழிக்க முடிந் ததா? அப்படி ஏதாவது செய்திருந்தால் அரசாங்கத்தினுடைய நடத்தையை வரவேற்கத் தயாராக இருக்கலாம். பிச்சைக் காரர்கள் நாளுக்கு நாள் ஜாஸ்தியாகிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

ஒரு கனம் உறுப்பினர் : அதை ஒழிக்க ஸ்கீம் கொடுங்கள்.

5-30 திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : ஸ்கீம் கொடுத்தால் நாங்கள்
p.m. செய்து காட்ட முடியும். நாங்களும் எத்தனையோ ஸ்கீம்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதைச் செய்வது யார்? உணவுப் பஞ்சத்தை ஒழிக்க என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்? 17 வருஷத் திட்டத்தில் எப்படி இருக்கிறது. என்ன வந்தது? இன்று ஏன் உணவுக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுவரும் நிலைமை ஏற்பட்டது? விவசாயத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது 16 ரூபாய் நெல் விலை என்று திட்டக் கமிஷனில் சொல்கிறார்கள். 16 ரூபாய்க்கு நெல் விற்பால், எந்த விவசாயி அடுத்த வருஷம் விவசாயம் செய்ய முடியும்? ஏக்கருக்கு 13 மூட்டை என்று வைத்துக்கொண்டால் ரூ. 16 வீதம் ரூ. 208 ஆகிறது. இவன் செலவு செய்யவேண்டி-

25th March 1964] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

யிருப்பது ரூ. 250. அந்தச் செலவு ரூ. 250-ம் தனக்கு ரூ. 250-ம் ஆக ரூ. 500 வந்தால்தான் நிலத்தினால் அவன் பயன்பெற முடியும் ரூ. 208-க்கு விற்று ரூ. 250 செலவு செய்யவேண்டியிருந்தால் பாக்கிப் பணத்திற்கு யாரிடம் சென்று கடன் வாங்குவது? எந்தக் கணக்கில் திட்டக் கமிஷன் நெல்லுக்கு இந்த விலை வைத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. இப்போது இரண்டு ரூபாய் ஏற்றியிருக்கிறார்கள். இது என்ன பிச்சையா? எதற்காக இந்தப் பிச்சை? விஜிலென்ஸ் குழு இருக்கிறது. திட்டக் கமிஷன் இருக்கிறது. எந்த விலையை நிர்ணயம் செய்தால் அவர்களுக்குக் கட்டு படியாகும் என்று சீர்தூக்கிப் பார்த்தார்களா? இவையெல்லாம் செய்வது கண்மூடித்தனமானது என்று சொல்லத் தயாராக இல்லை. மக்களுக்கு அனுகூலமாக என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? இந்த நிலைமையை நன்றாகப் புரிந்துகொண்டு மக்களுக்கு உண்மையான, பயன்படும்படியான காரியங்களைச் செய்தால்தான் நல்லது. அப்படிச் செய்ய திட்டம் தீட்டினால் அதை யாரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த துணைத்தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : I wish to remind hon. Members of the Dinner this night at 8 o' clock to be given by the Leader of the House.

The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 160. Notification issued with G.O. Ms. No. 2420, Rural Development and Local Administration, dated 13th November 1963 relating to the appointment of an officer to exercise or perform the powers or duties of the Inspector under Section 32 (1) (c) of the Madras Panchayats Act, 1958.

* 161. Review on Nationalised Transport in the Madras State, 1963-64.

* 162. Notification issued with G.O. Ms. No. 1688, Public (Services-A), dated 28th October 1963, regarding inclusion of certain posts in the Madras Industries Subordinate Service within the purview of the Madras Public Service Commission.

* 163. Notification issued with G.O. Ms. No. 1689, Public (Services-A), dated 28th October 1963, regarding amendments to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954.

[25th March 1964]

* 164. Pamphlet setting out policies under "Demand XXV. Welfare of Scheduled Tribes, Castes and Other Backward Classes".

* 165. Notification issued with G.O. Ms. No. 3633, Food and Agriculture, dated 17th December 1963, regarding amendments to the general rules and special rules relating to Timber Transit in Salem, Chingleput, South Arcot and the Nilgiris districts.

25th March 1964]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 124 on page 34.]

Statement showing the number of high schools as on 1st April 1962 and number of high schools sanctioned and opened during 1962-63.

Education district.	Number of high schools as on 1st April 1962.			Number of high schools opened during 1962-63.		
	Boys schools.	Girls schools.	Total.	Boys schools.	Girls schools.	Total.
Madras-North	26	17	43	2	2	4
Madras-South	30	16	46	2	4	6
Chingleput-North	42	6	48	3	1	4
Chingleput-South	45	7	52	3	1	4
Vilupuram-South Arcot	37	4	41	11	..	11
Cuddalore-South Arcot	50	4	54	6	5	11
Thanjavur-East	56	9	65	9	2	11
Thanjavur-West	46	7	53	7	1	8
Dindigul	45	8	53	6	2	8
Madurai	60	13	73	7	..	7
Ramanathapuram-East	42	5	47	8	1	9
Ramanathapuram-West	44	8	52	2	..	2
Ramanathapuram-Central	44	2	46	2	..	2
Tirunelveli-North	46	9	55	4	..	4
Tirunelveli-South	35	7	42	3	..	3
Tirunelveli Central	34	9	43	3	1	4
Kanyakumari	56	9	65	9	..	9
North Arcot, Vellore	74	12	86	3	2	5
Tiruvannamalai	50	7	57	6	1	7
Tiruppattur	..	..	..	4	..	4
Salem	64	10	74	7	1	8
Dharmapuri	50	3	53	3	..	3
Namakkal	..	..	..	9	1	10
Tiruchirappalli	82	10	92	7	..	7
Pudukkottai	41	5	46	8	1	9
Ariyalur	..	..	..	9	2	11
Erode	44	6	50	8	1	9
Coimbatore	41	11	52	5	4	9
Pollachi	37	4	41	14	2	16
The Nilgiris	24	8	32	8	..	8
	1,245	216	1,461	178	35	213*

NOTE.—Figures represent only high schools and do not include middle schools.

* Sent by post to all Members of the Legislative Council on 14th March 1964.

* Against 214 high schools sanctioned for the year 1962-63, one Board High School at Nayar, Chingleput district, was not opened during 1962-63.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 129 on page 38.]

Statement showing the expenses incurred in each suit filed by Sri Kapaleeswarar Devasthanam, Mylapore, during the last five years.

SRI KAPALEESWARAR DEVASTHANAM, MYLAPORE, MADRAS-4.

Result of the Suits.

Serial number.	Suit number.	Won.	Lo t.	Expenditure.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				RS. NP.
1	O.S. No. 2686/58	.. Decreed		236 75
2	O.S. No. 1927/58	.. Do.		97 00
3	O.S. No. 1928/58	.. Do.		75 00
4	O.S. No. 1931/58		.. Withdrawn.	67 75
5	O.S. No. 1930/58		.. Dismissed.	191 50
6	O.S. No. 1929/58	.. Decreed		78 99
7	O.S. No. 2617/58	.. Do.		92 60
8	O.S. No. 2619/58	.. Do.		87 05
9	O.S. No. 2615/58	.. Do.		89 60
10	O.S. No. 2621/58	.. Do.		84 05
11	O.S. No. 2622/58	.. Do.		85 60
12	O.S. No. 2623/58	.. Do.		80 55
13	O.S. No. 2695/58	.. Do.		87 35
14	O.S. No. 2620/58	.. Do.		107 00
15	O.S. No. 2614/58	.. Do.		87 75
16	O.S. No. 2613/58	.. Do.		86 50
17	O.S. No. 2618/58	.. Do.		76 70
18	O.S. No. 2167/58	.. Do.		32 50
19	O.S. No. 2484/58	.. Do.		88 50
20	O.S. No. 2485/58	.. Do.		86 60
21	O.S. No. 2486/58	.. Do.		87 10
22	O.S. No. 2487/58	.. Do.		98 00
23	O.S. No. 2488/58	.. Do.		134 30
24	O.S. No. 2489/58	.. Do.		75 55
25	O.S. No. 2490/58	.. Do.		97 00
26	O.S. No. 2491/58	.. Do.		99 00
27	O.S. No. 2492/58	.. Do.		89 95
28	O.S. No. 2493/58	.. Do.		96 75
29	O.S. No. 2494/58	.. Do.		75 70
30	O.S. No. 2495/58	.. Do.		79 25
31	O.S. No. 2496/58	.. Do.		85 25
32	O.S. No. 2497/58	.. Do.		85 00

APPENDIX

25th March 1964]

Serial number.	Suit number.	Won.	Lost.	Expenditure.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				RS. NP.
33	O.S. No. 2498/58	.. Decreed		139 80
34	O.S. No. 2499/58	.. Do.		69 00
35	O.S. No. 2500/58	.. Do.		77 85
36	O.S. No. 2501/58	.. Do.		80 50
37	O.S. No. 2502/58	.. Do.		73 50
38	O.S. No. 2503/58	.. Do.		83 30
39	O.S. No. 108/59	.. Do.		80 05
40	O.S. No. 104/59	.. Do.		84 55
41	O.S. No. 90/59	.. Do.		71 05
42	O.S. No. 538/59	.. Do.		120 55
43	O.S. No. 539/59	.. Do.		114 30
44	O.S. No. 105/59	.. Do.		89 10
45	O.S. No. 89/59	.. Do.		61 25
46	O.S. No. 87/59	.. Do.		84 80
47	O.S. No. 106/59	.. Do.		71 55
48	O.S. No. 110/59	.. Do.		71 55
49	O.S. No. 107/59	.. Do.		82 55
50	O.S. No. 91/59	.. Do.		85 55
51	O.S. No. 88/59	.. Do.		86 05
52	O.S. No. 109/59	.. Do.		85 55
53	O.S. No. 86/59	.. Do.		84 80
54	O.S. No. 111/59	.. Do.		84 05
55	O.S. No. 93/59	.. Do.		84 80
56	O.S. No. 92/59	.. Do.		87 10
57	O.S. No. 85/59	.. Do.		76 55
58	O.S. No. 103/59	.. Do.		82 55
59	O.S. No. 575/59	.. Do.		76 55
60	O.S. No. 576/59	.. Do.		77 75
61	O.S. No. 572/59	.. Do.		128 69
62	O.S. No. 573/59	.. Do.		99 30
63	O.S. No. 574/59	.. Do.		66 50
64	O.S. No. 577/59	.. Do.		86 75
65	O.S. No. 343/59	.. Do.		102 75
66	O.S. No. 1161/59	.. Do.		81 55
67	O.S. No. 1162/59	.. Do.		89 05
68	O.S. No. 1159/59	.. Do.		82 25
69	O.S. No. 1158/59	.. Do.		89 25
70	O.S. No. 1160/59	.. Do.		76 00
71	O.S. No. 641/59	.. Won	 Withdrawn.	81 50
72	O.S. No. 1859/59	.. Decreed		81 50

[25th March 1964

Serial num- ber.	Suit number.	Won.	Lost.	Expenditure.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				RS. NP.
73	O.S. No. 1864/59	.. Decreed	..	68 00
74	O.S. No. 1858/59	.. Do.	..	68 00
75	O.S. No. 1810/59	.. Do.	..	87 60
76	O.S. No. 1856/59	.. Do.	..	74 35
77	O.S. No. 1861/59	.. Do.	..	66 30
78	O.S. No. 1812/59	.. Do.	..	68 35
79	O.S. No. 1814/59	.. Do.	..	48 35
80	O.S. No. 1816/59	.. Do.	..	83 50
81	O.S. No. 1860/59	.. Do.	..	93 35
82	O.S. No. 1813/59	.. Do.	..	72 35
83	O.S. No. 1815/59	.. Do.	..	68 35
84	O.S. No. 1811/59	.. Do.	..	88 00
85	O.S. No. 1809/59	.. Do.	..	72 35
86	O.S. No. 1819/59	.. Do.	..	74 10
87	O.S. No. 1817/59	.. Do.	..	50 50
88	O.S. No. 1863/59	.. Do.	..	68 80
89	O.S. No. 1857/59	.. Do.	..	46 50
90	O.S. No. 1865/59	.. Do.	..	90 05
91	O.S. No. 1862/59	.. Do.	..	80 50
92	O.S. No. 1933/59	.. Do.	..	78 25
93	O.S. No. 1818/59	.. Do.	..	70 10
94	O.S. No. 150/60	.. Do.	..	27 50
95	O.S. No. 572/59	.. Do.	..	43 00
96	O.S. No. 225/60	.. Do.	..	37 15
97	O.S. No. 982/61	.. Do.	..	199 50
98	O.S. No. 841/61	.. Settled	..	309 50
99	O.S. No. 2137/61	.. Decreed	..	119 50
100	O.S. No. 417/62	.. Settled	..	337 00
101	O.S. No. 1598/62	.. Do.	..	415 00
102	O.S. No. 64/59	.. Won	..	56 00
103	O.S. No. 1548/58	.. Do.	..	539 00
104	O.S. No. 1562/58	.. Do.	..	32 00
105	O.S. No. 1581/58	.. Do.	..	49 00
106	O.S. No. 1582/58	.. Do.	..	49 00
107	O.S. No. 2686/62	.. Pending	..	135 50
108	O.S. No. 122/63	.. Do.	..	223 00
109	O.S. No. 123/63	.. Do.	..	89 75
110	O.S. No. 160/63	.. Do.	..	73 25
111	O.S. No. 124/63	.. Do.	..	60 25

25th March 1964

Serial num- ber.	Suit number.	Won.	Lost.	Expenditure.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				RS. NP.
113	O.S. No. 126/63	.. Pending	..	58 75
114	O.S. No. 127/63	.. Do.	..	71 75
115	O.S. No. 128/63	.. Do.	..	58 75
116	O.S. No. 129/63	.. Do.	..	58 00
117	O.S. No. 130/63	.. Do.	..	58 00
118	O.S. No. 131/63	.. Do.	..	226 25
1	S.C. No. 4757/58	.. Decreed	..	70 00
2	S.C. No. 6996/58	.. Do.	..	48 46
3	S.C. No. 7155/58	.. Do.	..	57 00
4	S.C. No. 6990/58	.. Do.	..	33 71
5	S.C. No. 7078/58	.. Do.	..	19 50
6	S.C. No. 6991/58	.. Do.	..	17 50
7	S.C. No. 6992/58	.. Do.	..	34 96
8	S.C. No. 6993/58	.. Do.	..	19 50
9	S.C. No. 6995/58	.. Do.	..	25 71
10	S.C. No. 7077/58	.. Do.	..	18 25
11	S.C. No. 7147/58	.. Do.	..	22 00
12	S.C. No. 7148/59	.. Do.	..	29 71
13	S.C. No. 7149/58	.. Do.	..	28 46
14	S.C. No. 7150/58	.. Do.	..	22 00
15	S.C. No. 7151/58	.. Do.	..	18 75
16	S.C. No. 7152/58	.. Do.	..	21 25
17	S.C. No. 7153/58	.. Do.	..	21 75
18	S.C. No. 7154/58	.. Do.	..	23 75
19	S.C. No. 7156/58	.. Do.	..	68 81
20	S.C. No. 7600/58	.. Do.	..	53 75
21	S.C. No. 7791/58	.. Do.	..	55 75
22	S.C. No. 7599/58	.. Do.	..	51 25
23	S.C. No. 7702/58	.. Do.	..	17 25
24	S.C. No. 7824/58	.. Do.	..	80 25
25	S.C. No. 7700/58	.. Do.	..	17 25
26	S.C. No. 7698/58	.. Do.	..	17 00
27	S.C. No. 7701/58	.. Do.	..	12 75
28	S.C. No. 2986/59	.. Do.	..	70 50
29	S.C. No. 4039/59	.. Do.	..	13 25
30	S.C. No. 7876/58	.. Do.	..	19 75
31	S.C. No. 661/59	.. Do.	..	36 00
32	S. No. 662/59	.. Do.	..	15 75
33	S. No. 663/59	.. Do.	..	14 75

[25th March 1964]

Serial num- ber.	Suit number.	Won.	Lost.	Expenditure.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
				RS. NP.	
34	S. No. 665/59	.. Decreed	..	11 50	
35	S. No. 664/59	.. Do.	..	20 25	
36	S. No. 660/59	.. Do.	..	19 60	
37	S. No. 668/59	.. Do.	..	11 50	
38	S. No. 669/59	.. Do.	..	23 50	
39	S. No. 659/59	.. Do.	..	70 00	
40	S. No. 679/59	.. Do.	..	23 75	
41	S. No. 658/59	.. Do.	..	37 25	
42	S. No. 666/59	.. Do.	..	35 50	
43	S. No. 667/59	.. Do.	..	28 00	
44	S. No. 7432/58	.. Do.	..	17 25	
45	S. No. 1471/59	.. Do.	..	33 00	
46	S. No. 1555/59	.. Do.	..	30 50	
47	S. No. 1469/59	.. Do.	..	25 00	
48	S. No. 1562/59	.. Do.	..	23 50	
49	S. No. 1563/59	.. Do.	..	22 50	
50	S. No. 1558/59	.. Do.	..	32 25	
51	S. No. 1564/59	.. Do.	..	34 25	
52	S. No. 1557/59	.. Do.	..	26 25	
53	S. No. 1470/59	.. Do.	..	25 00	
54	S. No. 1554/59	.. Do.	..	30 55	
55	S. No. 1559/59	.. Do.	..	32 20	
56	S. No. 1561/59	.. Do.	..	33 00	
57	S. No. 1552/59	.. Do.	..	22 00	
58	S. No. 1468/59	.. Do.	..	18 00	
59	S. No. 1556/59	.. Do.	..	35 85	
60	S. No. 1472/59	.. Do.	..	25 00	
61	S. No. 1553/59	.. Do.	..	32 50	
62	S. No. 1560/59	.. Do.	..	23 75	
63	S. No. 2970/59	.. Do.	..	28 50	
64	S.C. No. 3020/59	.. Do.	..	32 25	
65	S.C. No. 2976/59	.. Do.	..	44 25	
66	S.C. No. 2971/59	.. Do.	..	24 75	
67	S.C. No. 2980/59	.. Do.	..	32 50	
68	S.C. No. 2983/59	.. Do.	..	52 75	
69	S.C. No. 2982/59	.. Do.	..	41 75	
70	S.C. No. 2972/59	.. Do.	..	26 50	
71	S.C. No. 2975/59	.. Do.	..	37 75	
72	S.C. No. 3019/59	.. Do.	..	24 00	
73	S.C. No. 2984/59	.. Do.	..	32 75	

25th March 1964]

Serial num- ber.	Suit number.	Won.	Lost.	Expenditure	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
				RS. NP.	
74	S.C. No. 2981/59	.. Decreed	..	36 75	
75	S.C. No. 2979/59	.. Do.	..	24 50	
76	S.C. No. 2985/59	.. Do.	..	33 75	
77	S.C. No. 2974/59	.. Do.	..	28 75	
78	S.C. No. 2978/59	.. Do.	..	37 09	
79	S.C. No. 2973/59	.. Do.	..	23 00	
80	S.C. No. 4045/59	.. Do.	..	38 75	
81	S.C. No. 3007/59	.. Do.	..	87 50	
82	S.C. No. 4919/59	.. Do.	..	12 75	
83	S.C. No. 5759/58	.. Dismissed	..	55 00	
84	S.C. No. 4040/59	.. Decreed	..	83 00	
85	S.C. No. 4055/59	.. Do.	..	26 25	
86	S.C. No. 4058/59	.. Do.	..	24 25	
87	S.C. No. 4054/59	.. Do.	..	24 25	
88	S.C. No. 4060..	.. Do.	..	30 00	
89	S.C. No. 4918/59	.. Do.	..	32 25	
90	S.C. No. 4059/59	.. Do.	..	30 75	
91	S.C. No. 4062/59	.. Do.	..	37 50	
92	S.C. No. 4051/59	.. Do.	..	25 75	
93	S.C. No. 4040/59	.. Do.	..	29 00	
94	S.C. No. 4052/59	.. Do.	..	25 50	
95	S.C. No. 2977/59	.. Do.	..	32 00	
96	S.C. No. 4049/59	.. Do.	..	27 75	
97	S.C. No. 4044/59	.. Do.	..	55 75	
98	S.C. No. 4043/59	.. Do.	..	47 50	
99	S.C. No. 4047/59	.. Do.	..	28 50	
100	S.C. No. 4057/59	.. Do.	..	25 50	
101	S.C. No. 4042/59	.. Do.	..	31 25	
102	S.C. No. 4053/59	.. Do.	..	20 25	
103	S.C. No. 4048/59	.. Do.	..	23 35	
104	S.C. No. 4041/49	.. Do.	..	24 25	
105	S.C. No. 4046/59	.. Do.	..	46 25	
106	S.C. No. 3729/59	.. Do.	..	49 50	
107	S.C. No. 4056/59	.. Do.	..	50 00	
108	S.C. No. 7170/59	.. Do.	..	75 75	
109	S.C. No. 4740/59	.. Do.	..	30 75	
110	S.C. No. 2453/60	.. Do.	..	25 00	
111	S.C. No. 2242/59	.. Do.	..	59 25	
112	S.C. No. 2580/60	.. Do.	..	45 75	
113	S.C. No. 2441/60	.. Do.	..	33 00	

[25th March 1964]

Serial number.	Suit number.	Won.	Lost.	Expenditure.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				RS. NP.
114	S.C. No. 2481/60	Decreed	..	74 50
115	S.C. No. 6634/60	Do.	..	282 21
116	S.C. No. 1551/61	Do.	..	11 59
117	S.C. No. 1552/61	Settled	..	84 25
118	S.C. No. 4195/62	Do.	..	103 75
119	S.C. No. 7659/62	Decreed	..	97 00
120	S.C. No. 7834/62	Do.	..	34 00
121	S.C. No. 1166/63	Pending	..	11 55
122	S.C. No. 7077/58	Decreed	..	18 25
123	S.C. No. 1546/61	Do.	..	52 25
1	H.R.C. No. 4061/58	Eviction ordered	..	24 44
2	H.R.C. No. 4059/58	Do.	..	31 44
3	H.R.C. No. 4058/58	Do.	..	19 94
4	H.R.C. No. 4057/58	Decreed	..	25 44
5	H.R.C. No. 4062/58	Eviction ordered	..	31 44
6	H.R.C. No. 4063/58	Do.	..	31 44
7	H.R.C. No. 4546/58	Donated rupees and settled.	60	24 44
8	H.R.C. No. 4537/58	Do.	..	25 44
9	H.R.C. No. 4538/58	Do.	28	24 44
10	H.R.C. No. 4539/58	Eviction ordered	..	24 44
11	H.R.C. No. 4541/58		Withdrawn..	18 94
12	H.R.C. No. 4544/58	Eviction ordered	..	50 94
13	H.R.C. No. 4543/58	Donated rupees and settled.	39	24 44
14	H.R.C. No. 4545/58	Do.	42	24 14
15	H.R.C. No. 4343/58		Dismissed ..	32 94
16	H.R.C. No. 2327/59		Do. ..	18 94
17	H.R.C. No. 5004/58	Eviction ordered	..	55 44
18	H.R.C. No. 4540/58	Vacated	..	19 44
19	H.R.C. No. 1011/59	Settled	..	20 50
20	H.R.C. No. 908/59	Do.	..	29 94
21	H.R.C. No. 1041/60		Dismissed.	36 50
	H.R.C. No. 655/61			
22	H.R.C. No. 657/61	..	Do.	41 20
23	H.R.C. No. 923/61	Eviction ordered	..	36 20
24	H.R.C. No. 1052/61	Do.	..	36 20
25	H.R.C. No. 656/61	Do.	..	42 70
26	H.R.C. No. 3149/60	Do.	..	32 95

25th March 1964]

Serial number.	Suit number.	Won.	Lost.	Expenditure.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				RS. NP.
27	H.R.C. No. 5161/62		Withdrawn	8 50
28	H.R.C. No. 4033/62		Do.	12 00
29	H.R.C. No. 4020/62	Pending	..	23 00
30	H.R.C. No. 1431/63	Do.	..	9 00
31	H.R.C. No. 1267/63	Eviction ordered	..	11 00
32	H.R.C. No. 2327/59	Won	..	18 94
33	H.R.C. No. 4060/58	Decreed	..	41 19
1	M.P. No. 168/59		Lost	28 00
2	M.P. No. 169/59		Do.	28 00
3	M.P. No. 170/59		Do.	28 00
4	M.P. No. 171/59		Do.	28 00
5	M.P. No. 327/59		Do.	100 00
1	C.R.P. No. 1024/61	Pending	..	58 00
2	C.R.P. No. 774/61	Do.	..	70 00
3	C.M.A. No. 62/62	Do.	..	1,275 00
4	L.A.C. No. 147/62	Won	..	1 50
1	T.A.P. No. 1/59		Dismissed	37 25
2	T.A.P. No. 3/59	Application in the High Court.	..	95 00
3	T.A.P. No. 1/60	C.R.P. No. 1024/61	..	29 50

APPENDIX III

[Vide Answer to starred question No. 131 on page 39]

Statement I:

(i) The Government sanctioned the establishment of a Co-operative Spinning Mill at Nazareth, Tirunelveli district, in 1958 for the rehabilitation of repatriates from Ceylon with an authorised capital of Rs. 40 lakhs. The Government have obtained a loan of Rs. 10 lakhs from the Government of India and have invested it in the share capital of the Mill. The Mill was commissioned in August, 1962.

(ii) Government lands have been leased out to Tirunelveli repatriates Co-operative Palm Gur Industry Association for exploitation of Palmyra industry.

(iii) "Parishramalayas" have been opened for distribution of Ambar Charkas-20 units in Tirunelveli district and 10 units in Ramanathapuram district.

(iv) Government have sanctioned a loan of Rs. 1,000 each to 24 repatriates in 12 coastal villages (4 in Tirunelveli, 4 in Thanjavur and 4 in Ramanathapuram districts) for poultry farming. The question of extending the scheme to all the villages in the above districts is under consideration.

[25th March 1964]

(v) Schemes are being formulated to start coir industry units, one each in Ramanathapuram, Tirunelveli and Thanjavur districts.

(vi) The Government have in addition passed orders that service rules regarding educational qualification, age, etc., may be relaxed in deserving cases where the repatriate is found *prima facie* suitable for appointment and that repatriates from Ceylon should be given the second preference after war service candidates for appointment to the last grade service.

(vii) The Government have sanctioned the grant of loans up to a maximum of Rs. 500 to artisan repatriates such as tailors, blacksmiths, soap makers, barbers, dhobis, goldsmiths and sculptors, etc., to enable them to pursue their skilled avocations in India.

(viii) The Government have passed orders for giving preference to repatriates from Ceylon seeking admission into training schools.

(ix) Orders have also been issued for giving preferential treatment to repatriates in assigning lands for cultivation provided the applicants are landless and poor and were engaged in agriculture in Ceylon. The Government have also issued instructions that repatriates from Ceylon should be given preference over other applicants in the matter of assignment of house-sites provided the applicants are house-less and poor. It has also been ordered that business conducted in Ceylon by the repatriates should be treated as business conducted in India where previous experience in India is a condition for the grant of licences or permits for starting industrial or commercial undertakings.

(x) The Government have also passed orders granting boarding and lodging expenses to the children of repatriates from Ceylon studying in schools and colleges.

(xi) In the matter of admission of candidates for training in the Industrial Training Institutes/Centres in the State, it has been ordered recently that all the Ceylon repatriates who apply for admission should be called for interview relaxing the existing rule that only 6 times the candidates to be admitted in each Industrial Training Institute/Centre need be interviewed provided they are otherwise qualified.

Statement II.

Statement showing the conclusions reached at the Conference held on the 4th December 1959 at Madras with the Deputy Chairman Planning Commission, on the question of rehabilitation of repatriates from Ceylon and the action taken thereon.

Serial number and conclusions reached at the Conference with Planning Commission.	Department to which the conclusion relates.	Action taken on the conclusions.
(1)	(2)	(3)
1 Absorption of Ceylon repatriates in Coffee Plantations in Malnad area in Mysore State.	..	The Planning Commission would take up the matter with the Government of Mysore.
2 The entire coastal area in Ramanathapuram District should be taken up for extensive plantations of	Food and Agriculture Department.	There is not much scope for raising plantations on the South east coastal areas and the scope for the rehabilita-

25th March 1964]

Serial number and conclusions reached at the Conference with Planning Commission.	Department to which the conclusion relates.	Action taken on the conclusions.
(1)	(2)	(3)
casuarina apart from the Plan Schemes already implemented.		tion of the repatriates from Ceylon by adopting this measure is negligible. The Forest Department can afford casual and seasonal employment to the repatriates whenever any forest work is undertaken in these areas.
3 Areas fit for coconut cultivation in Thanjavur District may be reserved for Ceylon repatriates, wherever possible.	Food and Agriculture Department.	In Ramanathapuram District where there are vast blocks of land fit for coconut cultivation, a scheme for coconut development is already under implementation. But in Thanjavur and in certain other Districts only very limited extents of land fit for coconut cultivation are available and that too scattered over several places, offering no scope for implementing a scheme similar to the one in Ramanathapuram District.
4 Development of Sethusamudram Project.	Public Works Department.	The Chief Engineer, Public Works Department (General) Madras, has prepared revised preliminary plans and estimates for Rs. 21 crores and they have been forwarded to the Government of India for consideration.
5 Investigation of Minor Irrigation Tank Basins in the former Zamin area of Ramanathapuram District and repair of supply channels should be undertaken. A comprehensive scheme should be prepared for Minor Irrigation Develop-	Food and Agriculture Department.	Food and Agriculture Department has communicated to the Government of India, Ministry of Food and Agriculture, the steps taken regarding the development of Minor Irrigation Schemes in Ramanathapuram District which have been taken on hand and those

[25th March 1964]

Serial number and Conclusions reached at the Conference with Planning Commission.	Department to which the conclusion relates.	Action taken on the conclusions.
(1)	(2)	(3)
ment in Ramanathapuram district.		schemes would ensure the speedy development of Minor Irrigation in Ramanathapuram.
6 Minor Irrigation Schemes:—(a) Development of Upper Periar waters to bring 2.5 lakhs of acres under cultivation.	Public Works Department.	The Upper Periar Scheme which was considered by the Central Water and Power Commission along with the Idikki Scheme of the Kerala State was <i>dropped</i> . However, the general question of diversion of the surplus waters of the west flowing rivers to this State is being pursued with the Government of Kerala.
(b) Creation of Western Ghats Development Corporation for the Development of Irrigation, generation of electricity and expansion of the Plantation work for the entire Western Ghats area of Madras, Mysore and the Kerala States.	Do.	The Schemes relating to the formation of a Western Ghats Development Corporation was considered in Public Works Department and it has been deferred.
7 Road Development in Ramanathapuram district wherever necessary be undertaken.	Do.	The Government of India have been addressed for financial assistance to the extent of Rs. 2 crores for the East Coast Road Scheme.
8 Colonisation of Nicobar Islands with the Ceylon repatriates should be investigated.	Home Department.	A study team comprising experts proceeded to Nicobar Islands in February 1960 to survey the conditions in the islands. Its findings were that the Islands were unsuitable for colonisation. Government of India agreed with the views of this Government that this <i>may be dropped</i> .
9 Deep-sea Fishing Projects in Ramanathapuram and Tirunelveli	Food and Agriculture Department.	The Deep sea Fishing Scheme drawn up by the Fisheries Department

25th March 1964]

Serial number and conclusions reached at the Conference with Planning Commission.	Department to which the conclusion relates.	Action taken on the conclusions.
(1)	(2)	(3)
areas may be encouraged.		has been deferred and it has been decided that it may be considered for inclusion, if necessary, in the Fourth Five-Year Plan.
10 Extension of Electric Power in Ramanathapuram and Tirunelveli areas should be given priority.	Public Works Department.	This has been remitted to the Electricity Board for consideration.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 20th March 1964.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Teachers' Provident Fund

* 133 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether any representations have been received from teachers requesting that the enhanced Teachers' Provident Fund deductions as per G.O. Ms. No. 48, Education, dated 8th January 1963, be dropped, and, if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes. Representations from Teachers' Associations were received by Government requesting exemption from the payment of subscription to the Teachers' Provident Fund at enhanced rate, especially in the case of those drawing a salary below Rs. 100 per mensem. The request was considered in detail and found not acceptable.

SRI M. RAJAH IYER : Are the Government aware, Sir, that the teachers have to find this 11 per cent besides paying their insurance premia ? Besides, such of those as are Income-tax assesseees have also got to find 3 per cent extra for their compulsory deposit. Therefore, will the Government kindly reconsider their decision in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the previous decision that was taken by us was that this enhanced contribution to provident fund should be in force till the expiry of one year after the cessation of the present Emergency. The Government have not taken any decision to revise that decision.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, is it not a fact that this scheme stands on a different footing from the compulsory deposit scheme wherein the employees can get back their deposits after five years?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is, of course, difference between the compulsory deposit scheme and the provident fund scheme.

[26th March 1964]

Sri Kapaleeswarar Devasthanam

* 134 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of Sri L. S. KARAYALAR): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the items of jewellery for each idol in Sri Kapaleeswarar Devasthanam, Mylapore, as on 1-6-1963?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No jewels are earmarked for each idol separately. There are 116 items of gem-set jewels, 31 items of gold jewels, 10 items of silver jewels, and 91 items of silver Kavachams in Sri Kapaleeswarar Temple, Mylapore, Madras.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: What is the total value of these jewels, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice, Sir.

Higher Elementary Schools

* 135 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state:

(a) the number of applications received from aided elementary schools in Thirumayam taluk of Tiruchirappalli district for upgrading of such schools as higher elementary schools during 1962-63; and

(b) the number sanctioned?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) One.

(b) One.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, what is the reason for the rejection of these applications?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, when permission is granted for the opening of a new elementary school or the opening of additional standards in the existing schools, the District Educational Officers issue orders granting recognition. This is subject to the approval of the Panchayat Unions. If either of the parties has any reason to withhold the permission, then it is not given.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, is it the policy of the Government, of late, to encourage only the starting of higher elementary schools and not schools with I to V Standards?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That is not so, Sir.

SRI S. K. SAMBANDHAN: While it is the policy of the Government to go on opening schools even without looking into the availability of staff, etc., why should permission for the aided agency refused to start a higher elementary school?

26th March 1964]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I do not agree that what the hon. Member said as the policy of the Government is correct. If the starting of a particular school was not permitted, it must be for adequate reasons.

Hoganekkal Scheme

* 136 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the stage at which the negotiation with the Government of Mysore about the Hoganekkal scheme now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The matter is under consideration by the two Governments.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Sir, it is nearly two years since our Excellency the Governor first made an announcement about taking the initiative for this programme. Two years have passed and yet the matter is under consideration. What is the final stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, this is a case where 'Barkis' is willing. We are very eager and anxious to execute the Hoganekkal scheme. But it requires the consent of the Mysore Government and that has not yet been obtained.

Provident Fund Scheme for Weavers

* 137 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state:

(a) the number of weavers' co-operative societies district-wise which have introduced the Provident Fund Scheme for weavers; and

(b) the number of societies district-wise, if any, which have not introduced the provident fund scheme?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) and (b) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister be pleased to tell us when the scheme was introduced in these co-operative societies?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: In 1962, Sir.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister be pleased to tell us whether in all the societies referred to in the statement placed on the table of the House the scheme was introduced or implemented in 1962? If so, will he give the date with regard to particular societies?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If a separate question in respect of any one particular society is put, I will gather and give the information.

[26th March 1964]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is the Hon. Minister sure that the scheme was introduced in all the societies in 1962?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The scheme was introduced generally in 1962. If there is any particular society in respect of which information is required, we can give that information.

SRI S. K. SAMBANDHAN : I may inform the Hon. Minister that the scheme was introduced only very late in 1963 and not in 1962. This too was done after my question was sent to the department and also after the rules and regulations for implementation of the scheme had been prepared. Then only the scheme was introduced in all the Societies. Not even in a single Society was it introduced in 1962. Will the Hon. Minister tell us why this is so?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Hon. Member's information is totally incorrect. The Department has furnished information in which it is stated that the thrift scheme was introduced on 1st July 1962 in some cases. If in any particular case it was not introduced, it will be done.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Are the Government aware, Sir, that the collection of provident fund from the contract workers and daily wage earners by the employers is being resisted by the employees and it is proving very difficult for them to collect and remit? Under the rules they have to collect the amount from the contract workers and the daily wage-earners. Will the Government reconsider this question and issue favourable orders?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, this is in relation to the handloom weavers' provident fund. The general question about provident fund will have to be addressed to my colleague, the Chief Minister.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us, Sir, whether there is any proposal to extend this scheme to other societies in the co-operative fold?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir, that is the idea.

SRI S. K. SAMBANDHAN : When will this scheme be implemented in respect of other societies, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There are a few conditions which have got to be fulfilled by the societies, viz., first they should have been working at a profit for a continuous period of three years before they introduce the scheme and secondly, they should be willing to make a contribution of 2 nP. in the rupee as their share in order to earn the contribution from the Government which is 4 nP. Therefore, if these conditions are satisfied, we will examine these societies and go on extending the scheme.

26th March 1964]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us that, even if many societies come forward to fulfil these conditions, this scheme will be implemented in all those societies forthwith?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It will also depend upon the availability of funds. Whatever allocation we have made in the Budget for this particular item, will be the limit for the expansion.

Aided middle schools

* 138 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of aided middle schools in the Kanyakumari district as on 1st September 1962;

(b) the number of such schools which have not implemented the revised scales of pay and the reasons therefor; and

(c) the number of such schools which have not introduced any provident fund scheme for the teachers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 25.

(b) All the schools have implemented the revised scales of pay.

(c) 24 schools.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Were these schools levying fees up to now, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : They must be levying school fees.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, how do they stand in comparison with the middle schools in other districts? Do the same rules apply to them now?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir. The basis of grant is rather different from what is prevailing in other schools.

High Schools

* 139 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of (i) Government high schools and (ii) high schools under private managements, in which the total number of students in all the standards VIII to X put together was less than 60 in the aggregate, as on 1st August 1962?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (i) Nil.

(ii) 11 (Eleven).

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us the strength of staff in these schools?

[26th March 1964]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Are these schools economical if the strength is less than 60 in all the standards put together?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : These schools were started rather late in the year. It is expected that the strength of the schools will considerably improve in the coming year.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are any statistics gathered before the starting of any new high school?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. Rough statistics are gathered.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is there any vast difference between the rough statistics and the actual statistics?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sometimes there is a difference.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, I shall answer the next question also along with this question.

MR. CHAIRMAN : Yes.

Mahabalipuram police

* 140 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Manager of the Government of India Guest House at Mahabalipuram, preferred a complaint to the Inspector-General of Police, Madras, about the alleged complicity of the Mahabalipuram Police with a former steward of the Guest House; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes.

(b) On enquiry the allegations against the Mahabalipuram Police contained in that petition were found to be false. Hence the police filed a complaint against the petitioner under section 47 of the Madras District Police Act, 1859, before the Fifth Presidency Magistrate, Madras. The case ended in acquittal.

(அ) ஆம்.

(இ) விசாரணை செய்ததில், அந்த மனுவில் கண்ட மகாபலிபுரம் போலீசுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுகள் பொய்யானவை என்று தெரிந்தது. எனவே, மேற்படி மனுதாரர் மீது சென்னை ஐந்தாவது மாகாண மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில், 1859-ம் ஆண்டு சென்னை மாவட்டப் போலீஸ் சட்டத்தின் 47-வது பிரிவின்கீழ் போலீசார் ஒரு வழக்குத் தாக்கல் செய்தனர். இவ்வழக்கில் எதிரி விடுதலை செய்யப்பட்டார்.

26th March 1964]

* 141 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government have received copies of the judgment of the Fifth Presidency Magistrate in the case of a complaint against Mahabalipuram Police by the Manager of the Government of India Guest House; and

(b) the action proposed to be taken against the Inspector of Police, on the observations of the Fifth Presidency Magistrate?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) and (b) : On receipt of a copy of judgment by the Inspector-General of Police, Madras, suitable departmental action has already been instituted against the Inspector of Police concerned for his lapses pointed out by the Magistrate.

(ஆ) (இ) தீர்ப்பின் நகல் சென்னை போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரலுக்குக் கிடைத்ததும், மாஜிஸ்ட்ரேட் சட்டிக்காட்டியுள்ள தவறுகளுக்காக, சம்பந்தப்பட்ட போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் மீது ஏற்கனவே இலாகா ரீதியில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : அந்த மாஜிஸ்ட்ரேட் அந்த விருந்தினர் விடுதியிலிருந்து என்ன காரணத்திற்காக அவருடைய பதவியை விருந்து நீக்கப்பட்டார் என்று சொல்ல முடியுமா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : என்ன காரணத்திற்காக என்ற விவரம் இப்போது என்னிடம் இல்லை. கணபதி ராவ் என்பவர் காண்ட் ராக்ட் எடுத்தார். அதை கான் வேண்டாமென்று சொல்லியிருக்கிறார். அதிலிருந்து

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : கணபதி ராவையும் அந்த காளையும் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் என்குயரியில் எக்சாமின் செய்தாரா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்கள் கொடுத்துள்ள தீர்ப்பில் மேலெழுந்தவாரியாக விசாரணை செய்தார்களே ஒழிய பூரணமாக விசாரணை செய்யவில்லை என்று சொல்லியதால் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியிருந்தது.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரும் காளும் முஸ்லீம்களாக இருப்பதால் ஒருவருக்கொருவர் ஒன்றும் செய்யாமல் ராவின் மேல் அதைத் திருப்பிவிட்டார்கள். மாஜிஸ்ட்ரேட் அந்தப் பாயிண்டை ஜட்ஜ்மெண்டில் சொல்லியிருக்கிறாரா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : அதைப்பற்றித் தெரியவில்லை.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : இப்போது அவருடைய கதி என்ன வாயிற்று? அவர் எங்கேயிருக்கிறார்?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : அவர் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் வேலை செய்கிறார். தென்னாற்காடு ஜில்லா போலீஸ் சூப்பிரண்டுக்கு எழுதியிருக்கிறோம். ஆக்ஷன் சீக்கிரம் எடுக்கப்படும்.

[26th March 1964]

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : டிஸ்ட்ரிக்ட் போலீஸ் ஆக்ட் செக்ஷன் 47-ன் கீழ் யார் பிராடிகியூஷனை சாங்ஷன் செய்தார்கள்? கவர்ன்மென்டா? போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் தனிக் கேள்வி போட்டால் அதுபற்றி சொல்லமுடியும்.

Butter and ghee

* 142 Q.—SRI K. V. RAMASWAMY: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any survey was conducted by the Government of India or by the State Government for the grading and marketing of the quality of butter and ghee; and

(b) if so, the results of the above survey?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (அ) ஆம்.

நெய், வெண்ணெய் இவற்றில் காணும் பற்பல ரசாயன, பெளதிக நிலைப்பொருள்கள் எவ்வாறு வேறுபடுகின்றன என்பதை ஆராய்வதற்காக நாகபுரியிலுள்ள இந்திய அரசாங்க வேளாண்மைப் பொருள் விற்பனை ஆலோசகர் மதுரை, சேலம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்களில் சர்வே நடத்தினார். மத்திய அரசாங்கம் இந்த சர்வே நடத்தியதால், மாநில அரசாங்கம் இது சம்பந்தமாக சர்வே எதுவும் நடத்தவில்லை.

(ஆ) இந்த சர்வே முடிவுகளின் அடிப்படையில் பற்பல ரசாயன, பெளதிக நிலைப்பொருள்களின் அளவை நிர்ணயிப்பது பற்றி இந்திய அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருகிறது.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : நெய்யுக்கும் எண்ணெய்க்கும் இந்த மாதிரு தரம் நிர்ணயிப்பதில் ஆர். எம். வேல்பு, எஃப்.எஃப்.ஏ. இரண்டும் தமிழ்நாட்டிலுள்ள நிலைமைக்கும் வட நாட்டிலுள்ள நிலைமைக்கும் வித்தியாசம் இருப்பது ஆராய்ச்சியின் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. தமிழ்நாட்டில் தேவையான நிலைமைக்கு மாற்றவேண்டுமென்று அக்மார்க் அசோசியேஷன் பலமுறை சொல்லியும், காலம் கடத்துவதின் காரணம் என்ன? அதனால் சேல்ஸ் இல்லாமல் இருப்பதை அரசாங்கம் உணருமா? அதை ஆலோசித்து உடனடியாக மத்திய அரசாங்கத்துக்கு தெரிவித்து தமிழ்நாட்டுக்குத் தேவையானபடி நிர்ணயிக்க நமது அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : அங்கத்தினர் அவர்களின் ஆலோசனைப் பிரகாரம் ஏற்கனவே மத்திய அரசாங்கத்துக்குத் தகவல் கொடுத்து அவர்களை ஆலோசனை செய்யக் கேட்டுள்ளது. அகில இந்திய மார்க்கெட்டிங் ஆபீசர் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்.

[26th March 1964]

திரு. கே. வி. ராமசாமி : இது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்துக்கு ஏதாவது ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது. இப்போது அதை வெளியில் சொல்வதற்கில்லை.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : எஃப்.எஃப்.ஏ. ஆர். எம். வேல்பு நிர்ணயிப்பதில் உள்ள சிரமத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். என்னெய் முதலிய பொருள்களுக்குத் தரம் நிர்ணயித்திருப்பது சரியானபடி இல்லாததால் பொருள்களை விற்கும் வியாபாரிகள் பாக்கி உள்ளவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா? இயற்கையாக ஏற்படக்கூடிய ஒரு குறைக்கு ஒரு குற்றமும் செய்யாத வியாபாரிகளும் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் பலரும் தண்டிக்கப்படுவதை அரசாங்கத்திற்குப் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியும் ஏன் அதை மாற்றாமல் இருக்கிறார்கள்?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : ஏற்கனவே சொன்னேன். மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்து அவர்கள் பரிசீலனை செய்து முடிவு தெரிவிக்கவேண்டுமென்று சொன்னோம். பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள். பின்னால் மத்திய அரசாங்கம் முடிவு தெரிந்த பிறகு அது வெளியிடப்படும்.

திரு. கே. வி. ராமசாமி : எவ்வளவு நாளில் அந்த முடிவு தெரிய வரும்?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : எவ்வளவு நாள் என்று சொல்ல முடியாது.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : மூன்று வருஷமாக இந்தப் பிரச்சனை இருந்து வருகிறது. இப்போதுள்ள சட்டப்படி குற்றம் செய்யாவிட்டாலும் பல நிரபராதிகள் ஜெயிலுக்குப் போகும் நிலைமையிலும் பலர் ஜெயிலுக்கும் போயிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை உணர்ந்து நிரபராதிகளைக் காப்பாற்ற மத்திய அரசாங்கம் இதை உடனே கவனிக்கவேண்டுமென்று சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : ஏற்கனவே சொன்னேன். மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வந்து பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் முடிவு சொல்லப்போகிறார்கள். முடிவு செய்த பிறகு அது வெளியிடப்படும்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இதில் என்ன சம்பந்தம் வந்தது? நம்முடைய நெய்க்கும் எண்ணெய்க்கும் அவர்களுக்கு என்ன சம்பந்தம்?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : அவர்களை நாம் பரிசீலனை செய்யக் கேட்டிருக்கிறோம்.

[26th March 1964]

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : இந்த நெய்யை ஆராய்ச்சி செய்யும் போது அதை விற்கிறவர்கள் அதில் பாம்பின் கொழுப்பைக் கலந்துவிடுகிறார்கள் என்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டதா? அதைக் கலப்பதால் ஒரு கலரும் மற்றவையும் வருகிறது என்பதால் கலக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? சாரைப் பாம்பு மலைப் பாம்பு போன்றவைகளின் கொழுப்பைக் கலக்கிறார்கள். இது கண்டுபிடிக்கப்பட்டதா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : அது மாதிரி தகவல் ஏதும் கவர்ன்மெண்டுக்குத் தெரியாது. அங்கத்தினர் பார்த்திருந்தால் அதைப் பற்றிச் சொல்லலாம்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : பார்த்துத்தானே புகார் செய்கிறேன்.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : எங்கு அதுமாதிரி நடக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்தால் நல்லது.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : சாரைப்பாம்பு எல்லா இடத்திலும் கிடைக்கிறது. காலை வேளையில் ஆந்திரா ஆட்கள் ஒரு தராகம் ஒரு கரண்டியும் எடுத்துக் கொண்டு நெய்யைக் கொண்டு வருகிறார்கள். காலை 8-விருந்து 10 மணிக்குள் வருவார்கள். இது எல்லோருக்கும் தெரியும். கவர்ன்மெண்டுக்கு கண்டுபிடிக்க இஷ்டம் இருந்தால் கண்டுபிடிக்கலாம்.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : எந்த இடத்தில் நடக்கிறது என்று விவரமாகச் சொன்னால் பார்க்கலாம்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : போலீஸிடத்தில் சொன்னால் அவர்கள் பார்ப்பார்கள்.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : குறிப்பாக எந்த இடத்திலென்று சொன்னால் பார்க்கலாம்.

Mr. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II—DISCUSSION ON THE MID-TERM APPRAISAL OF THE THIRD FIVE-YEAR PLAN RELATING TO MADRAS STATE—cont.

1-20 P.M. **திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர் :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நாம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில், இரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்து, நடு ஆற்றில் நிற்பது போல், நிற்கிறோம். இரண்டு ஆண்டுகள் சென்று விட்டது, இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகள் இருக்கின்றன. முதலில் நான் சொல்கிறேன். இந்தத் திட்டச் செலவு வரும்படிக்கு ஏற்ற செலவு, நல்லபடி செலவு செய்யப்படுகின்றது. செலவுக்கு ஏற்ற வரும்படி. இதை நாம் நன்றாக மனதில் வைத்துக் கொண்டு நாம் அதிகமாகச் செலவு செய்து கொண்டு வருகிறோமா? இந்தத் திட்டம் செய்ய வேண்டுமென்று, அதற்கு தகுந்தாற்போல் செலவுகளும்

26th March 1964] [திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர்]

செய்யவேண்டும். அந்த மாதிரிப் பார்க்கும்போது, அதிகமாகச் செலவினங்கள் செய்யவேண்டும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரு தொகை, இரண்டாவது திட்டத்தில் அந்தத் தொகைக்கு மேல் அதிகமாகச் செலவு செய்திருக்கிறோம். இப்போது மூன்றாவது திட்டத்தில், இந்த இரண்டு தொகைக்கு மேல் அதிகமாகச் செலவு செய்திருக்கிறோம். ஆகவே இதற்கு முதலில் செய்து அரசியலார் செலவு செய்வதை நான் பாராட்டுகிறேன். அப்படிச் செலவு செய்யும்போது, அதற்கு வேண்டிய கருவிகள் Machinery வேண்டுமென்றால், அதற்காகவே நாம் இந்த Community project என்று அமைத்திருக்கிறோம் Block Development மூலமாக Community project மூலமாக, விவசாயிகள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வைத்து இருக்கிறோம். அப்படிச் செய்யும்போது, இந்தத் திட்டம் எல்லாம், மக்கள் திட்டமாகவும் மக்களுக்கு நன்மை தரும்படியாகவும் செய்கிறிருக்கிறோம். இந்த செலவினங்கள் செய்து இருக்கும்போது, குறைகள் இருந்தால், அவை வெறும் குறைகளாகத்தான் இருக்க முடியுமே தவிர பெரிய குற்றங்களாகக் கருதப்படக் கூடாது அது சரியாகச் செயல்பட, அதைக் கண்காணிக்க வேண்டியது அரசியலாரின் பொறுப்பு.

இப்போது எல்லாத் துறையிலும் முன்னேறி இருக்கிறோம். பணம் அதிகமாகச் செலவாகி ஆகிக் கொண்டு இருக்கிறது. நாம் செலவு செய்துகொண்டே இருக்கிறோம். ஆகவே வாழ்க்கைத் தரம் ஒருவாறு உயர்ந்திருக்கிறது. ஆயினும் சில இடங்களில் மனக்குறைவும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது சாதாரணம் தான். ஆயினும், நாம் இதுவரை செய்த வரையில் நன்றாகச் செய்து இருக்கிறோமா என்று பார்க்கும்போது, நாம் திருப்தி அடைந்திருக்கும்படியான வகையில் தான் நாம் செய்து இருக்கிறோம். வள்ளுவர் சொன்னது போல் “சொல்லுதல் யாருக்கும் எளிதே அரிதாம் சொல்லியபடி செய்தால்” என்றார். இப்போது கூட, டாக்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள், பாம்புக் கொழுப்பைக் கலந்து விற்கிறார்கள் என்று சொல்லி விடலாம். ஆனால் சொல்லிய வண்ணம் செயல் ஆற்றுவதற்கு ஒரு Responsibility வேண்டும். இப்போது தான் முன்னேறி வந்தோம். நமது அரசாங்கம் வந்து 15 ஆண்டுகள் தான் ஆகின்றது. இது வரையில் இவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதை வெளி நாட்டார்கள் எல்லாம் பாராட்டுகின்றார்கள். ஆகையினாலே இந்தத் திட்டத்துக்கு ஊக்கம் காட்ட வேண்டியது நம்முடைய கடமை.

[திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர்] [26th March 1964]

ஏற்படும். ஆகையினாலே, நாம் இந்த Family Planning என்ற விஷயத்தில் கருத்து வைத்துக்கொண்டு, அனுசரித்தால் நாம் படும் கஷ்டமெல்லாம் தீர்ந்துவிடும். அரிசி விலையும், மற்ற விலைகளும் குறைந்து போகும். இதைக் கவனமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசியலாசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மூன்று பரிகாரங்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அரசியலார் Compulsory Deposit Scheme இன்னும் மற்றவை எல்லாம் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் செய்ய வேண்டியது தான். ஆகையினாலே, நான் இப்போது சொல்வது, ஒவ்வொருவரும் பொறுப்பு உணர்ச்சி கொண்டு அதற்காக நடவடிக்கை எடுத்துக் காரியம் செய்ய வேண்டும்.

கடைசியாக, நம் தமிழ் நாட்டில் ஒரு குறையும் வராது. நமக்கு வேண்டிய செல்வங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. கடற்கரை 400 மைலுக்கு மேல் சுற்றி வருகிறது. அரிசி நிலத்தில் ஏராளமாக விளைகிறது. அரிசி மட்டும் சாப்பிட்டால் பற்றுது. அதில் அதிக சத்து இல்லை. அரிசியோடு மீனும் சேர்த்தால் தான் நன்றாக இருக்கும். இப்போது ஜப்பான் தேசத்தவர்கள் நல்ல விலைவாசியை, அறிவோடு, இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுடைய சாப்பாட்டில் மீனையும் சேர்த்துக் கொள்கிறார்கள். ஆகையினாலே, உணவுப் பழக்கத்தில், இந்த அளவிலே முக்கியமான சத்து கொண்ட மீன் இருக்கிறது. ஏதோ ஒரு சமுதாயத்தில், மீன் சாப்பிடலாம். மற்றபடி கடவுள் பக்தியிலே நம்பிக்கை உள்ளவர்கள், நாம் இதைச் சொன்னால், மீன் வேண்டாம் என்று சொல்வார்கள். வேண்டாம் என்கிறவர்கள் சாப்பிட வேண்டியதில்லை. ஆனால், நமது வில்லவாயர் அவர்கள் சொன்னது போல், கடலில் இருந்து எவ்வளவோ மீன் கிடைக்கலாம், எவ்வளவோ முத்துக்கள் எடுக்கலாம், கற்கள் எடுக்கலாம். ஆகவே, எல்லா செல்வங்களும் நமது நாட்டில் நிறைந்து கிடைக்கின்றன. அதை நாம் பெற பாடுபட்டால், எல்லாச் செல்வங்களும் கிடைத்து, நமக்கு எல்லா வளங்களும் வளரும்.

இப்போது சேது சமுத்திரம் பிராஜெக்ட், தூத்துக்குடி பிராஜெக்ட் எல்லாம், சில பேர் பார்க்காமலே இருக்கின்றோம். இந்தச் சபையைச் சேர்ந்த மெம்பர்கள் எல்லாம், அதைப் போர்ப் பார்க்க இஷ்டப்படுகிறார்கள். அரசியலார் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தி, அங்கே போய் பார்க்கும்படியான ஒரு வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், நாம் பார்ப்போம். நம்முடைய ஒவ்வொரு நோக்களில் செய்யவேண்டிய வேலையைச் செய்ய சித்தமாயிருக்கிறோம். நாம் தமிழ் நாட்டு வளத்தைப் பெருக்கவேண்டும். அதற்கான வேலையை எல்லாம் செய்ய, சித்தமாயிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, I should first of all like to thank the Government for the opportunity they have given to us to consider this note on the

26th March 1964] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

mid-term appraisal of the Third Five-Year Plan. The Hon. the Chief Minister and the Hon. the Leader of the House stated that much of it had reactions with the Third Five-Year Plan appraisal of the Government of India and looking through the reports of both the Central Government and the State Government, I must confess that the one has a great deal of repercussion on the other. So far as we are concerned, we expended about Rs. 80 crores roughly during the First Plan period and the Central Government, I think, spent about Rs. 86 crores. During the Second Five-Year Plan period we expended Rs. 186 crores and the Central Government gave us Rs. 152 crores. The plan estimates ultimately exceeded by about Rs. 34 crores. I take it that this was the contribution of the State by way of additional taxation. I am mentioning this fact to show that so far as this State is concerned, it has always been prepared to do everything possible to implement the schemes and programmes as suggested by the Planning Commission. Under the Third Plan our estimate is Rs. 290 crores roughly and Rs. 190 crores have been promised by the Centre. I do appreciate the fact that planned economy is very good for the country if properly carried on and if advised by planners who know what they are about and are capable of advising us. It is no reflection on the Planning Commission if one expresses doubts in this regard. I have made it clear on many occasions that so far as planning is concerned, the planning forum must be differently constituted and should be purely an advisory body with no sort of contact with the Cabinet at the Centre or in the State.

Sir, let us first refer to the State plan and see how far we have progressed. Agriculture is one of the most important in all plan schemes. The discussions here and in the other House have abundantly illustrated the fact that so far as agriculture is concerned, in spite of many promises made, and in spite of many statements issued in the Press and in our own reports we are still where we were. It is easy enough to say that it is due to the sudden burst of population. It is more difficult to explain why with all the increased amounts that are being spent we are still importing several crores of rupees worth of foodgrains from other countries. Let me here refer to some salient points. Whenever there is any great criticism on agricultural production, the Food and Agriculture Minister at the Centre summons a conference of all Ministers from the States concerned with agriculture. This has become so very common that I have always protested against the Central Ministers summoning the State Ministers to conferences which results in taking them out of responsible duties they are performing and wasting public money on them. Having attended one or two of these conferences in other fields of activity, I am bound to give expression to this view. Instead of summoning such a conference, the Minister at the Centre should find the time to come with his experts to particular States, discuss with all the officials in the State and go into the schemes thoroughly and note what the difficulties of the State are in implementing the schemes successfully. That certainly would be much better than calling a conference of all the

3-30 p.m.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [26th March 1964]

Ministers from the States. To take a comprehensive view of agricultural production in the whole of India is like taking a comprehensive view of production in the whole of Europe. It does not serve any purpose at all.

Let me now give some facts about agricultural production. Irrespective of what might have been the case in the past, what is our position to-day? Agricultural production does not mean that the whole quantity produced comes to us for consumption. I am not speaking of the human factor at present although there is a good deal of it. Insects destroy large quantities of agricultural produce. I was recently surprised to read in a well-known publication that there are about 200 million rodents. They also participate with us in the consumption of the agricultural produce. We are about 475 millions. Add to it the 200 million rodents who have greater capacity than we have to consume food. I was agreeably surprised to see that the Tanjore district which had led in agricultural production in all respects had recently started a campaign to catch these rats. I saw in the papers and my hon. Friend by my side will bear me out, that there were more than one thousand of these rodents causing considerable damage to crops in that district. Have the Government or the Agriculture Department taken any steps in this regard?

There is then a great deal of wastage in storing. I know the Government say that they are constructing warehouses. The old method of storing it was to spread some earth and straw over it. My hon. Friend knows very much about it. I too had some experience of it when I was very, very young and now I have forgotten all about rural life. I understand that this method of storing the produce leads to a great deal of wastage in many respects. When it rains, the rain-water seeps in and more than one-sixth of the produce is ruined. These are all matters for careful consideration. There is no use of having a number of agricultural experts who do not go into all these factors. Now I have always felt that instead of getting large amounts of money spent on importing foodgrains, if only we consider the possibility of giving something to the farmers, the tillers of the soil about whom we all speak in various terms if they can be helped in the matter, I am sure it will be possible to get better production. I hope the State which has taken a great deal of interest in this matter and has got an excellent agriculture department will contribute towards the solution of some of these problems.

Now, the next thing is industries. I am not indulging in conventional phraseology—I do not like to do that; I have not done it all these years—when I say we are thankful to the Hon. the Minister for Industries who has changed the face both of urban and rural sectors in regard to many industries that have been started with the co-operation of the Government. We have made up the leeway, and all these industries are practically in the private sector. There are only two industries which the Central Government had graciously condescended to start in this State, the Neiveli project and

26th March 1964] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

the other one—the Integral Coach Factory which is the showplace of the State as it were. I saw so because living as I am in the Poonamallee High Road, I see every visitor to the City is taken to that particular place with all the paraphernalia. Neiveli was expected to cost them about a hundred crores of rupees and under those circumstances in the First Five-Year Plan, the State Government felt that it could not take up such a big project. So, they asked the Central Government to take it over, for what reason I could never think of. In the case of the other project, it cost much more and the Government of India themselves have taken that project. Of these I have more to speak a little later.

One of the most important things for which we ought to be grateful again to the Hon. the Minister for Industries is the rapid expansion of power supply with the limited water resources that we possess. The water resources we had, had been considerably reduced and still we are able by various small schemes, to produce more power. And that is what I want to emphasise. Let us keep to the small schemes and not think of huge, big projects like the Ramapadasagar Project, the Tungabhadra Project or the Bakra-Nangal project. They are only meant to show people what had been done. Let us keep to the small projects and improve power supply. In this connection, may I refer to one thing which the Hon. the Leader of the House knows perfectly well? Some industrialists approached him some years ago and said they would themselves start a plant for generation of power by the establishment of a thermal station. When the Hon. the Leader of the House went and approached the Yojana Bhavan of the Centre, they refused to allow this with the result that the proposal had to be given up. If the scheme had been sanctioned and implemented as a Government scheme which they were quite ready to do, we could have produced more thermal energy and transferred it to the energy produced by the public sector and we would have been much more happy in regard to this particular thing than we are today. However, we always obey. That is our natural trait from the time 800 or 900 years ago.

Sir, I do find a remarkable amount of work has been done in regard to Employees State Insurance Scheme. As one who had some little hand in dealing with the report which for obvious reasons never found the light of day, I congratulate the Hon. Minister on the steps he has taken to start these hospitals in various sectors to give better facilities to the employees. Now they have extended those facilities to the families of the employees also. I said then and I repeat that that is one of the most important and essential activities so far as labour is concerned.

Now, Sir, coming to education, my usual doleful story is not going to be repeated. There is a different atmosphere prevailing today so far as educational activities are concerned. I do not deny that there are problems still but I do hope that the Hon. Minister in charge of Education has realised and will realise the real problems in education. I had the misfortune to refer to some of these some

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [26th March 1964]

3-40
p.m.

time before the Hon. Minister had taken charge. I am glad to see that much of it need not be repeated. There is, however, one significant sentence that I see not in the appraisal plan but in the Third Five-Year Plan where it is stated that 200 schools would be upgraded into higher secondary schools and a sum of Rs. 30 lakhs would be provided. I hope this particular thing has been given up, and there is no question of higher secondary schools at this stage, because in the present state of affairs, I venture to state that the only policy that can be pursued is the 11-year high school course with intensification of its activities and efficiency, and a four-year course at the University level—one year of what is called the Pre-University course and three years of the degree course. The great advantage of this will be, of course, that in many cases, after a good high school education, boys can be diverted into many other activities which need not necessarily mean a restriction on their intelligence or their occupational opportunities for better and more useful employment in the State.

Sir, I had intended to speak naturally upon matters concerned with medical education and health. For two reasons I will not do so. First of all, I had the privilege of reading in the papers the very good reply given by the Minister of Health in regard to the various things that are being taken on hand, and I wondered how it was that the reports, which were so confidentially kept in the archives of the Secretariat, suddenly found their way into the open market and the Minister had the opportunity to examine some of them. That is my inference, Sir. If many of the things that are happily stated in the House were to be implemented,—there are recommendations made by special committees appointed by this Government 12, 10, 8 or 6 years ago—I hope that we shall have a new chapter. Secondly, Sir, I am glad that finally the Government have decided to have an Advisory Board in regard to health and medical education. I had pleaded for it for long and my doleful voice was repeated till I got tired of repeating. I hope now that this particular Board, not because they have been kind enough to ask me to be a member, will play a very useful part in giving the right direction so far as policy matters are concerned. It is for the Government to accept it or not to accept it.

Sir, so far as other matters are concerned, I must say that the policy that has been pursued by the Government is likely to lead to better and better results. The rural electrification scheme is one of the very best and this State is in the advance guard so far as that is concerned. Rural electrification is not only useful for supply of electricity for lights, etc., but directly for water-supply in the State, whereby pumpsets can be installed and usefully employed. The only thing about the pumpsets—and I hope this will be remedied—is the necessity to carry out minor repairs by trained hands who will be available within easy reach.

One of the things—and that is unfortunate—that the agriculturist does not get is fertilisers when he wants them. These are supplied when the season is over. Very often the agriculturist finds

26th March 1964] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

himself in difficulty to adjust. I hope the fertiliser problem which is a Central problem, I understand, will be taken up. What is more essential is that there should be sufficient amount of influence exerted by this Government to see that the Bakra-Nangal project fertilisers are not sent to Tirunelveli district. I have reliable information that this transport of fertilisers becomes a very difficult and costly affair to the poor farmers and the delay that is caused in the rail transit—in fact, our railways are not so prompt in these matters apart from the fertilisers getting evaporated when they are carried in wagons—is a great discentive for the farmer to get to work as he ought to. These are matters which can only be settled if the people from the Centre were to come here.

Sir, I was speaking the other day about projects, and I said that there were three classifications of projects according to me. The first are those projects that would benefit the whole country, and, therefore, the Government of India must take care of them. The second category of projects are those projects which would benefit two or more States in a region, perhaps with the help of the Government of India, where the State Governments concerned must take an active interest in defraying their cost. The third category of projects are those that would benefit the State concerned, where the entire responsibility should be borne by the State Government. Now a number of irrigation and hydro-electric projects have been constructed, but there seems to be no opportunity for the amount of money that has been spent to be distributed among the participants who benefit most. I am not for denying them the opportunities that they have been getting. I am not either for denying this opportunity to those States, which are comparatively in a less advanced condition and are unable to bear the burden. We have had a betterment levy legislation in the State. What has been the result? The betterment levy legislation has been enacted in all States except in U.P., West Bengal and Kashmir. I can understand something of the problems of West Bengal, but what are the problems of U.P.? They have been perhaps too very busy with other judicial and quasi-judicial or non-judicial activities to spare the time to enact this legislation. What is more? The receipt from betterment levy in the Third Plan is anticipated to be 37.8 crores of rupees. But the realisation in the first three years of the plan was Rs. 5.75 crores. In other words, in two years more nobody can dream of expecting the bulk of the balance amount. Then the Government of India will have to write it down. Otherwise, their support will diminish in the Centre. I am sorry to speak in frank terms, and thus this plan of betterment levy goes on.

Sir, many projects are taken into consideration. I have heard that to-day the steel projects are the most important. I have always held the view that steel is not the life of the nation. This is held out at a time when we are not able to make both ends meet. To spend crores of rupees on steel projects in the imaginary belief that we will be able to export steel to other countries and make up foreign exchange or in the belief that this steel will be the most

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [26th March 1964]

important factor in life, in my opinion, is not correct. Let me give the view of a person who has got a great deal of experience in regard to this. Just because he is an industrialist, the Government must not consider him as unnecessarily critical. It was Sri J. R. D. Tata who first sounded a note of warning against the over-emphasis on steel in future planning. He felt that it would be a costly mistake and urged that the rate of steel expansion and the priority afforded to it should be determined not on considerations of prestige but keeping in mind the continuous shortage of financial, technical and managerial resources which would exist for the next ten or fifteen years. Sir, his advice, of course, was not taken into consideration, because the industrialists have got their own ulterior motives and they never advise in relation to the good of their country. Therefore, we have rightly rejected his advice. But what has happened? I need hardly tell you that to-day these projects are not even meeting their working expenses, and therefore are a heavy burden on the taxpayer's resources. That, of course, is another question.

Sir, incidentally I referred on the last occasion to State trading. The sequel to that was not that I was interested in getting that amount of publicity which I was not entitled to. The Hon. the Chief Minister was so kind as to suggest that I was entirely mistaken and promised to send me all the literature on the subject. I am grateful to him for my having received that literature. So far as the State Trading Corporation is concerned, the principles on which it has been established are very sound. The main objects for which the State Trading Corporation was formed were trading with foreign countries in State-controlled economy and expanding and diversifying India's trade in commodities entrusted to it from time to time. What has happened?

3-50
p.m. As a matter of fact, from the paper that has been placed at my disposal, I find after a careful perusal that the landed cost of a particular article should be raised by hundred per cent just because this could curb the speculative tendencies and other malpractices. Is that the object of the State Trading Corporation? I also said that State trading in foodgrains would result in utter ruin ultimately. I have the support of a statement made by the Hon. the Finance Minister himself in Parliament. I was not surprised to read that statement. According to "The Mail" Mr. T. T. Krishnamachari stated that State trading in foodgrains for 1962-63 resulted in a loss of Rs. 23.95 crores, according to the Report for 1963-64. The report points out that a saving of Rs. 7.64 lakhs could have been effected if the gunny bags for packing the imported wheat at Vizagapatam and Madras ports had been filled to capacity. I do not want to continue this discussion further. My object was not to be critical but to devote some time and thought to it.

One of the main things in all countries is the research in marketing possibilities. The Hon. the Leader of the House knows very well what this is. I am afraid that we are yet to set up proper

26th March 1964] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

research marketing boards to go to the other countries and study these things. Only the other day we had a delegation of Czechoslovakian industrialists and men of talent headed by the Minister. I hope that this possibility will be thought of not only by the Centre but also by the States.

Sir, I read in the papers two days ago that the Central Government proposed to have officers in several of the States and for that purpose a sum of Rs. 140 crores would be expended within the next five years. We have these small-scale habitations that we see in Delhi everywhere. In other words, the idea, I suppose, is that they will disseminate in the Madras State, in the Madras City probably, these Bhavans that are now flourishing in Delhi Royal Bhavan, Yojana Bhavan, etc. I ask the State Government if they have got no responsibility in this matter. Should they not impress upon the Central Government that this is not only a question of wastage of funds, but that it is also a question of upsetting the economy of the State? I make this statement with some sense of responsibility. Whatever may be the criticism about the pre-Independence Government, it must be said that in all matters pertaining to any constructional activity, the Centre always depended upon the State, and not *vice versa*. Have we not engineers to construct these buildings? Have we not got the Supervisors? Are these buildings really essential? Has anybody thought of the necessity? Rs. 140 crores is to be expended in five years. According to the taxation measures, Rs. 1,750 crores is to be raised. Actually it was oversubscribed, so to say, though not voluntarily. It is now estimated that Rs. 2,400 and odd crores will be raised according to the Third Five-Year Plan, Mid-term Appraisal. With the increased taxation measures that we have now got—wealth tax, expenditure tax, gift tax, capital gains tax, estate duty and later on perhaps we will have more such as, for instance, marriage tax, birth tax and various other taxes—we may get more. What do they do with all this money? It is well-known that any individual will squander away large sums. The position always was taxation according to capacity. But in their attempt to expend and expend, they do not worry about the capacity. The result of it is that there has been a tremendous wastage in every project. Let me read from the Audit Report. It states—

"It is common knowledge that the ship-building industry suffered a set-back because a foreign association selected was unsuitable and also unequal to the task. It is also well-known that the canal bank (?) an important opening of the Damodar Valley Corporation constructed at a cost of Rs. 11 crores and dedicated to the people of India by the Prime Minister has not generated one kilowatt of power or irrigated one acre of land. Its utility as a flood control measure is also seriously in question."

It goes on—

"Sometimes decisions were taken by a commission of officials and Directors and contracts concluded before they were reported

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [26th March 1964]

to the Board for ratification. The experience and wisdom of non-official suggestions seems to be lost in the conduct of the affairs. To give an example mentioned in the Audit Report of 1958, the depreciated machinery originally costing Rs. 60 lakhs was hired by Hindustan Steel for a period of less than three years for a sum of Rs. 75 lakhs—Rs. 50 lakhs as rental, Rs. 10 lakhs as spares and Rs. 15 lakhs for labour."

This is the report of the ex-Comptroller and Auditor-General.

My hon. Friend referred to the Tuticorin Harbour. The matter was taken up as early as 1955 or 1956. Then a special committee sat on it, discussed the whole matter and said that the whole scheme would cost Rs. 10 crores. I am glad that the Government have taken up the development of Tuticorin Harbour. But the more important thing is the Sethusamudram Project. Unless it is connected, the harbour would be of no use and in these days when we are talking of defence measures, I give it in writing that unless you get the Sethusamudram Project constructed at any cost, we will be in great difficulty in getting access to the steamer. We are surrounded by friends no doubt of questionable variety. I do not want to say anything more. The Government of Madras have said in their Mid-term Review of the Plan, "Estimates of costs in respect of the project as worked out by this Committee have since been revised to provide for ships with 30 feet draft. Revised plans and estimates in regard to the project have been sent to the Government of India and their sanction is awaited". This will go to the Yojana Bhavan and other Bhavans and by the time the Bhavans agree to look into it, the Sethusamudram Project will be dead. In this connection, let me say that this Government may take it up and spend the money. People will be willing to give loans to the extent required for completing the Sethusamudram Project. I am not talking as an irresponsible person because I know the feeling of the people. We have got many plans. If they are plans with reference to a free port, they are sanctioned overnight. But when it comes to this poor State, we are still to get sanction.

4-64
p.m.

Sir, I do not want to detain the House any longer. These are samples of the sort of feeling that comes over one, of utter despair whether at any time we shall progress at all. I am not anxious that this State should be a super State in any respect. I do not want all the attractions of tourism to be imported into this State. Let us leave it to Northern India to entertain the visitors with delightful dances which we see portrayed in the papers. I want this State to be what it had been. If tourists are not satisfied with it, let them not come here. I think our esteemed colleague Mrs. Chubwala Jadhav will show them round and stimulate them in visiting the old Madras as it had been for many years past. I feel strongly that the Officer in charge of Tourism and the Hon. Minister should come down to brassstacks and not disgrace India in the eyes of the world. If they want to see things that they are won't to see in other places—those will not mention—let them go there. Let them not come here

26th March 1964] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

to see them. They are much better displayed there. But let them come here and see the people as they are and get whatever benefit they can.

Mr. Chairman, as I visualise the future of the country, I feel we have concentrated too much on the material prosperity of the country in the vain hope that it will lead to moral prosperity. I was very glad that my hon. Friend referred to that aspect. Today we are seized with the fear that this great country of ours is facing a great crisis such as has not been faced for many decades if not for centuries. Let us face facts and let us ascertain the causes that have led us to this most unfortunate position. When the fate of the country is concerned, it is no use depending upon this or that party, this Government or that Government. Every one of us should put our shoulders to the wheel and see that we present a united front in getting all our differences. If the people of this State were able—it may be that people may not agree with them—to have just rice kanji as their diet in the great battles that were fought during earlier years, I say with all sincerity, we are yet prepared to undertake all the troubles and travails in the cause of our country and preserve the independence of our country. What the country needs today is men with vision, men with strength of character, men with purity of action and men with divine fervour to serve the cause of all in every strata of society without thought of any reward now or hereafter. Let the spirit of the great Father of the Nation descend upon us all. That is the only thing that will prove any Plan, the Third Plan or the Fourth or Fifth Plan to come, a success in the real sense of the term.

[திரு. கே. வி. ராமசாமி] [26th March 1964]

களின் கஷ்டம் தீர்ந்தபாடு இல்லை என்பதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. இந்த மன்றத்திலே பல காரணங்களை அவர்களின் சார்பாக, குறைகள் எப்படி இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி எல்லாம் எடுத்துரைத்து இருக்கின்றார்கள். அந்த முறையிலே, இன்று விவசாயிகளின் நிலைமை பற்றி, நான் பேசாமல் இருக்க முடிய வில்லை. குறிப்பாக, இன்றுகூட எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து சில நண்பர்கள் எல்லாம் இங்கே வந்திருக்கின்றார்கள், அவர்களுடைய குறைகளைத் தெரிவிப்பதற்காக.

(Deputy Chairman in the Chair)

விவசாயத்திற்கு மிக முக்கியமானது மின்சாரம். இந்த மின் சாரத்தில் ஏற்படக் கூடிய கஷ்டங்களைப் பற்றி எடுத்து உரைப்பதற் காகவே அவர்கள் எல்லாம் வந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குறை என்ன என்பதைப் பற்றி பல தடவை இந்த சட்ட மன்றத்தில் பேசி இருக்கிறேன். அது இன்னும் நிவர்த்தி ஆனபாடு இல்லை. இப்போது விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்திற்காக கொடுக்கப்படக் கூடிய Minimum charge -ஐ எடுத்து விடுவதாகக் கூறி இருக்கிறார் கள். கூறினால் கூட அதற்காக வேறு முறையில் அதைக் கொடுக்கச் சொல்வதைப் போன்ற சில வழி முறைகளை போட்டிருக்கிறார் கள். அதிலே விவசாய டிபார்ட்மெண்டில் இருந்து வரக்கூடிய ரசீதுகளைப் பார்த்தால் விவசாயிகளுக்கு என்ன போட்டு இருக் கிறது என்று கூட தெரிய முடியாத முறையில் இருக்கிறது. இப் போது விவசாயிகளுக்கு Additional Deposit என்று ஒன்று வந்து இருக்கிறது. அதாவது மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு விவசாயி ஒரு வருஷத்தில் உபயோகித்திருக்கிறான் என்றால், எந்த மாதத்தில் அதிகமாக அனுபவித்திருக்கிறானோ அந்த அளவு மூன்று மாதத் தொகையை அதிகமாகக் கட்ட வேண்டும் முன் பணமாக என்று இன்று விவசாயத்தில் அவர்கள் புகுத்தி இருக் கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு எப்படி இருக்கும் என்பதை இங்கே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் நன்கு புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே இதனைக் கூறுகிறேன். அவர்களுக்கு இந்த வருஷத்தில் மழை கிடையாது, பருத்தி மசூல் கிடையாது. வேறு எந்த மசூலும் இல்லை. கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லை. இந்த நிலையில் சர்க்கார் கடன்கள் எல்லாம் கட்ட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது இந்த மாதத்தில் தான். அப்படிப்பட்ட குடியானவர் களுக்கு இந்த விதமான தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறது. அந்தத் தொல்லைகளை எல்லாம் தெரிவிக்கத் தான் இந்த தூது கோஷ்டி வந்திருக்கிறது. ஆகவே இதனை நமது அரசாங்கமும் அந்த விவ சாய டிபார்ட்மெண்டில் உள்ள சேர்மன் அவர்களும் இதைப் பார்த்து அதற்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்ய வேண்டியது மிக முக்கியம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அது சம்பந்தமாக சேர்மன் அவர்களை இன்றே நாளையோ பார்த்துப் போவதற்காக இருக்கிறார்கள். அது மட்டும் அல்ல. நீதியோடு நடக்க விடுவது இல்லை. குறிப்பாக முன்பு ரொன்னது போல் Current cut செய்வதில் சமயத்தில் திடீர்

26th March 1964] [திரு. கே. வி. ராமசாமி]

திடீரென்று நிறுத்துகிறார்கள். அப்படி நிறுத்துவதால் வெகு மோட்டார்கள் சேதமாகிறது. வேலைக்கு உதவாமல் போய்விடு கிறது. இதனால் பயிர் பாழாவது ஒரு நஷ்டம். விவசாயி களுக்கு இந்தப் பணம் மோட்டாருக்காக ரிப்பேர் செய்ய ஏற் படக் கூடிய நிலைமை—அது வேறு நஷ்டம். இது எல்லாவற்றை யும் விட சீழே இருக்கிற மோட்டாரை வெளியே தூக்கி ரிப்பேர் செய்து மறுபடியும் பழையபடி இறக்கி மாட்டுவது என்றால் சின்ன வேலை இல்லை. அது மேலாக இருக்கிற கிணறாக இருந்தால் சலபமாக மாட்டலாம். எட்டிப் பார்த்தால் எங்கே இருக்கிறது தண்ணீர் என்று கூட பார்க்க முடியாத நிலைமை என் ஜில்லாவில் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டால், விவசாயி என்ன செய்வான் என்பதை நன்கு புரிந்து கொண்டு அந்த நிலைமைகள் போக வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும். முன்பு எல்லாம் Current cut பண்ண வேண்டும் என்றால், இந்த ரிப்பேருக்காக என்று முன்கூட்டியே அறிவித்து விடுவார்கள். திடீர் திடீரென்று நிறுத்துவதால் இன்றைக்கு கூலி ஆட்களைக் கொண்டு போய் நடவு நட்டு கேழ்வரகு பயிர் வேலையில் ஆட்களை வைத்து வேலை செய்கிற போது Current நின்று போகும். ஒரு மணி நேரம் ½ மணி நேரம் செய்வதற்கு நிறுத்தி விடுவார்கள். அப்போது அந்த ஆட்களுக்கு யார் கூலி கொடுப்பார்கள்? வேறு வேலை என்ன கொடுக்க முடியும்? இது எல்லாம் எவ்வளவு கஷ்டம் என்பதை உணர்ந்து அதற்கு வேண்டியதைச் செய்வது அமைச்சர் அவர்களின் கடமை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அது மட்டும் அல்ல. இன்று விவசாயிகளின் நிலைமை ஒவ்வொன் றுக்கும் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள். காரணம் தொழிலாளர் பிரச்சனை. விவசாயிக்குக் கூலி ஆள் கிடைப்பது இல்லை. கிடைத்தாலும் வேலை சரியாகச் செய்வது இல்லை. அதே மாதிரி எல்லா டிபார்ட்மென்டி லும் தான் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு ஆபீசிலும் இப்படித்தான் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதே மாதிரி ஆட்களும் வேலைக்கு நேரம் கழித்து வருகிறார்கள். நான்கு ஆட் கள் செய்யக் கூடிய வேலையை பத்து ஆட்கள் செய்தால் கூட முடிவது இல்லை. அவ்வளவு குறைவாக வேலை செய்கிறார்கள். அதே மாதிரி எல்லா டிபார்ட்மெண்டிலும் இருக்கும் என்று நினைக் கிறேன். ஏன் என்றால் அவர்களோடு யாரும் பேச முடியாது. பேசினால் அடுத்த வேலைக்கு வரமாட்டான். அதே போல் தான் டிபார்ட்மெண்டிலும் நடத்தக்கிறது. மேல் அதிகாரிகள் கூட சீழே இருக்கிறவனைக் குறை சொன்னால் அவர்களுக்கு வேலை குந்தகம் ஏற்பட்டு விடுமே என்று அவர்களும் பதுங்கலாகவே இருக்கிறார் கள். ஆகவே இந்த மாதிரியான நிலைமை ஏற்படாத வண்ணம்

4-10
p.m.

[திரு. கே. வி. ராமசாமி] [26th March 1964]

மட்டும் அல்ல பிரதானம். ஒழுக்கம், சத்தியம் எல்லாம் மிக மிக அத்தியாவசியம் என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். அது மனித வாழ்க்கையில் அத்தியாவசியமானது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் மூலம் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம். அதைப் பற்றிக் குறை கூற முடியாது. குறைகூறிக் கொண்டு இருப்பவர்கள் அப்படித் தான் சொல்லிக்கொண்டு இருப்பார்கள். அதைப் பற்றி நாம் கவலைப்பட வேண்டியது இல்லை. இப்போது தெற்கே தேய்கிறது வடக்கே வாழுகிறது என்று சொல்லிக் கொண்டு இருந்தார்கள். முந்தானாள் 21-ம் தேதி தெற்கே போய் வந்தேன். தேய்ந்து இருக்கிறதா என்று பார்த்தேன். ஆனால் கீழே பார்த்தால் பவுளை இருக்கிறது. தேய்ந்துதான் இருக்கிறது. தேய்ந்து உரிந்து உரிந்து அங்கே பவுளை மாறிவிட்டது. நெய்வேலியைப் பார்த்தேன். அங்கே செய்து இருக்கிற வேலைகள் பிரமிக்கும்படியான வேலைகள். ஒவ்வொரு என்ஜினையும் பார்க்கும்போது, அந்த நிலக்கரியை எப்படித் தோண்டி எடுக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும் போது, எவ்வளவு சிரமமான காரியம் என்பதை ஒவ்வொன்றாக சொல்லிக் கொண்டு வந்தால் நேரம் போதாது என்று கருதி இதோடு இதை விடுகிறேன்.

அடுத்து நமது நாட்டிற்கு விவசாயம் எப்படி முக்கியமோ அப்படி நாட்டுக்கு முக்கியமானவர்கள் தியாகிகள். தியாகிகளால் தான் நாம் சுதந்திரம் பெற்றோம் என்பதை மறந்து விடக் கூடாது; மறுக்கவும் முடியாது. அந்த அரசியல் தியாகிகள் இன்றைய தினம் திக்கற்ற முறையில் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் கூறும் இருக்க முடியவில்லை. மூன்றாவது திட்ட காலத்திலாவது இதைச் செய்ய முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மதிப்பிற்குரிய கனம் கவர்னர் அவர்கள் பெரிய தியாகி. அவர்கள் காலத்தில் தியாகிகளுக்கு எல்லாம் ஏதோ ஒரு விமோசனம் ஏற்படும். நல்ல வரவேற்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று எண்ணி இருந்தோம். இந்த நேரத்தில் கூட தியாகிகளுக்கு எந்த விதமான உதவியும் கொடுக்கவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் இந்தத் சட்ட மன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைபட்டு இருக்கிறேன். ஏன் என்றால் நான் இந்தக் கோவை ஜில்லா அரசியல் தியாகிகளின் சங்கத்தின் தலைவர் என்ற முறையிலும் தமிழ் நாட்டு சங்கத்தின் தியாகிகள் உப தலைவர் என்ற முறையிலும் இதைக் கூறும் இருக்க முடியவில்லை. ஆகவே அந்த முறைகளை இன்று ஏதோ எல்லோரும் மறந்து போனாலும் கூட காந்திக்கு ஜே போட மறக்காமலும் காங்கிரசை மறக்காமலும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களின் நிலைமையை மறந்து விடக்கூடாது. ஏதோ நான் உழைத்து வந்து விட்டாலும் கூட ஏதோ சட்ட மன்றத்திலும் வந்து உட்கார்ந்து இருந்தாலும் கூட கீழே இருக்கக் கூடியவர்களை மறந்து விடக் கூடாது. ஆகவே அவர்களுடைய குறைகளை நாம் கவனித்து வேண்டிய வசதிகளைச் செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்பதை நம் அரசு மனதில்

26th March 1964] [திரு. கே. வி. ராமசாமி]

வைத்து காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். பல முறை பேசி ஆகி விட்டது. ஆகவே இதை ரூபகப் படுத்துகிறேனே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை.

இப்போது வந்து இருக்கக் கூடிய விவசாய மக்களின் குறைகளை நீக்கி பாடுபட வேண்டும். நாடு விவசாயத்தில் வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்றால் அவர்கள் குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டும். அப்போதுதான் சகலமும் முன்னேற்றம் அடையும். பஞ்ச நிலையும் நீங்கும் நிலைமைகள் வரும் விவசாயத்தை நஷ்டத் திற்கு ஒருவன் செய்வானா? யாரும் லாபத்திற்குத்தான் செய்ய முடியும். லாபம் இல்லாமல் நஷ்டமே ஆனால் விவசாயத்தை மறந்துவிடும் நிலைமை வந்துவிட்டது. இன்றைக்கு ஒரு நல்ல விவசாயி என்று யாரும் ஊரில் இல்லை. பெயருக்கு நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர எல்லோரும் கிராமத் திலிருந்து டவுனுக்குப் போகிறார்களே தவிர, யாரும் விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்ற உணர்ச்சியே இல்லாமல். இருக்கிறார்கள். எந்தப் பயிரை எடுத்துக் கொண்டாலும் அது வியாதியால் பாதிக்கப்படுகிறது. விலைவாசி சொல்லிமுடியாது. பருத்தி 28 ராத்தல் போடுகிறார்கள். அதை நிறுக்கும்போது 30 ராத்தலாகப் போடுவான். பருத்தி விதையை விவசாயி வாங்கும் போது அது 24 ராத்தலாகப் போய்விடும். அதிலும் பெண்களை வைத்துக்கொள்கிறார்கள். 20 ராத்தல்தான் அங்கு இருக்கும். அப்படி வாங்கும்போது அதற்காகப் பெண்களை வைத்துவிடுகிறார்கள். அதைப் பார்த்துக்கொண்டே நிறுவையைக் குறைத்துவிடுகிறார்கள். இந்த மாதிரி விவசாயத்தில் இருந்தால் என்ன செய்ய முடியும்? விவசாயி வாங்கும் எடையும் விற்கும் எடையும் ஒரே தரமாக இருக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை இத்துடன் முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(Mr. Chairman in the Chair.)

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, we have had a very fruitful discussion and the House has examined all aspects of the Plan and made very valuable suggestions for improving the administration so far as the fulfilment of the Plan in this State is concerned. Frankly, Sir, as far as the administration and the implementation of the Plan in this State is concerned, I am gratified to find that there has not been very serious criticism. It must go a long way to encourage the Officers of the Department who have been devoting themselves to the proper implementation of the Plan programmes and encourage them to do better in the two years that are ahead of them. However, I cannot say that even the Government are satisfied with all that has been done in respect of all the departments of administration.

Sir, it is better that in reply to the debate, I take up first that subject in which there is still much to be done and in respect of which criticism would be fairly justified and offer the observations of the Government in respect of it and then proceed to the other

[Sri R. Venkataraman] [26th March 1964]

4-20
P.m. aspects touched upon by the Members of this House. Let me first take up the question of agricultural production. It is true in the overall picture of India agricultural production has not kept pace with the Plan targets. In fact, apart from the seasonal variations inevitable in a country like ours, there have been shortfalls in other parts of the country in respect of food production. But so far as this State is concerned, we have endeavoured to maintain show and steady progress in the matter of improving the food production by increasing the consumption of fertilizers and also increasing the facilities for minor irrigation works and soil conservation. In all these things though they cannot claim spectacular results, the State Government have made very steady progress. I will only quote a few figures to show what our progress has been during the last few years. In the First Plan our production was 44 lakhs tons of foodgrains. In the Second Plan it rose to 55 lakhs tons. In the Third Plan in the year 1963-64, we expect an increase of 8.66 lakhs tons. The progress in this regard is not, I should say, proportionate to the targets which we have fixed. But I must point out that the progress is steady and that, given the better seasonal conditions and seasonal rains and monsoons, in the next few years, we shall be able to fulfil the targets which we have set for the Third Plan.

In dealing with the question, a point was raised both by Sri K. Balasubramanya Ayyar and other Members as to what impact the intensive agricultural development programme—what we call the package Plan—had made on the production of foodgrains in the Thanjavur district. Sir, I must first of all confess, as a person who comes from the Thanjavur district, that Thanjavur district has never produced a large quantity of grain per acre. In fact, some of the new project areas like the Cauvery-Mettur Project area in the Thanjavur district itself and the Lower Bhavani Project, which the Deputy Chairman knows very well, have been able to produce per acre a larger yield than the lands which have been under cultivation for more than two thousand years and have been under constant cultivation of two or three crops, with the result their vitality has to some extent been sapped. If, in spite of that, we chose Thanjavur district as the area in which the intensive development scheme should be tried, it is because we have more than a million acres in that district and even a small increase per acre in that area would go a long way to increase the total production in the State. Therefore, Sir, if anybody wants to compare the production per acre in Thanjavur district with that in some of the areas like the Lower Bhavani or the new areas where irrigation has been given, I must confess, the yield from Tanjore district will not stand comparison with the yield in other areas. But if we take the basic year in Tanjore district itself and then consider what has been the improvement in that area, after the introduction of the package plan, then, we will be able to assess the improvement that has been made. For instance, in the year 1959-60 the average yield per acre in Tanjore district was 1,300 lb. In 1960-61, the yield increased to 1,377 lb. in respect of the area which came under the package scheme while in

26th March 1964] [Sri R. Venkataraman]

the area which was not under the package scheme it was only 1,321. In 1961-62 in the area under the package scheme it rose to 1,735 lb. per acre as against the yield of 1,467 lb. in the area which was not under the package scheme. If we take the year 1962-63 again, we will see that there had been some seasonal difficulties and there had been a fall in production in that year. In the area under the package scheme it was 1,467 lb. while under the non-package scheme area it was only 1,302 lb. If we compare the basic period 1959-60 in respect of the area which is not under the package scheme, we will see that there has been a fall in the last three years in the average yield of that area. From 1,320 lb. in 1959-60 in the area not under the package scheme, in 1962-63 it has dropped to 1,302 lb.—a reduction of 18 lb. per acre—whereas in the area under the package scheme it has increased from 1,320 lb. to 1,577 lb. in 1960-61 and had reached a very high figure of 1,735 lb. in the year 1961-62. People may ask the question, how in spite of the increase in production in Madras State, which we claim, there is still shortage of food and there is a tendency for prices to rise. Sir, all the food that is produced is not sold only in Madras State. In fact, the prices of food as well as the availability of stock of foodgrains depend on the entire country and not only on one State. Even if we are able to double the production in this State, if in any particular State there is drought and there is no production at all, then in spite of the increase in production which may have taken place in this State, still there would be conditions of scarcity in which prices would rise. Therefore, merely from the fact that there is scarcity in the State or the fact that there is a tendency for prices to rise, we cannot come to an adverse conclusion, namely, that there has been no increase in the production of foodgrains in the State. On the other hand, all the statistics prepared by our Statistics Department based on crop cutting on various sample surveys go to show that in the same area there has been an increase in food production in the last five years and more particularly in 1961-62.

Sir, there are also a number of points raised about agriculture. The hon. the Leader of the Opposition has said that there are a large number of rodents and they compete with human beings in eating away the foodgrains that are hardly available to us. Sir, it is true it has become a menace. The Government and the Department have taken all measures to put down this menace. I have got here a sample of the literature which is distributed to all the villagers showing them the great harm which these rodents and rats do to the crops and teaching them all the ways and means by which this menace could be rooted out. We have also had parties of people going round and then catching many of these rats and rodents in the fields. I am told by the Minister for Agriculture that they are even trying to send some cobras and other snakes to the areas which are infested with rodents and rats. This has also proved successful. What I beg to submit for the consideration of the House is that the Government are aware of the problem and are trying to tackle it. The Government cannot prevent completely the problems arising, but the Government justify themselves by tackling the problems as

[Sri R. Venkataraman] [26th March 1964]

and when they arise. This is exactly what we have done in this matter, and I do hope that this menace will be brought under control and the very valuable foodgrains which go to satisfy the human beings will not be lost in the way in which it is lost by rodents eating them away.

Then, Sir, there is one other point raised by the hon. Member Sri K. V. Ramaswamy that for the agricultural pumpsets the Government are charging now a higher deposit and, therefore, it has caused a great deal of hardship to agriculturists. Sir, I think there has not been a proper understanding of the situation and that is why members are bitterly complaining about this. The real position with regard to agricultural pumpsets is this. The average consumption of three months by the agriculturists is taken and then a deposit equal to three months' consumption charges is levied. Last year, we abolished the minimum guarantee charges which the agriculturist had got to pay and increased the rates by a surcharge of 15 per cent, which worked out to an increase in the rate from 7 nP. to 8 nP. per unit. In the areas where they were paying the minimum guarantee charges, people got great relief, because previously even though they did not use power, they were obliged to pay the minimum guarantee charges. That being taken away, they got the benefit. But in the areas where there has been a copious supply of water and consumption of larger power, they had to pay the three months' actual consumption charges. When this was calculated, it was found that they had to pay a higher deposit than what they were paying in the past. They are paying only for what they are consuming and the deposit is based on their consumption. It is not as if the Electricity Board has suddenly increased the rate of deposit in order to get more money from them or in order to create some difficulties for the agriculturists. On the other hand, we have been very sympathetic so far as the agriculturists are concerned, and we are one of the very few States in the whole of India which give power to agriculture at a low and subsidised rate. Actually our cost of generation works out to 13 nP. per unit and we give it at 5 nP. Recently hon. Members would have seen that the Government of India said that the power rate for agricultural purposes should be brought down to 9 nP. per unit. This is considered to be a big drop in other States. Considering the fact that we are already giving it at 8 nP. per unit, I trust that the agriculturists will realise the service which the Electricity Board is rendering for improving agriculture by supplying power at the subsidised rate. I would like also to mention in this connection that the number of pumpsets that were working for improving agriculture is on the increase. To-day we have 180,000 pumpsets which are working on power, and I do not think that there is any other State in the whole of India which has harnessed electricity for agricultural purposes as we have done in this State. A district like North Arcot which cannot boast of irrigation facilities stands next to Thanjavur district in the total volume of food produced merely because of the large number of pumpsets which have been allowed and served by electricity in that district. It is our

4-30
p.m.

26th March 1964] [Sri R. Venkataraman]

endeavour that in all areas where water-supply is not adequate, we should try to give power and give it at fairly cheap rates so that we can encourage agriculture in the State by utilising power resources for irrigation purposes.

I do not want to take more time of the House in respect of agriculture except to say that the Government feel that there is scope for improving the efficiency of the department, there is scope for increasing the production of foodgrains in the State, there is scope for increasing the productivity of land in the State and every endeavour would be made in this and in the next two years so that we shall reach the target, and if possible, even exceed it in agriculture as we have been doing in other spheres of activity.

The next subject which was dealt with related to industries. I do not want to deal with it except merely to say that the Government of Madras believe in putting up a large number of medium-size industries and by that process increase not only the employment opportunities in the State but also the output, reduce the capital, diversify the nature of the industries and thereby see that we are able to fulfil all the plans within the shortest time.

Large industrial establishments have a great deal of spectacular value and very often people measure the growth of industries in a particular State by the number of large industries, gigantic industries that have been established in that particular area. But though these only serve as beaconlights to show that there are big industries in that area, they do not shed light to the people who are under it. It may shine like a beacon or like a lighthouse summoning ships to the shore from the sea, but it will not give any light to the people who live under the lighthouse itself. Similarly, the huge projects which people are very keen to put up, and which people are complaining and criticising the Government for not having put up, in my humble opinion, do not really contribute as much to the welfare and development of the State and the people as medium-size projects and small-scale industries. The Madras Government have done fairly well by making a judicious distribution of the industries in the three sectors—large-scale, medium and small scale—and will continue to do so. So far as the Central sector industries are concerned, they have been fairly of big proportions and they have undertaken the responsibility for them. But I wish to mention one fact in this connection. The hon. the Leader of the Opposition said that the Neiveli Project or some of these projects could be in the State sector itself. We all function under a Plan and under the Plan, a maximum amount is determined as the Plan outlay for each State. For our State it stands at Rs. 291 crores. If we take up some of these huge projects whether it is Neiveli or even Sethusamudram, it will have to come within the Rs. 291 crores. But if we allow some of these projects to be taken up by the Centre, we are Rs. 291 crores *plus*. That is one of the reasons why we are very keen that all the large industries, all those which require very heavy investment, should be taken up by the Centre. Recently hon. Members would have seen that the Andhra Chief Minister raised the same

[Sri R. Venkataraman] [26th March 1964]

question and said that the Nagarjunasagar Dam project should be taken over by the Centre because it cast a severe strain on the State resources. To lock up over Rs. 100 or Rs. 140 crores of the State resources in one project is not very profitable to the State. It will impose a severe strain on the services which we as the State Government have got and it would really hamper the development of the State in other areas. That is why we feel that the present programme in which the heavy industries are taken up by the Centre, medium and large-scale industries by the State and private enterprise and small-scale industries in the co-operative as well as private sectors, is the ideal distribution of industries, and we are happy that we have hit upon the ideal distribution.

Then, hon. Members dealt specifically with some points which I shall briefly touch. Sri G. Krishnamoorthy as usual was very eloquent about education and more particularly about teachers. We all agree that education is an investment. We do not think it is a wasteful expenditure. On the other hand, there is also a limit beyond which even useful things cannot be expended upon. Merely because something is very good, we cannot say that all the resources of the State should be entirely diverted only to that. The proportion which the State has given in its budget and in its five-year plan to education is, I should submit, really generous. Perhaps I should not say it is very generous, but it is sizable and it is in accordance with the policy of this Government to spread education, to improve the lot of the teachers, and to make education universal, without making it compulsory. Now, all these objectives are being achieved now. In the statement which I made at the opening of this discussion I have given figures as to how enrolment of pupils has exceeded the target, how the number of schools have exceeded the original Plan provision, and how even in the midday meal scheme we have provided for a larger number of children to have midday meals in the school than originally contemplated. Sir, it is true that in giving the midday meals, a certain measure of the responsibility has to be taken by the teachers and I do not think anybody should grudge it. If we do not give this responsibility to the teachers, then the scheme itself would not have succeeded to the extent to which it has done. So, instead of criticising the schools as choultries, and instead of criticising the teachers as cooks, I submit Mr. Krishnamoorthy should take credit for the profession to which he belongs for having helped the Government to spread education and to increase the number of children going to school by voluntary assistance which the teachers have rendered. Government very fully recognise the very valuable help and the service the teachers have rendered both in respect of increasing school attendance and in respect of implementation of the midday meal schemes. I hope and trust that the teachers will continue to give their co-operation in this regard.

Then, Sir, the hon. Member Sri Rajah Iyer made a few observations with regard to rise in the standard of life of the people. Now this is a thing which is not easily measured but it can be seen. I only ask the hon. Members of the House to look at the condition as it

26th March 1964] [Sri R. Venkataraman]

existed 15 years ago and as it exists today. Can any one say that there has been no improvement in the standard of life of the people? Unfortunately, in our country, our statistics are poor. Many of the things that we do not get reflected in the figures. In fact, if you look at the number of people who have gained employment, you will find that the figures reflect a far lower percentage than what has actually happened. We all know that it is very difficult to get a carpenter today. We cannot get a blacksmith today. You cannot get any of the artisans who used to come and work for a rupee or a rupee and a half in the past. What does that show? It shows that the number of people who are self-employed have increased in larger proportion than we are able to see for ourselves. In Western countries where the employment is of a very high order, where practically full employment obtains, not all people are employed under others or in factories. In the United States, for instance, the number of people who are self-employed far exceeds the number of people working in factories. Therefore, since there is no means of measuring the growth of self-employment in our country, we always go by a few statistical figures about growth in the employment in factories and establishments and then say that it has not been commensurate with the industrial growth. My submission is that our growth has been fairly steady and has been very impressive though the statistical figures do not actually reflect the growth in these years.

Then, Sir, the Sethusamudram Project about which the hon. the Leader of the Opposition and the hon. Member Sri Rajah Iyer spoke, calls for some explanation from the Government. The Madras Government stand committed to the project. We have also got an assurance from the Government of India that the project has been accepted in principle and that it will be implemented. Unfortunately, in the past, there was some controversy with regard to the cost of the project. The original estimate drawn up by Capt. Davis in the Committee of which our distinguished friend, Sri A. R. Mudaliar was Chairman, it was estimated that the project would cost only Rs. 10 crores. Subsequently, another estimate was drawn up in which they said it would cost Rs. 30 crores. The Madras Government got all the people together and had the differences ironed out and ultimately a realistic appraisal was made of the possible cost of the project and I am glad to say that after this, the Government of India have accepted this in principle and that they are already taking steps to implement it. I am quite sure that the Government of India realise the importance of the Sethusamudram canal to India's defence. We cannot always depend on other countries. We have got to get our own waterways clear and I hope this will not be delayed on any account.

Then, Sir, there were a number of general observations which were made by hon. Members, Sri Subbiah Chettiar and a few others. They thought that the present policy of the Central and State Governments by their heavy taxation was really creating

[Sri R. Venkataraman] [26th March 1964]

unstable economic conditions and that this was really the cause for the circulation of black money or black market money and so on. We have to appreciate one fact in this connection. After Independence the masses in this country began to ask for a number of amenities to and wanted them all at once. The mere fact that they participated in the freedom struggle has given them the right to claim all the improvements which they want in their life to be effected as early as possible. No Government could have resisted this demand. No Government could have said: 'No, no, wait for your turn. It will take some time for you to improve'. It is because the people themselves have been told that on the achievement of freedom, self-government, we shall be able to do a lot of things for ourselves to improve our standard of life, to get all the benefits which the western countries now enjoy by a wise policy of development. We have created in the minds of the masses an urge for increased standard of life, improved conditions of living, modern amenities and so on. Now, you have got to satisfy at least a part of all that the people want. You have certainly to make investment much larger than you can really afford. That is the very basis of the Plans. Unless you are prepared to make investments in hospitals, in schools, in colleges, in technical education, in industry, in every one of these social services, much larger than you can really afford taking into account the then existing state of financial conditions, it would never be possible to satisfy even to a tenth, the aspirations of the people. A balance had to be struck between the aspirations and the demands of the people on the one side and the limitations on the other. And the balance has been struck in the Plan which we have framed. In the First Five-Year Plan when we said Rs. 2,500 crores would be spent on the developmental work, that was all that this country could afford at that time. If in the Third Plan we said we would spend Rs. 10,000 crores, the country hopes that it will be able to generate, within the country enough resources to be able to meet the obligations, it would be able to borrow from other countries for the implementation of the plan schemes and also it would be able to generate enough savings within the country to augment the capital. What has gone wrong is not even of ability to raise taxes, it is not our ability to even get foreign loans but really the savings of the people have not gone up and it has not got reflected with the growth in the economic conditions. Normally, in western countries, whenever there is an increase in the standard of life, a boom in economic conditions, it gets reflected in the bank deposits but in this country whatever happens, the bank deposits do not reflect the growth in the country. In a country which is, say, on a barter economy, whatever improvement may happen in the conditions, that will not be reflected in the growth in the banking system. Similarly, in our country in spite of all that we have done, in spite of the increase in prices of commodities, larger volume of trade and transactions that have taken place, it has not been reflected in bank deposits and it has not been reflected in savings. It may be that the people are not taking

26th March 1964] [Sri R. Venkataraman]

to modern ways of saving and that they still cling to the traditional ways of saving. Unless we are able to increase savings and make them available to the country for the fulfilment of the plans, we shall still have the greater problem of the spiralling of prices. Therefore, criticising the Government or criticising the planning, saying that this has not solved the problem would be tantamount to saying that we shall not plan at all for any of these improvements or that we should do something more drastic than what has been done. I do not think the country will accept anything more drastic than what we have done, nor would I humbly submit, the country would accept anything less than what we are doing. If you tell them: 'You will have no hospitals, you will have no schools, you will have no industries', the country is not going to accept it either. A delicate balance has got to be struck, and that I submit is being done in the plans we have put up.

Sir, the hon. Member, Sri Villavarayar dealt with the problems of the Tuticorin Harbour and also the Sethusamudram Project. I wish to tell him that the coral stones are not removed indiscriminately and that licences are granted for their removal, and the conditions of the licences are also strictly enforced. No person can go and take away coral stones. In fact, coral stones can be removed only by licensed persons and the terms and conditions of licence are strictly observed. As a matter of fact, I have received complaints the other way about, that the Government are too strict in the enforcement of the conditions of the mining of coral stones. I think the hon. Member Sri Rajah Iyer wrote to me that unless we relaxed these conditions, the chances of people getting themselves employed in this work would be reduced.

4-50
p.m.

Sir, we are aware of the importance of coral lime stones, and that is a thing which grows over a period of years. If we cut away the main stem, it will not grow at all. It will be just like the man killing the goose that lays the golden eggs. We will not allow it to be completely exploited and the corals destroyed.

So far as fisheries are concerned, the Government are fully aware of the problem, and we have allocated Rs. 2.2 crores. But Sri Villavarayar said that it was not enough. Sir, as I said in the beginning, it is a question of distributing the available resources. If we say Rs. 2.2 crores is not enough for fisheries and it should be raised to Rs. 10 crores, we must also at the same time point out another sphere in which we may be able to reduce at least Rs. 8 crores. We find it is very difficult to put our finger on any one particular item for making the reduction in the allocation. It is very easy to say that the general cost of administration should be reduced. On the other hand, if we look at the cost of administration in Madras, we will find that it has not increased at all. The tempo of activities has increased. But the cost of administration has gone down in this State compared to the tempo of works in this State. I therefore, submit that while every facility would be given to improve "fisheries" in the State within the allocation,

[Sri R. Venkataraman] [26th March 1964]

it would be very difficult to hold out hopes of larger allocation for "fisheries". Sir, I entirely agree with Sri Villavarayar that the pearl fisheries should be developed and chank fishery industry established. The Government have been trying to get a few people from West Bengal to come over to Madras and work in the industry which the Government or the private sector would start. But, unfortunately the people in West Bengal have the monopoly of this particular art and they are not willing to come to this State. One or two efforts have been made in this direction, and they have not been successful. But that is not the end of it. The Government are still trying to see whether they could send some artisans from here to West Bengal and get them trained. Steps will be taken in this direction, and I hope something will be done very soon.

Sir, it is not also correct to say that over 6,000 acres of land have been acquired in Tuticorin area in order to prevent speculation in land. Everybody knows that Tuticorin Harbour is developing in that area, a large number of industries are likely to be established and therefore a number of people are already trying to buy lands in that area with a view to profiteering on them. The Government have now merely issued a notification, and they will not take more land than is absolutely necessary for the harbour development and the master plan which they are drawing up for the development of industries in that area.

Sir, the distinguished Leader of the Opposition dealt with the Plan under two heads—one in respect of the implementation of the Plan in this State and the other in respect of the implementation of the Plan by the Centre. So far as the implementation of the Plan by the State is concerned, Sir, I am very grateful for all the kind words which he had said. The implementation of the plan by the Centre has its impact on the implementation of the plans here and vice versa. If the States do not fulfil their targets in food production, then the Centre cannot fulfil their targets. Conversely, if the Centre does not make its proper investment in the industrial and other sectors, the States cannot also make their contributions to the nation as a whole. But so far as the State sector is concerned, I am glad to hear from him that the fulfilment has been fairly satisfactory. I am grateful to him for his kind words of encouragement for the future.

With respect to the taxes that are levied, I want to clear one misunderstanding. The Second Plan period entailed an allocation of Rs. 150 crores, but the expenditure was Rs. 188 crores. That includes the Kundah Project for which contribution was made by the Canadian Government under the Colombo Plan. Therefore, it is shown as Rs. 10 crores or Rs. 12 crores more. It does not really represent our own contribution. Similarly, in the Third Plan all the Rs. 325 crores will not be met by this Government. We do hope the Government of India will be able to give us some assistance in implementing many of the new schemes. In fact, they should. We have now taken up new schemes not provided

26th March 1964] [Sri R. Venkataraman]

for in the Third Plan for the benefit of the country as a whole. For instance, the second stage of the Mettur Tunnel scheme was not originally contemplated in the Third Plan. But, if we took it up and executed it, it was because we saw a saving of crores of rupees and that it was only an extension of the work which we did. If we did not take it up in this plan and completed only the present two generators and then disbanded the staff, and again started the work in the Fourth Plan period for having two more generators, it would cost as very much more than what it did now. So, in the interests of the country we have allowed this extra expenditure. I hope that the expenditure on the new items like Kodayar Scheme and Kundah Hydro-Electric Project will be met by the Centre as part of their expenditure and I do not think we will be called upon to bear the brunt of the expenditure.

So far as the steel project is concerned, there have always been two opinions on this. There have been experts who have said that large steel projects are necessary in the modern context of competitive economy and that unless the projects produced something like a million tons, the cost per ton of the project would be very high, and therefore, it might be economic to have small plants. On the other hand, there have been others who have advocated that medium size plant would be economic and would be executed in a short period of time and would yield results far quicker and earlier than the larger projects. So far as our State project, namely, the Salem-Neyveli Steel project is concerned, it is a 500,000 tonnes capacity plant and will come under the category of medium size project. Madras being only a medium size State, I hope we will opt for the medium size project in this also.

So far as education is concerned, the hon. the Leader of the Opposition knows that in the State Advisory Committee we have taken a final decision with regard to the 11-year school course. Whatever might have been contemplated, when the Third Five-Year Plan was first framed and provision made therefor, I am quite sure that the decision we have taken now is final, and in any event the Madras Government do not believe in merely going on changing the system from time to time. We should allow one particular system to work for some time so that we may study the consequences and watch the effects and results rather than merely go on changing from one system to another. I may assure the House that so far the State is concerned, we have committed ourselves to a 11-year school course.

So far as Medical and Health Departments are concerned, the hon. the Leader of the Opposition said that the recommendations made in the earlier period were now sought to be implemented; and, therefore, it does not call for much comment.

Only I want to say in the end that the Madras Plan has been conceived as a modest one. It has been executed with comparative efficiency. So far as things done are concerned, they have been very carefully and economically done. But so far as things to

5-00
p.m.

[Sri R. Venkataraman] [26th March 1964]

be done are concerned, I quite agree that there is a great deal of scope for improvement, particularly in the agricultural and food front and I assure the House that the Government will spare no pains in improving agricultural production as well as food production in the country.

I have done, Sir.

III—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 11 OF 1964).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I move—

“That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 11 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The Bill provides for certain amendments to Schedules I and II of the Act.

In the light of the experience gained from the administration of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959) and of certain difficulties and hardships felt by the levy of a single-point tax on certain goods, it is considered necessary to omit from the First Schedule to the said Act, the following items, namely—

Item 25—Asafoetida.

Item 26—All kinds of wood and timber and similar articles (excluding firewood and charcoal).

Item 27—Ice and Ice fruits.

Item 29—Biscuits and cakes (packed, tinned or otherwise excluding bread).

Item 56—Plastic sheets and fabrics and articles made therefrom.

Item 58—Musical instruments.

The result of this exclusion is that they have to go under multi-point and bear a levy of 2 per cent.

Trailers are drawn by motor vehicles. Motor vehicles and accessories of motor vehicles are liable to a single-point tax at the point of first sale in this State under item (3) of the First Schedule to the Act. The said item does not refer to trailers which are drawn by motor vehicles and tractors. The Government have, therefore, decided to amend item (3) of the First Schedule to the said Act so as to include specifically within its scope trailers by whatever name known.

26th March 1964] [Sri R. Venkataraman]

Under item (47) in the First Schedule to the said Act, “lubricating oils and greases” are liable to a single-point tax at the point of first sale in this State. A doubt has been raised whether soluble quenching oil which is a mineral oil and which is used as a lubricating oil would fall under the said item (47). It has, therefore, become necessary to amend the said item (47) so as to include within its scope all kinds of mineral oils (not otherwise provided for in the said Act) and quenching oils.

Government have also decided to increase the levy on cotton and cotton yarn under items (2) and (3) respectively of the Second Schedule to the said Act and on cotton waste, cotton yarn waste, and artificial silk yarn and staple fibre yarn under items (16), (17) and (18) respectively of the First Schedule to the said Act, from 1 per cent to 2 per cent with a view to enable the State to secure 2 per cent on inter-State sales, which now enjoy a concession of 1 per cent.

It has been decided to give effect to the above proposals from the commencement of the next financial year, namely, 1st April 1964. The Bill seeks to give effect to the above objects.

I request, Sir, that the Bill be taken into consideration.

Mr. CHAIRMAN: Motion moved—

“That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 11 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

* SRI S. K. SAMBANDHAN: Mr. Chairman, let me say a few words about the enhancement of sales tax on cotton yarn, especially cotton yarn used by the handloom industry. Representations have been made to the Government explaining the various difficulties arising from the present enhancement of sales tax on cotton yarn for the handloom industry and also from the enhancement of excise duty proposed by the Central Government in the present budget. In spite of these things, I find that the Government are so very obstinate in taxing this poorest man's raw material.

(Deputy Chairman in the Chair.)

At least in future before implementing the enhancement of the tax, the State Government may consider postponing it.

Let me also point out that there is another instance of the unrealistic and unsympathetic policies of this Government. The various difficulties of the handloom weavers have been pointed out to the Government. Most of the weavers are not able to dispose of their stocks especially at this time of the year. It results in unemployment in many parts of this State. So, the master weavers who are engaged in this industry are finding it very difficult to provide employment to weavers continuously even for a fortnight in the course of a month in these days. Further, the classification of this item for levying 2 per cent is very steep. I have read in the papers that the Government are going to offset

[Sri S. K. Sambandhan.] [26th March 1964]

this levy by giving additional rebate for three weeks in a year for the products of the weavers who are engaged in the co-operative sector. I only wish to draw the attention of the Minister to the number of persons engaged in the co-operative sector and point out that if the Government give the rebate for three weeks in the whole year, they will be able to dispose of only one and half month's production or at the most, two months' production within that three weeks' time. Then, what will be the weaver's position with regard to the disposal of the production during the rest of the year? Is it reasonable to tax on that ground saying that it is only for giving additional rebate for three weeks?

Again, the Government have satisfied themselves with saying that they are giving rebate from the Cess Fund that has been created by the levy on mill-made cloth. The main intention, as I pointed out, is to reduce the differences between the price of handloom cloth and that of the mill-made cloth. Even now, after getting so much help from the Cess Fund, the difference is growing more and more because of the increasing cost of raw materials which the Government are unable to control. In these circumstances, the present levy is quite unreasonable. I request the Government not to stand on prestige. Let them not think that it is a prestige issue because they have announced that the levy would be at 2 per cent. This will definitely create more and more hardship to the weavers who are in the co-operative sector and outside it. I request the Government at least to **post-pone the implementation of this enhancement to some other date than 1st April 1964.**

5-10
p.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Deputy Chairman, Sir, we have debated this question more than once. As I pointed out, two-thirds of the yarn produced in the Madras State goes outside the State and it is sold in outer parts of country. If you levy one per cent within this State then the dealers from other States who are buying yarn from this State will also get concession or benefit of paying only one per cent. Whereas if you levy 2 per cent, the two-thirds of the quantity of yarn produced by the 140 mills in this State will fetch to the Government additional revenue not from the weavers of this State but from weavers of other States. If we compare ourselves with Bombay and Gujarat which are two major textile reorientated States, you will find that they have levied 2 per cent and people buying from this State are paying one per cent. I have never denied that it will cause a little hardship to weavers of this State who are using the 1/3 of the produce of yarn. Government have already assured that they will try to alleviate the possible hardship that might be caused in this respect. We shall try to help them by giving not additional rebate as was pointed out by the hon. Member but by allowing the rebate being paid for an additional period of three weeks or we will give financial assistance through the handloom finance corporation which we are starting. The Government will try to help in every way possible the handloom weavers to market their goods.

26th March 1964] [Sri R. Venkataraman]

If there is any difficulty, the legislature is there and my hon. friend Sri Sambandhan will be here. He can always bring to the notice of the Government the difficulties of the weavers and we will always try to help them. I want to assure him and the weavers throughout the State that we are very keen and alive to the difficulties of the handloom weavers and we will not do anything which will affect the trade. Because we feel a large part of the dealers from other States are escaping the legitimate payment which is due to this State and since we want to augment the resources of the State by levy of this tax on people who are normally expected to pay, we have now come forward to increase this tax to two per cent. I request the House to accept the motion.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 11 of 1964) as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Deputy Chairman, Sir, I move—

'That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 11 of 1964), as passed by the Assembly, be passed.'

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 11 of 1964), as passed by the Assembly, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

IV.—DISCUSSION ON THE FINAL SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1963-64.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Deputy Chairman, Sir, on page 17 of the Demands for Grants for Further Expenditure and Detailed supplementary estimates thereof for 1963-64 under 'Education' we have got the item (ii) which says :—

'Secondary Grade teachers who have undergone training for one year only as against the training of two years in this State are working in the transferred and the added areas of this State. These teachers were at first treated as equal to the Secondary Grade trained teachers of this State provided they had put in service as teachers for not less than seven years after undergoing the teachers' training and were allowed the scale of Rs. 90-4-110-3-140 with effect from 1st June 1960. But in 1963 the Government issued orders to the effect that the teachers might be treated as equal to the Secondary Grade teachers of this State provided

[Sri G. Krishnamoorthy] [26th March 1964]

they have not less than five years of service after undergoing the teachers' training and as a result more number of teachers have become eligible for the Secondary Grade scale. The additional expenditure involved is Rs. 84,600 recurring per annum.'

The point here is that one year's training in the added or transferred areas was recognised but not completely. Government wanted that the teachers should have put in seven years of service to make them eligible for secondary grade pay. But now the period has been reduced to five years, to make them eligible for secondary grade scale of pay. We thank the Government for that. My point is that there are teachers in the areas which are in our State for the past so many years, centuries and centuries with secondary grade qualification but without getting the secondary grade teacher's salaries. When once the Government showed sympathy to teachers in the added or transferred territories, is it not the duty of the Government to see that these secondary grade trained teachers who are already there in this State having undergone the training for two years and having been given certificates by the State Government and the Department of Public Instruction as Secondary Grade teachers are paid the secondary grade scale of pay? There are about 2,000 of them. They are being paid only the Higher Grade teachers' scale of salary on the plea that they occupy only the higher grade posts and not the secondary grade teacher's post. It is high time that the Government should do justice to these teachers. I feel Government could have included in this demand the amount required to pay them the secondary grade scale of pay.

Then Sir, in item (ii) under Road Transport Schemes on page 35, it is stated that the provision included in the Supplementary Estimates is towards the expenditure incurred on payment of compensations awarded by the Courts to the parties injured/affected in/by the accidents in which Madras State Transport Buses were involved. I had all along been under the impression that the State Transport buses in the City generally did not get involved in accidents resulting in the payment of compensation to the affected parties. I should like to be enlightened by the Government on how much of this amount is payable in respect of accidents caused by buses running in the mofussil areas and those running in the city.

Now, Sir, on the same page there is provision for over Rs. 30,00,000 for payment of pensions. This additional expenditure has been occasioned on account of the payment of liberalised pension under the recent revised rules. We are very glad that the pension rules have been liberalised in respect of the N.G.Os. At the same time, we would request the Government to see that teachers are also placed on a par with the N.G.Os. It is high time when once a section of the teachers working in Government schools come under the term N.G.Os. the other teachers irrespective of the agencies under which they may be working should also be recognised for the purpose of liberalised pension scheme.

26th March 1964] [Sri G. Krishnamoorthy]

With regard to the item on page 47 providing a grant of Rs. 14,93,200 for the construction of buildings for the Regional Engineering College, Tiruchirappalli, it has been stated that the amount would be reimbursed by the Government of India. Now, I want to know what need there is to provide for the expenditure of the whole amount of Rs. 14 lakhs and odd at the fag-end of the year with only a few days to go for the close of the financial year? Could not this amount have been provided in the next financial year's budget? There seems to be some technical significance in this. I would like to be enlightened on this also.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, the first thing that we must remember about this is that it is the third supplementary demand, for which the sanction of the legislature is required. I think in regard to the supplementary demands, Government should be careful to see that unless the expenditure is absolutely necessary, they should not come before the Legislature with these supplementary demands. They have given some reasons on the first page as regards the necessity for this third supplementary statement of demands for grants for further expenditure for 1963-64. In paragraph 2 (a) it is stated—'This statement relates to—

'(a) Schemes of expenditure provided for in the Budget for this year and Schemes provided for in the First and Second Supplementary Statements for which additional provision is now required with reference to the expenditure already incurred or expected to be incurred before the end of the year,'

In 2 (b), it is stated—

'(b) "New Service" Schemes sanctioned by the Government which were not included in the First and Second Supplementary Statements of Expenditure,'

At the fag-end of the year, no provision need be made for new service schemes. The Government can very well postpone them unless they are so very important and cannot wait till 1st April or till some time later. One new service scheme is given on page 11 of the statement. That is item (viii). It is stated therein—

'In order to ensure the maintenance of the highest standards of integrity and probity in the public services, the question of setting up a Vigilance Commission was engaging the attention of Government. It was decided as a first step to set up a Directorate of Vigilance and Anti-Corruption in the rank of an additional Inspector-General of Police as Director. Accordingly orders were issued for the formation of a Directorate. This Directorate will investigate the charges of corruption in Government Departments and prevent the practice of organised corruption and improve the tone of work in the public undertakings in the State. It will also investigate complaints and rectify abuses.'

Ordinarily for a new service item only a token provision of Rs. 100 is made. But since they have already thought of forming a Directorate, they have issued orders, and evidently they wanted an advance

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [26th March 1964]

of Rs. 23,500 to be sanctioned from the Contingency Fund to meet the initial expenditure and have now included it in the supplementary statement. This is not a new service of such importance that needs an advance from the contingency fund now. That is my submission. This can very well be postponed to the next year. The talk about corruption has been very much in the air now, and let us not have this contagion because other people all round are talking about corruption. Let us talk about the corruption in our own State and see the best methods of eradicating it. That is all. This is the only way in which corruption can be tackled. There may be huge corruption elsewhere involving lakhs and crores of rupees. But here, so far as this State is concerned at any rate, our items of work for possible corruption are not costly. This much I am perfectly willing to say. The items of corruption are not costly. Corruption involving Rs. 5, or Rs. 100, or even Rs. 1,000 may be there. That is all. I ask Sir, what the Directorate in the rank of an Additional Inspector-General of Police as Director can do. There is the department for the purpose of checking corruption and making enquiries. After making departmental enquiries, if they find sufficient charges to prosecute the corrupt man, they prosecute him. They always make the investigation first. Usually the Police officer makes the investigation and then proceedings are taken in courts of law. When that is so, why have a separate Directorate in the rank of an Additional Inspector-General of Police and a large number of staff and all that? Why this Directorate is required in our State, I cannot understand. I do not think there is sufficient justification at all for having a separate department in order to scent corruption and to see whether there is corruption and then scent it. I suppose the investigation will be according to the Criminal Procedure Code, excepting of course, the departmental procedure. Why should there be a separate department for checking corruption, I fail to see. Why should so much money be expended? After all, what will happen finally? According to me, a few clerks here and there or one or two peons or one or two officers may be booked for corruption. Corruption requires a large number of men. There is a string of people so that corruption may be perfectly practised. Therefore, merely because we bring to book one officer here or there, corruption in the country will never be eradicated. Corruption is rooted everywhere, and it will never go, because the man is there ready to pay the money and corrupt the official. Even if the officer is not corrupt, he will be made corrupt on sufficient inducement being shown. I do not think corruption is there because some officers are corrupt. There is a string of people assisting corruption. And, therefore, we find there is corruption. I do not think corruption can be eradicated merely by the appointment of the Vigilance Directorate. The Government state that the question of setting up a Vigilance Commission was engaging their attention. Sir, I hope they will drop this Vigilance Commission. Let them have this Director, if at all they want. I do not think that this Directorate will have any effect on checking corruption. I am positively sure about this. Otherwise, I will not point it out here. This advance of Rs. 23,500 is perfectly

26th March 1964] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

of no use. In fact, if they want to have this, let them think over the matter further and let us have it in the coming year, and not in the supplementary estimate. We are in a hurry to close the year's accounts for the current year. The expenditure on a new service at the fag-end of this year is quite unnecessary according to me. One example of how this Government departments sometimes work is published on page 24 of the Supplementary Statement. It is worth reading here, and, if the Deputy Chairman permits me, I will read the whole thing. It is sated there—

“ In C.S. No. 95 of 1960 in the file of the High Court, Madras (Sri P. S. Narayanaswami *versus* State of Madras) it was decreed that a sum of Rs. 8,600 in respect of the suit claims and a further sum of Rs. 710 in respect of the cost of the plaintiff in the above suit be paid to the plaintiff. Sri P. S. Narayanaswami was reinstated in Government service as Manager in Cinchona Department with effect from 9th April 1956 in pursuance of the judgment of the Court. He was also placed under suspension simultaneously and fresh disciplinary action was taken against him and was finally dismissed from service. The plaintiff filed a suit claiming Rs. 10,000 being the arrears of salary for the period from 1st September 1944 to 9th April 1956. At the suggestion of the Government Pleader, Madras, a compromise decree for payment of subsistence allowance calculated at Rs. 8,600 for the period was obtained. Hence a sum of Rs. 9,400 including Rs. 710 towards the cost of suit is included in the Supplementary Estimates.”

This will be the fate of the investigation by this Director. I am perfectly sure about this. I can prophesy as well. So far as this is concerned, I even take the role of a 'Prophet'. This is all hopeless. I do not think we need this Directorate at all. This is not the way to eradicate corruption, excuse me, Sir. I do not think the reply of the Government will ever convince me with reference to this particular item.

I now come to the Community Development Projects, etc. It is stated in the explanatory note—

“ A grant of Rs 33 lakhs was obtained in the Second Supplementary Estimates to meet the expenditure on the programme for utilisation of man-power available in rural areas during the agricultural slack seasons. ”

I would like to know what that programme is. I think the Minister should be in a position to canvass the whole programme by making some suggestions. Then only this programme should be finally adopted. In the Explanatory Note it was also stated—

“ It was anticipated that the total requirements for the Soil Conservation Scheme started in certain blocks of Coimbatore and Salem districts could also be met out of this grant.”

In rural areas, in agricultural slack seasons the total requirements

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [26th March 1964]

to meet the expenditure on the programme for utilisation of man-power should have been estimated. They have not mentioned them here. Still they say—

“It is estimated that a further sum of Rs. 5 lakhs will be required during the current year to sustain the tempo of the programme and this is included in the Supplementary Estimates.”

Sir, during the agricultural slack seasons, if we want the agriculturists to use their energies profitably, the best thing, which the Father of the Nation has already mentioned, is spinning. About this there can be no doubt. He himself advocated that for a number of years. He said that the only thing which would profitably induce the agriculturists to work, was spinning yarn. That is the best thing, according to him. He said that the women in the house could also engage themselves in this work. In fact, everybody can be engaged in spinning yarn, and in cottage industries also where there are cottage industries. Each place has got a peculiar cottage industry. For example, in Paramakudi there is the mat industry. I do not think we have utilised the man-power fully. Of course, for irrigation purposes any services rendered are always welcome. But so far as other things are concerned, the khadi industry is the best for this purpose. I do not think any mention is made of it here. I doubt very much the wisdom of having a grant of Rs. 33 lakhs to meet the expenditure on the programme for utilisation of man-power available in rural areas during the agricultural slack seasons. It is stated that it was anticipated that the total requirements for the Soil Conservation Scheme started in certain blocks of Coimbatore and Salem districts could also be met out of this grant. It is estimated now that a further sum of Rs. 5 lakhs will be required during the current year to sustain the tempo of the programme and this is included in the Supplementary Estimates.

Then, for the administration of the Land Ceiling Act, authorised officers with office and field staff were appointed in the districts. The total actual expenditure on this account for the current year is estimated at Rs. 7,82,200. In this connection, I submit that the existing officers of the Revenue Department will be in a much better position to estimate the whole thing than new officers. I am not saying that we can increase the duties of the officers indiscriminately. Except the tribunals and the higher officials, all the others are already there in the Revenue Department. They will be in a better position to do this work than any new official. From this point of view, this expenditure should be scrutinised carefully. At least it may be postponed for some time until they finally decide about the Supreme Court's decision. If money is spent on the officers here, later they will find difficulty in paying compensation to all the people concerned.

We have no right to vote on these Grants here. We can only make comments. Therefore, to the best of my ability I have mentioned these things for the consideration of Government.

26th March 1964]

* SRI M. RAJAH IYER : Mr. Deputy Chairman, I have just a word to say, and that concerns the demand for Rs. 11.5 lakhs towards the cost of paper and Rs. 4 lakhs, being the overtime wages paid to the employees of the Government Press for the printing of our Nationalised Text-Books. I should like to know whether these Rs. 15.5 lakhs were utilised for just printing more text-books or for printing better text-books. We are happy that Nationalised Text-Books come to the students quite cheap. They are produced and put in the market on a 'no profit, no loss' basis. But with regard to our Nationalised Text-Books in English and Tamil that were published, it was pointed out that these text-books were very unattractive. If these Rs. 11.5 lakhs should have gone to purchase paper like the variety of paper we have seen in our text-books for the past three or four years, it should indeed be a pity because the paper is very brittle, dull in colour, quite unattractive, and not a kind of thing which a child would love to possess. We have made education free. But the cost of text-books, as pointed out the other day, is still there. So, the poor students may like to own these books for a year and at the end of the year, they would like to dispose of them or sell them. The books for children should be printed on better paper that would be durable in quality so that the child may use them for one full year and at the end of it he could sell them to his successor in the same class. In this respect I must express my sense of disappointment about the kind of book. I am not talking about the contents, but the physical get-up of the books; the format of the books leaves much to be desired.

Then, we are spending Rs. 2.5 lakhs over the establishment for the acquisition of land in the Ramanathapuram district between Manamadurai and Virudhunagar for the laying of the railway line. I hope that this establishment charge that we incur is made good by the Centre ultimately. I have to refer to the same topic that I referred to the other day. I learnt from a railway officer that wherever there is a level crossing, the Centre would consent to put up an overbridge if only we would meet the cost of the approach roads. I find one such overbridge coming up on the Manamadurai-Paramakudi high road. We are putting up the approach roads on either side. It could be our guiding policy to see to it that at all vital points we put up such approach roads and ask the Centre to bear the cost of the overbridge so that the anomaly of unimproved level crossing with the consequent risk to human life is eliminated.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Deputy Chairman, the hon. Member, Sri G. Krishnamoorthy made two requests and asked for two clarifications. The two requests were that the trained teachers who are in higher grade posts should be given the secondary grade pay and that the liberalised pension scheme should be extended to the teachers in the aided schools. These really do not come within the scope of the Supplementary Estimates. They will be dealt with by the Education Department.

[Sri R. Venkataraman] [26th March 1964]

accidents which occur in the City, it is because there is traffic congestion and then the traffic signals are not observed. Traffic accidents do occur and we have to pay compensation in those cases.

So far as the Regional Engineering College is concerned, this is a Government of India project. It is now in the process of construction. We hope to start the Regional Engineering College by June 1964 and we have got to complete all the buildings before that time. This will be completely reimbursed by the Government of India. We are only incurring the initial expenses for completing the buildings before the academic year closes.

5-40 p.m. Sri Balasubramanya Ayyar raised a major point whether a Directorate of Vigilance was required or not. Certainly, the Government feel flattered by the observation made by the hon. the Deputy Leader of the Opposition that in this State there is no need for a high powered Vigilance Commission or for a Directorate of this kind. All over India people are trying to search for the black cat in a dark room which may or may not be there. We should not lag behind without making a research ourselves. So far as the Government are concerned, even if there is no corruption, even if there is no cause for complaint, even then in order to establish that there is no corruption, we need an organisation which will go into it and say there is no corruption. It is better that we satisfy ourselves and the people that there is no serious corruption in this State.

The second thing is about the man-power programme. The Government of India have got a scheme under which they want to encourage people who are employed or under-employed during the non-agricultural seasons. They have suggested that these people may be asked to do common village works like road-making, deepening of ponds, and soil conservation. Number of people are being taken into these schemes and provided daily employment so that during off seasons they may get some employment. The whole scheme is financed by the Government of India. We get a hundred per cent grant on this Scheme. I entirely agree with the hon. the Deputy Leader of the Opposition that khadi is the best subsidiary occupation that could be given to the agricultural workers in this country. Very often, I have had to debate this with so many economists in Western countries. And when they ask me: 'How do you expect to produce khadi and compete with mill made goods?' I ask the counter-question: 'What do you do for your employed?' They pay doles for doing nothing. On the other hand, as a result of implementing our khadi schemes, they do something and get something in return. It is a great scheme. I am glad that the hon. the Deputy Leader of the Opposition has given due credit for the scheme which is best suited to the backward economic conditions of our country.

So far as the Land Ceiling Officers are concerned, we have employed them to the minimum. Number of returns have been submitted by the Government and we are now examining them and

[Sri R. Venkataraman.] [26th March 1964]

making all the preliminary arrangements I wish to assure the hon. the Deputy Leader of the Opposition that the Government are not incurring any additional expenditure either by way of calling for returns or making people submit returns until the matter is finally decided upon. But we keep a skeleton staff going so that whatever information is received may be collected, tabulated dealt with when the occasion arises. I should also like to inform the hon. the Deputy Leader of the Opposition that they are all Revenue officials. They are not drawn from the other departments. These are people who are really aware and conversant with those problems.

So far as the point raised by the hon. Member, Sri Rajah Iyer is concerned, the matter looked very simple when the hon. Member said that the approach roads should be laid by the State Government and that the railways or the Central Government would put up the over-bridge. It is just like saying: 'You bring the grain, I will bring the husk. We will blow and share the grain. The more costly thing about these over-bridges is the approach roads and not the over-bridge itself. The approach roads we have to lay will be for nearly a mile on either side and the expenditure in respect of the bridge alone will not be very much. We have been trying to argue with them that the entire cost should be borne in certain proportion but they are not agreeable to it. If the cost is borne in a certain proportion, then it would lessen the burden of the State Government on this.

So far as the text-books are concerned, I shall pass on the remarks of the hon. Member to the Education Department and see whether the printing could be improved.

DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Saturday, the 28th March 1964.

The House then adjourned.

[26th March 1964]

**** 169.** Notification issued with G.O. Ms. No. 122, Public (Services), dated 24th January 1964 regarding inclusion of the posts of Statistical Assistants within the purview of the Madras Public Service Commission.

**** 170.** Notification issued with G.O. Ms. No. 1746, Public (Services), dated 11th November 1963 regarding inclusion of certain posts in the Industries Subordinate Service within the purview of the Madras Public Service Commission.

* Sent by post to all M.L.Cs. on 14th March 1964.

** Sent by post to all M.L.Cs. on 19th March 1964.

1964 March 1964

26th March 1964

APPENDIX I

[Vide Answer to Starred Question No. 137 on page 101]

Statement showing the number of Weavers' Co-operative Societies which have introduced the Contributory Thrift Fund Scheme :—

Name of the Deputy Registrar's Circle.	Number of Weavers' Co-operative Societies.	
	Which have introduced the Contributory Thrift Fund Scheme as from 1st July 1962.	Which have not introduced the Contributory Thrift Fund Scheme as on 30th June 1963.
1 Chingleput	8	54
2 Coimbatore	6	49
3 Cuddalore	8	38
4 Erode	10	74
5 Dindigul	..	36
6 Kanyakumari	2	79
7 Kumbakonam	1	22
8 Madras	..	5
9 Madurai	4	63
10 Mannargudi	1	1
11 Mayuram	1	5
12 Ramanathapuram	3	65
13 Salem	27	142
14 Sivaganga	1	23
15 Thanjavur	..	4
16 Tirukoilur	1	20
17 Tirunelveli	7	58
18 Tiruvellore	..	53
19 Tiruchirappalli (North)	6	44
20 Tiruchirappalli (South)	..	19
21 Tuticorin	7	51
22 Tiruvarur	2	2
23 Vellore (North)	3	53
24 Vellore (South)	..	46
Total	98	1006

[26th March 1964

APPENDIX II

(Vide Item III on page 134)

L.A. Bill No. 11 of 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras General Sales Tax Act, 1959.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras General Sales Tax (Amendment) Act, 1964.

(2) It shall come into force on the 1st day of April 1964.

2. *Amendment of the First Schedule to the Madras Act I of 1959.*—In the First Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(i) in item 3, in column (2), after the words “Component parts of motor vehicles”, the words “all varieties of trailers, by whatever name known” shall be inserted;

(ii) in items 16, 17 and 18, for the figure “1” in column (4), the figure “2” shall be substituted;

(iii) items 25, 26, 27 and 29 and the entries relating thereto shall be omitted;

(iv) for item 47, in column (2), for the words “Lubricating oils and greases”, the words and brackets “Lubricating oils, all kinds of mineral oils (not otherwise provided for in this Act), quenching oils and greases” shall be substituted;

(v) items 56 and 58 and the entries relating thereto shall be omitted.

3. *Amendment of the Second Schedule to Madras Act I of 1959.*—In the Second Schedule to the principal Act, in items 2 and 3, for the figure “1”, in column (4), the figure “2” shall be substituted.

I certify that this is a Money Bill.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

Fort St. George, Madras,
24th March 1964.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Saturday, the 28th March 1964.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Teacher-pupil ratio

* 143 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal to revise the teacher-pupil ratio in elementary schools consequent on the receipt of increased grants from the Government of India towards improvement of primary education?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): Yes. Orders have also been issued in the matter.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: When was the order issued, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is G.O. Ms. No. 250, Education, dated 29th February 1964.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: May I know the details of the G.O., Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is a very long G.O.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: The substance of the G.O. may be given.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If the hon. Member so desires, we shall place the G.O. on the table of the House. Or, if he wants only salient points, I shall give them now.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: The salient points may be given.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: In respect of single teacher schools if the average attendance in the school is not less than 20, there will be one teacher. If the average attendance is 30 and above, then a second teacher will be allowed. In the case of combination of standards in other schools than single teacher

[28th March 1964]

schools there will be two teachers, if the average attendance of the combined standards is 30 and above. There will be three teachers if the average attendance of the combined standards exceeds 55. There will be four teachers if the average attendance of the combined standards exceeds 75. There will be five teachers if the average attendance of the combined standards exceeds 95. Then if the standards are divided into sections, any one section will have a teacher if the average attendance of the section is 35. There will be two teachers if the average attendance of the sections is between 36 and 70, and we go on increasing the number of teachers in the proportion of one teacher for every 35 additional pupils.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: May I know, Sir, when the G.O. will take effect?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: When once a G.O. is issued, it is supposed to take effect immediately. I think it will take effect from the next academic year.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, as plural teaching cannot be avoided even under this new ratio will the Central Government give us funds to help us in that direction?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I am not sure that the Centre's funds can be used for that purpose. The Central Government give us assistance for increasing the teacher-pupil ratio, and I presume it will be used only for that purpose.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, 29-2-1964-ல் 251 எண் உள்ள மற்றொரு ஜி. ஒ. வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உத்தரவின்படி ஆசிரியர்கள் நியமிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? ஒரே நாளில் இரண்டு விதமான முரண்பாடுள்ள கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டிருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: 250 எண் ஜி. ஒ. தான் இருக்கிறது. 251 இல்லை தனிக் கேள்வி போட்டால் பரிசீலனை செய்து சொல்லலாம்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government aware that according to the ratio that was in existence before, many teachers were sent out? Will the Government kindly see that they are reinstated now that the ratio has been reduced?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The information I have is that there have been a large number of teachers who have become surplus on account of the application of the teacher-pupil ratio. The intention of the Government is that these teachers should be absorbed in accordance with the new formula which has been enunciated.

28th March 1964]

Malodorous temple in Gangaikondacholapuram.

* 144 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the attention of the Government has been drawn to the bad state of disrepair and insanitary condition of the Malodorous temple in Gangaikondacholapuram; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Sri Brahadeeswarar temple, Gangaikondacholapuram, Udayarpalayam taluk, Tiruchirappalli district is in a state of repairs only. The temple is being maintained neat and tidy as far as possible.

(b) The temple being a protected monument under the Ancient Monuments Preservation Act, 1804, steps are being taken to carry out repairs in consultation with the Department of Archaeological Survey of India.

DR. A. SREENIVASAN: Who is managing the temple, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: This is under the control of the Archaeological Department, but we have our trustees in charge of this temple.

DR. A. SREENIVASAN: Has the attention of the Government been drawn to the fact that a foreign tourist wrote a letter in one of the dailies of Madras condemning the state of affairs in that temple?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the position is that it is a temple with very little resources, and it had to be maintained only with the allotment which the Government of India could give under the Preservation of Ancient Monuments Act. The report here shows that it is not in a very good state of repair. But efforts are being made by the State Government to secure the assistance of the Government of India for renovating portions of it.

DR. A. SREENIVASAN: Who is in charge of the renovation work? Is it the Hindu Religious Endowment Board or any private authority?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Assistant Commissioner of Hindu Religious Endowments Tiruchirappalli is in charge.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, is there not a system of transferring funds from surplus temples to deficit temples? Will the Archaeological Department stand in the way of transferring surplus funds and repairing the temple?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes, Sir. The Archaeological Department stands in the way of making improvements. In fact, the Archaeological Department has written to

[28th March 1964]

this Government that digging for foundation and provision of concrete for pillars should be avoided, and then no cement concrete flooring should be used, as the building would then become modern. There are a number of other restrictions, which the Archaeological Department imposes.

Sanskrit Pandits

* 145 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the notices of termination of service served on Sanskrit Pandits serving in aided secondary schools in the State consequent on the abolition of Sanskrit in Standards VI and VII; and

(b) whether there is any proposal to retain Sanskrit in Standards VI and VII?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) The Government are aware of the notice of termination served on one Sanskrit Pandit.

(b) No.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, as according to the new scheme, the services of Sanskrit Pandits have to be terminated, have the Government any proposal before them to see that those as are experienced and confirmed pandits are retained in service for giving moral instruction so that they may put in their full term of thirty years of service and thus become eligible for pension?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Only one case has come to the notice of the Government, and steps are being contemplated to relieve the distress in that one case.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: May I point this out, Sir, that Sanskrit has become one of the elective subjects from Standards 9 to 11? Some managements take advantage of the fact that there is no Sanskrit in Standards 6 and 7 and they terminate the services of Sanskrit Pandits. Will the Government be pleased to enquire into this matter and see that the services of Sanskrit Pandits are not terminated? There is a precedent for this. During the time when Sri C. Subramaniam was the Minister for Education, the services of some teachers were terminated on the ground that on the whole there were not forty pupils. Then an order was issued stating that their services should not be terminated. Will the Government be pleased to take note of that precedent and take some action in the matter?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: As I said, only one case came to the notice of the Government. In this case a request has been made that the rules may be relaxed and that the Sanskrit Pandit may be allowed to continue as Tamil Pandit. The

[28th March 1961]

Government are examining the question. As far as the other part of the question is concerned, viz., whether the teaching of Sanskrit in Standards 7 and 8 would be continued, this was discussed at the meeting and no decision had been taken.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, have the Government received only one representation? There will be many more cases on account of the abolition of Sanskrit in the two standards. Cannot the Government just gather statistics and pass an order that these Pandits must be retained?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is very simple. The person affected will immediately bring it to the notice of the Government. Since only one case has been brought to the notice of the Government, we take it that there are no other cases. If other cases are brought to the notice of the Government, appropriate action will be taken.

DR. A. SREENIVASAN: May I know, Sir, why Sanskrit is put under electives?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We have already stated in the discussions that Sanskrit would be allowed as an elective in the high schools, and it is open to the students to take Sanskrit among other Indian languages.

SRI M. RAJAH IYER: In the new set-up, the future of Sanskrit as a language is affected. May I ask the Government whether they will be pleased to order the retention of at least such of those Sanskrit Pandits as have qualified themselves to become Hindi Pandits, as Hindi Pandits relaxing all the basic qualifications?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: That will be considered if a representation is sent to the Government.

Paddy crop

* 146 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it is a fact that paddy crop was a failure in most of the taluks of Thanjavur district; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) No. Paddy crop was not a failure in Thanjavur district either in 1961-62 or 1962-63. When compared with the average production of rice for the 5 years ending with 1960-61 which was 8.13 lakh tons, the production in 1961-62 was 10.00 lakh tons (23 per cent over the average) and the production in 1962-63 was 8.97 lakh tons. (10 per cent over the average).

(b) The question does not arise.

3-10
p.m.

[28th March 1964]

(அ) இல்லை. 1961-62-ம் ஆண்டிலோ, 1962-63-ம் ஆண்டிலோ தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் நெல் விளைச்சல் குறைந்து போகவில்லை. 1960-61-ல் முடிவடைந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் சராசரி நெல் உற்பத்தி 8.13 லட்சம் டன்கள்தான். ஆனால் 1961-62-ல் நெல் உற்பத்தி 10.00 லட்சம் டன்கள் (சராசரி உற்பத்தியைவிட 23 சதவிகிதம் அதிகம்). 1962-63-ல் உற்பத்தி 8.97 லட்சம் டன்கள் (சராசரி உற்பத்தியைவிட 10 சதவிகிதம் அதிகம்). எனவே, இப்புள்ளிவிவரங்களை வைத்துப் பார்த்தால், இந்த ஆண்டுகளில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் நெல் விளைச்சல் பாதிக்கப்படவில்லை என்பது தெரியும்.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : 1962-63-ல் இந்த மாவட்டத்தில் 8-97 என்று குறைந்ததற்குக் காரணம் என்ன? பேக்கேஜ் ஸ்கீம் இந்த இடத்தில் நடக்கிறதே, அதனால் தான் உற்பத்திக்கு குறைந்ததா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். ஜில்லா பூராவும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போதுதான் அது தெரியும். பேக்கேஜ் ஸ்கீம் பகுதியை எடுத்துப் பார்த்தால், அதிகமான விளைச்சல் இருப்பது தெரியும்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Last year there was failure of crops on account of rains in some taluks and there was very much less yield. Are the Government aware that many statements have been made and letters have been written by mirasdars about this? Will the Government make an inquiry into the matter and take necessary steps?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : மழையின் காரணமாக சில பகுதிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஜில்லா பூராவும் எடுத்துப் பார்த்தால் விளைச்சல் அதிகரிப்பு தெரியும்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : விளைச்சல் குறைந்துவிட்ட இடங்களில் கிஸ்தி வாங்காமல் இருப்பதற்கு கவர்ன்மென்ட் ஏதாவது செய்யுமா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : ஆங்காங்குள்ள விளைவுகளைப் பற்றி கலெக்டர் பரிசீலனை செய்து அரசாங்கத்திற்கு எழுதினால், அது பற்றி பரிசீலனை செய்யப்படும்.

Suicide

* 147 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it is a fact that two goldsmiths committed suicide by throwing themselves in front of a running train near Ambasamudram on 15th October 1963;

(b) whether any letter written by the deceased has been found; and

(c) if so, what it is?

[28th March 1964]

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) & (c) : A letter written in Tamil, left by the deceased was recovered. The contents of the letter are :—

“தயவுசெய்து போலீஸ் அவர்களுக்கு தங்கக் கட்டுப் பாட்டில் அகப்பட்டவர்—தம்பிக்கு கால்புண், ஊமை, கண் தெரியாது, என்னால் காப்பாற்ற முடியவில்லை. தாயார், தகப்பனார், அண்ணன் கிடையாது. சொந்தக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். யாரும் எதுவும் செய்யவேண்டாம். தயவுசெய்து மற்றவர்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்காதீர்கள். போலீஸ் அவர்கள் என் பெயர் நாராயணன், தம்பி நடராஜன், ராஜபாளையம், காமாட்சி அம்மன் கோவில் தெரு பின்புறம், நானும் தம்பி இரண்டு பேரும் தண்டவாளத்தில் படுத்தோம்.”

(அ) ஆம்.

(இ), (உ) : இறந்தவர் தமிழில் எழுதி வைத்திருந்த கடிதம் ஒன்று கிடைத்தது. கடிதத்தின் வாசகமாவது :—

“தயவு செய்து போலீஸ் அவர்களுக்கு, தங்கக் கட்டுப் பாட்டில் அகப்பட்டவர்—தம்பிக்கு கால் புண், ஊமை, கண் தெரியாது, என்னால் காப்பாற்ற முடியவில்லை. தயார், தகப்பனார், அண்ணன் கிடையாது. திசாந்தக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். யாரும் எதுவும் செய்யவேண்டாம். தயவுசெய்து மற்றவர்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்காதீர்கள். போலீஸ் அவர்கள் என் பெயர் நாராயணன், தம்பி நடராஜன், ராஜபாளையம், காமாட்சி அம்மன் கோவில் தெரு பின்புறம், நானும் தம்பி இரண்டு பேரும் தண்டவாளத்தில் படுத்தோம்.”

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : கோல்டு கண்ட்ரோல் வந்ததன் பேரில் இந்த ஸ்டேட்டில் எத்தனை தட்டான்கள் தற்கொலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : தண்டவாளத்தில் விழுந்தது எத்தனை பேர் என்று தெரியாது.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : தண்டவாளத்தில் மட்டும் என்று சொல்லவில்லை.. மொத்தம் எத்தனை கோல்டுஸ்மித்கள் தற்கொலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : தனியாகக் கேள்வி போட்டால் சொல்ல முடியும்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : கோல்டு கண்ட்ரோல் வந்தபிறகு ரொம்ப பேர்கள் பிராஸ்பரஸ் ஆகிவிட்டதனால் தற்கொலை செய்து கொண்டார்களா? சகிக்க முடியாத அதிக சந்தோஷத்தினால் தற்கொலை செய்துகொண்டார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I hope the hon. Member knows that no sarcastic or insinuating questions can be put.

[28th March 1964]

Payment of salaries and allowances.

* 148 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the steps taken by the Government to expedite the payment of salaries and allowances as per the revised scale to the teachers in non-Government schools?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): The managements of all the aided schools in this State are paying the teachers according to the revised scales of pay. Hence there is no need to take any further action in the matter.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government aware that the weightage due has not been still paid in many places and have they already instructed the Inspecting Officers to verify this?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We have not received any such complaint. The information that the Government have is that the managements of non-Government schools are adopting the revised scales of pay.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: In the case of the N.G.O's, the Government ordered certain statements, fortnightly or monthly, to be sent so that the scales could be implemented immediately. What is the difficulty in the Government ordering the Inspecting Officers to verify at least at the time of inspection whether they have been given the due weightage as per the Government scales of pay?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is not possible for Government to go on a roving inquiry. If there are any complaints, they must be brought to the notice of the Government so that action may be taken.

Teachers in municipal service.

* 149 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the raised age of retirement of teachers in municipal service, namely, 58, will apply to such teachers in municipal service, who are appointed as supervisors of municipal schools?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): No.

SRI M. RAJAH IYER: May I draw the attention of the Government to an anomaly, namely, that the seniormost secondary grade teachers are appointed as Supervisors and retired when they are 55 while as teachers they could continue till the age of 58 without any volition, or option on their part? May I request the Government to reconsider their decision in this matter?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: This is a concession which was given to actual teachers who are teaching, not to Super-

[28th March 1964]

visors. That is why the concession has not been extended. But I may still tell the Hon. Member that the matter is being further examined.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government aware that these Supervisors of Municipal Schools have all along been treated as only secondary grade teachers and that they have been made eligible for pension as secondary grade teachers though they are designated Supervisors? So, what is the difficulty in just giving this concession?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Because they are not teachers at present. This is a concession which is extended to teachers who are teaching. On the date they retire if they are not teachers but are Supervisors, this concession has not been extended to them. However, as I said, the matter is being further examined.

Non-availability of yarn.

* 150 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the non-availability of yarn of 30 and 40 counts for use by handloom weavers especially for exportable varieties of cloth; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No. There has been no difficulty in availability of yarn of 30 and 40 counts for use of handloom weavers.

(b) Does not arise.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us whether it is part of the development scheme to answer questions like this after the lapse of 15 or 18 months?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Probably the question lapsed on account of the prorogation of the House from time to time.

SRI S. K. SAMBANDHAN: It was in the tenth month of 1962 that it was given notice of. We are now in 1964. Even if the session had been prorogued, it would have been renewed three or four times. Anyhow, it has been brought to the notice of the Hon. Chairman many times that such inordinate delay in answering the question should be avoided.

MR. CHAIRMAN: Perhaps it is the usual delay. Sometimes it has taken a longer time for a question to be answered.

SRI S. K. SAMBANDHAN: The question was first given notice of in 1962. The Minister is answering it in 1964. The purpose of putting the question has been lost. So, will the Hon. Chairman take some steps to instruct the Government not to delay the answers to such questions very much?

[28th March 1964]

MR. CHAIRMAN : I cannot instruct the Government but I may bring it to their notice.

City bus service.

3-20 * 151 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the bus service on route 21-E in Madras City has been cancelled; and

(b) if so, the reasons therefor ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes.

(b) The Traffic originating or terminating at Lloyds Road was poor.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Though the traffic that terminated at that place might have been poor, the traffic that originated there must have been large. Since the office going people are finding a great difficulty, will the Government revive the bus for the benefit of those needing it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the earnings for the service on this route have been—

January 1963 Average Rs. 59.

February 1963 Average Rs. 60.22.

March 1963 Average Rs. 50.36.

No bus can be run on these lines. But what we have done is, we have not stopped it but we have extended it to the whole route from Mylapore to Parry's Corner.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Am I right, Sir, in stating that there is no service called 21 'E' ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no such service. It has been merged with 21, 21C and so on.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, as an alternative would the Government examine the possibility of stopping bus 13 from Triplicane at the stop which is already there near the Jayabharatham Rattan Mart which is not used by Bus 13 at all ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member may write to the Government. The Government will examine the traffic position.

* 152 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the circular route service on routes 12 and 13 in the City of Madras have been cancelled; and

(b) if so, the reasons therefor ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes.

[28th March 1964]

(b) The traffic obtaining on the sector between Vivekananda House and Triplicane on the Marina was poor and uneconomical and the time scheduling of the buses also presented many problems.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, as the facilities for transport from Vivekananda House to the Presidency College have been withdrawn, are the Government aware that many people find it difficult and it is for that distance only they want the revival of the service ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There are a number of buses running along the Marina. People can take those other buses. It is not necessary to run buses along routes 12 and 13 only for this purpose.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : As there is no direct route from Mylapore and Luz, at least for the students going to the Presidency College and schools, will the Government provide the facility ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, so far as the students are concerned, we are running special buses with special stops taking them to the various colleges.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO THE PREVALENCE OF SMALL-POX IN A VIRULENT AND EPIDEMIC FORM IN THE CITY.

* SRI S. K. SAMBANDHAN : Mr. Chairman, Sir, I seek your permission to call the attention of the Hon. the Minister for Health to a matter of urgent public importance, namely, the prevalence of smallpox in a virulent and epidemic form in the City of Madras and the large number of deaths reported in the recent weeks. This epidemic of smallpox breaks out almost annually due to the failure on the part of the concerned authorities to take timely and effective steps. So I request the Government to take all necessary measures to arrest the spread of the disease further this year and also to make arrangements to arrest the recurrence of this disease in the coming years..

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Mr. Chairman, Sir, I wish to make the following statement—

There has been a sudden increase in the number of cases of smallpox in the City since 1st February 1964. The disease is prevalent only in some of the divisions in the City. During February 1964 there were 35 cases in Vyasarpady, 49 cases in Kodambakkam, 19 cases in Krishnampet and 21 cases in Mylapore. The total number of cases reported in the City during the period from week ending 4th January 1964 to 21st March 1964 is 737 cases. Almost all the cases reported are from Divisions which are not yet taken up under the National Smallpox Eradication Programme.

[Srimathi Jothi Vencatachellum] [28th March 1964]

The Mass intensive vaccination Campaign under the National Smallpox Eradication Programme has been launched in Madras City from 2nd October 1963 onwards and the programme is being carried out Division by Division. Upto the week ending 7th March 1964, fifteen divisions namely 1 to 8, 92 and 95 to 100, have been covered under the National Smallpox Eradication Programme. An average of 85 to 95 vaccinators are employed as against the sanctioned strength of 120 vaccinators. It is stated that adequate numbers of trained vaccinators are not available for appointment. The Director of Public Health has instructed the District Health Officers, South Arcot and Chingleput to send some trained vaccinators from their districts for work in the City. The Health Officer, Corporation of Madras has been requested to employ the full complement of staff to achieve better coverage. Intensive Health Education and Publicity is being conducted in the City and the State Health Education Bureau is extending its full co-operation in this regard.

The National Smallpox Eradication Programme squads have been directed to work in Kodambakkam (91 and 92 divisions) as the incidence of Smallpox cases is more in those areas. The squad is now working in the 93rd division (Mambalam). The required number of Assistant Vaccinators have been appointed and posted for vaccination in the infected localities.

All the Health Department staff of the Corporation have been alerted and every possible effort is being made to arrest the further spread of the disease under the close supervision of the Officers of the Corporation and with the guidance and co-operation of the Officers of the Directorate of Public Health. Arrangements have been made for immediate disinfection and re-vaccination of the contacts, after removal of the cases. The Health staff conducted house to house, and hut to hut inspection in the localities to detect hidden cases. The health staff have been instructed to concentrate more in the thickly populated areas, so that the spread of the disease would be effectively checked. The Circle Health Officers of the Corporation have also been requested to send requisitions to the Heads of Institutions, colleges, schools, firms, offices, factories, etc., for carrying out mass re-vaccination. The Sanitary Inspectors have also been instructed to carry on intensive re-vaccination in all licensable places and to protect as many as possible. Vaccinations are being carried on with more vigour and large number of people are being protected.

For treating cases promptly in the Infectious Diseases Hospital and for performing vaccinations and re-vaccinations in the affected areas in the city, additional staff have been appointed to cope with the increased work as an emergency measure, apart from the regular staff.

Two lakhs twenty-five thousands seven hundreds fifty vaccinations were done by the National Smallpox Eradication staff in the North and South Madras since 2nd October 1963,

28th March 1964] [Srimathi Jothi Vencatachellum]

and 1,01,599 vaccinations were done by the health staff since 1st January 1964. One of the main reasons for the spread of this epidemic is the lack of co-operation of the general public with the preventive staff. Considerable resistance is shown against vaccination as well as re-vaccination, particularly by the upper middle class and upper class of the citizens. Though they may be less susceptible to attacks on account of better surroundings, yet by getting themselves vaccinated, they would be setting examples and providing a sort of moral backing for the lower middle class people to emulate. Every effort is made to cover a minimum of at least 80 to 85 per cent of the total population in the city during the intensive drive of the National Smallpox Eradication Programme.

It is hoped that with the measures now undertaken by the Corporation Health authorities and the Directorate of Public Health, the situation will be well brought under control before long. In this connection, I would appeal to every one to do his duty and report cases of incidence that come to notice promptly to the Health authorities so that immediate action is taken not only to give treatment to the affected persons but also to take preventive and precautionary measures against the spread of the disease.

III.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 23 (1) OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL RULES.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That rule 23 (1) of the Madras Legislative Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government Business on Saturday, the 28th March 1964’.

MR. CHAIRMAN: The question is—

‘That rule 23 (1) of the Madras Legislative Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government Business on Saturday, the 28th March 1964’.

The motion was put and carried.

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS PAYMENT OF SALARIES AND REMOVAL OF DISQUALIFICATIONS (AMENDMENT) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 9 OF 1964).

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 9 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration’.

Sir, the Bill is a very simple one. It seeks to extend the medical facilities now available to the Chairman and the Speaker to the Deputy Chairman and the Deputy Speaker of the Council and the

[Sri R. Venkataraman] [28th March 1964]

Assembly respectively. Also it provides for increase of the salary of the Members of the Legislature from Rs. 150 to Rs. 250. We have also provided that the salary which is now being enhanced will not be taken into account for the purpose of calculating the total income of the Member for the purpose of either getting medical treatment for the Member's family or getting educational concessions. I move that the Bill may be taken into consideration.

Mr. CHAIRMAN : Motion moved—

'That the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 9 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

3-30
p.m.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, so far as extension of the medical facilities to the Deputy Chairman and the Deputy Speaker is concerned, we have nothing to say. It has to be welcomed. So far as the increase of salary to the Hon. Members of the Legislature is concerned, I have to make one or two self-examining statements. I feel that sense of responsibility because we may be accused from other quarters that we have not met their demands for increase of salary—for example the N.G.Os.—while we are increasing our own salary. This kind of feeling may be there. Therefore, I approach this question with a sense of responsibility and with a view to searching one's own heart and conscience in this matter. I came to the conclusion that we might not be absolutely unjustified in increasing the salary to Rs. 250. Ever since the Legislature was brought into existence in 1952, the salary had been the same. There had been no increase of salary on any ground whatsoever. But the cost of living has gone up, which affects the N.G.Os. as much as others, including the Members of the Legislature. This is one point to be considered. The other thing is that, after all, the Members of the Legislature have to be here in the city for a number of days. Such of them as have got avocations elsewhere in the districts, have to come to the City and spend a lot of their time here attending to the Legislature work. This may cause some dislocation of their own private work elsewhere and they may be put to some loss, inconvenience, and trouble on that account.

Moreover, Sir, the work of the Members of the Legislature is one which continues throughout the year, and if a person has to do his duty absolutely conscientiously with a certain amount of aspiration for efficiency, I think, he will have to spend a lot of time reading various reports, Acts, Bills, etc., and also to advert to the many questions that are agitating the people of our country. He has to educate himself and also to acquaint himself with the grievances and the feelings of his constituency. The Members of the Legislature have to tour their constituencies also so that they may get into touch with them; and I am sure, the Members are doing that. I know Members sitting on both sides of the House are doing that. Certainly, if we take all these things into consideration and also the fact that there had been no increase in the salary from 1952 till

28th March 1964] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

1964, especially when the cost of living index has gone high, the increase of salary to Rs. 250 is not, after all, a very large increase. I think, on the whole, I am satisfied so far as my conscience is concerned, that we are not taking anything which we have not given to others. Certainly, so far as the N.G.Os. are concerned, their question should be examined. I am one of those who feel that their real grievances should be redressed. We also express our feelings on their behalf. Sir, we are not wrong in increasing our salaries as Members of the Legislature. So, we would vote in favour of the Bill and when we do that, I do not think we are absolutely unjustified. That is the apology, Sir, that I want to make on behalf of at least those sitting on this side of the House, as I can speak on their behalf. I cannot, of course, speak about the other side.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : But, we generally speak on behalf of everybody here.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : That is all right. We are bound to state this, so far as the public are concerned. So far as the people who are affected by the rise in prices are concerned, I make bold to make this statement which I have made.

* திரு. பி. கே. நல்லசாமி : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நமது எதிர்க் கட்சி உதவித் தலைவர் அவர்கள், N.G.O. -க்கு எல்லாம் நாம் உயர்த்தாமல் நம் சம்பளத்தை உயர்த்தி இருப்பது சரியா என்ற சந்தேகத்தைக் கிளப்பினார். உண்மையில் அது முக்கியம்தான். ஆனால் ஜனநாயகத்திலே வயது வந்தவர்களுக்கு கெல்லாம், ஒட்டு இருக்கின்ற அளவிலே, சாதாரண ஒரு மனிதன் ஒரு M.L.A. ஆக வரும்போது, அவனுடைய நிலை என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆரம்பத்திலிருந்தே 1952-ம் வருஷத்திலிருந்தே நான் சட்டசபையிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றேன். அப்போது நாம் நினைத்தோம். சட்ட சபை மெம்பராக இருக்கிறவர்களுக்கு வேலை ரொம்பக் குறைவாக இருக்கும், அதனால் அவர்களுடைய சொந்தக் காரியங்களை அதிகமாகப் பார்க்க முடியும் என்றெல்லாம் நினைத்தோம். இப்போது என்ன நிலைமை என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நாம் எங்கேயும் போக முடியாத, சொந்த அலுவல்களைக் கவனிக்க முடியாத நிலைமைதானிருக்கிறது. இது ஒன்றைத்தான் கவனிக்க வேண்டும். நாம் அதைப் பார்க்கின்றோம். இன்னும் நான் சொல்வேன். நிச்சயமாக இந்த ரூ. 250 கூட போதாது. சட்டசபை உறுப்பினருக்கு தபால் செலவு டெலிபோன் வசதி எல்லாம் கூட செய்து கொடுக்க வேண்டும். டெலிபோன் வசதி ஏன் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றால், இதில் மாதம் ரூ. 100 செலவு ஆகிறது என்று சொன்னால், இன்னும்கூட அதிகமாக வசதி செய்து கொடுத்தால் தான், ஜனங்களுடன் தொடர்பு கொள்ள வசதியாக இருக்கும். N.G.O. -க்கும் நிறைய கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் ஆரம்ப

[திரு. பி. கே. நல்லசாமி] [28th March 1964]

பத்திலே நமக்கு இருக்கும் சம்பளம் மிகக் குறைவு. ஆதலால், இதைப் பார்க்கும்போது ரூ. 250 நியாயமான அடிப்படைதான். ஏற்கனவேயே நாம் சம்பளம் குறைவாகத்தான் வாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறோம். இதை நான் மற்ற இடத்திலும் சொல்லியிருக்கின்றேன். ரூ. 150 என்ற அடிப்படை வைத்திருப்பது—போதாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம் service stamps, டெலிபோன் வசதி செய்து கொடுத்து ஆகவேண்டும். ரயில் வசதி கொடுக்கவில்லை என்றாலும் வெளிப்புச் செலவும் state Transport Bus -ல் M. L. A. -க்களுக்கு ஏன் Pass கொடுக்கக் கூடாது? அப்படிச் செய்து கொடுத்தல்தான், நல்ல முறையில் இயங்க முடியும். ஏதோ உழைப்பவர்கள் அல்லது வேலை செய்பவர்களுக்குச் சம்பளம், கிராக்கிப்படி கொடுப்பது போல் இதைக் கருதாமல், ஜனப்பிரதிநிதிகளாகிய உறுப்பினர்களுக்குத் தேவைக்கேற்ப, ரொம்பக் குறைந்த பட்ச தேவையைப் பூர்த்தி செய்வது என்ற அடிப்படையிலே, கொண்டுவருவது அவசியம். இப்போது இந்த ரூ. 250 என்று உயர்த்தியது ரொம்ப நியாயம்தான். இன்னும் மற்ற வசதிகளும் செய்து கொடுத்தால் தான் நல்ல மாதிரியில் இயங்க முடியும். டெலிபோன் வசதி, பஸ்ஸில் பாஸ் வசதி இந்த மாதிரி எல்லாம் கொடுத்தால்தான், ரொம்ப நல்ல முறையிலே சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் மக்கள் சேவையில் நேர்மையாக இயங்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் இப்போது சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு ரூ. 150-லிருந்து ரூ. 250-ஆக சம்பளத்தை உயர்த்தும் மசோதா கொண்டு வருவதற்காக, உண்மையாகவே அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட வேண்டியதுதான். அதிலும் முக்கியமாக நமது அவையின் முதல் வராக உள்ள தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மேல்நாடுகளுக்கு அடிக்கடி சென்று வருகிறார்கள். மேல்நாடுகளில் சட்டசபை உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எந்தெந்த அளவுக்கு வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் அவர் நன்றாக அறிவார். அப்படிப் பார்க்கின்றபோது, நமது தமிழ்நாட்டிலும், இவ்வளவு நாள் கடந்தாவது இந்த ரூ. 100 உயர்த்துவதற்காக, மசோதா கொண்டுவந்தது குறித்து, நான் அரசாங்கத்தை மீண்டும் மீண்டும் பாராட்டுகின்றேன்.

3-40
P.m. நமது எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியது போல், முக்கியமாக, அவசியமாக, நியாயமாகக் கொடுக்க வேண்டியவர்களுக்கு ஒரு சல்லிகூட கொடுக்காத நிலையில், இந்த நேரத்திலே நாம் சம்பள உயர்வு பெற்றுக் கொள்ள இருப்பது, அதற்காக ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பது—அது வரவேற்கத்தகுந்தது. ஆயினும், அங்கத்தினர்களுக்கு மனம் அவ்வளவாகத் திருப்தி இல்லை என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நானும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மற்றும் ஜன

28th March 1964] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

நாயக ஆட்சி முறையிலே, முக்கியமாக சட்டமன்றங்களும், பாராளுமன்றங்களும் நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டியது மிகமிக முக்கியமானது. சட்டமன்றங்களும், பாராளுமன்றங்களும் இயங்குவதற்கு, அதனுடைய உறுப்பினர்கள் பொறுப்பு ஏற்று நடத்துவதற்கு, அவர்கள் மரியாதையோடு நடத்தப்படுவதற்கு ஒரு அடிப்படை இருக்கின்றது. அதைப் பொறுத்து தான், சட்ட மன்றம் இயங்குகிறது. அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஐக்கிய அமெரிக்காவில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு 22 ஆயிரம் டாலர்கள் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகின்றது. அது போதாது என்று மேலும் அவர்களுக்கு Secretariate Service -க்காக 22 ஆயிரம் டாலர்கள் கொடுக்கப்படுகின்றார்கள். கூடுதலாக 22 ஆயிரம் டாலர்கள் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதால், அவ்வாறு தொகுதிக்குச் செய்யவேண்டிய வேலைகளை நல்ல முறையில் செய்கின்றார்கள். நண்பர் ஒருவர் சொன்னார்—அவர் நாள் ஒன்றுக்கு 150 கடிதங்கள் தொகுதி மக்களுக்கு எழுதுகின்றார். அதை வைத்து அந்தத் தொகுதி மக்களுக்குச் சிறந்த முறையில் அவர்கள் சேவை செய்கின்றார்கள். இந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், சேவை செய்வதற்கு, நண்பர் நல்ல சாமி அவர்கள் சொல்லியதுபோல், பல வசதி செய்து கொடுத்தால்தான், உண்மையாகவே ஜனநாயகத்தை நிலைபடுத்த முடியும் என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து இருக்கின்றது என்று நினைக்கிறேன். அது மட்டும் போதாது. மேலும் மேலும் மன்ற உறுப்பினர்களுக்குச் சலுகைகளையும், தேவையான உதவிகளையும் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் இப்போது மட்டுமல்ல, சென்ற சட்டசபை காலத்திலும் இருந்தது. எங்களுடைய மனப் பான்மை எப்படி என்றால், முன்பு இதை சர்க்கார் கொண்டு வந்தால், மற்றவர்கள் அதைக் குறை சொல்லக்கூடும் என்ற காரணத்தால் சர்க்கார் இதைக்கொண்டு வருவதற்கு முன்வாவிடலை. இதை மன்றத்திலே விவாதித்தபொழுது நம்முடைய ராஜ்ய முதலமைச்சர் அவர்கள், “நீங்கள் எல்லா கட்சிகளும் சேர்ந்து உயர்த்த வேண்டும் என்று சொன்னால், நாங்கள் அதை ஏற்கின்றோம்” என்று சொன்னார்கள். ஏனென்றால், இது ஒரு பொதுவான பிரச்சனை, இதைக் கட்சிப் பிரச்சனையாக மாற்றிவிடக் கூடாது. இதை வைத்துக்கொண்டு நாம் மற்ற இடங்களில், பிரச்சாரத்தில் இறங்கிவிடக் கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு ஒரு தனிநபர் தீர்மானம் இந்தச் சட்டசபையில் வந்தது. அதை எல்லா கட்சிகளும் ஒப்புக் கொள்வது என்ற அடிப்படையில்தான், இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதில் தவறாகக் கருதுவதற்கு ஒரு இடமும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [28th March 1964]

இன்றைக்கு சட்டசபை அங்கத்தினர்களுடைய பொறுப்பு ஏராளமாக உயர்ந்துவிட்டது என்பதை நாமும் உணர்ந்து வருகின்றோம். நம்முடைய மக்களும் இதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகின்றோம். பொதுவாக, சட்டசபை அங்கத்தினர் என்று சொன்னால், ஏதோ கமிட்டி மீட்டிங்குக்குப் போகிறார்கள். அங்கே போய் உட்கார்ந்தால், ஒரு மந்திரிகூட இல்லை, Quorum இல்லை என்று பத்திரிகையிலே வருகிறது. சட்டசபைக்குப் போகின்றவர்கள் எல்லாம் அங்கே போகவில்லை போல் இருக்கிறது என்று பொதுவாக மக்களிடத்திலே ஒரு அபிப்பிராயம் பரவி இருக்கின்றது. அது தவறான கருத்து என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். Quorum இல்லாமல் இருக்கும்போது மட்டும் பத்திரிகையில் வருகிறது. இன்று Quorum இருக்கிறது என்று எந்தப் பத்திரிகையிலாவது போடுகின்றார்களா? அதனால், எப்பொழுது பார்த்தாலும் Quorum இல்லை என்ற அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

அதேபோல், சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய தொகுதி சம்பந்தமாக பல கடிதங்கள் எழுதவேண்டி இருக்கின்றது, பல representations சர்க்காருக்குச் செய்யவேண்டி இருக்கிறது. பலமுறை அவர்கள் சென்னைக்கு வரவேண்டிய நிலைமையும் இருக்கின்றது. சட்டசபை கூடாத நேரங்களிலும், மற்ற எல்லாவற்றுக்கும் அதை எல்லாம் செய்ய வேண்டியது அவர்களுடைய கடமை ஆகும். அதைச் செய்வதற்குப் போதுமான வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பது உண்மை தான். அவர்கள் தேவையைப் பார்த்து, நாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிற இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 9 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 6 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I move—

“ That the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 9 of 1964), as passed by the Assembly, be passed.”

28th March 1964]

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 9 of 1964), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 30th March 1964.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON TABLE OF THE HOUSE.

* 171. Notification, dated 26th December 1963, issued by the Collector of North Arcot regarding removal of Sri V. Raji Gowder, President of Pudupet Panchayat in Arkonam taluk from the Office of the said panchayat.

* 172. Notification issued with G.O. Ms. No. 3773, Home, dated 2nd December 1963, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

† 173. Annual Financial Statement for 1964-65 and Supplementary Financial Statement for 1963-64 of the Madras State Electricity Board.

* 174. Notification issued with G.O. Ms. No. 104, Public (General-M), dated 21st January 1964, regarding introduction of partial scheme of Tamil correspondence in the Office of the Chief Electrical Inspector to Government and the Senior Electrical Inspector, Coimbatore.

* Sent by post to all M.L.Cs. on 19th March 1964.

† Laid on the table of the House on 24th March 1964.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Monday, the 30th March 1964.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Junior Assistant Lecturers

* 153 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of Junior Assistant Lecturers in Sanskrit over five years' service in the Education Department as on 1st October 1963;

(b) the number of such Junior Assistant Lecturers whose services have not been regularised so far; and

(c) the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Two.

(b) Two.

(c) Proposals for the conversion of the posts of Junior Assistant Lecturers into Assistant Lecturers in Sanskrit are under consideration.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact that these Junior Assistant Lecturers possess high qualifications in their particular languages and that their services are not regularised for want of general qualification or overage?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Under the rules they are not entitled to promotion, but if their posts are converted into posts of Assistant Lecturers, this problem would be solved and that is what is under the consideration of the Government.

Tamil Text Book

* 154 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Eighth Standard Public Examination Tamil text book for 1963 was approved by the Text Book Committee;

(b) whether the attention of the Government has been drawn to the statement about the 'danger to terrestrial life due to the sun' in page 54 of the book; and

[28th March 1964]

APPENDIX.

(Vide Item IV on page 16)

L.A. Bill No. 9 of 1964.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications Act, 1951.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India, as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications (Amendment) Act, 1964.

(2) It shall come into force on the 1st day of April 1964.

2. *Amendment of section 9-A, Madras Act XX of 1951.*—In section 9-A of the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications Act, 1951 (Madras Act XX of 1951) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(i) after the words “a suitable conveyance”, the words “and to free accommodation in hospitals and free medical treatment” shall be inserted;

(ii) for the words, figures and letter “under sections 4, 6-A, 7 and 8 and the rules made under section 9”, the words, figures and letter “under sections 4, 6-A, 7, 8, 9 and 10 and the rules made thereunder” shall be substituted;

(iii) in the proviso, after the words “salary and allowances”, the brackets and words “(including free accommodation in hospitals and free medical treatment)” shall be inserted.

3. *Amendment of section 9-B, Madras Act XX of 1951.*—In section 9-B of the principal Act,—

(i) after the words “a suitable conveyance”, the words “and to free accommodation in hospitals and free medical treatment” shall be inserted;

(ii) for the words, figures and letter “under sections 5, 6-A, 7 and 8 and the rules made under section 9”, the words, figures and letter “under sections 5, 6-A, 7, 8, 9 and 10 and the rules made thereunder” shall be substituted;

(iii) in the proviso, after the words “salary and allowances”, the brackets and words “(including free accommodation in hospitals and free medical treatment)” shall be inserted.

4. *Amendment of section 10, Madras Act XX of 1951.*—In section 10 of the principal Act,—

(i) in the marginal note, for the words “Speaker or Chairman”, the words “Speaker, Deputy Speaker, Chairman or Deputy Chairman” shall be substituted;

28th March 1964]

(ii) for the words “the Speaker or the Chairman”, the words “the Speaker, the Deputy Speaker, the Chairman or the Deputy Chairman” shall be substituted.

5. *Amendment of section 12, Madras Act XX of 1951.*—(i) In section 12 of the principal Act, in clause (a) of sub-section (1), for the words “one hundred and fifty rupees”, the words “two hundred and fifty rupees” shall be substituted.

(ii) For sub-section (5) of section 12 of the principal Act, substitute the following:

“(5) The salary referred to in clause (a) of sub-section (1) shall not be taken into account for the purpose of calculating the total income of a member under any rule or order relating to medical treatment in hospitals maintained by the State Government or to the grant of educational concession or scholarship or to such other matters as may be prescribed.”

6. *Removal of doubts.*—For the removal of doubts, it is hereby declared that no Member of the Legislative Assembly or of the Legislative Council referred to in section 12 of the principal Act shall be entitled to claim a salary of two hundred and fifty rupees per mensem under the principal Act as amended by this Act for any period prior to the 1st day of April 1964.

I certify that this is a Money Bill.

Port St. George,
24th March 1964.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

[30th March 1964]

(c) the action, if any, taken by the Government in this regard?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No.

(b) No.

(c) Does not arise.

DR. A. SREENIVASAN: May I inform the Hon. Minister that I saw the text-book itself and if the attention of the Hon. Minister has not been drawn to it, I have got the text-book and may I send it on to him?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: My attention has been drawn to the point raised by the hon. Member. Only I said that it was not approved by the Text-Book Committee. But this is only a Tamil text-book, not a Science text-book. While scrutinising the suitability of the Tamil text-book, only the Grammar, etc., are looked into and perhaps the reference is to the possibilities that lie ahead as a result of the development of scientific knowledge and discoveries. But that should not be taken as a scientific fact.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Am I to understand that this book has been approved by the Text-Book Committee and the lesson as stated here is there?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This was not approved by the Text-Book Committee as such. This was prescribed for the Government examinations. They did not take objection to the subject-matter; they only looked into Grammar, etc.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Whether it be a Tamil book or any other book, is it not the policy of the Government to see that wrong information is not put in the book?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It cannot be said there is any wrong information in it. There is a reference to the possibilities and there is no end to scientific discoveries.

வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன்: ஐயா, இந்த ஆண்டிலிருந்து எட்டாம் வகுப்புக்கு அரசாங்கத்தேர்வு கிடையாது என்பது உண்மையா? அப்படியானால் இந்தப் புத்தகத்திற்கு சம்பந்தமில்லை என்பதை அரசாங்கம் உணருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: பப்ளிக் எக்ஸாமினேஷன் 8-ம் வகுப்புக்கு இல்லை.

SRI M. RAJAH IYER: Even though individual experts may write departmental text-books, do not the Government consider it desirable that even these books pass through the Text-Book Committee so that more heads than one can go through them before being prescribed as text-books?

[30th March 1964]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: They cannot go through the Text-Book Committee. What I said was that they only looked into the literature aspect of it and not the scientific aspect.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it not better even for approval of Tamil text-books to engage some experts to see whether besides Grammar and construction pertaining to the language part, the subject-matter also is of a suitable type to be imparted to the students?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That would mean one who knows History, Science, Mathematics, that is, one who is a versatile genius must go into it. That is not practicable.

DR. A. SREENIVASAN: Has this book been prescribed in any of the schools in this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Perhaps it was prescribed in some of the schools.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Am I not right in guessing that people of varied experience are there serving on the Text-Book Committee?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may tell the hon. Member that this did not go through the Text-Book Committee.

Municipal Muslim Higher Elementary School, Sivakasi

* 155 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that some students of the Municipal Muslim Higher Elementary School, Sivakasi, who took midday meals on December 11 and 12, died;

(b) the number of students who took food;

(c) the reason for the death; and

(d) whether any action has been taken against those who were responsible for the incidence?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) to (d) The attention of the member is invited to the Statement made on the floor of the house.

Shuttle services

* 156 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that 'shuttle services' bearing no route number at the front top carry very few passengers;

(b) whether want of the board bearing such route number is the cause of such light traffic; and

[30th March 1964]

(c) if so, what steps Government intend to take to rectify the position?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Destination boards are displayed on the radiator grills of all buses. These services are fully used by the travelling public.

(a) & (c) Do not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Had the Government any occasion to verify whether the income through these shuttle services is comparatively less than that from the normal services on those routes?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes. We have taken into account that aspect and seen that the shuttle services do not give as much as the full-time services.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Did the Government ever examine the possibility of having a big number plate displaying the route number as is being done in Bangalore so that not only in respect of shuttle services but also other services, the passengers may not find difficulty to distinguish the number?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There is a local Transport Advisory Committee. If the suggestion is sent to them, they will examine and make a suitable recommendation.

Kodambakkam Pudur Scheme

* 157 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a large number of people who own plots in Kodambakkam Pudur Scheme in the Madras City have been denied civic amenities so far by the Corporation of Madras even after payment by the owners of plots for providing these conveniences; and

(b) if so, the action proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) The Kodambakkam Pudur Scheme is being executed by the State Housing Board, and not by the Corporation. The work connected with the provision of amenities like drainage, water supply, sewerage, etc., are under various stages of execution by the State Housing Board.

DR. A. SREENIVASAN: When did the purchasers of these buildings in Kodambakkam area deposit the money for civic amenities?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: A separate question may be put.

[30th March 1964]

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact that it is more than a year and a half since the money was paid to the Corporation and yet the Corporation has not thought fit to implement any of the schemes for civic amenities?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I cannot guess answers.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Even after the payment of the dues to the Housing Board, the conveyance of ownership has not been carried out by it for many months.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The usual rules will be followed. There is some delay in effecting conveyance, but it is because a number of formalities have got to be complied with.

DR. A. SREENIVASAN: Is it not a fact that those people who paid the deposit for civic amenities in the area are unfortunate if the Corporation does not care to execute any of the schemes for years and they have to live in insanitary surroundings?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: These people will become very fortunate very soon when the Corporation provides all the amenities. It has just now started and every step is being taken by the State Housing Board to expedite the provision of amenities.

Sugarcane cess

* 158 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the amount of sugarcane cess (i) collected; and (ii) spent during 1962-63?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (i) A sum of Rs. 26.55 lakhs was collected as sugarcane cess during 1962-63

(ii) Rs. 13.7 lakhs.

(அ) 1962-63-ல் இம்மாநிலத்தில் வசூலான கரும்புத் தீர்வை ரூ. 26.55 லட்சமாகும்.

(இ) தீர்வைத் தொகையில் 1962-63-ல் செலவான தொகை ரூ. 13.7 லட்சமாகும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு ஆண்டில் பல லட்ச ரூபாய்கள் செலவிடப்படாமல் மீதப்படுகிறது இப்படி வசூலிக்கப்படுகிற செஸ் பணத்திலிருந்து. இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: கரும்பு உற்பத்தி செய்கிற பகுதிகளில் நல்ல ரோடுகள் போடுவது, கரும்பு ரிசர்ச் திட்டம், கரும்பு டெவலப்மெண்டு திட்டம் இவைகளுக்காக அரசாங்கம் செலவு செய்கிறது. சில இடங்களில் அந்தக் காண்ட்ராக்ட் பாட்டரி ஓனர்களுக்குக் கொடுக்கிறது. சில இடங்களில் பாக்டீரியாளுக்கு வருவாய் இல்லாமல் இருக்கிறது. நாங்கள் அதை எடுத்து நடத்துகிறோம் என்று முன் வந்தால் சீக்கிரம் வேலை நடப்பதற்காக ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

[30th March 1964]

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: எந்த எந்த மாவட்டங்களில் எவ்வளவு ரூபாய் வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: அந்தத் தகவல் இப்போது என்னிடம் இல்லை.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: செஸ்ஸாக வாங்கக்கூடிய பணம் மீதப் படுவதால் அதைக் குறைவாக வசூல் செய்தால் என்ன?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: வசூல் செய்தால்தான் செல்வு செய்ய முடியும். குறைத்துவிட்டால் பின்னால் பணம் கிடைக்காது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: எந்தெந்த மாவட்டங்களில் வசூலிக் கப்படுகிறதோ அந்தந்தத் தொகை அந்தந்த மாவட்டங்களில் அந்தந்த டாக்டரி இருக்கிற இடங்களில், செலவு செய்யப் படுகின்றதா? அப்படியில்லை என்றால், அதன்படி இனிமேல் செலவு செய்யும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: பொதுவாகவே அப்பகுதிகளுக்கே செலவு செய்யவேண்டும். அதை வைத்துக்கொண்டுதான் மாநிலத் தில் பல இடங்களிலும் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதிகமாக ஒரு இடத்தில் பணம் வசூல் வந்தால், அதன்மூலம் குறைவாக உள்ள இன்னொரு இடத்தில் செலவு செய்யலாம். பூராவும் ஒரே இடத்திற்கே செலவழிக்க வழியில்லை.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: பூராவும் சொல்லவில்லை. கடுமான வரையில் அந்தந்த மாவட்டத்தில் எந்தெந்த மாதிரியான வேலை களுக்கு செலவிடப்படுகிறது என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்பு கிறேன்.

கனம் திரு. பி. கக்கன்: கரும்பு ரிசர்ச் ஸ்கீம், டெவலப்மென்ட் ஸ்கீம், ரோடு டெவலப்மென்ட் ஸ்கீம் இவைகளுக்கு செலவு செய் யப்படும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: ரோடு டெவலப்மென்ட் ஸ்கீம் தலைப்பில் புதுரோடுகள் போடுவதற்கு இதிலிருந்து பணம் ஒதுக் கப்படுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ரோடுகள் மாத்திரம் போட ஒதுக்கிவிட்டு இத் திட்டத்தின் கீழ் அதற்குமுன் போடப்பட்ட ரோடுகளைச் செப்ப னிடுவதற்கும் இந்தப் பணம் உபயோகப்படுத்தப்படுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: புது ரோடுகளைப் போடுவது மட்டுமில்லை. ஏற்கனவே உள்ள ரோடுகளை நல்லமுறையில் வைப்பதற்கும் செலவு செய்யப்படுகிறது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: பல வருஷங்களுக்கு முன்பு கரும்பு அலோசனைக் கமிட்டியில் வசூல் செய்கிற பணத்தை அதிக மாக உபயோகப்படுத்த முடியவில்லை என்ற அபிப்பிராயம் இருந்தது. சென்ற 6, 7 வருஷங்களுக்குப் பிறகும் அதிகமாக

30th March 1964]

உபயோகப்படவில்லை என்று தெரிவதால் அந்த செஸ்ஸைக் குறைத்து வசூலிப்பதற்கு ஏதாவது யோசனை செய்வதற்கும் காரணம் இருக்கிறது. அதை சர்க்கார் கவனிக்குமா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: செஸ்ஸைக் குறைக்க முடியாது. வேலைகளைத் துரிதப்படுத்த அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும்.

Oil engines

* 159 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state— 7-10 p.m.

(a) the procedure adopted for the approval of oil engines that are supplied to the ryots on hire-purchase system; and

(b) the makes of oil engines approved so far under different horse power?

THE HON. SRI P. KAKKAN: A paper^a is placed on the table of the House.

பதில்.—சபையில் ஓர்^a அறிக்கை வைக்கப்பட்டுள்ளது.

Health Officers

* 160 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the number of vacancies in the cadre of Health Officers as on 31st March 1963;

(b) the number of Health Officers posted for Eradication of Malaria and Filariasis Scheme; and

(c) whether there is any proposal to appoint Entomologists in the vacancies that exist in the Malaria and Filariasis Eradication Schemes?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) 27.

(b) Nine against 15 sanctioned for the National Malaria Eradication Programme and 2 against 4 sanctioned for the National Filariasis Control Programme.

(c) No.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, since the vacancies in the Malaria Eradication Scheme have not been filled, five to seven posts are still vacant. Will the Government think of posting senior Entomologists as Health Officers in these fields at least?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The number that I have given relates to the period ending 31st March 1963. The position has completely changed since. But under no circumstances the Entomologists could be posted as Health Officers because these Entomologists are non-medical men.

[30th March 1964]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, will the Government consider the desirability of posting them at least temporarily for the work of eradication of Malaria and Filaria schemes?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : A few Entomologists have been posted for the filaria control work. But they cannot be posted as Health Officers.

வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன் : ஐயா, இந்த சுகாதார அதிகாரியின் இடங்கள் பல ஆண்டுகளாக பல இடங்களில் காலியாக இருக்கின்றன. இதன் காரணம் என்னவென்று கண்டறியப்பட்டதா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : ஹெல்த் ஆபீசர் போஸ்ட்டில் இப்போது எட்டு ஃபில்லப் செய்திருக்கிறார்கள். அதில் அவர்கள் ஃப்யூச்சர் பிராக்டிஸ் சர்வீஸ் செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுவதில்லை. இதில் இருந்தால் பிரிவினாடிஸ் மெஷர் எடுக்க முடிகிறதே தவிர 'க்யூர்' செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுவதில்லை. அதனால் இவர்கள் அதிகமாக வருவதில்லை.

வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன் : அதனால் அனுபவம் வாய்ந்த சுகாதார ஆய்வாளர்களை இதில் நியமிக்க உத்தேசமுண்டா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : அந்த உத்தேசமில்லை.

Mixing of rice with chunam

* 161 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether any report about the mixing of rice with chunam in certain hotels in the State has been received by the Government; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) Yes. Reports appeared in the Press.

(b) Samples of cooked rice and congee were taken from several hotels in the city and examined but no such mixing could be found. However, the Health department of the Corporation has issued instructions to keep a watch over the hotels and boarding houses against such practice. The Director of Public Health has also issued suitable instructions to the Health Officers to keep a watch over hotels, etc., in their respective areas.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is it a fact that the samples of rice and kanji were taken only after the note that appeared in the papers?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The information we got was actually through the Press.

[30th March 1964]

DR. A. SREENIVASAN : May I know how many samples of rice and kanji were taken from the hotels?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : About 150 samples were taken and sent to Guindy Institute and the analytical report revealed that there was no chunam mixed with rice.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, I want to know whether the samples were taken before the news appeared in the Press or afterwards? Is it before the incident happened in one of the hotels?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, after the report appeared in the Press, about 150 samples from the various hotels were taken and sent for examination.

DR. A. SREENIVASAN : Naturally the Government cannot expect anything.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Even the press report, I do not think was correct.

SRI M. RAJAH IYER : Did any responsible health authority come out with a statement that chunam would do good to the health of the consumers?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : That is the opinion of the Medical people. I cannot answer that question, Sir.

MR. CHAIRMAN : It is not the opinion of the Medical people.

DR. A. SREENIVASAN : Medical Officer or the Health officer of the Corporation?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The Health officer of the Corporation is a medical officer.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is there any rule prescribing that samples should be regularly taken from these boarding houses once a week or a fortnight and sent for analysis?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, periodic inspection is being made of these hotels, and also whenever there is suspicion or information brought to the notice of the Government. On such occasions, the health authorities inspect the hotels and take samples for analysis.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, சுண்ணாம்பில் உள்ள கால்ஷியம் சத்து சுகாதாரத்திற்கு நல்லது என்பதில் அரசாங்கத்தின் முடிவு என்ன?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : சுண்ணாம்பில் கால்ஷியம் இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளலாம். அதை சாப்பாட்டில் கலப்பது நல்லதல்ல.

[30th March 1964]

வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன் : கார்ப்பரேஷன் சுகாதார அதிகாரி எண்ணும்பைச் சாப்பாட்டில் கலப்பது நல்லது என்று தெரிவித்ததாக பத்திரிகையில் வந்தது. அரசாங்கம் அதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்ததா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : பத்திரிகையில் வந்திருக்கலாம். ஹெல்த் ஆபீசர் அப்படிச் சொன்னதாக ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

Sugar

* 162 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of SRI K. S. ABDUL WAHAB) : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the steps taken to enable the public to receive sugar liberally during the festival of Deepavali; and

(b) the number of cases of blackmarketing in sugar traced during June, July and August 1963?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : (அ) 1963 ஜூலை முதல் அக்டோபர் வரையில் உள்ள கால அளவில் சர்க்கரையை ஆலைகளிலிருந்து அவ்வப்போது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விடுவிக்க இந்திய அரசாங்கம் உத்தரவிட்டுள்ளது. அவ்வாறு சர்க்கரை விடுவிக்கப்படும் ஒவ்வொரு தடவையிலும் மொத்த வியாபாரிகள் சர்க்கரையைக் கொஞ்சம் இருப்பு கட்டி வைக்கும் படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கலெக்டர்களுக்கு உத்தரவிடப்பட்டது. தசராவுக்காகவும் தீபாவளிக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்ட 1,100 மெட்ரிக் டன் கூடுதல் சர்க்கரையும், மேற்சொன்ன கால அளவில் இம்மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட கோட்டாவில் அடங்குகின்றது. தீபாவளியின் போது சர்க்கரையை சப்ளை செய்ய நல்ல ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. என்றாலும் சர்க்கரை உற்பத்தி அதிகரிக்கும் வரையில் சர்க்கரையை தாராளமாக சப்ளை செய்ய முடியாது.

(இ) 1963 ஜூன் முதல் ஆகஸ்ட் வரை சர்க்கரையில் உள்ளச் சந்தை நடத்தியதாக கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வழக்குகள் :—

ஜூன்,	1963	௪	8
ஜூலை,	1963	௪	7
ஆகஸ்ட்,	1963	௪	11

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட வர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : நடவடிக்கை எடுத்ததில் மூன்று கேஸ்கள் கன்விக்கஷனாக இருக்கிறது. இரண்டு போலீஸ் இன்வெஸ்டிகேஷனில் இருக்கிறது. ஐந்து கேஸ்கள் லைசென்ஸ் கேன்சல் செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் இரண்டு இன்வெஸ்டிகேஷனில் இருக்கிறது.

[30th March 1964]

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : இதில் கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸ் வழியாக ஏதாவது உண்டா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : அந்த மாதிரி தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

NOTE.—An Asterisk (*) at the Commencement of a speech Indicate Revision by the Members.]

II—ANNOUNCEMENTS.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have received messages from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1964 and the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1964, as passed by the Legislative Assembly.

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have also received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly transmitting copies of the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 18 of 1964) and the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 19 of 1964) as passed by the Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bills are Money Bills within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

3-30
p.m.

III—CALLING ATTENTION TO THE LARGE ACCUMULATION OF EXPORTABLE VARIETIES OF HANDLOOM CLOTH DUE TO SLACKNESS IN OVERSEAS MARKETS AND THE CONSEQUENT NON-EMPLOYMENT AMONG WEAVERS.

* SRI S. K. SAMBANDHAN : Mr. Chairman, under rule 42 (1) of the Legislative Council Rules, with your permission, I would like to call the attention of the Hon. the Minister for Industries to an urgent matter of public importance, namely, the large accumulation of all exportable varieties of handloom cloth produced mostly by the weavers of this State, and amounting in value to several crores of rupees. The reason for such an unprecedented accumulation is the slackness for the last many months in all the overseas markets, both traditional and non-traditional. This causes grave concern to all those engaged in the industry, since the accumulation has resulted already in large-scale unemployment and underemployment. If it is allowed to continue like this, this will lead to a total unemployment among thousands of weavers who are all along helping the country to earn substantial foreign exchange. Hence to avert further deterioration, it is imperative on the part of the Government to save the weavers engaged in the production of exportable varieties by making imme-

3-30
p.m.

[Sri S. K. Sambandhan] [20th March 1964]

mediate arrangements for either purchasing part of stocks or advancing loans against the stocks held by all sections of this industry through any agency at least as a temporary measure without waiting for the proposed Handloom Finance Corporation which may not come into existence in the near future. Even if it comes into existence in the near future, it may not be in a position to deal with this sufficiently well, and will not have sufficient funds with it to meet such an urgent and big necessity as the present one. Hence I request the Government to take immediate action to avert the complete starving among the weavers.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, while the present season for most of the handloom exports is no doubt dull, the situation is by no means serious. There is some accumulation; but not so much as to cause panic or distress among weavers. The employment position also is not such as to cause anxiety.

The following are the facts of the case : —

(1) *Bleeding Madras*.—Considerable quantities of Bleeding Madras exported in the early months of the year 1963 are still said to be floating in the United States market and hence the export of Bleeding Madras during the last five months (October, 1963-February 1964) has been low. The export was 624,909 yards in October 1963, 6,58,597 yards in November 1963, 4,92,794 yards in December 1963, 280,313 yards in January 1964 and 236,780 yards in February 1964. Secondly, the cold weather in 1963 was unusually prolonged, with the result that the off-take of cotton fabrics in the Departmental stores had been somewhat slow. Thirdly, consumer preference has shifted in favour of fabrics with lighter background and more of striped pattern than criss-cross dark patterns of the traditional type. There is very little export of Bleeding Madras at present. In view of this trend, the production of Bleeding Madras has not also been much of late. It cannot be said that there are heavy accumulations. There are no reports of unemployment of the weavers of Bleeding Madras. Whenever the export markets are dull, these weavers switch over to the production of lungis, shirtings, etc.

(2) *Real Madras Handkerchiefs*.—The Government of Nigeria has increased the import duty on import of Madras Handkerchiefs from 16 d. per square yard to 21 d. per square yard or from 33½ per cent to 40 per cent *ad valorem* whichever is higher. The above increase in import duties has affected the export of Real Madras Handkerchief from this State. Another reason is competition from Japan which has started manufacturing fabrics similar to Real Madras Handkerchief but from art silk which costs about 50 per cent less than ours. The exporters are not placing fresh orders with the master weavers. This is due to the unsteady market condition in Nigeria.

30th March 1964] [Sri R. Venkataraman]

(3) *Art Silk Fabrics*.—The recently imposed ban (on 6th January 1964) on the export of ready made garments made of art silk has caused difficulties and the manufacturers and exporters are affected.

(4) *Lungis*.—There is practically no export of lungis to Ceylon. Exports to the Middle East, Malasia and Aden are being made. There is actually no accumulation of lungis in this State. Some exporters, who are having their own branches overseas, appear to have exported large quantities of this variety of cloth and dumped them in their branch offices with the result that there is slackness in the off-take of cloth in the overseas market.

IV—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS APPROPRIATION (No. 3) BILL, 1964 (L.A. BILL No. 18 OF 1964).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

“ That the Madras Appropriation (No. 3) Bill^a, 1964 (L.A. Bill No. 18 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration ”.

Sir, this is with reference to the supplementary demands.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 18 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration ”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 and the Schedule were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 18 of 1964), as passed by the Assembly, be passed.”.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 18 of 1964), as passed by the Assembly, be passed.”.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

[30th March 1964]

(2) THE MADRAS APPROPRIATION (No. 2) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 19 OF 1964).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 19 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration”.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 19 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, the discussion on the other Bill is not usually allowed. But discussion on this Bill is allowed.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: On the third reading stage of the Bill, hon. Members may be allowed to speak.

Clause 2 and the Schedule were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 19 of 1964), as passed by the Assembly, be passed”.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

“That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 19 of 1964), as passed by the Assembly, be passed”.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, it has been the convention in this House just to have no speeches on the Bill relating to supplementary appropriation, but to have a detailed discussion on the main Appropriation Bill.

MR. CHAIRMAN: It is only at the third reading stage.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, especially in view of the fact . . . I am just elaborating.

MR. CHAIRMAN: I am not stopping the hon. Member. He will continue.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Especially in view of the fact that we have no occasion to discuss the demands, we may be allowed to point out certain things, now. A sum of Rs. 31 crores has to be spent in the coming year on Education. I have just to point out certain administrative inconveniences felt by the teachers. First of all, this is an urgent matter which should have been brought before the House through an Adjournment Motion,

[30th March 1964] [Sri G. Krishnamoorthy]

but since it is the policy here to have a discussion on the Appropriation Bill and an adjournment motion will not be allowed on this occasion I take this opportunity of bringing this urgent matter to the notice of the Government.

Recently many Tamil Pandits have been given notice of termination of their services by various managements on account of the Government Memorandum, dated 29th October 1963. This Memorandum is really harmless. In that Memorandum it is stated that for the purposes of new appointments, Tamil Pandits with oriental qualifications, but without training qualification, need not be preferred when trained hands are available. But if trained hands are not available they may be appointed and they may be ousted at the end of the school-year. They must be paid only the minimum in the Rs. 90-140 scale. As soon as this Memorandum was circulated, the various aided agencies throughout the State served notices on all the senior pandits who have been there for ten years or even twenty years stating that their services would not be required after the 31st May 1964, and that their salaries would be reduced from the date of that order to Rs. 90. This is not really the intention of the Government. The Memorandum, as is clearly seen from the wording, states that the Pandits possessing only Oriental titles without training may be appointed on a temporary basis and ousted at the time of the closure of the school for summer vacation. It is only with regard to the question of appointing new Pandits and preferring those with training qualification to those with no training qualification. Government must be aware that there are a number of Pandits, hundreds of Pandits, in the State without the training qualification and that the very training qualification was commenced by the Government only during the last decade. So, naturally the misinterpretation of this order by managements and the non-interference of the departmental officers in the districts with regard to these orders causes a great hardship. I have been receiving representations from many Pandits in Chingleput district and in various other districts stating that they do not know what to do and that their appointments would be terminated by the end of this year. This is an urgent matter in which the Government have to move within a week and see that these Pandits are not ousted by the end of the school-year because all their prospects will be ruined.

Then, there has been an order called G.O. No. 142 with regard to the allottees of the Travancore-Cochin State to the Kanyakumari district. This order clearly states that the various departments of the Secretariat should issue special orders and see that the original qualifications of the incumbents in Government service on 1st November 1956 on which date the Kanyakumari district was merged with our State should be taken as qualifications equivalent to those in our State, especially the Madras Public Service Commission and that those qualifications which entitled them to be in public service would be taken by the Madras State as qualifications sufficient for public service in Madras State, and

[Sri G. Krishnamoorthy] [30th March 1964]

if there were incumbents who did not possess the qualifications which qualified them through the T.C. State for public service, they would be taken as not qualified for public service in our State also, and it is made clear in the printed order of the Government that the various departments should enforce this. I do not know if the Government in the Education Department have issued this order and if they have not issued it, as I have received representation, so far especially in the case of Language Pandits, it is time that they issued this order because it is that very Government Order that instructs them to just issue further departmental orders.

Then, the Director of Public Instruction has made it very clear, that he does not want the teachers to wear a particular uniform dress. In spite of it, certain Educational Officers, especially the District Educational Officer, Tirunelveli, has been through a circular asking teachers to wear a particular type of uniform, a coat of certain colour and so on. I have received written representations and I have got a copy of the circular issued by the Deputy Inspector of Schools who is serving under the District Educational Officer to find out how many teachers have stitched uniforms and how many have not. When the Government have made it clear, when the head of the department has made it clear that a particular uniform dress need not be insisted on in the case of teachers, there are still certain officers of the Government who are enforcing these things. I should like the Government to issue clear instructions to them.

Now, Sir, with regard to the enrolment for elementary education, we are really very glad that we have enrolled over forty lakhs of children. But there was a time in our Educational Department during the time of the late Mr. Champion, I think, when there was a big programme launched with regard to wastage and stagnation. Now it is particularly at this time that we should have a separate Statistical Department to find out how many of these children that we enrol in elementary schools really reach the higher stages of education, at least the higher elementary stage of education, and how much wastage is there, and how much we lose by way of stagnation, that is, by not promoting these pupils to the further classes. It would be advantageous and it would be really doing a great fruitful work if we have side by side a Statistical Department to find out if the money we spend is really fruitful and if children do not merely come there to take the mid-day meal either in the forenoon or in the afternoon and run away and absent themselves during the remaining periods in the day.

With regard to the pupil-teacher ratio that has been recently passed, we are really thankful to the Government for having passed that order, especially with reference to single-teacher schools where the appointment of a second teacher has been allowed. But our aim should be that a teacher is provided for each class so that plural teaching is avoided. If we are really able to get special assistance from the Central Government in respect

[Sri G. Krishnamoorthy] [30th March 1964]

of the development of primary education and in respect of pupil-teacher ratio, our aim should be to see that there is a teacher for each class to avoid plural teaching.

I have already represented and I will be failing in my duty if I do not represent now that the 2,000 and odd teachers in secondary grade posts, secondary grade teachers in higher grade posts, must be given the secondary grade scales of pay. When we are allowing for people with one year's training and five years of service of Kanyakumari district secondary grade scales of pay, we must see that these people with S.S.L.C. qualification and two years' training are not punished with a penalty of a lesser Rs. 25 per month. After all, it does not involve a big sum.

With regard to the midday meal scheme, there is this idea still that Krishnamoorthy is against the distribution of midday meals to the children. Not at all. In our country where our dictum is "Atithi Devo Bhava", we do want to feed children. In fact, that has been part of my private life also. I am against the utilisation of services of the teachers in respect of this. Nobody can deny that a part of the teacher's precious time which should be engaged in tutoring these children is being taken away and that they are burdened with this worry. We have got non-official committees. We collect money through non-official agencies and it is better that the teachers except for the sake of sending the children and checking whether the children go, should not be burdened with this work. We have got a lot of non-official agencies through which the work may be done there. Teachers may also assist. At least Government may see that less and less work is given to the teachers in this regard. Maintenance of the registers and other things can be done by non-official agencies. We do want the time of the teachers to be engaged in tutoring the children without worrying themselves as to the scarcity of the materials or the provisions or maintenance of accounts.

There was a time when I used to interpellate about the profits on books. In fact, I just pressed the Government so many times that the publication of books should be nationalised though many of my own friends opposed it. I am really glad that the Government have come to the level of publishing these books and extending the publications in respect of English and Tamil for various standards. My request then to the then Education Minister was that the profits accruing from these books at least could be earmarked in our accounts department and distributed as bonus to the teachers. It is, after all, the effort of a particular teacher that brings out the publication of a book. In fact, there was an interpellation on the sacred floor of this House, but the previous Education Minister stated that the profits would be utilised for bettering the standard of the books and would not be paid to the teachers.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It may be utilised for free supply to poor pupils but the hon. Member will not accept it.

[30th March 1964]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: I am ready for it. It is a question of priority and I would be for it. If the profits are utilised for the supply of books free to the children, I would be ready for it. It is only a question of priority. I just want to put in that idea.

Thank you, Sir.

There is a statement in our Demand for Education that the age of retirement of teachers has been extended to 58. But I do not know whether it is really now taken for purposes of pension as the Pension rules do not seem to have been amended so far with regard to this. Naturally it would affect the teachers, or benefit the teachers a little more as the last three years' average salary—56th, 57th and 58th years—would be taken into account for purposes of pension. It is right that we make it clear.

Lastly, I want to mention this point. While we welcome the idea of the Government having made secondary education free, that is, education free up to the end of the eleventh standard, and while we welcome also the latest policy of the Government in stating that there would be only one type of school, that there would never be for secondary education a fee-levying and non-fee-levying school, we would request the Government to see that the teacher is in no way affected, that the managements are also given their share as agents of the Government, that the entries in the service register in respect of salaries, allowances, etc., are honoured by the Government and that they are not affected in any way.

3-40 ப.ம. * திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, வருகிற ஆண்டிலே ரூ. 275 கோடிக்கு மேற்பட்டு செலவழிக்க இருக்கிற அரசாங்கத்திற்கு ஒரு சில வேண்டுகோள்களை மட்டும் விடுக்க நான் எண்ணுகிறேன். குறிப்பாக முன் ஆண்டுகளிலே தணிக்கை செய்கிற ஆடிட்டர் ஜெனரல் அவர்களும் பல கணக்குகளைப் பார்க்கிற பப்ளிக் அக்கவுண்டன்ட் கமிட்டி முதலியவரும் அடிக்கடி ஏற்படுகிற வீண் விரயங்களைப் பற்றியும் பணம் பாழாவதைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுவருவதை நாம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பார்த்து வருகிறோம். அம்மாதிரி பணம் விரயம் ஆகாத வழிகளில் இந்தப் பணத்தைச் செலவழிக்கவேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலும் முக்கியமாக நியாயமான கோரிக்கைகளை விடுத்திருக்கும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கொடுக்க நிதி நிலைமை இடம் தராது என்று சொல்லும் அரசாங்கத்திற்கு பணம் வீணாகாமல் செலவழிக்கவேண்டிய அவசியமிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். திருப்தி இல்லாத வாழ்க்கை இந்த நாட்டு மக்களிடத்தில் நிலவுகிறது என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் கடைநிலை ஊழியர்களுக்கும் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கும் இருக்கிற கஷ்டங்களைச் சொல்லித் தெரியவேண்டிய அவசியமிருக்காது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு

[30th March 1964] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

நியாயமான படி, ஊதியம் கொடுக்க இயலாத இந்த அரசாங்கத்தின் பணம் பல வழிகளில் பாழாக்கப்படுகிறது. அது தடுக்கப்பட வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படித் தடுப்போமானால் வருகிற உபரியை அரசாங்க ஊழியர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வரலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அடிக்கடி வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்காக விதிக்கும் வரிச்சட்டங்களை நல்லவிதமாக அமுலாக்கினால், இன்னும் அதிகமாக அரசாங்கத்திற்கு அதிகத் தொகை கிடைக்கும். அதில் அதிக வருமானம் வரும் என்பதில் யாரும் ஆட்சேபணை சொல்லமுடியாது. குறிப்பாக ஒன்று குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன். விலைவாசி உயர்வு சம்பந்தமாகச் சொல்லியிருக்கிற நமது அமைச்சர் ஒருவர் 400 பேர் இருந்த ஒரு சினிமாக்கொட்டகையில் 4 பேர்கள்தான் டிக்கெட் வாங்கியிருந்தார்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இது எவ்வளவு பெரிய அக்ரமம் என்பதை யாரும் சிந்திக்கவேண்டிய ஒன்று. அப்படியெல்லாம் அரசாங்கம் ஆட்சி செலுத்திவருகிறது என்று சொன்னால், இதற்கு யாரைக் குறை கூறுவது? அதில் இருக்கிற ஊழியர்களைக் குறை சொல்வதா, மேலே இருக்கிறவர்களைச் சொல்வதா என்ற சங்கடம் ஏற்படுகிறது. கீழே இருக்கிற அலுவலர்களுக்குத் திருப்தி இருக்குமானால், இந்தமாதிரி சீர்கேடான நிலை ஏற்பட வழியிருக்காது என்று நினைக்கிறேன் சம்பளத்தில் மட்டுமல்ல, இன்னும் பல விஷயங்களில் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு மிகமிக அதிகருப்தியிருப்பதை இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களின் உத்தியோக உயர்வு முதலியவற்றிலும் பல காரியங்களிலும் அரசாங்கத்தினுடைய தலையீடும் அரசாங்க சம்பந்தப்பட்டவர்களின் தலையீடும் அதிகமாக உருவாகியிருக்கிறது என்ற புகார் அதிகமாக நாட்டில் உலவிவருகிறது. அதையெல்லாம் அரசாங்கம் சீர்படுத்தினால் அரசாங்க ஊழியர்கள் கிறம்பட வேலை செய்வார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். எப்படியிருந்தாலும் சினிமாக்கொட்டகையில் வரிவசூல் எவ்வளவு ஏமாற்றப்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணர்வார்கள். கண்டிப்பாக இருந்து உரிய வரிகளை எல்லாம் நல்லவிதத்தில் வசூல் செய்ய அரசாங்கம் வழிகாண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டே, நீண்டும் இந்தப் பணம் வீணாகாமல் செலவுகளைக் குறைத்து, அதிகமாகப் பாழாக்காமல் தேவை இல்லாத, பலனளிக்காத செலவுகளை மட்டுப்படுத்திக்கொண்டு அதில் உபரியாக வரும் தொகையை அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்க இனிமேலாவது அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று சொல்லி என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கடைசியாகப் பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் ஏதோ விரயம் ஆகிறது, அது கூடாது என்று உபதேசம் செய்தார்கள். ஏதோ பாழாக்கப்படுகிறது, பாழாவதைத் தடுத்து நிறுத்தி அரசாங்க

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th March 1964]

ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பாழாவது ஒன்றுமில்லை. விரயமும் ஒன்றும் கிடையாது. எந்தெந்த வகையில் அரசாங்க ஊழியர்கள் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வது, எந்தெந்த வகையில் நிர்வாகம் சீராக நடைபெறச் செய்வது என்பதில் அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி வருகிறது. வரிகளைக் கொடுக்காமல் ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று அமைச்சர் சொன்னதாக கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறார். அமைச்சர்கள் சொல்கிறார்கள் என்றால் அதில் உள்ளதுதானே. அதில் எவ்வளவு தூரம் ஏமாற்றப்படுகிறது? தவறுகள் நடக்கிறதா? அளத்தும் கவனிக்கிறோம். வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்கின்றோம். தவறு எங்கும் நடக்கிறது. டிக்கெட் இல்லாமல் போகிறார்கள் என்று சொல்லிவிட்டு கீழே இருக்கிறவர்கள் அதிருப்தியாக இருக்கிறார்கள் என்று உறுப்பினர் சொன்னார். ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் பேசுகின்ற தோரணை அப்படிப் பழக்கமாகப் போய்விட்டது. அவர் என்ன செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறார் என்பதே புரியவில்லை. அதற்கு முன் ஆசிரியப் பிரதிநிதி பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவை நன்றாகப் புரிகின்றன. கனம் அங்கத்தினர் மனதில் குழப்பமாக இருக்கிறது. அதனால் ஒன்றும் புரியவில்லை. இரண்டு பேரும் பேசினார்கள். அவற்றில் ஏதாவது கவனிக்கலாம் என்று பார்த்தால், கடைசியாகப் பேசிய அங்கத்தினர் சொல்லியது எனக்குப் புரியவில்லை. அவர் மனதில் இருப்பதைச் சொன்னார். ஆகையால் அதில் நான் கவனிக்கக்கூடியது ஒன்றுமில்லை. ஆசிரியப் பிரதிநிதி முதலில் பேசினாலும் கடைசியாகப் பேசியவர் பேச்சில் ஒன்றுமில்லை என்று சொல்வதற்காக நான் அந்த முதலில் சொல்லிக்கொண்டேன்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: ஆட்சியில் வரி வசூல் செய்வது நன்றாக நடப்பதில்லை என்பதுதான் நான் சொல்வது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது ஒன்றும் ஒப்புக்கொள்ள இயலாது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: நானாறு பேர்கள் இருந்த இடத்தில் 4 பேர்கள்தான் டிக்கெட் வைத்திருந்தார்கள் என்று தெரிவிக்கப் பட்டது. அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை அதன்மீது எடுத்தது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அது எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். எடுக்கவேண்டியதை எடுப்போம், சொல்லவேண்டியதைச் சொல்வோம்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: புரிந்துகொள்ளாமலே இருந்து விட்டால் என்ன செய்வது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினருக்குப் புரிய வைக்க முடியாது. அவர்கள் மனது இருக்கும் நிலையில் அவர்களுக்குப் புரியவைக்கும் சக்தி எனக்கில்லை.

[30th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஆசிரியப் பிரதிநிதி பல விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சில விஷயங்களை அவசரக் கேள்வியாகக் கேட்டால் சீக்கிரத்தில் விடை அளிக்கலாம். இப்போது பல முக்கிய பிரச்சனைகளைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் டிரெயினிங் குவாலிபிகேஷன் இல்லாதவர்களை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று இருப்பது பழையமையானவர்களைப் பாதிக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் கேள்வியாகக் கேட்டிருந்தால் நிலைமையை விளக்கிச் சொல்லியிருக்க முடியும். எனக்கு இதைப்பற்றி எழுதி அனுப்பினால், அதைக் கவனித்து என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று பார்க்கிறேன். பின்னால் அவர்கள் கூறியது திருவாங்கூர் ஸ்டேட்டில் இருந்து கன்னியாகுமரிக்கு அனுப்பியவர்களுக்கு ரீஜனல் குவாலிபிகேஷனுக்கு பப்ளிக் எக்சாமினேஷன் போவது பற்றிச் சொன்னார்கள். அவற்றை தயவு செய்து எழுதி அனுப்பினால், அதைக் கவனித்து நாங்கள் ஏதாவது உத்தரவு மாற்றவேண்டுமா அல்லது வேறு நடவடிக்கை எடுக்கலாமா என்பதைப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

ஆசிரியர் யூனியனாரும் பற்றிச் சொன்னார்கள். முன்னேயே இதை விளக்கியிருக்கிறோம். அது கட்டாயமில்லை. இருந்தாலும் திருநெல்வேலி டி.இ.ஓ. சர்க்குலர் அனுப்பியதாகச் சொன்னார்கள். அதையும் தயவு செய்து குறிப்பாக எழுதி அனுப்பினால், மேலும் கவனித்து அதுபற்றி யோசிக்கலாம்.

ஆரம்பப் பள்ளிகளில் ஏராளமாக மாணவர்கள் சேர்க்கப் படுவதைப் பாராட்டினார்கள். வேஸ்டேஜ் கூடாது, ஸ்டாக்ஸேஷன் கூடாது என்றார்கள். புள்ளிவிவரம் அவ்வப்போது சேகரிக்கப் படுகிறது. தூற்றுக்கு தூறு பிள்ளைகள் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்பது நம்முடைய லட்சியம். அந்த லட்சியத்தை அடைந்து வருகிறோம். சீக்கிரமே அடைந்துவிடுவோம். அதற்கு சட்டம்கூட இருக்கிறது. கட்டாயமாக ஆரம்பப் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்படுவார்கள். ஆறு முதல் 11 வயது வரை உள்ள பிள்ளைகளுக்குக் கட்டாயம் என்று இருக்கிறது. தூற்றுக்கு தூறு மேல் படிப்புக்குத் தொடர்ந்து போவதாக எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. பொதுவாக வேஸ்டேஜ், ஸ்டாக்ஸேஷன் கூடாது. புள்ளிவிவரம் அவ்வப்போது தொடர்ந்து சேகரிக்கப்படுகிறது. அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் அது இருந்து வருகிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். ஆசிரிய-மாணவர் ரேஷியோ பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது அதை வரவேற்கிறார்கள். மேலும் ஒரே ஆசிரியருக்கு இரண்டு வகுப்புகள் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். இதை எவ்வளவு தூரம் தவிர்க்கமுடியுமோ அதைத் தவிர்க்கிறோம். நாம் இப்போது போட இருக்கிற உத்தரவு உகந்ததாக இருக்குமென்று அங்கத்தினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதற்கப்புறம் Secondary Grade Trained ஆசிரியரை நியமித்தால், அதற்குரிய சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அது கொஞ்சகாலமாக வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிற ஒரு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th March 1964]

விஷயம். அதில் எவ்வளவு தூரம் Secondary Grade Trained ஆசிரியர்களை வைக்கமுடியுமோ, அவ்வளவு தூரத்துக்கு வைத்துக்கொண்டு வருகிறோம். ஏன்? Trained Graduates கூட இருக்கலாம். அதற்குரிய சம்பளத்தைக் கொடுக்கிறது என்பதற்கு, ஒரு நியாயமும் கிடையாது. அது 1959 மத்திய சபை உத்தரவிட்டது, இப்போது புது உத்தரவு வந்துவிட்டது.

அடுத்து, இந்த மதிய உணவு பற்றி, ஏழைகளுக்குத் தொந்தரவு இருக்கக் கூடாது. அதுவும் குழந்தைகள் பசியாக இருப்பதற்கு விட்டுவிடக்கூடாது. தாயைவிட ஆசிரியருக்குத்தான் குழந்தைகள் இடத்தில் ஆர்வமும், கவலையும் அதிகம். பெற்ற தாயைவிட, அதிகமாக அந்தக் குழந்தைகள் மேலும் பசியால் வாடிவிடக் கூடாது, நன்றாகப் படிக்க வேண்டுமென்று நினைத்து, அவர்களுக்கு நல்ல படிப்புச் சொல்லிக்கொடுப்பதற்குக் குந்தகமாக வேலை இருக்கக் கூடாது. பள்ளியில் ஹெட்மாஸ்டர் தான், அந்தக் குழுவிற்குத் தலைவராய் இருக்கின்றார். இது படிப்புக்குத் தடையாக இருக்கக்கூடாது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி, புத்தகங்கள் அச்சிடுவதிலும், முதலாவது அந்தப் புத்தகங்களின் விலை குறைவாக இருக்கும். இரண்டாவது, இதில் மிச்சம் இருந்தால், அது ஏழை மக்களுக்குப் பயன்படும். அதைக் கனம் அங்கத்தினர் ஒத்துக்கொண்டால் போதும். அது first priority ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு இலவசமாகப் புத்தகங்கள் கொடுப்பதுதான் first priority மொத்தத்தில் விலை குறைப்பு தானே வந்துவிடும். Age of retirement ஐப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பென்ஷனுக்கு அது கணக்கிடப்பட வேண்டும் என்று தான் நான் கூறக்கூடும்.

அப்புறம் இலவசமாக உயர்நிலைப் பள்ளியில் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிறதானாலே, ஆசிரியர்கள் எந்த விதத்திலும் பாதகம் அடையமாட்டார்கள். அதை நாங்கள் கவனித்துக் கொள்வோம். இப்போது Aided School பிரதிநிதிகளைக் கூட அடுத்த மாதம் 4-ம் தேதி வாச் சொல்லி இருக்கிறேன். எந்த விதத்திலும் பிள்ளைகளுக்கு இலவசமாகப் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதால், ஆசிரியர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படாது. அதைக் கவனித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அர். வெங்கடாசலம் : இந்த பிப்ரவரி 20-ம் தேதி உத்தரவிட்ட G.O. பிரகாரம் தனிப்பட்ட பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் தாங்களாக இஷ்டப்பட்டு, ஆரம்பப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் நிலை என்ன என்பதைக் கேட்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மொத்தத்தில் Financial Commitment -ஐப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் இஷ்டம்

30th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

போல் ஆசிரியர்களைப் பள்ளியில் வைத்தால், அதனால் அரசாங்கத் தின் Commitment அதிகம் ஆகும். ஆகையினால், இது விஷயத்தில், கல்வி இலாகாவைக் கேட்டுச் செய்யலாம்.

மாணவர் ஆசிரியர் விகிதாசாரம் சரியாக இருந்தால் நல்லது. அடுத்த ஆண்டுக்கு இதில் ரூ. 8,000 அனுமதித்து இருக்கிறோம். ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தம் இல்லாமல் போனால், அதிகமான பணம் செலவு ஆகும். ஆகையினால்தான், கல்வி இலாகாவைக் கேட்டுக் கொண்டு செய்வோம்.

Mr. CHAIRMAN : The question is :

'That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 19 of 1964), as passed by the Assembly, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

V.—VALEDICTORY REFERENCE TO RETIRING MEMBERS.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, it is customary that when Members of this House retire, the Leader of the House makes a reference to the very valuable services which the retiring Members have performed and the pleasant way in which we have managed to keep our relations in this House. Though this is not the last day, since we have reserved the final day of this sitting for another more important resolution to be moved, namely, a resolution of thanks to the Chair, I crave the indulgence of yours and the other Members to make a few observations and to place on record the very valuable services which have been rendered by the retiring Members of this House.

Out of the 21 Members who are retiring, three are nominated members and I do hope that the Governor in his wisdom would give them another opportunity to serve in this House. We all know that of the three Members, Sri O. P. Ramaswamy Reddiar, a former Chief Minister of Madras, has made very valuable contribution to the debates in this House. Though he appeared rarely in the House, he was always forthright in his criticism and the Government always profited by his straight and very stringent criticism of the several shortcomings which any Government is bound to have. We have always enjoyed his forthright speeches in the House and I am quite sure that the House will join with me in wishing that he comes back to the House and continues to render useful service.

Srimathi Saraswathi Pandurangam, another nominated Member, has been one of the very active Members in this House. She has made very important contributions on all matters affecting women as well as the poorer sections of society. There is not a single subject which affected the lower classes which has escaped her attention. We greatly valued her advice and we hope and trust that she will also come back.

[Sri R. Venkataraman] [30th March 1964]

Srimathi Sundarambal, the third Member nominated by the Governor, was nominated in her capacity as a representative of art and culture of Tamilnad. I am quite sure that her nomination was very widely welcomed and I know the acclaim which greeted her when she first took her seat in this House. We wish her all the best.

Then, among the other Members, a number of them are seeking re-election. I am quite sure I am voicing the feelings of all the Members of this House when I say that we wish them all success in the election and we wish to have them back in this House to continue to do the very important work which they have been doing all along and continue to serve the State with all the experience which they have gained over the past several years. I do not want to deal with each one of them separately since I do hope that all of them would come back, and we would have the benefit of their wise advice and counsel. But I shall be failing in my duty if I do not make one or two observations on some of the Members and on their contribution to the debates in this House by which they have made a distinct mark for themselves.

Sir, the hon. Member Dr. A. Chidambaranathan has been one of the most active members in our House. On all questions relating to education, whether it is University Education, or secondary education or primary education, he gave valuable advice and his views and thoughts were born out of long experience and very valuable association in the field of activity, namely, education.

Similarly, we have the hon. Member Sri G. R. Damodaran, himself a distinguished educationist and Principal of an institution. He has always been one of the pillars in this House.

Likewise we have hon. Members like Sri Karayalar, Members like Sri Seshachariar and others who always participated in the debates of the House and helped the House in arriving at proper and good decision. So far as the hon. Member Sri Seshachariar is concerned, we all know that he made very useful contributions to the debates; whenever there was any legal difficulty he was able to intervene and make useful contribution to the debate by the wealth of knowledge and the experience which he had in legal studies.

The hon. Member Vidwan Muthukannappan has been of immense assistance to the House not only in the field of education, but also on behalf of the fishermen. I think this House will echo many of the sentiments which he has been expressing in this House from time to time on behalf of fishermen and if that community has to some extent caught the attention of the Government it is in no small measure due to the very valuable contribution which he has made.

Then, we have the hon. Member Sri Ponnuswamy Chettiar, a representative as we used to regard him of not only the industrialist class but more especially of the textile industry in Madras

[Sri R. Venkataraman] 30th March 1964]

State, the Mill as well as the handloom industry in the State. The handloom and the textile industry are very important limbs of our economic structure in the State and his vast experience both in the production of yarn and distribution of yarn and the fabrication of these into very valuable material, namely, handloom cloth, for internal consumption and for export, has given him such a wide knowledge that his contribution to the House has always been appreciated by all of us.

Then we have Sri A. Gajapathy Nayagar who himself is a retired Judge and therefore came with considerable knowledge both of law as well as public affairs. I think he may be credited with having introduced the idea of talking in Tamil in this House on all motions. In order to insist that we should speak in Tamil only, he himself attempted on many occasions to speak in Tamil on subjects which did not easily allow themselves to be expressed in Tamil, and had to seek the assistance of all the Members for the purpose of getting them clarified. I say this not in any spirit of decrying what he has done, but to show how keen he was on Tamil being made the important medium of expression in this House. We will always remember his very valuable contribution on behalf of Siddha Vaidya, indigenous system of medicine and the development of Tamil in the House, and, of course, his very thoughtful ideas on the judicial system.

4-00
p.m.

Then, Sir, we have Sri B. K. Nallaswami. He is one of the stormy petrel of this House. He has never flinched from effective criticism where it is deserved by giving expression to some of the faults and serious drawbacks in the administration of the various laws. He was one of the sternest critics of the enforcement of the prohibition laws, and I would always like to hear a fresh approach on all these questions from Mr. Nallaswami. He very often gave the impression as if he was hostile to the Government, the Opposition, and to everybody. But that only represented the strength of his feelings and not hostility to anybody. He has very strong feelings on matters like Khadi, enforcement of Prohibition, village industries and the development of the less-privileged classes in society. I personally have always felt that a person of that kind, who is able to voice the grievances of the less-privileged people, who do not attract the attention of the bigger groups of the newspapers of the day and so on, is very useful and necessary in this House. I may assure him that the House will always remember his very valuable contribution.

Sri T. Joghee Gowder, on the other hand, is one of the silent gentlemen. He delivered, I think, the shortest speech ever on record in any Legislature. He made a single-sentence speech, if I remember aright, in this House. It does not mean that a person, who does not speak in the House, does not make his contribution in the House. On the other hand, he has been doing his best for the area from which he came, namely, the Nilgiris district. It is unfortunate that his nomination was rejected on technical grounds, but we wish him all the best in life.

[Sri R. Venkataraman] [30th March 1964]

Then, Sir, we have Sri P. B. K. Thiagaraja Reddiar, who is one of the fine specimens of the gentleman peasants of our country. He spoke rarely, but when he spoke he spoke on behalf of the agriculturists for giving them protection and also for giving their cases a proper hearing. We really had the best advice from him on all these questions.

As regards the Tirunelveli Members, Sri Maharaja Pillai and Sri S. T. Adityan, they were very nice members and very good friends, and they had cultivated friendly relations with all sections of this House. The House will certainly miss them.

Then, Sir, I do not want to make a speech about you, since a Motion has to be moved to-morrow on this matter. I will only make a small reference to our distinguished Leader of the Opposition, Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar. With his vast and varied experience not only of the Assemblies and Councils in our country, but also of the many International Organisations like the UNESCO and the WHO, Dr. Mudaliar brought to bear on the discussions in the House a maturity of wisdom and a persuasive manner which is inimitable by any one. I have had the privilege of seeing many people in action in many of the international conferences, and I can say without fear of contradiction, that he was more than a match to many of the most eminent men who have sat in the several international gatherings. He almost set an example of what the Opposition should be. He commended the Government where it was deserved, he criticised the Government where it was necessary, and he condemned the Government where it could not be helped. That, I think, was the highest level to which an Opposition could rise. We have always had the sympathetic support from him in all our struggles to get through some of our major projects. We have had criticism from him in respect of some of the shortcomings in the administration, and where we have erred, he has never failed or hesitated to condemn the Government. In this way he had made a very valuable contribution to this House, and I have no doubt that the literate electorate of the Madras City will return him to this House and allow him to perform one of the best and noblest services that can be expected of him, as the Leader of the Opposition in this House. Sir, I would only add that our House is a small one. It is a close one. By the very proximity of our existence, I think, we have become close to each other, both personally and I think metaphorically. We have lived like a happy family with a great sense of *camaraderie* amongst us. There was no bitterness. There was no rancour in any of our debates, though occasionally we might have given expression to some strong views. But nobody ever took it amiss, and nobody ever nurtured or had a grievance on that account. I do hope that the traditions of this House would be continued, and the Members who are retiring and who may not be with us back again when we meet in the next session, will carry with them happy recollections of the very pleasant days that they have spent with us, even as we, the Members of the House who will continue to be here, will continue to cherish the memory of their association with us in this House. Thank you, Sir. (Cheers).

30th March 1964]

MR. CHAIRMAN: Hon. Members, in winding up the day's proceedings, I wish to say a few words. The Hon. the Leader of the House, Sri R. Venkataraman, in his inimitable way has covered all the 21 Members, who are going out. But before I proceed to say anything, let me, on your behalf, congratulate Sri R. Venkataraman on his re-election to the Legislative Council (Cheers). It was a foregone conclusion. He has done great service to our State and to our country. He has put the State of Madras on the industrial map of the World. I can only say, my dear Sri R. Venkataraman, that with your fine qualities and nature, the sky is the ceiling for you. We will see you in places higher and higher.

Of the 21 Members who are retiring, a few may be returning to the House. But, as Sri R. Venkataraman has said, a few of them may not be returning. To those hon. Members who are returning, I extend my hearty felicitations, and I hope they will have a period of another six years of useful and friendly existence in this Council. I am only sorry that I will not be here to meet them when they return. There are two or three Members, whose absence, I am afraid, will be a very great loss to this House. Sri R. Venkataraman referred to Sri S. R. P. Ponnuswamy Chettiar. He is one of the finest gentlemen I have come across. He is an industrialist and a great friend. It is a pity that he is not standing for election again. But, I hope, at the earliest opportunity, he will get back to this House.

I am very happy that Srimathi Saraswathi Pandurangam is coming back. I know her for many years past. We have been colleagues in the Madras Municipal Corporation, and I know what an active lady she is. She is one of the most straightforward people I have come across. When one enters the corporation politics, one sees there is a tendency not to be absolutely forthright and straightforward and not to speak exactly all that one would feel. Srimathi Pandurangam, whenever she spoke, was perfectly straightforward and forthright. She never prevaricated nor minced her words. I hope she will come back to this House and will have a happy time.

Next, I come to Sri A. Gajapathy Nayagar. I am sorry to see that he will not be back here. As has been mentioned before, he has been a very useful member to this House. Sri B. K. Nallaswami is another very important Member who never gave any trouble in this House, but when he started speaking, as was mentioned before, we can see the force behind him and the sincerity of his conviction. He never minced his words. I am sorry that Mr. Nallaswami is retiring. But this House has one advantage in that there are elections every two years so that even if he goes, he has a chance to come back.

As regards all those who are going away, I wish and pray that God may guide them in the future and that they may be of great service to our country. As regards those who are staying on, I congratulate them. I have something more to say but as the

[Mr. Chairman] [30th March 1964]

Leader of the House said, I will have an opportunity to do so tomorrow. I shall then say what I feel and also how happy I have been in the last twelve long years to be with you without any hitch (Cheers), which I think is a great achievement.

Thank you very much.

The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 175. Notification issued with G.O. Ms. No. 733, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 8—2—1964 regarding amendment to the Madras Shops and Establishments Rules, 1948.

* 176. Notification issued with G.O. Ms. 3909, Home, dated 16th December 1963 regarding amendment to the Management of Special Homes and Work Houses in the State of Madras (except the City of Madras) Rules, 1960.

* 177. Review on Labour in Madras State, 1963-64.

* 178. Review of progress made in the Handloom development Schemes.

* 179. Notification issued with G.O. Ms. No. 1872, Public (Services-A), dated 7th December 1963 regarding inclusion of temporary post of Foreman in the Madras Fisheries Subordinate Service within the purview of the Madras Public Service Commission.

* 180. Notification issued with G.O. Ms. 113, Home, dated 16th January 1964 regarding exemption from the payment of the tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 of the motor vehicles of any foreign country operating under sub-section (I-A) of section 92 of the Madras Motor Vehicles Act, 1930.

* 181. Notification issued with G.O. Ms. No. 722, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 8th February 1964 regarding amendment to the Madras Industrial Disputes Rules, 1958.

* 182. Notification issued with G.O. Ms. No. 3775, Home, dated 2nd December 1963 regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1910.

* 183. Review on the progress made in Co-operative Development Schemes in 1963-64 (English and Tamil).

† 184. Policy note relating to Demand I—Land Revenue.

30th March 1964]

† 185. Notification issued with G.O. Ms. No. 3711, Food and Agriculture, dated 21th December 1963 regarding amendment to the Madras Sandalwood Transit Rules, 1960.

† 186. Note on the Development of Fisheries.

* 187. Note on Demand XIII—Education (English and Tamil).

† 188. Notification issued with G.O. Ms. No. 72, Public (General-M), dated 17th January 1964 regarding introduction of Tamil in certain Government Offices.

† 189. Notification issued with G.O. Ms. No. 18, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated 3rd January 1964 regarding inclusion of certain commodities in the rules framed under the Madras Warehouses Act, 1951.

‡ 190. Notification issued with G.O. Ms. No. 1127, Industries, Labour and Co-operative (C.C.) dated 27th February 1964 regarding amendment to the Madras Pawnbrokers Rules, 1961.

‡ 191. Notification issued with G.O. Ms. No. 1584, Finance, dated 30th December 1963 regarding issue of the Madras Contingency Fund Rules, 1963.

§ 192. Short half-yearly review of the activities of the departments under the administrative control of Home Department for the half-year ending 30th June 1963.

|| 193. Notification issued with G.O. Ms. No. 3671, Food and Agriculture, dated 10th December 1963 regarding nomination of non-official members to serve on the Madras Land Improvement Board for a period of three years from 1st December 1963.

* Sent by post to all M.L.C.s on 19th March 1964.

† Laid on the Table of the House on 24th March 1964.

‡ Laid on the Table of the House on 25th March 1964.

§ Kept in the Legislature Library for perusal by Members.

|| Laid on the Table of the House on the 26th March 1964.

[30th March 1964]

APPENDIX I.

(Vide answer to Starred Question No 159 on
Page 177.)

(a) *Procedure adopted for the approval of oil engines under
hire-purchase scheme.*

The offers of the firms for supply of oil engines under the Scheme are considered as and when received at any part of the year and if found fit, the firm and the type of oil engine is included in the permanent list maintained by the Agricultural Department. Once included, a firm need not apply every year for retention in the list. The conditions for inclusion are given below :

(i) Whenever any firm applies to the Agriculture Department for approval of their oil engines, a form of quotation is sent to them for being filled up and returned to the Agriculture Department for consideration. On receipt of the quotation form duly filled in, the firm's premises are inspected by the District Officer concerned so as to ascertain whether they have enough stock of spare parts for their oil engines and whether they have facilities for field servicing;

(ii) Firms having their head office outside Madras State are approved only if they have an Agency or Branch in this State. (This condition is necessary to make it convenient for the ryots to see the machinery actually before making their choice for purchase).

(iii) The firm should also agree to stock sufficient spare parts for the oil engines supplied by them and give two years free after sales field servicing.

(iv) A Test Certificate in original from any Government or Government recognised institution conducted as per Indian Standards Specifications should be produced.

2. If the Test Certificate given by the firm is found to be correct as per Indian Standards Specification, and the Inspection report of the District Officer concerned is satisfactory, and if other conditions mentioned above are satisfied, a formal order approving the oil engine will be issued.

3. Thereafter the firm has to remit a sum of Rs. 25 (non-refundable) towards Registration fees and a sum of Rs. 250 (Refundable) towards caution money deposit. The caution money deposit will be refunded to the firm in case the firm desires removal of its name from the list of approved firms, after obtaining satisfactory reports from the District Officers about their performance if any in the past.

4. The firms are also asked to execute an agreement with the Agriculture Department in a non-judicial stamp paper to the value of Rs. 2-30 nP. incorporating the conditions of their quotations.

[30th March 1964]

(b) *Makes of oil engines approved so far under different noise
powers :*

LIST OF FIRMS WHO ARE IN THE APPROVED LIST
FOR THE YEAR 1963.

OIL ENGINES.

Serial number and name of the firm.	Name of the make and specification.
(1)	(2)
1 P.S.G. Industrial Institute, Peelamedu P.O., Coimbatore.	P.S.G. TV. I. Vertical, 5 HP. 1,500 RPM.
2 Jayams Engineering Company, 317, Thambu Chetty Street, Madras-1.	(i) VI. Vertical Imperial, 6 HP. Keighley. (ii) R.D. 1, Vertical Russell, 7/10 HP. Newbery 800/1,200 RPM. (iii) L.X. 1, Vertical Russell, 10/12 HP. 12/1,500 RPM. (iv) 'E'—Do.—Clayes 12/4 HP. 650/750 RPM. (v) CD—Horizontal Imperial, 15/16 HP. Keighley, 490 RPM.
3 Textool Company, Limited, Ganapathy P.O., Coimbatore-6.	"Textool" Stationary 5/16 HP. Single cylinder, single fly wheel cold 1500 RPM. Starting Diesel engine vertical.
4 Greaves Cotton and Company, Limited, 19, Second Line Beach, Madras-1.	1 ZHR Ruston and Hornesly 11 HP. 2 XHR Do. 14 HP. 475 RPM. 3 HRO Do. 18 HP. 400 RPM.
5 K.S. Shivaji and Company, 178/179, Broadway, Madras-1.	"PAKCO" Horizontal 5/6 HP. 550 RPM. Do. 8/9 HP. 500 RPM. Do. 10/11 HP. 475 RPM.
6 Marshall Sons and Company, (India), Limited, 9, Second Line Beach, Madras-1.	"COOPER"— RCA. Horizontal 5/6 HP. 700 RPM. CR. 8 Do. 8/9 HP. 750 RPM. RCC. Do. 10/11 HP. 500 RPM. CR. 14 Do. 14/155 HP. 500 RPM. CV. 5 Vertical 5/6 HP. 750 RPM. CV. 10 Do. 10/12 HP. 700 RPM.
7 Sigil (India) Services (Private), Limited, 2/17, Linghi Chetty Street, Madras-1.	"DIPCO" 5 HP. 1500 RPM.
8 The Industrial Stores Company, 318, Linghi Chetty Street, Madras-1.	"INDIAN" HORIZONTAL— MK. 1, Model 6/7 HP. 550 RPM. MK. 3, Do. 8½/9 HP. 500 RPM.
9 Parry and Company, P.B. No. 12, Madras-1.	MK. 2, Do. 12/13 HP. 500 RPM. "KIRLOSKAR INDIA"—AV. 1, Vertical, 5 HP. 1,500 RPM. 6 HP. 1,500 RPM.
10 Rallis India, Limited, 320, Linghi Chetty Street, Madras-1.	"MANI" HORIZONTAL— SM. 1, 5 HP. 960 RPM. SM. X. 7-8 HP. 700 RPM. SM. X 2, 10 HP. 560 RPM. SM. 8, 13 HP. 400 RPM. SM. 1, 5 HP. with trolley. SMX. 7-8 HP with trolley.

[30th March 1964]

Serial number and name of the firm.	Name of the make and specification.
(1)	(2)
11 H.T.C. Diesel Engines (Private) Limited, Bombay. Branch: Hansa Electrical Engineering Corporation, 5/4, Headquarter Office Road, Coimbatore-1.	H.T.C. Diesel Engine, RJS. 7, 1,400 RPM. 7 HP.
12 Messrs K. K. Deon Brothers, 61, Pattamangalam Street, Mayuram,	Do.
13 Messrs Kanak Machinery Mart, 1/30, Periana Maistry Street, Madras-1.	Textool, Vertical high speed diesel engine 5/6 HP.
14 Messrs Marshall Sons and Company (Private), Limited, No. 9, Second Line Beach, Madras-1.	'C. VR5' type 5 HP. water cooled high speed ignition engine, 1,800 RPM.
15 Messrs Modern Engineering Company, 2/27, Broadway, Madras-1.	Viswas Horizontal Diesel engine, 5/6 B. HP 550 RPM.
16 S. P. R.A. K. D. Rangasamy Raja, Hardware Merchants, Rajapalayam,	AV. I. Sr. II, 5 HP. Kirloskar oil engines, 1,500 RPM.
17 Messrs Kulti Forathan, 17, Angapanaicken Street, Madras-1.	AVI. Sr. II Kirloskar oil engine, 1,500 RPM., 5 HP.
18 Botliboi and Company (Private), Limited, 3/153, Broadway, Madras-1.	"SOVA" diesel engine, 1,500 RPM., 5 HP.
19 S. Ebrahim and Company, 1/4, Periana Maistry Street, Madras-1.	'Viswas' oil engine, 1,440 RPM., 5/6 HP.
20 Industrial Stores and Company, 12-A, Linghi Chetty Street, Madras-1.	MK4 diesel engine, 9,000 RPM. 5 HP.

(அ) தவணை முறையில் எண்ணெய் என்ஜின்களை அங்கீகரிக்கப் பின்பற்றப்படும் நடைமுறை.

இத்திட்டத்தின்கீழ் ஓராண்டில் அவ்வப்போது எண்ணெய் இன்ஜின்கள் சப்ளை செய்வதாகச் சொல்லும் நிறுவனங்களின் கோரிக்கைகளைப் பரிசீலித்து, தகுதியென்று தெரிந்தால் விவசாயத் துறை வைத்து வரும் நிரந்தரப் பட்டியலில் எண்ணெய் இன்ஜினின் வகையும், அதை சப்ளை செய்யும் வியாபார நிறுவனத்தின் பெயரும் சேர்க்கப்படுகின்றன. ஒரு முறை சேர்த்துக்கொண்டால் மேற்படி நிறுவனம் மேற்படி பட்டியலில் தொடர்ந்து சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு ஒவ்வோர் ஆண்டும் விண்ணப்பித்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. பட்டியலில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதற்கான நிபந்தனைகளாவன.

(i) எந்த வியாபார நிறுவனமாவது தனது எண்ணெய் இன்ஜின்களை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று விவசாயத் துறையினருக்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டால், விவசாயத் துறையினர் விலை விவர நபுமுறை ஒன்றை அனுப்பி வைப்பார். மேற்படி நிறுவனம் அதனைப் பூர்த்தி செய்து விவசாயத் துறையினருக்குத் திருப்பி

[30th March 1964]

அனுப்ப வேண்டும். பூர்த்தி செய்த விலை விவர நபுமுறை கிடைத்ததும், மேற்படி நிறுவனத்தினர் தங்கள் இன்ஜின்களுக்கு வேண்டிய உதிரி பாகங்கள் போதிய அளவு வைத்துள்ளனராவென்றும் அந்தந்த ஊர்களுக்குச் சென்று இன்ஜின்களை பழுதுபார்க்கும் வசதி இருக்கிறதாவென்றும் சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட அதிகாரி தெரிந்து கொள்வதற்கு மேற்படி நிறுவனத்திற்குச் சென்று பார்வையிடுவார்.

(ii) சென்னை மாநிலத்திற்கு வெளியே தலைமை அலுவலகம் உள்ள நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில், அவைகளுக்கு இம் மாநிலத்தில் ஏஜென்சி அல்லது கிளை நிறுவனம் இருந்தால்தான் அவைகளுக்கு அங்கீகாரம் வழங்கப்படும். (விவசாயிகள் இன்ஜின்கள் வாங்குவதற்குமுன் அவைகளை நேரில் சென்று பார்க்க வசதி யாயிருக்கும் பொருட்டு இந்த நிபந்தனை அவசியமாகிறது.)

(iii) மேற்படி வியாபார நிறுவனம் சப்ளை செய்யும் எண்ணெய் இன்ஜின்களுக்குப் போதிய உதிரிப் பாகங்களை இருப்புச் சேர்த்து வைக்கவும் சம்மதிக்க வேண்டும்; இன்ஜின்களை விற்றதிலிருந்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு இலவசமாகப் பழுது பார்த்துக் கொடுக்கவேண்டும்.

(iv) இந்தியத் தர நிர்ணயக் குறிப்பீடுகளையொட்டி இன்ஜின் பரிசோதிக்கப்பட்டது என்று உறுதிப்படும் பரிசோதனைச் சான்று ஒன்றின் அசல் பிரதியை அரசாங்கத்திடமிருந்தோ, அரசாங்கம் அங்கீகரித்துள்ள ஒரு நிறுவனத்திடமிருந்தோ பெற்றுக் காட்ட வேண்டும்.

2. நிறுவனம் கொடுத்திருக்கும் பரிசோதனைச் சான்று இந்தியத் தர நிர்ணயக் குறிப்பீடுகளையொட்டி சரியென்று தெரிந்து சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட அதிகாரியின் மேற்பார்வை அறிக்கை திருப்திகரமாயிருந்து, மேற்சொன்ன மற்ற நிபந்தனைகள் திருப்திகரமாயிருந்தால் எண்ணெய் இன்ஜினை அங்கீகரிக்கும் உத்தரவு ஒன்று வெளியிடப்படும்.

3. அதன் பின்னர், மேற்படி நிறுவனம் பதிவுக் கட்டணமாக ரூ. 25 செலுத்த வேண்டும். இது திருப்பிக் கொடுக்கப்படமாட்டாது. எச்சரிக்கைப் பணமாக ரூ. 250 செலுத்தவேண்டும். இது திருப்பிக் கொடுக்கப்படும். அனுமதிபெற்ற நிறுவனம் பட்டியலிலிருந்து தனது பெயரை எடுத்துவிட விரும்பினால், இந்த எச்சரிக்கைப் பணம் அதற்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும். ஆனால், இந்த நிறுவனம் இதற்குமுன் எப்படி நடந்துகொண்டது என்பதுபற்றி சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட அதிகாரிகளிடமிருந்து திருப்திகரமான அறிக்கை கிடைத்த பிறகுதான் எச்சரிக்கைப் பணம் திருப்பிக் தரப்படும்.

4. வியாபார நிறுவனங்கள் ரூ. 2.30 மதிப்புள்ள சாதாரண முத்திரைத் தாளில் தங்கள் விலை விவரங்கள் பற்றிய நிபந்தனைகளைச் சேர்த்து விவசாயத் துறையினரிடம் ஒப்பந்தம் ஒன்றை எழுதிக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்கப்படுகின்றன.

[30th March 1964]

(இ). இதுவரை அங்கீகரிக்கப்பட்ட பல்வேறு குதிரைத் திறன்களுள்ள எண்ணெய் இன்ஜின்களின் தயாரிப்பு வகைகள்.

1963 ஆண்டுப் பட்டியலில் இடம் பெற்ற நிறுவனங்கள்.

எண்ணெய் இயந்திரங்கள்

தொடர் எண்ணும் நிறுவனத்தின் பெயரும். தயாரித்த கம்பெனியின் பெயர் குறிப்புகள்.

(1)	(2)
1 பி.எஸ்.ஜி. தொழில் நிலையம், பிளமேடு அஞ்சல், கோயம்புத்தூர்.	பி. எஸ். ஜி. TV. I. 5 குதிரைத் திறன் —வெர்டிக்கல், 1,500 RPM.
2 ஜெயம்ஸ் எஞ்ஜினீரிங் கம்பெனி, 317, தம்புச் செட்டித் தெரு, சென்னை-1.	(1) VI வெர்டிக்கல் இம்பீரியல் 6 குதிரைச் சக்தி, கேக்லி.
(2) RD வெர்டிக்கல் ரஸ்ஸல் 7/10, குதிரைத் திறன், நியூ பெரி 800/1,200.
(3) DX. 1 வெர்டிக்கல் 10/12 குதிரைத் திறன்.
(4) 'E' க்ளெய்ஸ் குதிரைத் திறன் 650/750.
(5) CD-ஹாரிஜாண்டல் இம்பீரியல், 15/16 குதிரைத் திறன், கேக்லி.
3 டெக்ஸ்டூல் கம்பெனி, லிமிடெட், கணபதி அஞ்சல், கோயம்புத்தூர்.	"டெக்ஸ்டூல்" ஸ்டேஷனரி 5/16 குதிரைத் திறன் ஒரு சிலிண்டர் ஒரு சுற்றும் சக்கரம், முடுக்கும் டிசல், எஞ்சின் வெர்டிக்கல்.
4 கிரீவ்ஸ் காட்டன் கம்பெனி, லிமிடெட், 19, செகண்டு லேன் பீச், சென்னை-1.	(1) ZHR ரஸ்டன் அண்டு ஹார்ன்ஸ்லீ 11 HP. 475 RPM.
(2) XHR ரஸ்டன் அண்டு ஹார்ன்ஸ்லீ 14 HP. 475 RPM.
(3) HRO ரஸ்டன் அண்டு ஹார்ன்ஸ்லீ 18 HP. 400 RPM.
5 கே. எஸ். ஷிவாஜி அண்டு கம்பெனி, 178/179, பிராட்வே, சென்னை-1.	(1) "பாக்கோ" ஹாரிஜாண்டல் 5/6 HP. 550 RPM.
(2) "பாக்கோ" ஹாரிஜாண்டல் 8/9 HP. 500 RPM.
(3) "பாக்கோ" ஹாரிஜாண்டல் 10/11 HP. 475 RPM.
6 மார்ஷெல் சன்ஸ் அண்டு கம்பெனி (இந்தியா), லிமிடெட், 9, செகண்டு லேன் பீச், சென்னை-1.	RCA. கூப்பர் ஹாரிஜாண்டல் 5/6 HP. PRM 700.
CR8. கூப்பர் ஹாரிஜாண்டல் 8/9 PHP. RPM. 750.
RCC. கூப்பர் ஹாரிஜாண்டல் 10/11 HP. 500 RPM.
CR. 14 கூப்பர் ஹாரிஜாண்டல் 14/15.5 H.P. 500 RPM.
CV. 5 வெர்டிக்கல் 5/6 HP. 750 RPM.
CV. 10 வெர்டிக்கல் 10/12 HP. 700 RPM.

30th March 1964]

தொடர் எண்ணும் நிறுவனத்தின் பெயரும்.

தயாரித்த கம்பெனியின் குறிப்புகள்.

(1)

(2)

7 சிஜின் (இந்தியா) சர்வீஸஸ் பிரைவேட், லிமிடெட், 2/17, லிங்கிச் செட்டித் தெரு, சென்னை-1.	"டிப்கோ" 5 HP. 1,500 RPM.
8 இண்டஸ்ட்ரியல் ஸ்டோர்ஸ் கம்பெனி, 318, லிங்கிச் செட்டித் தெரு, சென்னை-1.	"இந்தியன்" ஹாரிஜாண்டல்—
MK. 1 மாதிரி 6/7 HP. 550 RPM.
MK. 3 மாதிரி 8 1/2/9 HP. 500 RPM.
MK. 2 மாதிரி 12/13 HP. 500 RPM.
9 பாரி அண்டு கம்பெனி, சென்னை-1.	"கிரீவ்ஸ் இந்தியா"—
AV. 1 வெர்டிக்கல் 5 HP. 1,500 RPM.
6 HP. 1,500 RPM.
10 ராலிஸ் இந்தியர் லிமிடெட், 320, லிங்கிச் செட்டித் தெரு, சென்னை-1.	"மணி" ஹாரிஜாண்டல்—
SM. 1, 5 HP. 960 RPM.
SM. 7/8 HP. 700 RPM.
SMX. 2, 10 HP. 560 RPM.
SM. 3, 13 HP. 490 RPM.
SM. 1, 5 HP. டிராலியுடன்.
SMX. 7/8 HP. டிராலியுடன்.
11 H.T.C. டிசல் எஞ்சின்கள் (பிரைவேட்) லிமிடெட், பம்பாய், கிளை: ஹன்ஸா எலக்ட்ரிக்ஸ் எஞ்ஜினீரிங் கார்ப்பரேஷன், 5/4, ஹெட் குவார்ட்டர் ஆபீஸ் ரோடு, கோயம்புத்தூர்-1.	HTC. டிசல் எஞ்சின், RJS. 7. 1,400 RPM. 7 HP.
12 M/s. கே.கே. டியான் பிரதர்ஸ், 61, பட்டமங்கலம் தெரு, மாயூரம்.	ஷெ
13 M/s. கனக் மெஷினரி மார்ட், 1/30, பெரியண்ணை மேஸ் திரி தெரு, சென்னை-1.	டெக்ஸ்டூல், வெர்டிக்கல் உயர் வேக முள்ள டிசல் எஞ்சின், 5/6 HP.
14 M/s. மார்ஷல் சன்ஸ் அண்டு கம்பெனி (பிரைவேட்), லிமிடெட், 9, செகண்டு லேன் பீச், சென்னை-1.	'CVR 5' டைப் 5 HP. 'வாட்டர் கூலருடன்' கூடிய உயர்வேக இக்னிஷன் எஞ்சின் 1,800 RPM.
15 M/s. மாடர்ன் எஞ்சினீரிங் கம்பெனி, 2/27, பிராட்வே, சென்னை-1.	விஸ்வாஸ் ஹாரிஜாண்டல் டிசல் எஞ்சின், 5/16 B. HP. 550 RPM.
16 எஸ்.பி.ஆர்.ஏ.கே.டி.ரங்கசாமி ராஜா, ஹார்டுவர் மர்ச் சன்ட்ஸ், ராஜபாளையம்.	AV. I-Sr. II, 5 குதிரைத் திறன் கிரீவ்ஸ் எண்ணெய் இன்ஜின் 1,500 RPM.
17 மெஸர்ஸ். குட்டி. பொரதன், 17, அங்கப்ப நாயக்கன் தெரு, சென்னை.	ஷெ

[30th March 1964]

தொடர் எண்ணும் நிறுவனத்தின் பெயரும்.

தயாரித்த கம்பெனியின் குறிப்புகள்.

(1)	(2)
18 பாடலிபாய் அண்டு கம்பெனி (பிரைவேட்), லிமிடெட், 3/153, பிராட்டேவ், சென்னை-1.	"சோவா" டிசல் இன்ஜின் 5 குதிரைத் திறன் 1,500 RPM.
19 எஸ். இப்ரஹிம் அண்டு கம்பெனி, 1/4, பெரியண்ணை மேஸ்திரி தெரு, சென்னை-1.	"விஸ்வாஸ்" எண்ணெய் இன்ஜின் 5/6 குதிரைத் திறன் 1,440 RPM.
20 இண்டஸ்ட்ரியல் ஸ்டோர்ஸ் அண்டு கம்பெனி, 12-ஏ, லிங்கிச் செட்டித் தெரு, சென்னை-1.	"MKH" டிசல் இன்ஜின் 5 குதிரைத் திறன் 9,000 RPM.

APPENDIX II.

[Vide Item IV (1) on page 183.]

L.A. Bill No. 18 of 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1963.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Appropriation (No. 3) Act, 1964.

2. *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1963.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State, for the financial year which commenced on the 1st April 1963, a further sum not exceeding twenty-three crores, twelve lakhs, twenty thousand and three hundred rupees, being moneys required to meet—

(a) the supplementary grants made by the Madras Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Schedule; and

(b) the supplementary expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that period as set forth in column (4) of the Schedule.

30th March 1964]

THE SCHEDULE.

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
II	Motor Vehicles Administration.	4,21,600	..	4,21,600
III	General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.	3,03,700	..	3,03,700
	Debt charges.. ..	..	6,48,200	6,48,200
VI	State Legislature	..	4,400	4,400
VIII	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	8,69,500	..	8,69,500
IX	District Administration and Miscellaneous.	17,96,700	28,900	18,25,600
X	Administration of Justice ..	6,71,500	98,200	7,69,700
XI	Jails	8,18,700	..	8,18,700
XII	Police	..	1,800	1,800
XIII	Education	200	..	200
XIV	Medical	86,29,300	..	86,29,300
XVI	Agriculture	100	..	100
XVII	Fisheries	100	5,700	5,800
XVIII	Animal Husbandry	7,85,300	..	7,85,300
XIX	Co-operation	200	..	200
XXI	Cinchona	8,700	9,400	18,100
XXIII	Community Development Projects, etc.	5,00,000	..	5,00,000
XXIV	Labour including Factories.	54,58,400	..	54,58,400
XXV	Welfare of the Scheduled Castes, Tribes and other Backward Classes.	30,70,900	..	30,70,900
XXVI	Irrigation	93,92,900	..	93,92,900
XXVII	Public Works—Works ..	61,71,600	1,05,600	62,77,200
XXVIII	Public Works—Establishments, Tools and Plant.	13,24,400	..	13,24,400
XXIX	Public Works—Grants-in-aid	3,68,300	..	3,68,300
XXX	Road Transport Schemes ..	12,97,500	31,000	13,28,500
XXXII	Pensions	30,09,000	57,600	30,66,600
XXXIII	Miscellaneous	12,84,200	1,48,900	14,33,100
XXXIV	Stationery and Printing ..	12,45,600	..	12,45,600
XXXV	Forest Department	3,96,400	..	3,96,400
XXXVI	Other Miscellaneous Contributions and assignments.	19,30,600	75,000	20,05,600
XXXIX	Capital Outlay on Agriculture.	3,10,000	..	3,10,000
XL	Capital Outlay on Industrial Development.	400	18,200	18,600
XLI	Capital Outlay on Irrigation.	1,35,30,600	..	1,35,30,600
XLII	Capital Outlay on Public Works.	41,71,200	24,200	41,95,400

[30th March 1964]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
		(3)	(4)	(5)
(1)	(2)	RS.	RS.	RS.
XLIV	Capital Outlay on Forests.	2,81,700	..	2,81,700
XLV	Commuted Value of Pensions.	2,57,400	..	2,57,400
XLVI	Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	4,36,12,300	..	4,36,12,300
	Public Debt—Repayment	..	11,80,44,200	11,80,44,200
	Grand Total ..	11,19,19,000	11,93,01,300	23,12,20,300

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George,
30th March 1964.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

APPENDIX III.

[Vide Item IV (2) on page 184.]

L.A. Bill No. 19 of 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the appropriation of moneys out of the Consolidated Fund of the State for the services of the financial year commencing on the 1st April 1964.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Appropriation (No. 2) Act, 1964.

2. *Appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year commencing on the 1st April 1964.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State for the financial year commencing on the 1st April 1964, a sum not exceeding two hundred and seventy-five crores, fifty-two lakhs, three thousand and two hundred rupees, being moneys required to meet—

(a) the grants made by the Madras Legislative Assembly for that year, as set forth in column (3) of the Schedule; and

(b) the expenditure charged on the Consolidated Fund of State for that year, as set forth in column (4) of the Schedule.

30th March 1964]

THE SCHEDULE.

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
		(3)	(4)	(5)
(I)	(2)	RS.	RS.	RS.
I	Land Revenue Department.	73,61,100	500	73,61,600
II	Motor Vehicles Acts—Administration.	15,85,000	..	15,85,000
III	General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration.	78,15,200	7,300	78,22,500
IV	Stamps Administration.	32,21,100	..	32,21,100
V	Registration Department.	53,47,900	100	53,48,000
	Debt charges	..	14,94,95,300	14,94,95,300
VI	State Legislature ..	14,07,800	63,500	14,71,300
VII	Elections	15,35,200	..	15,35,200
VIII	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	2,13,25,100	13,55,500	2,26,80,600
IX	District Administration and Miscellaneous.	5,53,98,700	29,400	5,54,28,100
X	Administration of Justice.	1,46,63,000	19,00,700	1,65,63,700
XI	Jails	1,61,82,600	..	1,61,82,600
XII	Police	8,20,22,000	100	8,20,22,100
XIII	Education	31,32,17,600	100	31,32,17,700
XIV	Medical	8,04,64,100	100	8,04,64,200
XV	Public Health ..	2,99,70,200	100	2,99,70,300
XVI	Agriculture ..	7,08,74,600	1,000	7,08,75,600
XVII	Fisheries	74,52,400	..	74,52,400
XVIII	Animal Husbandry ..	1,97,22,800	100	1,97,22,900
XIX	Co-operation ..	2,65,08,000	..	2,65,08,000
XX	Industries	5,35,00,300	..	5,35,00,300
XXI	Cinchona	29,55,900	..	29,55,900
XXII	Khadi	12,00,000	..	12,00,000
XXIII	Community Development Projects, etc.	6,44,36,300	..	6,44,36,300
XXIV	Labour including Factories.	1,28,31,600	500	1,28,32,100
XXV	Welfare of the Scheduled Tribes, Castes and other Backward Classes.	4,45,85,500	500	4,45,86,000
XXVI	Irrigation	5,72,83,300	..	5,72,83,300
XXVII	Public Works—Works	6,15,89,500	2,71,000	6,18,60,500
XXVIII	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	2,11,75,700	..	2,11,75,700

[30th March 1964

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
		(3)	(4)	(5)
(1)	(2)	RS.	RS.	RS.
XXIX	Public Works—Grants-in-aid.	2,16,97,900	..	2,16,87,900
XXX	Road Transport Schemes.	6,29,45,700	..	6,29,45,700
XXXI	Famine Relief ..	5,09,100	50,00,000	55,09,100
XXXII	Pensions ..	4,05,21,800	4,56,500	4,09,78,300
XXXIII	Miscellaneous ..	2,52,78,500	13,50,000	2,66,28,500
XXXIV	Stationery and Printing.	1,68,59,400	1,800	1,68,61,200
XXXV	Forest Department ..	1,02,94,400	100	1,02,94,500
XXXVI	Other Miscellaneous Contributions and Assignments.	3,67,54,900	22,33,000	3,89,87,900
XXXVII	Compensation to Zamindars.	28,00,000	..	28,00,000
XXXVIII	Capital Outlay on Public Health.	16,04,300	..	16,04,300
XXXIX	Capital Outlay on Agriculture.	26,36,000	..	26,36,000
XL	Capital Outlay on Industrial Development.	6,73,05,900	..	6,73,05,900
XLI	Capital Outlay on Irrigation.	9,64,45,000	..	9,64,45,000
XLII	Capital Outlay on Public Works.	5,35,86,100	..	5,35,86,100
XLIII	Capital Outlay on Road Transport Schemes.	1,44,79,000	100	1,44,79,100
XLIV	Capital Outlay on Forests.	71,81,500	..	71,81,500
XLV	Commuted Value of Pensions.	6,02,500	75,000	6,77,500
XLVI	Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	11,80,80,500	..	11,80,80,500
XLVII	Loans and Advances by the State Government.	28,80,56,400	..	28,80,56,400
	Public Debt—Repayment.	..	63,96,99,500	63,96,99,500
	Grand Total ..	1,95,32,61,400	80,19,41,800	2,75,52,03,200

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George,
30th March 1964.S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Tuesday, the 31st March 1964.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (The Hon. Dr. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

All-India Education Service

* 163 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether he had discussion recently with the Minister for Education, Government of India, regarding All-India Education Service; and

(b) if so, the results thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Yes, Sir.

(b) The Government of India sought the views of this Government regarding the formation of an All-India Educational Service. This Government have agreed to the introduction of an All-India Educational Service provided it is restricted up to the grade of Joint Director of Public Instruction.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it the view of the Government that this will promote national integration?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There are a number of things among which promotion of national integration would be one

DR. A. SREENIVASAN: How many Joint Directors of Public Instruction are there like this who are likely to be transferred?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I have no information. If a separate question is put, it will be answered.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is there any indication of a uniform policy in respect of education in 'Humanities'?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Government of India are going to evolve a uniform policy in this matter. Actually when the Union Minister for Education came here, he discussed with the Chief Minister. He is also holding discussions with the Ministers of Education in other States.

[31st March 1964]

SRI S. K. SAMBANDHAN : What are the reasons for restricting it to a particular cadre?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Now the regional language is the medium of instruction in all schools and colleges. If anything is done at the lower level, there would be no possibility of an interchange, because most of the people will be attending only to the schools—high schools and secondary schools. Therefore, we thought it would be enough if we restricted the all-India cadre only to the supervisory level, namely, Joint Director of Public Instruction.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Am I right in presuming that high level officers would be transferred throughout India?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes. Once the All-India Educational Service is formed, they are liable to be transferred throughout India.

DR. A. SREENIVASAN : Is it necessary that they should be conversant with the South Indian languages?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They need not be because the level at which the officers would be posted would be of the level of the Joint Director of Public Instruction. One need not know the regional language.

SRI S. K. SAMBANDHAN : While the all-India Service is introduced department by department, why not introduce it in all the departments and at the same time?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We examine whether it is necessary at all to have an All-India Service, and it is only in those departments where we feel that it would be advantageous to have all-India Service that we agree. If we say that there should be All-India Service in all the departments, then it would become a unitary State.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Is selection to the All-India Service going to be on the normal basis or through an examination?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no examination. There are people of the level of Joint Director of Public Instruction in various States. They would be eligible to be promoted to the All-India Educational Service and one of the obligations of the All-India Educational Service is that they are liable to be transferred from State to State.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : ஐயா, இந்த திட்டத்தை நம் மாநிலம் மட்டும்தான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதா? மற்ற மாநிலங்களும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றனவா? அப்படியானால் எந்த எந்த மாநிலங்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன?

31st March 1964]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The other States have also agreed; I can't say all the States have agreed.

Pensioners

* 164 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of pensioners district-war in the State as on 1st August 1963; and

(b) the amount spent for the purpose during 1962-63?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (on behalf of the Hon. the Chief Minister) :—

(a)

District.	Madras Government pensioners.
1. Chingleput	1,412
2. North Arcot	1,843
3. South Arcot	1,250
4. Thanjavur	2,366
5. Tiruchirappalli	1,900
6. Madurai	1,441
7. Ramanathapuram	841
8. Tirunelveli	1,505
9. Kanyakumari	820
10. Salem	1,171
11. Coimbatore	1,674
12. Nilgiris	169
13. Madras City	4,692
Total	21,084

(b) Rs. 2,02,19,247-00.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : What is the minimum pension that is paid to an individual?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Recently we have said that it should be equal to the old-age pension.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government any information about the number of teacher-pensioners in the various districts?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The figure excludes the expenditure on pensions to 4,573 teacher-pensioners.

[31st March 1964]

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : In view of the increased cost of living, is there any proposal to increase the pensions?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no such proposal at present.

Grade I Pandits

* 165 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to include Grade I Pandits who are graduates, in the list of persons eligible for appointment as Headmasters of the Board High Schools; and

(b) if so, the stage at which the matter stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) (a) & (b) : In October 1962, the Government issued orders to the effect that the claims of Grade I Tamil Pandits should also be considered for the purpose of inclusion of their names in the panel of Headmasters if they possessed a degree in a language or a subject and a degree in teaching and if they had 5 years' of teaching experience in recognised Secondary schools.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : How many persons are there as Headmasters at present belonging to this category?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We have only said that they are eligible. I do not know how many are now Headmasters.

SRI M. RAJAH IYER : Has this concession been extended to Secretarial Assistants, who are Graduates themselves?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : ஐயா, இந்த ஆசிரியர்களில் இரண்டு விதமான ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒன்று, முதல்தர தமிழாசிரியர்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்து தேறிவிட்டு செகண்டரி பயிற்சியை முடித்துவிட்டு பி.ஏ. படித்தவர்கள். பி.டி. பெறுதவர்கள். அந்த மாதிரி ஆசிரியர்கள் தலைமை ஆசிரியர்கள் பணியில் சேர்க்கப்படுவார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பி.டி. படித்திருந்தால்தான் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவார்கள்.

Higher Elementary Grade Teachers' Training Course

* 166 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to abolish the Higher Elementary Grade Teachers' Training Course; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

[31st March 1964]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) Yes.

(b) As a first step, fifteen higher grade training sections have been abolished during 1963-64.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : ஐயா, எத்தனை ஆண்டுகளில் இந்தப் பயிற்சிகள் முழுவதும் முடித்துவிடுவதாக இருக்கிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : 1967-68 வரையில் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது அதற்குள் எல்லாம் முடித்துவிட முடியுமா என்பது தெரியாது.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : அதற்குள் பெண்கள் பயிற்சிப் பள்ளிகள் இயங்கவைக்க ஏதாவது உத்தேசம் இருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தனியாகக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தற்போதுள்ள ஆரம்ப பள்ளி ஆசிரியர்கள் எப்படி பயன்படுத்தப்படுவார்கள்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ரிடையர் ஆகும் வரையில் வேலையில் இருப்பார்கள்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government worked out the financial liability of this conversion, as, even now, they find it difficult to pay secondary grade teachers secondary grade salaries?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Whatever the financial liability, the Government have decided as a matter of policy that there should be in future only secondary grade trained teachers and not higher grade trained teachers.

Distribution of artsilk yarn

* 167 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the present system of distribution of artsilk yarn for the handloom industry;

(b) whether any change in the present system is contemplated; and

(c) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) A statement^a is placed on the table of the House.

(b) No.

(c) Does not arise.

[31st March 1964]

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us whether any representation has been received for increasing the import of art silk yarn?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: A large number of representations have been received in respect of demand for imported art silk yarn.

A.T. Serum.

* 168 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the non-availability of A.T. Serum in Thanjavur Raja Mirasdar Headquarters hospital; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) No.

(b) Does not arise.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Is it a fact that it was published in some newspapers six or seven weeks back that in Thanjavur District Headquarters Hospital no A.T. Serum was available?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Compared to the demand, the available supply was less. Just for a few days there was difficulty for want of serum in the hospital.

Butter and ghee

* 169 Q.—SRI K. V. RAMASWAMY: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state the extent to which adulteration is permitted in butter and ghee under the Prevention of Food Adulteration Act, 1954?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The Prevention of Food Adulteration Act, 1954, does not permit any adulteration in butter and ghee or in any other food articles.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Is the Minister aware that on account of F.F.A. and R.M. value being wrongly fixed, several people are being convicted? May I know whether the Government have received representations in this behalf and whether they will take immediate action to rectify these mistakes?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Where it is less than 24 per cent it amounts to adulteration and people are convicted.

3-10
P.M.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Are the Government aware, Sir, that the public find it very difficult to get pure ghee, and if so, what steps do the Government propose to take to avoid this difficulty?

[31st March 1964]

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: I do not think there is any difficulty unless the wholesale dealers adulterate the ghee.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: The R.M. value fixed is generally exceeded due to natural causes. Such being the case, if the value is less than 24 per cent, why is action taken and people prosecuted and convicted under the Act?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Sir, knowing this difficulty, it has been relaxed to 24 per cent. Normally it must be 26 per cent. But actually it has been reduced to 24 per cent.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Will the Government take steps to look into the underhand dealings of the wholesale dealers and take steps to supply pure ghee?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: If it is brought to the notice of the Government, certainly the Government will do the needful.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: The Hon. Minister said that the R.M. value had been reduced from 26 to 24 per cent. Are the Government aware that the Agmark ghee is not liked by the public especially South Indians because there is no proper smell required by them and the purity is not guaranteed? Will the Government look into the matter and see that pure and better ghee is made available to the public to suit their tastes?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The hon. Member's suggestion will be borne in mind.

Cauvery and Krishna waters

* 170 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state the stage at which the matter of bringing the Cauvery and Krishna waters to Madras City, for drinking purposes, now stands?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Sir, matter is under consideration of the Government.

DR. A. SREENIVASAN: May I know, Sir, how many schemes are before the Government for supplying pure drinking water to the people of the City of Madras?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Sir, there are about three schemes but all the schemes are under the consideration of the Government. So I cannot now give the details about them.

DR. A. SREENIVASAN: May I know which is the cheapest scheme of the three?

[31st March 1964]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, so far as we know, no final figures have been established for any of the schemes. There have been tentative suggestions that it might cost somewhere about Rs. 19 crores in one, Rs. 25 crores in another and Rs. 50 to Rs. 55 crores in respect of the Godavari-Krishna scheme. It would be difficult to give precise figures at this stage.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is not the scheme, under which there is the proposal to bring water from the Cauvery to Madras, the cheapest scheme as was once stated by one of the Ministers of this State and also reported in the Press?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir, I think he might have said 'cheaper'. I don't think he would have said 'the cheapest'.

SRI K. KAMALAKANNAN : Sir, there was a scheme to bring water from the Krishna through the Penar and Idevelling and survey were also undertaken some years ago. May I know what has happened to that scheme?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It all depends on the concurrence of another State Government, namely, the Andhra Government, and this Government cannot give any definite idea about when or how they will agree.

DR. A. SREENIVASAN : Why, Sir, should we go to another State when we have enough water in the Cauvery and we can bring it through Salem?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Opinions differ on that. I don't think there is enough of water in the Cauvery.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Sir, what is the position of the scheme for converting sea water into drinking water?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, that is being actively pursued.

திரு. கே. ராமதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகர குடிதண்ணீர் பிரச்சனை தீர சென்னை நகர மன்றம் ஏதாவது திட்டமிட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பி இருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is an important question which has got to be tackled at the State level, Sir.

Flood Co-ordination Boards

* 171 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether any communication has been received from the Government of India to set up Flood Co-ordination Boards at District levels to co-ordinate the working of the flood warning

[31st March 1964]

system and to keep proper vigilance at vulnerable points during monsoons; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Works) : (a) Yes.

(b) The Government of India, Ministry of Irrigation and Power, forwarded a "Code of Instructions" regarding precautions to be taken by District authorities during floods in the flood-affected areas and suggested its adoption to the extent considered necessary in the light of local requirements. The only major river subject to heavy floods in this State is the Cauvery. There are already elaborate flood patrol rules for Cauvery, enjoining issue of flood warnings and containing precautionary steps to be taken in times of floods. Further, the draft of a separate set of "Flood Patrol Rules for Tanks" is under consideration. It was, therefore, considered not necessary to adopt the "Code of Instructions" in this State and the Government of India have been informed accordingly.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, may I know whether any major works were undertaken by the Government in Grand Anicut after the recent floods?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir; the usual works to keep the dam in good repair only were undertaken.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, in view of the floods coming very often, will the Government make it a policy to see that both the banks of the river are made into pucca motorable roads so that they can act as flood breaks instead of adopting preventive measures after the floods?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the regret of the Government is that there are not enough floods, and all that the Madras State suffers from is really lack of water; in the entire Madras State it is only occasionally for a short time we have some freshes in the Cauvery river and adequate steps are already being taken to prevent floods. The hon. Member's suggestion to have a thick bund which will function also as a road is already being implemented. The road from the Grand Anicut to Tirukattupalli is being strengthened now.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact that because we are unable to divert sufficient water through Coleroon that we have recurrent floods? Have the Government any proposal to deepen the Coleroon so that the excess water in the Cauvery could be diverted through Coleroon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Desilting of all rivers including the Coleroon is one of the programmes, but I do not think it is because of the inability to take the freshes by the Coleroon that floods come. When the floods come, both the Coleroon and the Cauvery are in floods.

[31st March 1964]

Cement

* 172 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR }
SRI K. S. ABDUL WAHAB } Will the Hon.
the Minister for Works be pleased to state—

- (a) the quantity of cement produced annually in the State;
- (b) the annual requirement of the State; and
- (c) whether any quota is being exported from the State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Works): (a) The production and requirement of cement in the State vary from year to year. Taking the last year for the purpose, the production to end of November 1963, was eleven lakhs, eighty-three thousand, four hundred and sixty-seven tonnes.

(b) The requirement was fifteen lakhs, thirteen thousand, three hundred and seventy-one tonnes (including those for major irrigation and power projects costing rupees one crore and above).

(c) Yes.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Sir, cement being in short supply in spite of the Government's efforts to increase production, and as the Government are also taking large quotas and keeping them in stock for future work, will they liberalise the supply of cement to the public to meet their needs?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: So far as the Government works are concerned they are estimated, and then the requirements are furnished to the Government of India, and for all major works of more than rupees one crore, it is the Government of India that makes the allocation for the works, and after the Plan allocations are made, the available quota is distributed through the Director of Industries and Commerce in various stages. They have fixed allotments in accordance with priorities. For instance, colleges and hospitals get a higher priority. The bulk of the complaint comes from the people who build houses and also people who want to build theatres.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, சிமிண்டு எங்கே ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது? எவ்வளவு ஏற்றுமதி யாகிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: சிலேனுக்கு ஏற்றுமதி யாகிறது. நாற்பத்தைந்தாயிரம் டன்.

திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: தமிழ்நாட்டில் சிமிண்ட் பற்றக் குறை இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அப்படி யிருக்கும்போது ஏற்றுமதியை நிறுத்தி தமிழகத்திற்கு அவற்றைப் பயன்படுத்தும் உத்தேசமுண்டா?

[31st March 1964]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: தேசத்திற்கு அன்னியச் செலாவணி வேண்டுமென்பதால் அரசாங்கம் அதையும் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.

திரு. கே. வி. ராமசாமி: விவசாயிகளுக்கு சிமிண்டு கிடைக்காத காரணத்தால் அவர்கள் பைப்புகள் முதலியன போட முடியாமல், டாங்குகள் கட்டமுடியாமல், பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன, அதற்குத் தனியாக விவசாயிகளுக்கு கோட்டாக்கள் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கின்றனவா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: விவசாயிகளுக்குத் தனியாக கோட்டா ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போதவில்லை.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: It is a fact that the Government have taken to the policy of using brick and mortar for construction purposes instead of cement, and has that any effect and has it reduced the need for cement in Government construction work?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: So far as the Housing Board is concerned and so far as the co-operative societies are concerned, for all housing purposes we are now using brick and mortar. I do not know whether it has had any appreciable effect on the demand for cement.

திரு. கே. வி. ராமசாமி: நமக்கு விவசாயப் பொருள்கள் மிகவும் அத்தியாவசியமாக இருப்பதால் அதைப் பெருக்கும் விவசாயிகளுக்கு அதிக கோட்டா ஒதுக்க அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: சட்டியில் இருந்தால்தானே அகப்படையில் வரும் என்று சொல்வார்கள். சட்டியிலேயே இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Are the Government aware, Sir, that a substantial part of the cement allowed to Government works goes to the black market? What steps do the Government propose to take to check this? 3-20 p.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: That information is incorrect. I do not think it is passed on to the black market. If the hon. Member has any such information, I would like him to write to the Minister concerned, so that he may take action.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Are the Government aware of the complaints from the public that the cement allotted for Public Works is sold in the black market and no action had been taken on the letters sent to the department?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, to my knowledge most of these complaints that we get are anonymous complaints. We take one or two and then examine them or check them up as

[31st March 1964]

test cases. If hon. Members have definite information, I would like them to write to the Government so that a regular enquiry may be made.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Sir, several lorries carrying cement have been confiscated. Have the Government enquired from where this cement was coming? What action have the Government taken so far?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I have no such information. If the hon. Member writes to the Minister concerned, he will be able to examine it.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: How long have the people to wait to get cement in the free market?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I do not know. We are trying to expand cement production in this country, but the demand is proceeding at a faster rate than production. So, it is only anybody's guess.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Sir, is there any quantity of cement imported from other States into our State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No, Sir.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: கண்ட்ராக்டர்கள் 'ஓவர் எஸ்டிமேட்' போட்டு சிமிண்டு வாங்கி வெளியில் விற்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: தகவலைக் குறிப்பிட்டு எழுதினால் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யும் என்று சொன்னேன்.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT RE: MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the resolution passed by the Assembly:

“That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate three Members from the Council to associate with the Committee on Subordinate Legislation of this House for the financial year 1964-65 and communicate to this House the names of the Members so nominated.”

I have also received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the motion as passed by the Assembly on 31st March 1964 for the setting up of a Joint Select Committee of both the Houses, consisting of 24 Members

[31st March 1964]] [Mr. Chairman]

(16 Members of the Legislative Assembly and eight Members of the Legislative Council), to consider the Madras Prevention of Begging (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 4 of 1964) and the following members of the Legislative Assembly were selected to serve on the Joint Select Committee:—

1. The Hon. Srimathi Jothi Vencatachellum.
2. Srimathi T. N. Ananthanayaki.
3. Kumari D. Sulochana.
4. Sri V. Sankaran.
5. Sri T. Karcha Gowder.
6. Sri K. N. Palaniswamy Gounder.
7. Sri G. Venkataraman.
8. Sri K. B. Palani.
9. Sri S. Ramalingam.
10. Sri P. Ramachandran.
11. Sri M. Kalyanasundaram.
12. Sri C. Chiranjeevulu Naidu.
13. Sri K. Cheemaichamy.
14. Sri V. Krishnamoorthy.
15. Sri S. Muthulingam.
16. Sri Kanchi Manimozhiar.

III—GOVERNMENT MOTION.

ASSOCIATION OF THREE MEMBERS WITH THE COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move—

“That this House nominates the following three Members to Associate with the Committee on Subordinate Legislation of the Legislative Assembly for the financial year 1964-65:—

1. Sri K. Balasubramanya Ayyar.
2. Dr. P. V. Rajamannar.
3. Sri K. Ramadass.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That this House nominates the following three Members to associate with the Committee on Subordinate Legislation of the Legislative Assembly for the financial year 1964-65:—

1. Sri K. Balasubramanya Ayyar.
2. Dr. P. V. Rajamannar.
3. Sri K. Ramadass.”

The motion was put and carried.

[31st March 1964]

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS PREVENTION OF BEGGING (AMENDMENT) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 4 OF 1964).

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENKATACHELIJOM:
Mr. Chairman, Sir, I move—

“ That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members of the Assembly and eight Members of the Council) to consider the Madras Prevention of Begging (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 4 of 1964) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

1. The Hon. Sri R. Venkataraman.
2. Sri C. Muthiah Pillai.
3. Sri A. Subramanyam.
4. Sri J. Ponnuswami Villavarayar.
5. Sri K. Raja Ram.
6. Sri M. Subbiah Chettiar.
7. Sri R. Venkatachalam.
8. Sri M. Rajah Iyer.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members of the Assembly and eight Members of the Council) to consider the Madras Prevention of Begging (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 4 of 1964) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

1. The Hon. Sri R. Venkataraman.
2. Sri C. Muthiah Pillai.
3. Sri A. Subramanyam.
4. Sri J. Ponnuswami Villavarayar.
5. Sri K. Raja Ram.
6. Sri M. Subbiah Chettiar.
7. Sri R. Venkatachalam.
8. Sri M. Rajah Iyer.

The motion was put and carried.

(2) THE TIRUCHIRAPPALLI KAIARUVARAM AND MATTUVARAM (EXTENSION OF APPLICATION) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 7 OF 1964).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, on behalf of the Hon. the Minister for Works, I move—

“ That the Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Extension of application) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 7 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

a Printed as Appendix II on pages 263-264 infra.

31st March 1964] [Sri R. Venkataraman]

The Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Act, 1958 (Madras Act XXXVI of 1958), came into force on 1st April 1959 and it extends to the villages in Tiruchirappalli district specified in the Schedule to the Act. Long after the Act was brought into force, it was brought to the notice of the Government that the peculiar kinds of relationship in respect of land called Kaiaeruvaram and Mattuvaram were prevalent also in three other villages in Kulithalai taluk, Tiruchirappalli district, viz., Renganathapuram Mayanoor and Manavasi. It has been suggested that the said villages may be included in the Schedule to Madras Act XXXVI of 1958 so as to afford protection to the Kaiaeruvaramdars and Mattuvaramdars of those villages.

Nearly five years have elapsed since Madras Act XXXVI of 1958 came into force. During this period, there might have been changes in the Kaiaeruvaramdars and Mattuvaramdars in respect of particular lands in the three villages. To work out the rights and liabilities of all of them in accordance with the provisions of the said Act would be a difficult task. It has, therefore, been decided that the said Act should be extended to the said villages only from the 1st April 1964. Accordingly, it is proposed to extend the said Act to the said villages with effect from the 1st April 1964 subject to the consequential modifications set out in the Second Schedule to the Bill.

Under section 5 of the Madras Act XXXVI of 1958, any Kaiaeruvaramdar whose engagement has been terminated on or after the 1st January 1957 and before the commencement of the said Act shall, on application and subject to certain conditions, be entitled to re-engagement. There is similar provision in section 8 (2) of the said Act, in respect of Mattuvaramdars under a landowner owning more than ten acres of wet land. Section 8 (1) of the said Act provides that cases, which have been disposed of on or after the 1st January 1957, and before the commencement of the said Act on the footing that the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) did not apply to any Mattuvaramdar under a landowner owning more than ten acres of wet land, should be re-opened and disposed of in accordance with the provisions of Madras Act XXV of 1955 as if he were a cultivating tenant within the meaning of that Act. As Madras Act XXXVI of 1958 is proposed to be extended to the three villages aforesaid with effect from 1st April 1964, it is proposed to give similar benefits to Kaiaeruvaramdars and Mattuvaramdars in those villages by substituting the expression “1st January 1960” for the expression “1st January 1957” occurring in sections 5, 8 (1) and 8 (2) of the said Act.

Section 9 of the Madras Act XXXVI of 1958 provides for resumption of land by landowners from Mattuvaramdars, in certain cases, if the landowners had not been assessed to sales tax or income-tax during 1955-56 or 1956-57. As the said Act is to be extended to the three villages referred to above, with effect from the 1st

[Sri R. Venkataraman] [31st March 1964]

April 1964, it is also proposed to substitute the expression "1960-61 or 1961-62" for the expression "1955-56 or 1957-57" occurring in section 9 of the said Act.

As it is not possible to obtain the President's assent before the 1st April 1964, clause 1 (2) of the Bill has been amended in the Assembly to provide that the proposed Act shall be deemed to have come into force from the 1st April 1964.

Sir, I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

"That the Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram (Extension of Application) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 7 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

3-30
p.m.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, on paper, this seems to be a simple Bill for extending the Act to three more villages. This legislation has got some history behind it. Unless the House is reminded of that history, we cannot understand the amending legislation. Kaiaeruvaramdar and Mattuvaramdar are farm servants who are given a share of the crop as remuneration for supplying the plough and for giving the bulls. That was the decision. Somehow, because of the various legislations on account of the activities of the people, who began to incite the tenants, this is what happened. These people also got the contagion, and they also wanted to make out that they were also tenants within the meaning of "cultivating tenants". Then they wanted to say that they were cultivating tenants. An Ordinance was, therefore, passed in January 1958 simply stating that all the kaiaeruvaramdars and mattuvaramdars would be deemed to be cultivating tenants under the Cultivating Tenants Protection Act. The matter went to the High Court of Madras. They decided that kaiaeruvaramdars or mattuvaramdars engaged by a landowner to work on the land for remuneration by a share of the crop on such land were not cultivating tenants within the meaning of section 2 (a) of the Madras Cultivating Tenants Protection Act. Immediately the Law Secretariat of the Government was active to counteract the decision of the High Court. That is the rule now. It is so not only in this Government but in the Union Government also. It was stated that the Government considered that kaiaeruvaramdars and mattuvaramdars should get all the benefits that the cultivating tenants got under the Act. So, the Ordinance was passed in January 1958. Afterwards in order to replace that Ordinance, there was another Ordinance passed. Then the Ordinance had to be replaced by an Act according to our procedure. A Bill was introduced and it was referred to a Select Committee. Then it was found after many representations were made that kaiaeruvaramdars and mattuvaramdars were mostly farm servants and that it was difficult to consider

31st March 1964] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

them as cultivating tenants. Then a Member of the Board of Revenue, Sri T. N. S. Raghavan, was sent to that place to make a report. As a result, the Bill was almost drastically changed. Now we have got Madras Act XXXVI of 1958. There you find these provisions. The kaiaeruvaramdars and mattuvaramdars were treated as farm servants. The following definitions were given :—

"Kaiaeruvaramdar" means any person engaged by a landowner to do ploughing and watering operations or ploughing operation alone on a land for remuneration for such work by a share in the crop on the land in respect of which such work is done or by payment of a fixed quantity of paddy or by both such share and payment."

"Mattuvaramdar" means any person engaged by a landowner to supply bulls for ploughing operations and to do ploughing and other operations on a land for remuneration for such work by a share in the crop on the land in respect of which such work is done."

Then, other provisions were as follows :—

"Notwithstanding anything to the contrary contained in any pre-existing law, custom, usage, agreement or decree or order of a Court, the remuneration payable to any kaiaeruvaramdar shall be on the same terms as were applicable to him immediately before the commencement of this Act."

"Subject to the provisions of sub-sections (2) and (3), no landowner shall dismiss a kaiaeruvaramdar after the commencement of the agricultural operations in a crop season."

Then, section 5 provided—

"Any kaiaeruvaramdar whose engagement has been terminated on or after the 1st January 1957 and before the commencement of this Act shall, on application made within thirty days after the commencement of this Act to the Tahsildar having jurisdiction over the area in which the land is situated, be entitled to be re-engaged as a kaiaeruvaramdar under this Act by the landowner concerned." 1st January 1957 was taken as the date for the purpose of restoring the people who might have been dismissed by the landowner. They claimed cultivating tenant's rights. They could claim anything but the landowner has to keep quiet. Similarly section 9 said—

"Notwithstanding anything contained in sections 7 and 8, a landowner who owns not more than three acres of wet land and who has not been assessed to any sales tax or income-tax under the respective laws relating to the levy of such taxes during 1955-56 or 1956-57 shall be entitled to terminate the engagement of any mattuvaramdar as if this Act had not been passed."

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [31st March 1964]

So, in respect of three acres, the landowner is entitled to deal with him in any way he deems fit. Then, with regard to persons who own not more than ten acres of wet land, the section says—

“Notwithstanding anything contained in sections 7 and 8, a landowner who owns not more than ten acres of wet land and who has not been assessed to any sales tax or income-tax under the respective laws relating to the levy of such taxes during 1955-56 or 1956-57 shall be entitled to terminate the engagement of the mattuvaramdars as if this Act had not been passed :

Provided that the total extent of land in respect of which any such landowner as is referred to in this sub-section shall be entitled to so terminate the engagement of the mattuvaramdars shall not exceed three acres of wet land inclusive of the wet land on which such landowner has been carrying on personal cultivation.”

These are the new provisions which were added by the Select Committee after the report of Sri T. N. S. Raghavan. My point is this. Then 17 villages were mentioned in Kulithalai taluk. Now three villages are mentioned. When 17 villages were mentioned, these three villages were omitted. I would like to know why they were omitted. Sri T. N. S. Raghavan went throughout the taluk. I do not know why he omitted these three villages. That has to be ascertained. Upon his report the Select Committee made all these changes, because they are peculiar instances of farm servants. They have nothing to do with cultivating tenants. Therefore, before deciding upon this extension, I would like to know what are the incidents in the three villages in Kulithalai taluk. Are they different or are they the same? Why did not Sri T. N. S. Raghavan at that time include these villages? That is not clear. The Statement of Objects and Reasons in all Bills is the most empty document. It does not give full details. When we are dealing with land reforms, it is very important.

The next point is this. An Ordinance was passed in 1958. An assumption was made then. I say “assumption” because there was such an unsettlement of conditions. Evictions were taking place. Therefore, they passed the Ordinance under the Cultivating Tenants Protection Act stopping all these evictions. 1st of January 1957 was chosen as the date because in January 1958 there was an Ordinance. Just a year previous to that they chose the date. If a kaiaeruvaramdar's services had been terminated after 1st January 1957, then he was given the liberty to apply to the Tahsildar to be re-engaged because they assumed that there were unsettled conditions during that period of one year. But in the Act to be passed in the year 1964—President's assent for which has yet to be obtained; they have presumed that his assent will be given; I am also sure that assent will be given by the President—why go back four years behind to the year 1960? In the other case, I can understand their going back by one year to January 1957 because they feared there were unsettled conditions during 1957. The farm

31st March 1964] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

servant might have been unnecessarily dismissed, and the farm servant might not have got his share of the crop as the crop might not have come in by January 1958. The crop would accrue to him only in March next. When the Ordinance was issued in 1958 they said that if a person had been dismissed after 1st January 1957 on the understanding that he was a kaiaeruvaramdar he should be reinstated. He thought at that time that 1st January 1957 was not a very unreasonable date, and we accepted it. But this going back to four years, namely 1960, is very arbitrary. Why should they say 1960? Why should not they take 1st January 1963, or April or June 1963. They should have enquired into the whole thing and then only said whether it should be this year or that year. Why go back as far as 1960 when conditions had been all right? They do not say there had been serious unsettled conditions all these four years.

And, Sir, the one curious irony of things is the statement that this has caused a fall in agricultural production. The case of a few mattuvaramdars and kaiaeruvaramdars had caused this fall in production. In our country the fall in production has been there all along. There has been no further improvement in agricultural production. The statement is also there in the Act, and we cannot question it now. To me it seems that the year has been arbitrarily fixed because no reasons have been furnished to go back to that year. In 1958 there was an Ordinance and I could understand the Government putting in the date “1st January 1957” a year before the date of the Ordinance. The Government said that a person dismissed before that date could be very well inducted again as a farm servant. Within a small period of eight months or a year if a person is inducted it does not matter. But before 1960 if somebody had been properly dismissed, what happens? There are provisions here for dismissal for misconduct and all that. Somebody had been properly dismissed and another inducted in 1960, and he is working there for the last four years. Why should the Government now put the date as 1960? Then he has to make an application under that Act, because he was not there, and this man has to go. All sorts of complications will arise. There is no hurry about it. Let us receive the assent. Let us postpone it for some time and after enquiry we can do all these things. But if we do not want to enquire and we want to say that all the people will be deemed cultivating tenants and if we wish to confer all the benefits of the cultivating tenants on the farm servants, all right, the Government can do so. But I should say in this connection that all these land reforms have a serious effect on the morale of the people interested in agricultural economy. And that is why in spite of the Government spending Rs. 4 crores on supply of chemical fertilisers and so on, still the agricultural production has not been up to the mark. Our mid-term plan survey has begun using a very remarkable word “agricultural potential”. They have the “potential” but nothing has happened in actual

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [31st March 1964]

production, and they are not responsible for that. They have increased the potential. They have spent large sums of money to increase the "potential". And now they come with the pronouncement and say that the farmers had been passive and not active, and therefore the Government of Madras are not responsible for the fall in agricultural production. That is their attitude so far as agricultural production is concerned. When 1st January 1957 was chosen, they were perfectly all right. I was myself a party to that. I did not object to that. But here in this Bill they have chosen the year 1960 without any reason. Why have the Government put in 1960? Is it because they have to choose some date? They have to put some date, and the draftsmen have put that date. That is all. It has nothing to do with the realities of the situation. That is the way in which the relations between the landowners and the farm servants should be carried on! This seriously affects production in our country and also renders people unhappy. So many complications will arise between the landlords and the farm servants. Unfortunately that lot had never any influence in voting in this country. They are undergoing all sorts of difficulties and finally the class may become extinct much to the misfortune and discredit of the people in the country.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, இந்த கையேர்வாரம், மாட்டுவாரம் சட்டத்தை *extension* செய்வதற்குக் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதில் சம்பந்தப்பட்டவன் என்ற முறையில் நான் சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். 1956-ம் வருஷத்தில் திருச்சி ஜில்லாவில் ஒரு கலெக்டர் வந்தார். அவருடைய பெயர் மலையப்பன். இதற்கு முன் மிராசுதாரர்களுக்கும் உழவர்களுக்கும் சுமுகமான உறவு இருந்தது, பிறகு விட்டுப் போய்விட்டது. ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ்மெண்டில் எல்லாம் சொல்லி இருக்கிறார்கள். "கைவர்வாரம்" என்றால் தண்ணீர் பாய்ச்சி உழுபவனுக்குத்தான் கைவாரம் என்று பெயர். அப்படிச் சொல்வதுதான் வழக்கம். ஆனால் கைவாரம் என்று கௌரவமாகப் பேரிடப்பட்டு இருக்கிறது. மாட்டுவாரம் என்றால், ஏரைக் கொண்டு உழவ செய்பவன் என்று பெயர். நாம் அநேகமாக எல்லோரும் சொந்தச் சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்கள். குளித்தலை தாலுகாவில், 30, 40 பேர் முதலில் வெள்ளாமை செய்துகொண்டிருந்தார்கள், மிராசுதாரர்கள். சொந்த சாகுபடி செய்த ஓவ் ஹொரு மிராசுதாரரும் நிலத்துக்குத் தானே சென்று, நிலத்தில் தாலுகாவில், 30, 40 பேர் முதலில் வெள்ளாமை செய்துகொண்டிருந்தார்கள். உழவர்களுக்கு உபயோகமான காரியத்தை நல்ல முறையில் செய்து வந்தார்கள். அதைக் கெடுப்பதற்கு ஒரு கலெக்டர் வந்தார். அவர் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதற்காக குளித்தலையில் ஒரு கூட்டம் வைத்தார். கரையில் பெட்டி கலெக்டராக வரதப்பா என்பவர் அப்பொழுது இருந்தார். அவர் கிராமம் கிராமமாக கூலிக்காரன் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் சென்று, அவர்களிடம் பிரச்

31st March 1964] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

சாரம் செய்து, இந்த விவகாரத்தை உண்டாக்கினார். இதன் விளைவாக, குளித்தலையில் ஒரு பெரிய விவகாரம் ஏற்பட்டது. அந்தக் கூட்டத்தில், கலெக்டர் அவர்களுடைய உத்தரவு என்னவென்றால், நிலச் சொந்தக்காரர்கள் நிலத்துக்கு அருகே போகக்கூடாது என்பது. அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பும் கிடையாது. கூலிக் காரர்களுக்குத்தான் பாதுகாப்பு. இது ஹைகோர்ட் வரையிலும் போய். அதிலே அந்தக் கலெக்டர் உத்தியோகம் பார்ப்பதற்குக் கூட லாயக்கு இல்லை என்று ஜட்ஜ்மெண்டு எழுதினார்கள். அவர் இன்னும் என் நண்பர் தான். ஆனாலும் நிலையான முறையில் அன்று அவர். அதைச் செய்தார். ஹைகோர்ட்டாரும் அவரைக் கண்டித்தார்கள். உத்தியோகத்துக்குக் கூட லாயக்கில்லை என்று சொன்னதாகக்கூட எனக்கு ஞாபகமிருக்கிறது. ஒரு ஜில்லாவிலே மட்டும் நடந்திருக்கக் கூடிய விஷயத்துக்கு, தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறவர்கள், ஏர் உழுகிறவர்கள் மாட்டுவாரம்தான், கூலிக்காரனுக்கு பந்தோபஸ்து செய்வதற்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதைப்பற்றிக்கூட ஒன்றும் குறை சொல்லவில்லை. நிலைமை என்ன ஆயிற்று? 10 சதவிகிதம் சொந்தச் சாகுபடிக்கு விட்டார்கள். பண்ணை ஆட்கள் என்று சொல்வார்கள். அவர்களுக்குப் பணம் கூலி கொடுப்பதற்குப் பதில், நெல்லைக் கூலியாகக் கொடுத்தார்கள். ஒரு மூட்டை நெல்லுக்கு 1/4 அல்லது 1/2 மரக்கால் கூலி கொடுத்து வந்ததை 3 மரக்கால் என்று ஆக்கினார்கள். ஒரு மூட்டை நெல்லுக்கு 1/6 பங்கு கொடுத்து வந்தார்கள். அதைப் பார்ப்பதற்காக, ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதைப் பற்றிக் குறை சொல்லவில்லை. நிலைமை என்ன ஆயிற்று? அன்று இருந்த சமூகமான உறவு, மிராசுதாரருக்கும் கூலிக்காரனுக்கும் இருந்த உறவு அற்றுப் போய்விட்டது. அதை இசில் அவர்கள் உறுதியாக்கி இருக்கிறார்கள். விளைந்தால் விளையட்டும், விளையாவிட்டால் போகட்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. ஒரு நிலத்துக்கு சாதாரணமாக தண்ணீர் பாய்ச்சுவது என்றால் தண்ணீர் வருகிறதா என்று முன்னாலே போய், பார்க்கவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. இப்போது கையாலே பாய்ச்சுவதைவிட, தண்ணீர் கூட இருக்கும் அந்தந்த நிலத்தின் தேவைக்கு ஏற்றபடி போய் நிலத்தைப் பார்க்கும் உரிமைகூட நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குப் போய்விட்டது ஏன்? தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறவனைக்காகான் பாதுகாப்பு இருக்கின்றது. விளைச்சல் பெருக வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அதற்கு 2,300 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப் போகிறோம். நிறைய விளைச்சல் உண்டாக்கப் போவதாக, மத்திய உணவு மந்திரி சொல்லிவிட்டார். கட்டுப்பாடுக் கிட்டம் கொண்டு வருவதினால், மிராசுதாரருக்கும் கூலிக்காரனுக்குமுள்ள சுமுகமான உறவைக் கெடுப்பதற்குத்தான் சர்க்கார் வேலை செய்து கொண்டு இருக்கிறது. கூலிகாரனுக்குப் பாதுகாப்பு ஏதாவது இருக்கட்டும். ஆனால் நல்ல விளைச்சல் பெருகக் கூடிய புழியைப் பாதுகாத்த உழைக்கக் கூடிய உரிமைகூட, பாத்தியத்தை கூட மிராசுதாரருக்குக் கிடையாது. அதனுடைய விளைவத்தான்

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [31st March 1964]

3-50
p.m.

இப்போது நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இது மிராசுதார்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். திருச்சி ஜில்லாவில், லால்குடி, குளித்தலை தாலுக்காவாசி மட்டும் என்ன பாவம் செய்தான்? கையேர் மாட்டுவாரம் சட்டம் ஏன் அவனுக்கு மட்டும் கொண்டு வர வேண்டும்? நிலத்தை கிரயத்துக்கு விற்க வேண்டுமென்றால் குத்தகைக்காரனுக்குள்ள பங்கை நிர்ணயிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு நிலத்தை விலை பேசி அந்த நிலத்தின் விலையில் இத்தனை பங்கு குத்தகைக்காரனுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று பேசித்தான் நிலத்தை விற்க முடியும். அவன் அவசரத்துக்கோ கடனுக்கோ உடனடியாக விற்கவேண்டுமென்றால், அந்தக் குத்தகைக்காரனுடைய சம்மதம், அனுமதியைப் பெறாமல் விற்க முடியாத நிலைமையான் இருக்கிறது. ஆக, இந்த மாதிரி புதுப் புது சட்டத்தைப் போட்டு, கிராமத்தில் உள்ள சுமுகமான உறவைக் கெடுத்து, இந்த மாதிரியான நிலைமையை உண்டாக்கி இருக்கிறார்கள். இன்று கிராமத்தில் ஆட்களே இல்லை. இந்த மாதிரி நிலைமையில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு உரிமையைக் கொடுத்துவிட்டு, சட்டத்தை நடை முறைக்குக் கொண்டு வந்தால், என்ன நிலைமை ஏற்படும்? நமக்கு வேண்டியது, நெல் விளையவேண்டும், ஜனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக கூலிக்காரனுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அவனுடைய கடமையைச் செய்வதை விட்டு, இந்தச் சட்டத்தில் இடம் கொடுப்பது கெடுதல் என்பதை உணர்ந்து, இந்த மாதிரியான காரியங்களைச் செய்யும்போது, அரசாங்கம் சிந்தித்துச் செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, since the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar went into the history of this legislation, I may perhaps be permitted to refer to one or two things to bring out the need and the urgency that arose in 1957-58 for a legislation of this kind. In the areas affected by this legislation namely, Kulithalai and other taluks, there was an agrarian unrest and contrary to all that Sri Subbiah Chettiar has laid, there was no cultivation at all because of the unrest, and the Government had to intervene and settle this unrest and see that protection was given to the tenants, so that the cultivation and production might go on in a calm and peaceful atmosphere. It is on that ground the Government passed the Ordinance. Immediately after the Ordinance was passed, cultivation was begun by the people who had their rights to cultivate the lands as tenants, and the subsequent history is as what Sri Balasubramanya Ayyar has said.

When the Member of the Board of Revenue went to Kulithalai and parts of Tiruchirappalli district, he went round and saw a number of villages. Then he said that these three villages also should be included in the Schedule to the Act. At the time when the Act was passed, the Board of Revenue did not recommend the inclusion of these three villages in the Schedule. According to the Board of Revenue, at that time, there was no mattuvaram or kaiaeruvaram in those three villages. Therefore, these three villages were not

31st March 1964] [Sri R. Venkataraman]

included in the Schedule to the Act then. In 1960, certain Harijan tenants, who, were in the occupation of lands, were sought to be evicted and suits were filed against them. They pleaded that they were cultivating tenants and hence could not be evicted. The Civil Court held that these people were kaiaeruvaramdars and mattuvaramdars, and since, however, they did not enjoy the protection of the Act, they would not get any protection under the law. Therefore, it is the Civil Court which said that this system of kaiaeruvaram and mattuvaram was prevalent in those three villages which I have mentioned. The decision of the Civil Court was given in November-1960. Therefore it is that we have said that it should relate back to the date on which the decision of the Civil Court was given. Once the Civil Court has said that this system is prevalent in these three villages, it becomes incumbent on the part of the Government to extend this protection under the Act to those villages which are entitled to it, and which were omitted by oversight. Hence it is, Sir, that this Bill has been brought forward. We have sought to reduce the rigours in the amending Bill. We could as well have said that it would take effect from 1957. In that case a lot of transfers and changes which would have taken place, would have to be re-examined. Therefore, we did not want to relate it to 1957, but we said that this would apply from the date on which the Civil Court held that this mattuvaram and kaiaeruvaram was in existence in those three villages. We want to give protection to these people who have been sought to be dispossessed of their holdings. It is true that if all these facts were set out in the Statement of Objects and Reasons, certainly there would not have been such strong criticisms as we have heard. Apparently, it was an oversight by the department which drafted the Statement of Objects and Reasons. But, I want to make it clear that this is not something which the Government had in their mind and had been omitted. On the other hand, it has been held by a Court of competent jurisdiction that this system of tenure prevails in those areas. Therefore we have brought forward this Bill to extend the provisions of the Act to these three villages and to give protection to the tenants in them. I hope the House will accept the motion.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram (Extension of Application) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 7 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Schedules I and II were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

[31st March 1964]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That the Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram (Extension of Application) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 7 of 1964), as passed by the Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram (Extension of Application) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 7 of 1964), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

RESOLUTION OF THANKS TO THE HON. CHAIRMAN.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I beg to move—

“ That the thanks of this Council be given to the Hon. the Chairman, Dr. P. V. Cherian, for his distinguished services in the Chair for nearly twelve years; that he be assured that this Council greatly appreciates the zeal, ability and impartiality with which he has discharged the duties of his high office and the judgment and firmness with which he has maintained its privileges and dignity; and that this Council desires to place on record its deep and abiding sense of gratitude for the courtesy and attention which he has uniformly shown to its Members, which has earned him the respect and esteem of all sections of this Council.”

Sir, seldom have I moved a resolution which commends not only the unanimous but the enthusiastic support of all sections and all Members of the House individually as the one I have just now proposed. The resolution in my view falls far short of our feelings on this occasion. I am afraid not all the treasures of all the literatures of the world can provide us with words of adequate expression of our deep affection, regard and respect that we have for you.

00 n. Yours is an enviable career of success all along the line. After a distinguished academic career in the Madras Medical College and in England, you rendered distinguished service in Basra, Baghdad and Masapotamia during the First World War. As Surgeon in the Ear, Nose and Throat Department of the General Hospital, you earned great renown not only within the State but in the whole of India. You, Sir, then went on to achieve the great distinction of becoming the first Indian Surgeon-General of Madras, an honour till then reserved as in the case of the Chief Justice of the Madras High Court exclusively to the British people. How fortunate we are to have the first Indian Chief Justice and the first Indian Surgeon-General in our House! (Cheers.) Had your public services ended there, you would still have made an indelible mark in the annals of our State! But, further fields of public service opened up before you and you became successively the Alderman and Mayor of the premier city of Madras which office you adorned with a rare charm and distinction.

31st March 1964] [Sri R. Venkataraman]

Your contribution to the field of University education has been no less distinguished. But I shall leave it to the hon. the Leader of the Opposition with whom you have been intimately associated in University education to evaluate it in his own inimitable language and style.

Though by instinct and intuition you have been endowed with broad and liberal views, incapable of saying or doing anything small or petty your natural talents received further stimulus by your wide travels in the United States, the United Kingdom and West Germany. You functioned as the cultural Ambassador of India during these visits and helped to raise the status and the understanding of our country in those parts of the world.

Mr. Chairman, for the last twelve years, you have been presiding over the destinies of this House with distinction and dignity. Having been endowed with a personality which is at once commanding and gentle, you came into this office with great natural advantages. Your mastery of the procedures of the House and of the highest traditions of the Mother of Parliament gained not only from a study of May's Parliamentary Practice but from instinctive appreciation of democratic rights and privileges enhanced the natural advantages which you had and elevated you to the status of a model presiding officer. In the discharge of your onerous responsibilities, you brought to bear fine qualities of sympathy, tact, friendliness and firmness. You enforced the rules without commanding, cut short irrelevance without wounding and maintained decorum without any fuss or ostentation.

The universal esteem in which you are held is a measure of the degree of fairness and impartiality that you displayed in the conduct of the affairs of this House. You held the scales even between the Government and the Opposition and afforded all facilities to smaller groups and private members. The office of Chairman is no bed of roses. It has many trying moments which can turn ugly. Only with infinite patience and a deep understanding can such situations be avoided or got over. A clash of ideas and personalities is inherent in a party system of Government. On all such occasions it is the Chairman who maintains the balance and equanimity and restores the even keel of debate and harmony. And yet in the eventful years of your tenure, there has been not a single jarring incident, nothing to mar the pleasant and placid atmosphere of this House. Need I say, Sir, that the credit for this goes entirely to your masterly conduct of the proceedings, your stubborn independence and absolute integrity?

Sir, you have held this office for twelve years and you have become part of the House. It will be difficult for us to picture another person in the pedestal and will take us long to get used to it. During these long years, you have built up high and worthy traditions, established valuable precedents, handed down erudite rulings which will become the treasures of this House and which

[31st March 1964]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That the Tiruchirappalli Kaiaruvaram and Mattuvaram (Extension of Application) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 7 of 1964), as passed by the Assembly, be passed.”

Mr. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Tiruchirappalli Kaiaruvaram and Mattuvaram (Extension of Application) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 7 of 1964), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

RESOLUTION OF THANKS TO THE HON. CHAIRMAN.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I beg to move—

“ That the thanks of this Council be given to the Hon. the Chairman, Dr. P. V. Cherian, for his distinguished services in the Chair for nearly twelve years; that he be assured that this Council greatly appreciates the zeal, ability and impartiality with which he has discharged the duties of his high office and the judgment and firmness with which he has maintained its privileges and dignity; and that this Council desires to place on record its deep and abiding sense of gratitude for the courtesy and attention which he has uniformly shown to its Members, which has earned him the respect and esteem of all sections of this Council.”

Sir, seldom have I moved a resolution which commends not only the unanimous but the enthusiastic support of all sections and all Members of the House individually as the one I have just now proposed. The resolution in my view falls far short of our feelings on this occasion. I am afraid not all the treasures of all the literatures of the world can provide us with words of adequate expression of our deep affection, regard and respect that we have for you.

4-00
P.m.

Yours is an enviable career of success all along the line. After a distinguished academic career in the Madras Medical College and in England, you rendered distinguished service in Basra, Baghdad and Mesopotamia during the First World War. As Surgeon in the Ear, Nose and Throat Department of the General Hospital, you earned great renown not only within the State but in the whole of India. You, Sir, then went on to achieve the great distinction of becoming the first Indian Surgeon-General of Madras, an honour till then reserved as in the case of the Chief Justice of the Madras High Court exclusively to the British people. How fortunate we are to have the first Indian Chief Justice and the first Indian Surgeon-General in our House! (Cheers.) Had your public services ended there, you would still have made an indelible mark in the annals of our State! But, further fields of public service opened up before you and you became successively the Alderman and Mayor of the premier city of Madras which office you adorned with a rare charm and distinction.

31st March 1964] [Sri R. Venkataraman]

Your contribution to the field of University education has been no less distinguished. But I shall leave it to the hon. the Leader of the Opposition with whom you have been intimately associated in University education to evaluate it in his own inimitable language and style.

Though by instinct and intuition you have been endowed with broad and liberal views, incapable of saying or doing anything small or petty your natural talents received further stimulus by your wide travels in the United States, the United Kingdom and West Germany. You functioned as the cultural Ambassador of India during these visits and helped to raise the status and the understanding of our country in those parts of the world.

Mr. Chairman, for the last twelve years, you have been presiding over the destinies of this House with distinction and dignity. Having been endowed with a personality which is at once commanding and gentle, you came into this office with great natural advantages. Your mastery of the procedures of the House and of the highest traditions of the Mother of Parliament gained not only from a study of May's Parliamentary Practice but from instinctive appreciation of democratic rights and privileges enhanced the natural advantages which you had and elevated you to the status of a model presiding officer. In the discharge of your onerous responsibilities, you brought to bear fine qualities of sympathy, tact, friendliness and firmness. You enforced the rules without commanding, cut short irrelevance without wounding and maintained decorum without any fuss or ostentation.

The universal esteem in which you are held is a measure of the degree of fairness and impartiality that you displayed in the conduct of the affairs of this House. You held the scales even between the Government and the Opposition and afforded all facilities to smaller groups and private members. The office of Chairman is no bed of roses. It has many trying moments which can turn ugly. Only with infinite patience and a deep understanding can such situations be avoided or got over. A clash of ideas and personalities is inherent in a party system of Government. On all such occasions it is the Chairman who maintains the balance and equanimity and restores the even keel of debate and harmony. And yet in the eventful years of your tenure, there has been not a single jarring incident, nothing to mar the pleasant and placid atmosphere of this House. Need I say, Sir, that the credit for this goes entirely to your masterly conduct of the proceedings, your stubborn independence and absolute integrity?

Sir, you have held this office for twelve years and you have become part of the House. It will be difficult for us to picture another person in the pedestal and will take us long to get used to it. During these long years, you have built up high and worthy traditions, established valuable precedents, handed down erudite rulings which will become the treasures of this House and which

[Sri R. Venkataraman] [31st March 1964]

We and the succeeding generation of legislators will recall time and again. In that sense, you have become immortal and carved out an abiding place in the vast expanse of parliamentary democracy.

Mr. Chairman, in addressing you as Chairman for the last time, I cannot conceal the regret of mine and that of the Members of the House in having to bid you farewell. You have endeared yourself to each one of us so much that each one of us feels it as a personal loss. That to my mind is the greatest reward you have earned for your most distinguished services to the House.

May I, on behalf of the Government and this august House, wish you and Mrs. Cherian many many years of health and happiness in fresh fields of national service that will bring you greater honour and glory.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, I have often associated myself with the sentiments expressed by the Leader of the House, sometimes as a convention and sometimes with some feeling, but on this occasion I feel that it is a privilege and pleasure for me to associate myself with everything that the Leader of the House has spoken. You and I have known each other for almost half a century and my admiration for you has increased over the years with the several posts, you have filled with great credit. I can say without any fear of contradiction that your career has been a luminous one in all spheres of activity which you made your own. I well remember the occasion when you were elected Chairman of this Council. I have myself had the privilege of working with many Chairmen before you, some of them exceedingly kind. But during the last twelve years when many things have been happening here and elsewhere, when Legislatures have had to be reminded of their fundamental duties and responsibilities, when it seemed as though parliamentary decorum would vanish from our country due to the performance of some Legislatures which I will not mention, you set a noble example and adhered to it in such a manner that I want to remark that a certain group of Members of such Legislatures may be invited to come and attend these meetings to know something of what is parliamentary convention and what is parliamentary decorum.

More often than not, views must be expressed which are not entirely in accordance with those of the Government of the day. If that were not so, then it would be a totalitarian form the Government that we would have. On many occasions I have committed perhaps the unpardonable sin of speaking strongly and voicing my opinion against some of the measures that the Government have introduced, as also some of my colleagues sitting on this side. You have given us the utmost amount of patient hearing and have allowed us to express our views. Some time ago when the composition of the House was changed a little bit owing to some new Members coming into this House, who had not been accustomed to parliamentary affairs, a friend of mine said, "What would this House be hereafter?". I am not casting any sort of aspersions on

[31st March 1964] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

such persons. I said, "So long as our President is there to be the Chairman of this House, I am sure he will be able to conduct it in such a manner that parliamentary democracy would be a success."

Sir, may I say this in all humility that your task at all times, 4-10 p.m.
difficult in a House such as this, has been made easy because of your catholicity of temperament and your judicious exercise of the discretion vested in you as Chairman. So far as the Members are concerned, one invaluable privilege we have had is that every Member of this House had reasonable opportunities to express his opinion whether he was on the Government side or on the opposition side. And not only that. As the Hon. the Leader of the House has stated there has been no incident whatever in the last twelve years, not even a figurative walk out. It is something about which you can well be proud. We are happy that this tradition has been established in this House. We hope and trust that the sound judgment that you have exercised and the rules you have promulgated will be kept in view in the future.

Parliamentary democracy requires a good opposition, a sound opposition which knows when to oppose, how to oppose and how far to oppose. If that is not present in the minds of all Members, then parliamentary democracy will not be working as it ought to. Even the Mother of Parliaments has sometimes unfortunately strayed from the judicious practice. I need not here refer to the incidents that have occurred there. We have been very sober on the whole. We have not even taken hold of the books at our disposal and hurled it at others. I am sure if such a thing should have happened, you would have ruled firmly. But what I say is that much of the sane manner in which the Council has conducted itself is due to your tact, to your wisdom, to your pertinacity in maintaining standards and above all to the quality of treatment that you have extended to every Member of the House, whatever his politics may be, and wherever he may be seated.

May I add a personal note. Sir, if you will permit me to do so. As the Leader of the Opposition, it has been my great privilege to work with you as Chairman during all these twelve years. I still remember the words with which, if I may say so, you welcomed me as the Leader of the Opposition. Those words are still ringing in my ears. During all these years I had nothing but the greatest amount of forbearance and patience from you and I am grateful to you personally. More than anything else, the fact that every Member of the House is in a position to subscribe to the sentiments which the Hon. the Leader of the House has expressed makes me feel very happy.

Sir, I echo the hope of the Hon. the Leader of the House that this is not a farewell to you except in the relatively small sphere of the Chairman of the Legislative Council. I am sure, Sir, the country can ill-afford to lose you from many other responsible positions inside and outside the country in which you will undoubtedly conduct yourself with the greatest amount of dignity. I hope, seeing the paucity of talent in our country to-day—I speak with

[Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar] [31st March 1964]

some amount of inside knowledge—your services will be long available to the nation and the country, and I therefore on behalf of all Members on this side wish you, Sir, long life and useful activity and service to the country. (Cheers.)

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்: போன்பிற்கும் பெருமதிப்பிற்கும் உரிய தலைவர் அவர்களே;

தலைவர் அவர்கள் பிரிவு உபசார தீர்மானத்தின் பேரில் பேசும் போது என்னை இரண்டு விதமான உணர்ச்சிகள் ஆட்கொள்ளுகின்றன. ஒன்று மன வேதனை. அடுத்து மகிழ்ச்சி. மனவேதனை ஏன் ஆட்கொள்ளுகிறது என்பது நான் சொல்லாமலே எல்லோருக்கும் விளங்கும். எனக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால் அது சிலருக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும். நமது தலைவருடைய அந்தஸ்து, தகுதி, திறமை ஆகியவற்றைப் பார்க்கும் போது, அவர்கள் பதவியை விட்டு வெளியே சென்றால் சும்மா இருக்கப்போவது இல்லை. இந்தத் தலைமைப் பதவியைக் காட்டிலும் உயர்ந்த பதவி நிச்சயமாக அவர்களைத் தாளுக தேடிவந்து அடையும் என்பது என்னுடைய திடமான நம்பிக்கை. அந்த நம்பிக்கை ஏற்படும்போதுதான் அவருடைய பிரிவின்போது எனக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. தலைவர் அவர்கள் எந்த அளவு உன்னதத்துடன் இந்த சபையில் நடவடிக்கைகளை நடத்தினார்கள் என்பதை எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அமைச்சர் அவர்களும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை முழு மனதோடு நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன், ஆதரிக்கிறேன். அவர்களுடைய திறமையையும்; தகுதியையும், பார்க்கும்பொழுது, இன்றைக்கு முன்பு இந்த நாட்டில் எந்த சட்டமன்றத்திலும், இந்த அளவு உன்னதமான தலைவர் இருந்து இருக்கமாட்டார் என்று நான் நினைக்கிறேன். தலைவர் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று யாராவது கேட்க விரும்பினால், உதாரண புருஷாக நமது தலைவரைக் காட்டலாம். அந்த அளவு பொருத்தமான தலைவர் நம்முடைய தலைவர் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அகில இந்தியாவிற்கே அவர் தலைமைக்கு ஒரு உதாரண புருஷர் என்பது என் அபிப்பிராயம். அவர் கொள்கையைப் பொறுத்தமட்டில் பரிபூரணமான காங்கிரஸ்காரர் என்பது உலகம் அறிந்த உண்மை. ஆனாலும் தலைமைப்பதவியைப் பொறுத்தமட்டில், பாரபட்சம் காட்டாமல் எல்லோருக்கும் சமநிலையில் நீதி வழங்க வேண்டும் என்ற நியதியை இம்மியளவும் பிறழாது கடைப்பிடித்து வந்தார்கள். அவர்களுடைய தலைமைப் பதவியின் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றும்போது கட்சி பாகுபாடு காட்டினர் என்று யாருமே சொல்லமுடியாது என்றுதான் நான் சொல்வேன். அவர்கள் எல்லாருக்கும் சமநீதி வழங்கினார்கள். அதனால் இந்த சபையில் ஒவ்வொரு உறுப்பினருடைய பாராட்டிற்கும் உரியவர்கள் ஆவார்கள். பாராட்டு மட்டும் அல்ல, அவர்கள் ஒவ்வொரு உறுப்பினருடைய அன்புக்கும் பாத்திரமாகி இருக்கிறார்கள். எல்லா உறுப்பினர்களும் அவர்களை நேசிக்கிறார்கள் என்றால் ஒரு குடும்பத்

31st March 1964] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்]

தலைவர் எப்படி தன் குழந்தைகளிடத்தில் பாரபட்சம் இல்லாமல் அன்பு செலுத்துகிறானோ அந்த முறையில் உள்ள எல்லா உறுப்பினர்களிடத்திலும் அன்பு செலுத்தி அன்பு பெற்றிருக்கிறார்கள். பயமுறுத்தியோ உருட்டியிரட்டியோ சபை நடவடிக்கைகளை நடத்தவில்லை. அன்பு கொடுத்து அன்பு பெற்று எல்லோருடைய இதயங்களையும் வென்று அவர்கள் இந்த சபை நடவடிக்கைகளைக் கனிவுடன் நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அன்பு காரணமாகத்தான் இந்த சபையில் அவர்களை எதிர்த்துப் பேசிய சம்பவம் ஒன்றும் என் அனுபவத்தில் பார்த்தது இல்லை. மற்ற சபைகளில் நடப்பது போல் Walk out களும் Protest களும் இந்த சபையில் என் அனுபவத்தில் நான் கண்டது இல்லை. அதற்கு எல்லாம் நமது தலைவரின் அன்பும் பண்பும் திறமையான நிர்வாகமும் தான் காரணம் என்று நான் சொல்லவேன். நமது தலைவருடைய அந்தஸ்து மிக உயர்ந்த அந்தஸ்து. “அவர்களிடத்தில் உள்ள தகுதிகளும் திறமைகளும் வீணாகக்கூடாது, அவை நாட்டிற்கு மேலும் மேலும் தேவைப் படக்கூடியது, பயன்பட வேண்டும்” என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை மனப் பூர்வமாக நான் ஆதரிக்கிறேன். அவர்களுக்கு இன்னும் உயர்ந்த பதவியாக கவர்னர் பதவி அல்லது Ambassador பதவி அளிக்கப்பட வேண்டும்—அதற்காக நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சிபாரிசு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. வி. கே. பழனிசாமி கவுண்டர்: தலைவர் அவர்களே; 4-20 p.m.
நாங்கள் இந்த சபையில் 12 வருஷங்களாகத் தலைவராக இருக்கிறீர்கள். எழு வருஷங்களுக்கு முன்பு நான் இங்கே இந்த சபைக்கு வந்தேன். அதற்கு முன்பு கீழ் சபையில் அங்கத்தினராகப் பல வருஷங்கள் இருந்திருக்கிறேன். இந்த சபைக்கு வந்து 7 வருஷங்கள் ஆனாலும், கடந்த நான்கு வருஷங்களாகத் தான் உபதலைவரை இருந்து கொண்டிருக்கிறேன். முதலில் இந்த சபைக்கு வந்தவுடன் நான் நினைத்தேன் அந்த கீழ் சபையில் பேசுவதற்கு அதிகம் வாய்ப்பு கிடைப்பதில்லை அங்கே அங்கத்தினர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். இந்த சபையில் பேசுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று வந்தேன். முதன்முதலில் பேச ஆரம்பித்தேன். அப்போது உபதலைவரை இல்லை. ரொம்ப நேரம் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தேன், பேச வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று. நீங்கள் கடைசியாகக் கூப்பிட்டீர்கள். கூப்பிடும்போது ஒரு 5 நிமிஷமேதான் எனக்கு இருந்தது. எனக்கு ரொம்ப சங்கடம். முதலிலேயே சொன்னேன். இந்த சபையில். வந்து நிறையப் பேசலாம் என்று இருந்தேன் என்று. என்னை கடைசியாக நீங்கள் கூப்பிட்டீர்கள், பேசமுடியவில்லை. எனக்கு அதிலே கொஞ்சம் கோபம்தான். பேசினிட்டு கடைசியாகச் சில வார்த்தைகள் சொன்னேன் நான். அது தலைவர் அவர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். என்னை அன்று சபை முடிந்தவுடனே Chairman கூப்பிடுகிறார்கள் என்று அங்கே இருக்கிற Penn வந்து கூப்பிட்டான். எதற்காகக் கூப்பிடுகிறார் என்று

[திரு. வி. கே. பழனிசாமி கவுண்டர்] [31st March 1964]

நான் சென்றேன். அவர் அன்று சொன்னது இன்றும் ஞாபகம் இருக்கிறது. வேறு ஒருத்தராலும் சொல்லி சமாதானப்படுத்த முடியாது. அந்த நிமிஷமே எனக்கு இருந்த விரோதம், கோபம் எல்லாம் அப்படியே போய் விட்டது.

இந்த ஏழு வருஷங்களாக உங்கள் தலைமையில் இருந்தது எனக்கு ஒரு பாக்கியம் என்று கருதுகிறேன். அங்கத்தினரை இருந்தது 3 வருஷம், அதற்கு மேலே 4 வருஷங்களாக இங்கே உப தலைவராக இருக்கிறேன். எனக்கு இதற்கு முன்பு இந்த மாதிரி சபைகளில் இருந்த வழக்கம் உண்டு. நான் Panchayat Board தலைவரை இருந்தேன். தாலுக்கா போர்டு தலைவரை இருந்தேன். ஜில்லா போர்டு தலைவரை 12 வருஷங்கள் இருந்தேன். அப்பறம் சீழ் சபையில் 1937-லிருந்து அங்கத்தினராக இருந்தேன். இங்கு வரும்வரை இந்த மாதிரி Chairman-ஐ நான் பார்த்தது இல்லை என்று சொன்னால், அது ஏதோ சம்பிரதாயத்திற்காகச் சொல்வதாக நீங்கள் நினைக்கக்கூடாது. எத்தனையோ தலைவர்களைப் பார்த்தேன். நானும் இருந்து இருக்கிறேன். தலைவன் இப்படித் தான் இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு இலக்கணமாக இருந்து இருக்கிறீர்கள் நீங்கள் தலைவராக இல்லாமல் நமது Leader சொன்னதுபோல் வேறு ஒரு தலைவர் இருப்பதை யூகித்துப் பார்க்கவும்கூட முடியவில்லை. அந்த மாதிரியாக நடந்து கொண்டு விட்டீர்கள். யாருக்கும் எந்த விதமான சங்கடமும் இல்லை. அந்த விதத்தில் உங்களிடமிருந்து நானும் கூட சில விஷயங்கள் கற்றுக் கொண்டேன். அங்கத்தினர் பேசிக்கொண்டே இருந்தால் நேரம் அகிவிட்ட உடனே அவரையே பார்ப்பீர்கள். அதற்கும் அவர் பேச்சை நிறுத்தாவிட்டால், கமகாரத்தைப் பார்ப்பீர்கள். அதற்கும் நிறுத்தாமல் இருந்தால், மெதுவாக Bell-ஐ அடிப்பீர்கள். அதற்கும் நிற்காமல் இருந்தால் அந்த Bell-ஐ அடிப்பீர்கள் என்பதை நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறோம். அந்த மாதிரி கடைசியாக அடிக்க வேண்டிய நிலைமையே அதிகம் இல்லை. ஏதோ சில சமயங்களில்தான் அப்படி ஏற்படும். அந்த மாதிரி எல்லோருடைய அன்பையும் பெற்று ஒரு தலைவர் இருக்க முடியும் என்று நாங்கள் நினைக்கவில்லை. Order Order என்ற சப்தம் போட்டு தலைவர் உட்கார வைப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். Order என்ற வார்த்தையே நான் இந்த 7 வருஷத்தில் கேட்கவில்லை. அவ்வளவு நன்றாக நீங்கள் இந்த சபையை நடத்தினீர்கள்.

அதுவும் என்னைத் தலைவரை வைப்பதற்காக சிறிது நேரம் நீங்கள் Room-ல் உட்கார்ந்துகொள்வீர்கள். போக வேண்டிய வேலையே இல்லை. நான் கொஞ்ச நேரம் உட்கார வேண்டும் என்ற ஆசையிலேயே போய் விடுவீர்கள் என்று பிறகு தெரிந்து கொண்டேன். எப்படி பிரிந்து இருப்பது என்று எனக்கு எல்லாம் ரொம்ப வருந்தமாக இருக்கிறது. ஏதோ பிரிந்து போகிற சமயத்தில் பேசுகிற பேச்சாக நீங்கள் நினைக்கக் கூடாது. அவர் அவர்கள் தங்கள் அந்தரங்கத்திலிருந்து வருகிற வார்த்தைகள் என்றுதான்

[31st March 1964] [திரு. வி. கே. பழனிசாமி கவுண்டர்]

நான் சொல்லுவேன். நீங்கள் மேன்மேலும் பெரிய பதவியிலிருந்து திடகாத்திரமாக இருந்து சிரஞ்சீவியாக இருந்து வாழவேண்டும் என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: தலைவர் அவர்களே, பெரியவர்கள் இன்று எங்களை விட்டுப் பிரிந்து போகிறீர்கள். எனக்கு கொஞ்ச நாள் தான் இந்த சபையில் பழக்கம். ஐயா சொன்ன மாதிரி நான்கு வருஷம் உங்களுடன் சேர்ந்திருக்கிறேன். அதற்கு முன்பாக தனியான முறையில் ரொம்ப நாளாக உங்களைப் பற்றி எனக்குத் தெரியும். வெளியே அப்போது எல்லாம் பார்த்திருக்கிறேன். இப்போது நான்கு வருஷமாகத்தான் உள்ளே வந்து உங்களைச் சந்தித்துவிட்டேன். நல்ல திறமை, தகுதி, நேர்மை, ஒழுக்கம் இது எல்லாம் பார்க்கிறபோது அந்த மாதிரி நாங்கள் எல்லாம் உங்களிடம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும் போலிருக்கிறது. ஆகையால் அதுபோலவே நீண்ட நாள் நோயற்ற சுகவாழ்வு வாழ்ந்து மிகவும் சிறப்பும் பெருமையும் புகழும் பெற்று வாழவேண்டுமென்று நான் என்னுடைய மனமார்த்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராமதாஸ்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த சபைக்கு நான் வந்து இரண்டு ஆண்டுகள்தான் ஆகிறது என்றாலும் தங்களுடைய குடும்பத்தில் ஒருவரை நான் பழகினது உங்களுக்கு ஞாபகமிருக்குமென்று நினைக்கிறேன். சென்னை நகர மன்றத்தில் தாங்கள் மேயராக இருந்த நேரத்தில் உங்களோடு நெருங்கி பழகும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை தாங்கள் எவ்வளவு பெரிய பொறுப்பான பதவியை ஏற்றுக் கொண்டாலும் கடமையைச் செய்வதிலே தவறாமல் நடந்து எல்லோரும் பாராட்டக்கூடிய அளவுக்கு பெருமையை பெற்றிருக்கிறீர்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் சொல்லியதைப் போன்று இந்த சபையில் தங்களுடைய தலைமையை நாங்கள் இழப்பது எங்களுக்கு மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. அப்படிச் சொல்கிறபோது குடும்பத்தை நடத்துகிற தாய் அல்லது பிள்ளைகளை சமநியதியுடன் நினைக்கிற ஒரு தாய் பிள்ளைகளை விட்டு பிரிந்துபோனால் எவ்வளவு மன ஆறுதல் ஏற்பட்டதோ அதைப்போன்று இந்த சபையில் ஒவ்வொரு வருக்கும் வருத்தத்தையும் இந்த சபைக்கு ஒரு நஷ்டமும் ஏற்படுகிறது என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. மற்றவர்கள் சொல்வது போல இந்த சபையில் தங்கள் தலைமை இல்லையாயினும் தாங்கள் வேறு துறையில் உங்களுடைய திறமை அனுபவம் இவற்றைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற நம்பிக்கை இருந்தாலும் இந்த சபையில் இல்லாததைக் குறித்து நாங்கள் வருந்துகிறோம். ஆனால் நீங்கள் விலகுவதை ஒட்டி இதைப் பெருமகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கக் கூடியவர்கள் ஒருவர் இருக்கிறார்கள். தங்கள் வாழ்க்கைத் துணை வியாக இருக்கிற திருமதி தாரா செரியன் அவர்கள் தங்கள் பதவியிலிருந்து விலகுவதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்பார்கள். உங்கள் நலனைக் காத்து நீங்கள் நீண்ட நாள் வாழவேண்டுமென்ற ஆசை

[திரு. கே. ராமதாஸ்] [31st March 1964]

யில் இந்த வயதில் நீங்கள் ஓடியாடி வேலைசெய்வது தங்கள் வயதுக்கு ஏற்றதல்ல என்ற கவலையில் உங்களை பலமுறை தடுத்தது எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. பொதுப்பணியில் இந்தப் பணியைச் செய்து பெயர்பெற்றிருந்தாலும்கூட மற்றவர்கள் சொல்லியதுபோல உங்களுடைய அனுபவமும் திறமையும் நம் நாட்டுக்குப் பயன்படுமாறு மேலும் மேலும் நல்ல பதவிகளைக் கொடுக்குமாறும் நீண்ட ஆயுளையும் உடல் நலனையும் கொடுத்தருளுமாறும் ஆண்டவனைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்வேன்.

* DR. P. V. RAJAMANNAR : Mr. Chairman, Sir, I have great pleasure in supporting this resolution so ably moved by the Hon. the Leader of the House. Apart from the affection and esteem in which I hold the Hon. Chairman, I have another personal reason for speaking on this resolution. I do not want the Hon. Chairman to nurse a grievance against me that during his term of office I never made a speech.

MR. CHAIRMAN : This is your maiden speech.

DR. P. V. RAJAMANNAR : And I could not have had a better occasion to open my innings.

4-30
p.m.

Now, after all that has fallen from such esteemed and veteran Members of the Council like the Hon. the Leader of the Opposition and others I have very little to say. You, Sir, have demonstrated so remarkably well that as Chairman you can be fair without being offensive, you can be wise without being pedantic, you can be tolerant without being indifferent and pleasant without being flippant. I wish the rule of law which obtains so far as possession is concerned applied to your case. (Cheers.) You, having been in uninterrupted possession of the office for twelve years, would have acquired a right to be here permanently. Unfortunately that rule does not obtain here much to our regret. I cannot pay you any higher compliment than to say that you would have adorned the Bench of the Highest Court of the land. You have all the attributes of a Judge : impartiality, firmness, patience and an abundance of commonsense. (Cheers). The fact that you may not have knowledge of law. I do not think, would have mattered because our Constitution does not lay down as a qualification that a judge should have a knowledge of law, and you would be ably assisted in finding out the facts and law with the assistance of counsel. So I pay a very high compliment to you when I say that you would have made an excellent judge of the highest court of the land.

I am sure that in laying down this august office you have not come to the end of your career, brilliant and versatile as it has been. I pray that God may bless you with health and strength. If you will pardon me for striking a personal note, I am sure, much of your success has been due to the able inspiration of your esteemed spouse Mrs. Cherian. I join in supporting this resolution.

31st March 1964]

திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, நான் சென்ற பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலே இந்த சபையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறேன். எனக்கு ஒரு பெருமையுண்டு. நான் இப்போது பேசுவது உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். கொஞ்சம் கடுமையாகத்தான் பேசுவேன். இத்தனை ஆண்டுகளாக இருந்து கஷ்டமாய்க் இந்த சபையை எப்படி நடத்துவது, மற்றவர்கள் எப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்பதையும் சொல்லாமல் சுட்டிக்காட்டும் முறையில் தன்னுடைய உத்தியோகத்தை நமது தலைவர் நடத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களைப் போலவே பண்பும், பணியும், அன்பும் உடைய தலைவர்கள் கிடைப்பது அரிது என்பது என்னுடைய எண்ணம். ஏனென்றால் அவர்கள் சென்ற இவ்வளவு ஆண்டுகளாக இங்கே இருந்துகொண்டு எந்த முறையிலே நடந்துகொண்டு வந்தார்கள் என்பதை நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. இங்கே அதைப்பற்றிப் பெரியவர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதில் குறிப்பாக அவர்களுடைய கடமையைச் சொல்ல வேண்டும். எந்தெந்த முறையில் அந்தக் கடமைகளைச் செய்ய வேண்டும், பண்புடனும், அன்புடனும் செய்ய வேண்டும் என்ற முறையில் இங்கே அவர்கள் நடந்து காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் அவர்கள் நமக்கெல்லாம் ஒரு உதாரண புருஷராக இருந்து இந்த சபையை நடத்தி வந்தார்கள். மற்ற இடங்களில் உள்ளதைப்போல அவசரப்படக்கூடியவர்கள் சிலர் இருந்தாலும்கூட, அவர்களை எப்படி நடத்தவேண்டுமென்பதில் ஒரு உதாரண புருஷராக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அவர்களுடைய வாழ்க்கை ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. அவர்களை நாம் இப்போது இன்றுடன் இந்த சபையிலிருந்து செய்யவேண்டிய தொண்டினை ஆற்ற இயலாத நிலைமை ஏற்பட்டதே என்பதுதான் எனக்கு வருத்தம். தலைவர்கள் வரலாம். அனேகர் வரலாம் போகலாம். ஆனால் இந்த முறையில் உள்ளவர்கள் வெகு சிலர் என்பதைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நல்ல பண்புடனும், அன்புடனும் நடந்து இந்த சபையின் கஷ்டவதத்தையும் நிலைநாட்டி அங்கத்தினர்கள் கூட்டம் நல்லமுறையில் நடக்கத் தகுந்த முறையில் செயலாற்றி இந்த சபைக்குப் பெருமையைத் தேடி தந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை இழக்கும்படியான நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்பதுதான் எனக்கு வருத்தம். இருந்தாலும் பரவாயில்லை. அவர்கள் இங்கிருந்து விலகிச் செல்லும்போது நமது நாட்டிற்கு நல்ல தொண்டு செய்யும் முறையில் மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கம் அவர்களை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். நல்லமுறையில் வேலை செய்கிறவர்கள் வெகு சிலர் பொறுமையாக இருந்து கடமையைச் செய்கிறவர்களும் சிலர். சுமுகமாக இருந்து வேலை செய்கிறவர்கள் ரொம்பக் குறைவு. அந்த மாதிரி தகுதியுள்ளவர்கள் தகுந்த முறையில் அரசாங்கம் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்பது என்னுடைய அவா. அதை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அந்த முறையில் அவர்கள் மேலும் மேலும் திடகாத்திரமாக இருந்து நாட்டுக்குச் செய்யவேண்டிய பணியைச் செய்ய

[திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்] [31st March 1964]

வேண்டும். தகுந்த முறையில் அரசாங்கத் தொண்டு கிடைக்க வில்லை என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அப்போது பொதுத் தொண்டு இருக்கிறது. முன்னே அவர்கள் அதைத்தான் செய்து கொண்டு வந்தவர்கள். ஆகையால் அவர்களை நல்லமுறையில் ஜனங்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த முறையில் அவர்கள் தொண்டு செய்யும் நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன் பேசிய சக உறுப்பினர்கள் பாராட்டு தல்களில் நானும் கலந்துகொள்கிறேன். என்னைப் பொருத்த வரையில் நமது தலைவர் அவர்களைக் குறித்துப் பேசுவது என்றால் எனக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. கொஞ்சம் நெருங்கிப் பழகியதன் காரணமாக எல்லோருக்கும் ஏற்படக்கூடிய ஒரு கஷ்டம் இருக்கத்தான் செய்கிறது என்றாலும் பன்னிரண்டு வருஷங்களாக இந்த சபையில் நிர்வாகக்கும் தலைவராக இருந்த முறையில் மிகச்சிறந்த முறையில் நடத்தி இன்றுடன் விலகி இருக்கிற தலைவர் அவர்களைப் பாராட்டும் முறையில் நானும் கலந்துகொள்கிறேன். 1955-ம் வருஷம் இந்த சபைக்கு நான் வந்தேன். முதன்முதலாக வந்தவுடனே 'மெய்டன் ஸ்பீச்' என்பார்களே அப்படிப் பேசுகிற காலம். பேச்சு முடிந்தவுடன் தலைவர் அவர்கள் என்னை அழைத்து "You spoke very well" என்றார்கள். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் புதிதாக யார் அங்கத்தினராக வந்தாலும் அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் ஊக்கமளித்து மேலும் பேசுவதற்கு தூண்டுகோலாக தலைவர் அவர்கள் இருந்தார்கள் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. சென்ற 12 வருஷ கால சேவையை தமிழில் சொல்வோம் ஒரு மகாமகம் என்று. அதுவும் சுதந்திரம் பெற்று 15 வருஷமாக ஜனநாயகம் அனுபவித்து வருகிற இந்த நாட்டிலே ஜனநாயகத்தின் பயிற்சியின் ஆரம்பக் கட்டத்தில் இருக்கிற இந்த நாட்களில் இதைப் போன்ற சிறந்த தலைவர்களுடைய சேவையும் அவர்கள் விட்டுச் செல்கிற வழிகளும் பின்னால் வரக்கூடிய புதிய சந்ததியாருக்கும் நமது தேசத்திற்கும் வழிகாட்டியாக அமையக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. பன்னிரண்டு வருஷமாக அவர்கள் இந்தத் தலைமைப் பதவியை நிர்வகித்து வந்ததை இந்த சபையிலுள்ளவர்கள் எல்லோரும் ஏகமனதாகப் பாராட்டுகிறார்கள். அவர்கள் விட்டுச் செல்கிற வழிகள் பின்னால் வருகிறவர்கள் நல்லமுறையில் பார்த்து பின்பற்றக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை நாம் எல்லாரும் ஒத்துக்கொள்வோம். இந்த சபையின் நடவடிக்கைகளில் நான் ஒருநாள் கூட அவர்கள் முகத்தைச் சுழித்ததைப் பார்த்ததே இல்லை. ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சுளிக்கிற மாதிரி இருந்ததே தவிர சுளிக்கவில்லை என்று சொல்லமுடியும். தலைவர் அவர்களின் சுளிவு நெளிவுகளைப் பார்த்து ஒழுங்காக நடந்துகொள்கிற சக்தி வாய்ந்தவர்கள் இந்த சபையில் உள்ளவர்கள். இந்த

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]
31st March 1964]

சபையைப் பெறுத்தவரையில் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் அங்கத்தினர்கள் அமைதியாக ஒழுங்காக நியாயமாக ஜனநாயக முறையில் விவாதம் நடத்தி இந்த சபையின் அந்தஸ்தை நல்லமுறையில் காப்பாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். தலைவர் அவர்களைப் பொருத்தவரையில் எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் சம சந்தர்ப்பம் கொடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி சர்க்கார் கட்சித் தலைவரும் எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் மற்ற அங்கத்தினர்களும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சேவை நாட்டிற்கு இன்னும் நிறைய வேண்டியிருக்குமென்று நம்புகிறேன். இன்றைய தினம் அவர்கள் விலகுவதாக இருந்தாலும்கூட பின்னால் அவர்களுடைய சேவை ஏதாவதொரு துறையில் இந்த நாட்டிற்குத் தேவைப்படுமென்பதில் சந்தேகமில்லை. அந்த மாதிரி சந்தர்ப்பம் வந்தால் எனக்கு முன் பேசிய திரு. ராமதாஸ் அவர்கள் கூறியபடி வீட்டிலுள்ளவர்கள் வேறு வேலைக்குப் போகக் கூடாது என்று சொல்லும் நிலைமை இருந்தாலும் அரசாங்கம் எந்த சேவைக்கு தங்களை அழைக்கிறதோ அந்த சேவைக்கு வந்து பணியாற்றவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு நம்முடைய தலைவர் அவர்களுக்கு ஆண்டவன் நல்ல திடகாத்திரத்தையும் நீண்ட ஆயுடையும் அளித்து இன்னும் சிறந்த முறையில் இந்த நாட்டுக்குச் சேவை செய்ய எல்லாம் வல்ல இறைவனை பிரார்த்தித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. T. V. SIVANANDAM: Mr. Chairman, Sir, I would like to associate myself with the sentiments expressed by the Leader of the House, the Leader of the Opposition and several Members of this House. You are a very successful E.N.T. Surgeon. I like to go back to the year 1934 when I first contacted you as a student. At that time the alien Government was ruling us. Your personality and even your dress attracted the students greatly.

* * * * *

As a surgeon, you had great reputation as E.N.T. Specialist in the whole of India. Your reputation went even abroad. After you left the office of the E.N.T. Surgeon, the first time I came in close contact with you was only in the Legislative Council. What we lost as an efficient E.N.T. Surgeon, the Government have gained as a perfect and good Chairman of the Legislative Council. I least though that I would be ever entering this Legislative Council. In the middle of the year 1956, when you had been to Coimbatore just to open the blood bank building in the Headquarters Hospital at Coimbatore, the Congress Party in Coimbatore was selecting candidates for the Municipal Elections. You then asked me not to enter the municipal politics, but to seek election to the Legislative Council. You also told me then that Sri Bashyam Iyengar had decided not to stand for election and that Sri Balasubramanya Ayyar was going to stand for election for one of the two vacancies

[Dr. T. V. Sivanandam] [31st March 1964]

You asked me "Why don't you try for the other vacancy?". You said, "The Legislative Council is the better place for you, and you should not get into municipal politics." I took your advice and with the encouragement that you had given me and with the blessings of my elders I stood for election and came out successful. When I came into the Legislative Council everything was new to me. I was a surgeon confining myself to the four walls of the operation theatre. When I came, the first speech that I made was a written speech. But when the hon. Member Sri G. Krishnamoorthy rose and asked you, "Sir, do you allow Members to read their speeches in the House?". You told him, "I have allowed him". The manner in which you encouraged youngsters to speak in the Legislative Council is commendable. When I wound up my speech that day, I said that thereafter I would never read my speech but would only make an extempore speech. Since that was a maiden speech, you allowed me to read my written speech. Sir, you have given encouragement especially to youngsters and new people like me. You conducted yourself as the Presiding Officer of this House for the past 12 years uninterruptedly. I hear that you had been the Presiding Officer of this House for the longest period. Such being the case, we really feel sorry that you are going away from us. Something high is waiting for you, and I am sure you will shine well anywhere you go to.

Sir, I would like to say one thing. It used to be said and it was the privilege of the lawyers to be Administrative Officers and Presiding Officers or Ministers. You have proved it otherwise.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: This theory had long ago been exploded.

DR. T. V. SIVANANDAM: Sir, you have shown that even medical men will prove successful if they are placed in positions of responsibility or when they are asked to work as Presiding Officers or Ministers. and that it is possible that they show a very high standard of statesmanship. You, having been a member of the rotary club for a long time, have imbibed the rotary spirit in you. Though you are not a member of the rotary club now, the rotary spirit in you has shown you and proved you as a person possessing a high standard of ethics, which a Presiding Officer should have. You have conducted your deliberations in such a way that you have gained the confidence of all the people.

I would like to say that there had been no occasion for you to call 'order, order'. The Presiding Officers of the Assembly or the Council in other places have had occasion to call 'order, order'. Such a situation never occurred here. All that I want to say is that there was no occasion for calling the House to order. You have had the confidence of the Members of the House and the Members had confidence in you that they would be allowed to

* Expunged as ordered by the Chair.

[31st March 1964] [Dr. T. V. Sivanandam]

speak whenever they wanted. During the past twelve years all the Members had enough opportunity to speak and you also welcomed every Member to speak in every session of the Council.

Sir, I am confident that you will be called upon to shoulder some greater responsibility to serve the country. I wish you as well as your family long-life and happiness with opportunities for some more useful service to our country. 4-50 p.m.

Thank you, Sir.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: மதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையிலே, தாங்கள் சாதாரண மெம்பராக இருந்த காலத்தில், நானும் ஒரு மெம்பராக இருந்தவன் என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்கிறேன். நான் முதல் முதலில் Maiden Speech இங்கே பேசியபோது கனம் செட்டியார் அவர்கள் சொன்னதுபோல என்னுடைய பேச்சுத் தான் ரொம்ப நன்றாக இருந்தது என்று சொல்லி நீங்கள் உற்சாக முட்டினீர்கள். பல வருஷங்களுக்கு முன்னதாக, இந்தச் சபையில் நீங்கள் அங்கத் தினராக வந்தது முதல், என்னுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த ஒரு காரணத்தினால், தாங்கள் எப்படி இந்தச் சபையில் நடந்து கொண்டீர்கள் என்பதைப் பற்றி, மிகவும் மதிப்பிற்குரிய 3, 4 பேர்கள் உங்களைப்பற்றி சாதாரண காலங்களிலே எப்போதும் பேசிக் கொண்ட மாதிரி இல்லாதபடி, இந்தத் தீர்மானம் மிகவும் விசாலமாகவும், மிகவும் ஆழ்ந்த கருத்துடைய தீர்மானமாகவும் இருக்கின்றது.

இவ்வளவு காலம் சாதாரணமாக என்னுடைய 20 வருஷ அரசியல் வாழ்விலே, இவ்வளவு மிகவும் விரிவாகப் போட்ட தீர்மானத்தை நான் பார்த்தது இல்லை. அதிலும் குறிப்பாக, நம்முடைய மதிப்புக்குரிய ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள், பாராட்டுவதற்கென்றே கடைசிக் கூட்டத்துக்கு வந்திருப்பதாக கேள்விப்பட்டேன். தங்கள் சபைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட காலத்தில், அந்தத் தேர்தலிலே அவர் பங்கு கொண்டவர் என்பதை நான் உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தவேண்டியதில்லை. அதிலிருந்து, எல்லோரின் நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரமாகும் வகையில், நீங்கள் சன்ற 10, 12 வருஷங்களாக இப்போது மிகவும் உன்னத பதவியில் இருக்கும் நிலையிலே, எல்லோருடைய பாராட்டு நல்களையும் நீங்கள் பெற்றுக் கொண்டீர்கள். எதோ இன்னும் பெரிய பதவி வரலாம். பதவி வந்தாலும், வராளிட்டாலும் சரி, உங்களுக்கு இன்றைக்கு கிடைத்த வாழ்த்துக்கள், மென்மையானவை. இது ஒரு பெரிய பாக்கியம் என்று நினைக்கின்றேன். தாங்களும் அப்படியே கருதலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, நீங்கள் இன்னும் நீண்ட நாள் வாழ்ந்து, நல்ல வேலைகளைச் செய்து ஷனங்கள் செளகரியத்துக்காக, அவர்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கவேண்டுமென்று நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒரு விஷயத்தில் மாத்திரம் நான் மிகவும் பெருமை கொள்கிறேன். உங்களுடைய தோற்றமானது, இந்த Chairman பதவிக்கு மிகவும் பொருத்தமான தோற்றம். சாதாரணமாக,

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [31st March 1964]

Chairman பதவிக்கு வருகிறவர்கள் எல்லாம், பார்த்த மாத்திரத்திலேயே ஒரு மதிப்பு ஏற்படுகிறபோல், தோற்றம் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்த மாதிரி பதவியை வகிக்க வேண்டுமென்றால், அதற்குரிய தோற்றம் அமைந்து இருக்கவேண்டும். அந்தந்த பதவிக்கு ஏற்றமாதிரி தோற்றம் இருக்கவேண்டும். ஒரு தலைவராக இருக்க வேண்டிய தோற்றம் உங்களைப்போல், வாழ்க்கையில் எல்லோருக்கும் கிடைக்க வில்லை. இன்னும் நல்ல திடத்தோடு இருந்தால், பெரிய பதவி கொடுக்கவேண்டுமென்றால், தானே உங்களைக் கூப்பிட்டுக் கொடுப்பார்கள்.

நீங்கள் இன்னும் நெடு நாள் வாழ்ந்து நல்ல முறையில் நாட்டுக்கு சேவை செய்ய வேண்டுமென்று, ஆண்டவனை பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி ஸரஸ்வதி பாண்டிரங்கம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, உங்களை நான் பாராட்டுகின்றேன். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, நகராட்சி மன்றத்தில், நீங்கள் மேயராக இருந்தபோது தங்களின் கீழ் சேவை செய்கிற பாக்யம் எனக்குக் கிடைத்தது. இந்தச் சபையிலும், உங்களுடன் 6 ஆண்டுகள் இருந்து, நீங்கள் செய்கிற சேவை, நீங்கள் மக்களுக்கு இவ்விதம் கட்சி பேதமற்ற முறையில், எல்லோர் மனதிலும் குடிகொண்டு, நல்ல பணியாற்றி, எல்லோரிடத்திலும் பாராட்டு பெற்று விட்டீர்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு பார்க்கின்றேன். ஆனால் இந்தப் பாராட்டுக்கெல்லாம் உரியவர் என்னுடைய சகோதரி என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்று சொன்னால், காந்திஜி அவர்கள் ஒரு காலத்தில், தனக்கு வாழ்க்கையில் பெருமை கிடைத்தது என்றால், அது அன்னை கஸ்தூரிபாய் அவர்களால்தான் கிடைத்தது என்று சொல்லி இருக்கின்றார். கஸ்தூரிபாய் அவர்களிடத்திலிருந்துதான், பொறுமையைக் கற்றுக் கொண்டேன் என்று பெருமையாகச் சொல்லி இருக்கின்றார். என்னுடைய சகோதரி, தாராசெரியன் அவர்கள், தங்களுடன் இருந்து, எந்தெந்த முறையில் பணியாற்ற வேண்டுமோ, அந்தந்தத் துறையிலே உங்களுக்குப் பணியாற்றி, பெரும் பணி செய்திருக்கிறார்கள். அநேக விதமாக, நகராண்மைக் கழகத்திலும், தாங்கள் இருந்த இடத்தில், மேயராக இருந்து நல்ல நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி, கடைசி வரையிலும், தன்னால் முடிந்த வரையில் அரும் பெரும் பணி ஆற்றி இருக்கின்றார்கள்.

நான் ஒரு சமயத்தில் உங்களுக்கு ஒட்டுக் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லி இருக்கிறேன். ஏனென்றால், என்னுடைய கட்சித் தலைமையின் கட்டளைக்கு இணங்க, உங்களுக்கு ஒட்டுப்போட முடியாது என்று சொல்லியபோது, நீங்கள் அதற்காக, கோபமோ அல்லது கடுமையாகவோ

[திருமதி ஸரஸ்வதி பாண்டிரங்கம்]

31st March 1964]

இருக்காமல், உங்கள் கடமையைச் செய்ய ஒட்டுப் போடுங்கள் என்றீர்கள். அதுதான் சிறப்பான குணம். பல மேயர்களைப் பார்த்து இருக்கின்றேன். இருந்தாலும்கூட, வெறுப்பு அடையாமல், மேயர் ஒரே வழியைக் கடைப்பிடித்து நடக்கின்றவர், விருப்பு வெறுப்புக்கு ஆளாகாதவர் என்ற அரும் குணத்தைப் பாராட்டினேன். மேயராகவிருந்தபோதும், எங்கிருந்தபோதும் கூட, ஒரு கட்சி பேதமற்ற முறையிலே நடத்தினார். நம்முடைய சகோதரி அவர்கள்கூட, முக்கியமாக நான் உடல் குன்றி இருந்தபோது, ஓடோடி வந்து தாய் அன்பு கொண்டு, என்னைக் கவனித்துக்கொண்டார். தாய் உணர்ச்சியுடன் அக்கரைகொண்டு, என் உடல் நலம் சீர் பெறுவதற்கு ஏற்ற முறையில் கவனித்துக் கொண்டார்கள். பெரும் பொறுப்பு உணர்ச்சி கொண்டவர், அவரைப் பாராட்டுகின்றேன். என்னுடைய சகோதரியும், தாங்களும்—இரு சக்திகளும் ஒன்று சேர்ந்து நாட்டுக்காகப் பணியாற்றி இருக்கின்றீர்கள். இந்த இரு சக்திகளும் இணைந்து சேவை செய்ததை நான் பாராட்டுகின்றேன். கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் தாங்கள் ஓய்வு பெறவேண்டும், வேலை செய்யக் கூடாது என்று சொன்னார். வயது ஆன காரணத்தினால், உடல் ஓய்ந்திருந்தாலும், உள்ளம் நன்றாக வேலை செய்கிற அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. தேக பலத்தில் ஓடி ஓடி வேலை செய்வது குறைந்தாலும், அறிவின் முதிர்ச்சியின் துணை கொண்டு, எங்களை யெல்லாம் வைத்து வேலை வாங்கவேண்டும். அந்த அளவுக்கு நீங்கள் வழிகாட்டியாகவும், தேசப் பணியில் ஈடுபட்டு இன்னும் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்து, நீங்கள் ஆற்ற இருக்கும் பணிகளில் பெரும் புகழ் ஏற்படும். உங்களுக்கு இன்னும் பெரும் அளவு உற்சாகமும் ஊக்கமும் ஊட்டி, உங்களிடத்திலிருந்து இன்னும் பெரும் பணிகளை வாங்கிக் கொள்வதற்கு, இந்த நாடு காத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. அதற்கு என் வாழ்த்தைத் தெரிவிக்கின்றேன். தாங்கள் இன்னும் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து, தாங்களும் அம்மையாரும் ஓய்வு பெறாமல், இந்த நாட்டுக்கு உழைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, உங்களுக்குப் பாராட்டையும், என்னுடைய வாழ்த்தையும் கூறிக்கொள்கின்றேன்.

MR. CHAIRMAN: I am sorry. There are many Members yet who want to speak. I do not want to prevent anyone from speaking to-day. But the Leader of the Opposition has got another engagement. He has got a very important function to perform. Before he leaves, I request only Sri M. Rajah Iyer to speak for two minutes.

5.00 p.m.

SRI M. RAJAH IYER: Mr. Chairman, I consider it a unique privilege in my life to abide by your last order in this Council. I cannot claim to pay any tribute to your work. It has been ably done by the Hon. the Leader of the House, by the esteemed Leader of the Opposition and the retired Chief Justice of the Madras High Court. I am just searching within myself to find

[Sri M. Rajah Iyer] [31st March 1964]

out how much of inspiration I can draw from your illustrious career and how I could better myself from the ideals that you have placed before us. It was pointed out that you were a model Presiding Officer, conducting the proceedings of the House with great dignity, decency and decorum without ever letting down Members, being firm and unyielding, without ever wounding the susceptibilities of anyone. I personally feel I should cherish it as a great lesson that you have taught me. I remember a piece of advice which a predecessor of mine gave me. He was a very eminent educationist. He told me when I was a member of the staff, "I had 49 friends whose hero I was. The moment I became the head of this institution, I had not a single friend left within a year". He so conducted himself that he offended every friend of his. You have shown how it is possible to be dignified, at the same time being kind, courteous and considerate. I will cherish it as a great lesson in my life.

You have pointed out that one could give more than he could take from life. You have given us great rulings here. You have given us time to air our views. You have put up with all that we have been saying with your sweet smile. I wonder what you take back in return, sweet reminiscences of your twelve-year tenure here. I have read somewhere that one of the greatest ideals, one of the greatest philosophies in life would be this. We all come into this world wailing. It is shriek that announces our advent into this world. I do not think anybody could hold any view to contrary. While all around people are filled with joy, the advent of that child is announced by a shriek. Then after a life of dedication and service, a person leaves his sphere of activity with a smile on his lips, leaving the wailing and crying to others. So, you to-day have the supreme satisfaction of leaving this Council with the words of the Hon. the Leader of the House ringing in your ears, namely, that it is with a feeling of regret that we are referring to you as "Mr. Chairman" for the last time. May God be with you, Sir.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, I rise to speak on a momentous occasion. I am privileged to be in this House for the last twelve years. Sir, I remember some twenty-five years ago you came into my house seeking election to the University Senate. That was the first time I saw you. Sir, somebody said that true love is not love at first sight. But this love was not love at first sight and not love in the ordinary sense of the term. I began to love you from that day. Of course, I was at first loath to give you the vote. But your marked personality and your persuasive way of putting things made me yield and I think, if I do not disclose a secret, I voted for you. From that day onwards I think we have liked each other. The more I have seen you the more I have liked you and the opportunities of seeing you and working with you have been great so far as I am concerned. Both of us entered the Council as representatives of the Graduates. It is a matter of pride to us that it is from that constituency that the Chairman was chosen for the first

31st March 1964] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

time. Of course, it is from that constituency that the Leader of the Opposition also has come. The Leader of the House said that we had the first Indian Chief Justice and the first Indian Surgeon-General in this House. Some offices were then the pre-Indian Principal of the Medical College. That was an omission on the part of the Leader of the House in his speech. Therefore, I wanted to mention it. Before 1938 no Indian Physician, however eminent he might be, was deemed fit to be the Principal of the Medical College. It was for the first time that the Leader of the Opposition was made the Principal of the Medical College. So, I think we can lay just pride for many things done. From 1952 I have also seen a Member of this Council for twelve years. It is to my advantage to mention that I have also gained experience of the rule of law which the Hon. retired Chief Justice mentioned during the twelve years of my membership in this House. But unfortunately, as far as elections are concerned, the rule of law does not hold good. Anyhow, personally I do not propose to stand another time for election if I continue to live for another four years.

Now I speak with some emotion. You, Sir, have upheld the dignity of this House in an unparalleled manner and that, I think, will stand always to your credit. The office of the Speaker or the Chairman is not a bed of roses, because if you are firm, you offend somebody, and if you are too indulgent, you offend some others, and if you are just, you offend many other people. Therefore, it is difficult to be fair, just, generous and good. But you have managed to have the combination of all those qualities which are essential for a Chairman or a Speaker of the Legislature. All these years I do not remember any instance which marred in any way the dignity of this House and the decorum of the Members. I do not remember any instance where any Member could say, "Oh, the Chairman to-day was a bit hasty, was a little abusive and so on." Nothing happened all these twelve years to ruffle our tempers or to nurse any grievance against the Chairman or anything of that sort. Your influence had always a sobering effect on all of us. I am bound to say that. Of course, the reaction between the Chairman and the Members of the House is always there. If the Members co-operate with you in keeping the dignity of the House, your task becomes easy. If you also do not keep up the dignity of the House, the decorum of the Members goes down. Therefore, these things have a reaction upon each other. It is our good fortune that here the Members of the House co-operated with you in order to keep the dignity of the House and you have maintained the dignity of the House in an unparalleled way with your judicious qualities.

I think, whatever other office you may fill later in life, the greatest honour you have had is that you have been the Chairman of this very august House for the last 12 years and you have earned the just praise, love and affection from all the Members of this House no one excepted. Therefore it is I am going to move a resolution which is to be adopted unanimously.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [31st March 1964]

The only thing I can say is that God should bless you with long life, happiness and further years of useful service to our country. The greatest thing that is necessary in our present democracy is that we should secure the service of people like you with talent and experience. Some people say: 'You have been there for a long time. Why do you want to come again? Why don't you give room for the younger people?' This is what happens whenever we approach people for votes. 'You have been there for over 25 years and why do you come again and trouble us? Let younger men come.' This is what they say. I do not share that view at all. The greater your services have been, the more necessary it is that you should be in the councils of our country. All the experience you have gathered and all the capacity that you have acquired by constant exercise of your qualities, all these things are necessary for the purpose of doing greater service to our country. That is why our retired Chief Justice is here. I do not wish that he should keep quiet. He should be asked to do many other things now because as Chief Justice for 13 years he has acquired a value and experience and that richness of experience and knowledge cannot be acquired by anybody else. (Hear, hear) Similarly also, our Vice-Chancellor. Some may say: 'No, no, he had been there for long'. We must remember that he has been elected all these terms. You must remember that. We can ill afford to lose him in the University. You have also been in the University Syndicate, Sir, for a long number of years. I have also been there for a long number of years with you. But I do not think any one can say that your presence is not necessary there at all. Others may be coming and going. Every institution in our country, every public body, every deliberative body should have the services of one who has done great service to the country and who has on that account rich and abundant experience. Therefore, I say with your experience you should do greater service to the country. I wish you long life and prosperity.

Sir, one word I should say about Mrs. Cherian. She has been of the Trust tell me. In all your activities she had always been are even greater than yours. (Laughter).

MR. CHAIRMAN: Thank you.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I hope you will excuse me for saying so.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Now at least the Chairman should say: 'Order, order'. (Laughter)

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I know that and I can lay just pride for many things done. From 1952 I have also once. She was also our Mayor and she did the greatest service to our country. As Member of the City Improvement Trust, her work and advice are most valuable. That is what many members of the Trust tell me. In all your activities she had always been

31st March 1964] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

of great help to you and therefore with her association and with her strength, I am perfectly sure that you will go on doing very good service to the country for long years to come.

Sir, with these words I have the greatest pleasure in moving this motion, namely:

'That the resolution of thanks to the Hon. the Chairman be recorded as adopted unanimously'.

Thank you, Sir.

* திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் அவர்கள் பிரேரேபித்த பிரேரணையை நான் ஆமோதிக்கிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, சரியாக பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த சபைக்குத் தலைவராக தங்களைத் தேர்ந்து எடுத்த சட்டசபை காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டத்தில் நானும் இருந்து தங்களை இந்த சபைக்குத் தலைவராகத் தேர்ந்து எடுத்ததால் உங்களைப் பாராட்டி சகல கட்சிகளையும் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் பேசிய பேச்சு என்னை அளவற்ற மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்திற்று. பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக இந்தப் பதவியிலிருந்து தாங்கள் ஆற்றிய தொண்டும் செய்த சேவையும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கே ஒரு பெரிய மதிப்பையும் பெருமையையும் உண்டு பண்ணி இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. ஏன் என்றால், அந்தக் கட்சியின் சார்பாக சபைக்குத் தலைவராக தேர்ந்து எடுக்கப்படுபவர் பட்சபாதம் அற்றவராகவும் தனக்கட்சி மற்ற கட்சி என்ற வித்தியாசம் இல்லாமலும் நடவடிக்கையில் எல்லோருக்கும் சம உரிமை கொடுத்து நன்றாக நடத்தக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றவராக இருக்கவேண்டுமென்பதே அந்தக் கட்சியின் நோக்கம். அந்த நோக்கம் தங்கள் மூலமாக பூர்த்தி அடைந்தது என்று கேட்கும் போது மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த மாதிரி எல்லோரும் தங்களுக்கு ஆற்றிய புகழரை காங்கிரஸ் கட்சிக்கே ஆற்றியதாக எண்ணுகிறேன். தங்களைப் போன்ற ஒருவர் தலைவர் ஸ்தானத்திற்குக் கிடைப்பது நிகவும் கஷ்டம். தங்களுக்குக் கிடைத்த புகழரைகள் மூலம் தங்களுக்கு மட்டும் அல்லாமல் ஸ்தாபனத்திற்கும் பெரிய மதிப்பைத் தேடிக்கொடுத்தார்கள். ஆகவே நான் நிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தலைவராக வரக் கூடியவர்களுக்கு பெற்றுப்பெற மிக எளிதாக ஆக்கிவிட்டார்கள். தங்கள் காலத்தில் விட்டுச் சென்று இருக்கும் தீர்ப்புகள் Ruling கள் மூலம் இனிமேல் தலைவராக வரப்போகிறவர்களுக்கு இந்தப் பதவியில் இருந்து கொண்டாற்றுவதில் எவ்விதக் கஷ்டமும் இல்லாமல் செய்து விட்டார்கள். நீங்கள் வகுத்துச் சென்று இருக்கிற பாராம்பரிய முடிவுகள் தீர்ப்புகள் Ruling கள் பின்னால் வருகிறவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்து இருக்கின்றன.

அத்துடன் இரண்டு ஆண்டுகளாக எனக்குத் தங்களுடன் இருந்து வரவும் சம்பந்தம் நிகவும் அதிகம். ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் தங்களைக் கலந்து கொள்ள வேண்டி இருந்தது. யாசு

[திரு. கே. ராஜாராம்] [31st March 1964]

யாரைப் பேச விட வேண்டும், யார் யாரை எந்தக் கமிட்டியில் போட வேண்டும், யார் யாரை எவ்வளவு நேரம் பேச விட வேண்டும் என்று உங்களுடன் நானும் கலந்து பேச வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. அப்போது எல்லாம் எனக்கு எவ்வளவு தூரம் வழிகாட்டியாக விளங்கி இருக்கிறீர்கள்.

எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்கு அதிக நேரம் கொடுக்க வேண்டும், எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்குள் காங்கிரஸ் கட்சியில் எத்தனை பேர் பேசுகிறார்களோ அத்தனை பேர் தான் பேச வேண்டும் என்று எண்ணக் கூடாது, அவர்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று எல்லாம் தாங்கள் சொல்லும் போது, தங்கனிடம் இருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் இன்னும் நிறைய இருக்கிறது என்று தான் எண்ணிக்கொள்ள வேண்டும். இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்தில் அத்தனை பேருடைய விசுவாசத்தையும் பெற்று விலகுகிறீர்கள், அதனால் சுதந்திரம் அடைந்த இந்த தேசத்தில் தங்களைப் போன்றவர்களைப் பொறுப்பில் இருந்து விலக்குவது என்பது முடியாத காரியம். இந்தப் பொறுப்பில் இருந்து விலகலாம். ஆனால் தங்களைப் போன்றவர்களை சர்க்கார் விட்டு வைத்து இருப்பது நாட்டுக்கு அழகு அல்ல. அந்த மாதிரி விட்டு வைக்காது என்று தான் நம்புகிறேன். இதைக் காட்டிலும் பெரிய பதவி கிடைக்க வேண்டும் என்று நான் பிரார்த்திக்கிறேன். அத்துடன் இந்தப் பதவியில் இவ்வளவு வெற்றிகரமாக இருந்ததற்கும் மேயர் பதவியிலும் அவ்வளவு வெற்றிகரமாக இருந்ததற்கும் முக்கியமாக சகோதரி பாண்டாங்கம் சொன்னது போல் தங்களது பத்தினியார் தாரா செரியன் அவர்கள் மந்திரி போல் இருந்து அடிக்கடி சொல்லி வந்த யோசனையும் உதவியும் தான் முக்கிய காரணம் என்று எண்ணுகிறேன். அவர்களுக்கும் தங்களுக்கும் நீண்ட ஆயுளும் திடகாத்திரமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று இறைவனைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

The motion moved by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, namely, 'That the resolution of thanks to the Hon. the Chairman be recorded as adopted unanimously' was carried unanimously amidst cheers.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: May I now, Sir, request the hon. the Leader of the Opposition to present you with a scroll containing the Resolution passed by the Council and signed by all the Members?

The Hon. Sri R. Venkataraman then garlanded the Hon. the Chairman.

The Hon. Sri R. Venkataraman and the hon. the Leader of the Opposition then presented the Hon. the Chairman with the Souvenir (Silver Salver) with the signatures of all Members and the scroll of the Resolution of Thanks with the signatures of Members. (Cheers)

31st March 1964]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Mr. Chairman, Sir, may I read a poem composed by me in praise of the services rendered by you? It is a simple poem and I believe you will easily understand it.

பன்னிரண் டாண்டாய்ப் பாங்குற இந்த
மன்றத் தன்னில் மாண்புறு தலைமைப்
பதவியை வகுத்த பண்புறு நல்லோய்
இதழுறு செரியன் எனும் பெயர் பூண்டோய்
குறையே யின்றி நிறைவுடன் யாங்கள்
போற்றிப் புகழும் புரிந்தீர் பணியை,
திருமிகு தாரா செரியன் மருவ
திருவும் இறைவன் அருளும் பெருக்க
கண்கவர் மரினா கடற்கரை மணலினும்
எண்ணிலா ஆண்டுகள் இனிதே வாழி.

* MR. CHAIRMAN: Hon. the Leader of the House, the Deputy Leader of the Opposition (the Leader of the Opposition had to go away urgently, as he had got a very important function he is already late by half an hour for that function), Srimathi Jothi Vencatachellum and hon. Members of the Council, I am considerably, deeply and sincerely touched by the extravagant and abundant amount of kindness and affection you have shown me to-day. I do not think I deserve this. Believe me, my dear friends, I am very sincere when I say this. You have been exceedingly kind to me for the last twelve years. As several speakers have said, there had not been a single instance of trouble in this House. The Deputy Chairman spoke about his being angry with me one day. Ever since he came, he had not made a speech and it was to be his maiden speech that day. He was sitting where the hon. Member Sri Nallaswami is now sitting. I was worrying myself time after time when to call Sri Palaniswami Gounder to speak. So many other speakers had to be put in, and Sri Palaniswami Gounder finally threatened to break the quorum of the House (laughter). Fortunately, it did not happen. We never had the necessity to adjourn the House for want of quorum at any time. You have always been very kind and very responsive. So the business of the House went on beautifully well and comfortably.

I hope you will bear with me for a few minutes if I mention to you the history of my arrival in this House. In the year 1950, I had to go to America for an International Rotary Conference in the months of July and August. I was coming back by plane, and while on my flight from Bombay to Madras, I read the 'Hindu' newspaper and there it was mentioned that Dr. V. K. John had resigned from the Legislative Council, because he had taken up a Government appointment. So, in the plane itself I decided that I should stand for election for that seat. It was a seat for the Christian community. This was the position before the new rules came into force. I came to Madras and

255 RESOLUTION OF THANKS TO THE HON. CHAIRMAN

[Mr. Chairman] [31st March 1964]

then put in my nomination paper. I was a bit conceited to feel that I would be elected uncontested, but that did not happen, as you all know. I was a practising doctor and had a very large amount of contact with people all over the State. Most of the Christians were my friends and there were only 450 voters in the Christian constituency of the Upper House. The voters were limited in number because of the qualifications then prescribed, such as income-tax assessees, title holders, educationists and so on. Fortunately, I got elected and when I came in here, Dr. T. S. S. Rajan was the Leader of the House and Mr. Kumaraswami Raja was the Chief Minister. I had no idea of the working of the Legislative Council. I was given a seat where Mr. Villavarayar is now sitting. People were always really kind to me, and they said that I was occupying a seat on the treasury bench and therefore I would soon join the cabinet. But that honour has never come my way and I do not either hope to get it because I do not propose to stand for any further elections. That period was over and in 1952, I stood as a candidate from the Graduates' constituency. Not many people who were in this House in 1950, are present in this House now. Mrs. Chubwala Jadhav (who is not here at present), Dr. A. L. Mudaliar, Sri O. P. Ramaswami Reddiar and Sri S. Jayarama Reddiar are the only four left of the old set of Members.

After my election as Member from the Graduates' Constituency (Dr. Mudaliar topped the poll and I got the second largest number of votes), the question of the election of the Chairman came up. Sri C. Rajagopalachari was the Chief Minister then. He sent for me one day and offered me the office of the Deputy Chairman. I said that I would have to think over the offer. He said, 'No, you must not think; you must not consult anybody; you must tell me now, "Yes or No."'. I said that I was afraid I could not give him any reply, and that he must give me time. He gave me time and then I telephoned to him, 'Sir, I am very sorry, I cannot accept this office'. He said, 'Yes; that is the way of the world'. We left at that. Then one evening—it was a Sunday; I remember I had a bit of trouble in my eye and I was lying in bed upstairs in my house—my servant came and said that Sri C. Subramaniam had come to see me. So I put on my dhoti and a bit of cloth around me and came down and saw Sri C. Subramaniam sitting there. I asked him, 'What have I done to deserve this honour?'. He said, 'You have a greater honour waiting for you', and I saw Sri O. P. Ramaswami Reddiar with him. They offered me the office of Chairman of the Council. So, even if I wanted to, I could not refuse. But I knew that it was a position of very great honour because my predecessor Sri Ramakrishna Raju was a great friend of mine. So, I immediately accepted the offer. I was not unanimously elected as Chairman and there was a contest. I was elected by a thumping majority because of the Congress party, which had a large majority. In 1958, I finished my term. I stood for election again from the Graduates' constituency. With your kindness, I was again elected as Chairman of this Legislative

31st March 1964] [Mr. Chairman]

Council. I do not think anybody else could have been happier than I am, because my happiness is absolutely supreme to have been associated with all of you. I think in the composite State, we had a very large membership. We had Andhra with us. Malabar was with us. (Sri K. Rajaram: South Kanara also was with us). Yes, South Kanara was with us. I hardly had any trouble with any member, as all of you have told. The first thing that I did was to study parliamentary procedure. It is easier for a lawyer to learn all the procedures than for a doctor. But immediately after I became Chairman, I got a copy of May's Parliamentary Practice and Procedure and I have spent a lot of time on reading that book over and over again. I have not got such a retentive memory now, as I used to have before. But still I get something stuck in my memory. The only trouble in the Legislative Council when I had to ask one Member to leave the House was, when I was on my legs, the Member stood there and started to argue with me. Three or four times I told the Member, 'Please sit down; I am on my legs'. But he would not listen. So I had to ask him to leave the House. He was the Deputy Leader of the Opposition. But the thing that gave me most satisfaction was that when he walked out, not a single member walked out with him, and I could see the other hon. Members pulling him up saying, 'When the Hon. Chairman is on his legs, you must sit down'. He was excited, and I too was a little bit excited. That was over. I have shown him sympathy as much as I have shown to others. Then Sri C. Subramaniam came to my room and said, 'I am sorry for what has happened'.

One of my greatest difficulties had been to put in as many members as possible to speak in this Council. You must believe me here and I am telling you the truth. I have spent sleepless nights thinking I had not given so many chances to members to speak. But there is one human frailty. When you are on your legs, you forget all time. You forget everything around you. You go on speaking. More and more ideas come into your head. Nobody looks at the clock. The only person who looks at the clock is myself. I have got to safeguard the interests of the other members so that they also get their turn to speak. So, here and now I apologise to anyone whom I have offended or seemed to offend by not asking him to speak or speak as long as he liked because it was not my fault, I could not help it. Our Council Rules said that the leaders of parties should have thirty minutes and the others less than thirty minutes. But that limitation has now been removed from the rules. Members can speak as long as they like and I shall not have the slightest objection. There are wonderful speakers in this House and it is a pleasure to listen to them.

When I began my career here as Chairman, we had the privilege of having very many important people as Members of this House. In the earlier days we had Dr. Lakshmanaswami Mudaliar who is still with us and also Sir R. K. Shanmukham Chetty. Unfortunately Sir Shanmukham Chetty died very soon

[Mr. Chairman] [31st March 1964]

afterwards. We had Sri Patanjali Sastri and Sri Omandur Ramaswami Reddiar who is still with us. As the Leader of the House mentioned before, I hope he will come into this House and serve here for years to come because he adds respect, dignity, culture and everything possible in this House. I sit down here when he walks in. It is always a pleasure for me to see him walking in. He does not always look at me. He had a very great hand in bringing me here and I have great gratitude to him for that. I have been fortunate from my earlier days in having certain people to carve out my career for me. In my early days I became an Assistant in the Madras Medical College. There I came into contact with a great Englishman who was Captain Bradfield. Last October he died as Lieutenant-General. He took me into his Surgical unit and I admit I worked very hard for him. He made me go to England and specialise in Throat Diseases. When I came back, I was a very junior Assistant Surgeon. But there was a new job created for me as Civil Surgeon in charge of the Ear, Nose and Throat Department and I was the youngest Civil Surgeon in the Madras State. This was due to Bradfield's kindness and affection for me. We kept in touch for years together. Afterwards, during my career I came across another great gentleman who was a Member of this House for very many years, a most respected man—I refer to Sri Mohamed Usman. It was he that at every turn guided me till his death. He used to ring me up every morning from his house. From Delhi when he was Communications Minister he was ringing me up. I always took his advice and I did exactly what he asked me to do. By my saying thanks to him on several occasions he got tired. On the occasion of my last election as Chairman, he telephoned to me to say, "When you make your speech, you must not mention my name." I obeyed his orders implicitly and I did not mention his name at all.

At the present moment we have so many very good Members in this House. Sixty-two of you are my personal friends. I hope you will keep up that affection towards me and regard when I leave this House. I will be in Madras and very often I hope I will be able to meet you in different places. I hope you will also permit me some time to come into that gallery there, sit down there and watch the proceedings.

Apart from the present Leader of the House, we had before Dr. T. S. S. Rajan who was the Leader, when I was an ordinary Member just occupying the present seat of Sri Villavarayar. Then Mr. Bhaktavatsalam was the Leader, a wonderful man with whom I had no difficulty in getting on. You never can say anything wrong to him. Whatever you say he will accept. To have a Leader like him is always a pleasure. After Sri Bhaktavatsalam came our revered Leader, Sri R. Venkataraman. I have several times mentioned about his high qualities. I mentioned about him yesterday too. To work with him is a pleasure. There is a saying that implicit obedience is perfect freedom. When you work with

[31st March 1964] [Mr. Chairman]

him, you are perfectly free to do what you like. His guidance has been very useful. There have been two or three instances where I had to explain certain things. I asked Sri Venkataraman, "Can I explain in this House?" He said, "No, I do not want the Chairman to explain it. I will do it." If anything awkward happens, it is always the Leader of the House who comes to the help of the Chairman.

I have been in this House as Chairman for twelve years and as an ordinary Member for one or two years. There is one disappointment for me when I go out. That is, we have not been able to build a new Council Chamber. Some people say that this is a compact House and we are closer together. But this has not got the appearance of a legislature. I have travelled a lot and I have seen legislature buildings in England, America, Ireland and on the Continent. I hope some time soon when new constructions are taken up, something will be done in this connection. There is beautiful space between here and the Reserve Bank, open ground, used for nothing. I got the approval of the Military to hand it over to the Madras Government. We also drew up a plan to build a chamber on the ground next to my room. There too nothing happened. It is very important. I hope you will press, hon. Members, that you should have a good House to meet. Everywhere legislators have got very many conveniences given to them. Unfortunately, we have not got them. That is another thing which we should look into. We had them before when we had only one House. The room which is occupied by me now was the lunch room for the Members. You can see what a beautiful room it is. The Members then must have enjoyed using it.

Now, before I conclude, I have several things to say. I have to thank the Deputy Chairman. He has been always good. He understood me very well and I understood him very well. Sri P. T. Rajan in his swan song speech mentioned about the country-squire and compared Sri Palaniswami Gounder to a country-squire. He has got rare common sense and it is a pleasure to get on with him. Mr. Palaniswamy Gounder, I have got great regard for you; you have been an ideal leader, you have been a good friend to me, a well-wisher and everything possible.

To the Press I owe a very great debt of gratitude. The Madras Press is the most wonderful Press in the whole world. When you travel outside, you look for the Madras papers to get correct information. The Madras Press has reported the proceedings of this House very clearly and accurately. The Press can make and unmake a legislature, it can unmake a Chairman, it can unmake a Cabinet. But the reporting by the Madras Press has been correct. Everybody values its report. People look forward to reading what is happening in this House from the papers both in the evening p.m. and the next morning. I am thankful to the Press and I hope it will continue to preserve this great reputation which it has earned for itself by its integrity and proper reporting.

[Mr. Chairman] [31st March 1964]

I am sorry the Leader of the Opposition is not here. As he said, I have had the privilege of his friendship and acquaintance for nearly half a century. He is one of the finest men in our country and the greatest man in the medical profession. He is a great leader of men and a great Vice-Chancellor at whose feet Sri K. Balasubramanyam and I have been learning wisdom and management for the last so many years. One of the reasons why the Madras University has got such a great reputation all over the world, international reputation, is the presence of this great gentleman as Vice-Chancellor of the University. I hope he will continue to be there for years to come, and also he will be here for years to come occupying that seat. He is standing for election now and I am perfectly certain that he will get elected and come back again and be your leader contributing greatly to the constructive deliberations of this House. I know nowhere in this country where a private Member's Bill was passed in the Upper House. And that unique honour belongs to us and the private Bill that was passed was one which Dr. Mudaliar piloted here very efficiently.

Finally, there is a very important group of people associated with the work of the Legislative Council, the Upper House, that is the Secretary and his office. If I can claim any success in the administration of the Legislative Council and the proceedings of this Council it is due to the untiring and ready and willing co-operation and help extended to me by the Secretary of the Council. The Secretary is the man who knows everything. It is his job and he knows more than the Chairman and Sri C. D. Natarajan has been a perfect tower of strength beside me. He is a gentleman and a highly cultured person. He has helped me immensely (Hear, hear) and I acknowledge it publicly with gratitude and thankfulness. The office has been wonderfully good to me. There is a gentleman called Chandrasekaran standing behind me. I have never seen him make even a single mistake. He is the essence of efficiency. At the right moment when a paper is wanted, it is there on my table with the pages and everything marked properly so that I have not made a single mistake all these 12 years I have been here. I claim that, and it is due to Chandrasekaran always standing behind me to help me. I hope all of you understand how exacting the work of the office of the Legislative Council is or the office of the Chairman is and I also know the Members have given them great assistance and support.

It is very, very difficult to take leave. Twelve years may seem quite a long period or a very short period. Sometimes I think I came only yesterday. At other times I feel I came here 50 years ago. But one thing that struck me and the one thing that I will never forget is your friendship, kindness and affection which I mentioned earlier. I had the privilege of knowing each one of you by name, what occupation you carry on, and where you come from. At times I forget your names, and then I look into the seating arrangement, but that I do very rarely. I will therefore request

31st March 1964] [Mr. Chairman]

you, "Please don't forget me, the person who served you as Chairman". And I assure you, as you have all shown me extreme kindness, I will never forget you. Thank you very much.

There is a photograph being arranged outside the Chamber. I hope hon. Members will just spare a few minutes so that I may have my last opportunity to be with them.

The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Wednesday, the 22nd April 1964.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 194. Notification issued with G.O. Ms. No. 6, Legislative Assembly, dated 8th February 1964, regarding amendments to the Madras Legislature Travelling Allowance Rules, 1955.

† 195. Notification issued with G.O. Ms. No. 4038, Home, dated 28th December 1963, regarding exemption from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, Jeep van bearing registration number MDF 3173 belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund and assigned to the Medical Officer, Primary Health Centre, Vadalur.

† 196. Notification issued with G.O. Ms. No. 29, Rural Development and Local Administration, dated 4th January 1964.

† 197. Notification issued with G.O. Ms. No. 63, Home, dated 6th January 1964, regarding collection of quarterly tax in respect of the luxury coach bearing Registration No. MDU 8676 belonging to Aruppukottai Sri Jaya Vilas (Private), Limited, at the rate of Rs. 10 per seat.

† 198. Notification issued with G.O. Ms. No. 150, Home, dated 20th January 1964, regarding exemption from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, vehicle bearing Registration No. MDJ 4038 belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund and assigned to the District Medical Officer, Vellore.

† 199. Notification issued with G.O. Ms. No. 3856, Home, dated 10th December 1963, regarding collection of quarterly tax in respect of the jeep stage carriages introduced on village roads in rural areas at the rate of two-thirds of the normal rate of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931.

* Laid on the Table of the House on 26th March 1964.

† Laid on the Table of the House on 28th March 1964.

[31st March 1964]

APPENDIX I.

[Vide answer to Starred Question No. 167 on page 215.]

The artsilk yarn requirements of the Handloom Industry are met from the following sources :—

1. Indigenous artsilk yarn.

II. Imported artsilk yarn—

- (a) Under Actual Users Licensing Scheme.
- (b) By allotment from Established Importers' Quota.
- (c) Under Export Promotion Scheme.

I. *Indigenous artsilk yarn.*—The Government of India have decontrolled the distribution scheme of indigenous artsilk yarn with effect from 1st January 1964. The indigenous artsilk yarn is available at reasonable price in the open market and no difficulty is experienced by the actual users after decontrol was announced by Government of India.

II. *Imported artsilk yarn.*—(a) *Actual Users' Licensing Scheme.*—Under this scheme, import licences for import of artsilk yarn were being granted by the Joint Chief Controller of Imports and Exports, Bombay, to the weavers' associations and co-operatives on the basis of essentiality certificate issued by the Director of Handlooms to them as to the number of handlooms actually enrolled by each member. Due to foreign exchange difficulties, this scheme was discontinued by Government of India for the licensing period 1st April 1962 to 31st March 1963. However, for the current licensing period, applications were invited by the Joint Chief Controller of Imports and Exports from the actual users for the grant of Actual Users' Licences. Essentiality certificates were issued by the Director of Handlooms to all the Handloom Weavers' Associations and the licences are being issued by the Joint Chief Controller of Imports and Exports.

(b) *Established Importers' Quota.*—The Established Importers in the Country are allowed by the Government of India to import artsilk yarn on a quota basis. The Textile Commissioner has been diverting these stocks exclusively for the handloom industry by issuing directions to the importers to deliver pre-determined quantities to the nominees of the State Governments. The Director of Handlooms distributes the allotments received for the State to the associations and co-operatives of weavers, after determining the quota for each association and co-operative by conducting necessary enquiries through the Textile Control staff. The Tamilnadu Handloom Weavers' Co-operative Society, Limited, has been appointed as the sole Agent for lifting the allotments from the importers and selling them to the allottees as directed by the Directors of Handlooms. The import of artsilk yarn under the Established Importers' Quota has been discontinued from 1st January 1963.

31st March 1964]

(c) *Export Promotion Scheme.*—With a view to stimulate the exports of artsilk fabrics, the Government of India are implementing this scheme under which licences are granted by the Joint Chief Controller of Imports and Exports, Bombay, for import of artsilk yarn by the manufacturers-cum-exporters of artsilk handloom fabrics. The manufacturers-cum-exporters of artsilk yarn cloth can import artsilk yarn upto 70 per cent of the F.O.B. value of their exports, subject to the condition that the yarn is consumed by the manufacturers themselves.

APPENDIX II.

[Vide Item IV (2) on page 224.]

L.A. Bill No. 7 of 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the extension of the Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Act, 1958, to certain areas in the district of Tiruchirappalli.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth-Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram (Extension of Application) Act, 1964.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 1st day of April 1964.

2. *Extension of Madras Act XXXVI of 1958 to certain areas.*—The Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Act, 1958 (Madras Act XXXVI of 1958), is hereby extended to, and shall be in force in the villages in the district of Tiruchirappalli specified in the First Schedule and the said Act shall apply to the said villages subject to the modifications set out in the Second Schedule.

THE FIRST SCHEDULE.

(See section 2.)

Serial number	Revenue number.	Name of village.
(1)	(2)	(3)
	<i>Kulitalai taluk.</i>	
1	18	Mayanoor.
2	19	Manavasi.
3	20	Ranganathapuram.

THE SECOND SCHEDULE.

(See section 2.)

In the Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Act, 1958 (Madras Act XXXVI of 1958), for the expressions "commencement of this Act" and "date of the commencement of this Act" wherever they occur, substitute the expression "1st April 1964".

[31st March 1964]

2. In the provisions of the Tiruchirappalli *Kaiaeruvaram* and *Mattuvaram* Act, 1958 (Madras Act XXXVI of 1958), set out in the first column of the Table below the modifications set out in the corresponding entries in the second column thereof shall be made

TABLE.

<i>Provisions of Act.</i>			<i>Modifications.</i>
(1)			(2)
Section 1	..	..	In sub-section (3), for the expression "1st day of April 1959", substitute the expression "1st day of April 1964".
Section 5	..	..	For the expression "1st January 1957," substitute the expression "1st January 1960".
Section 8	..	..	In sub-sections (1) and (2), for the expression "1st January 1957", substitute the expression "1st January 1960".
Section 9	..	..	In sub-sections (1) and (2), for the expression "1955-56 or 1956-57", substitute the expression "1960-61 or 1961-62".

72
V21, 32 N64

N64-86

1196
5